

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY

Friday, the 13th March 1959.

The House met in the Assembly Chamber, Fort St. George, at half past eight of the clock, Mr. Speaker (THE HON. DR. U. KRISHNA RAU) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

MR. SPEAKER : கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ என். கே. பழநிசாமி அவர்கள் இன்று ஊரில் இல்லாததால் அவர்களுடைய கேள்விகள் எல்லாம் 18-ம் தேதி எடுத்துக்கொள்ளப்படும். கேள்வி எண் 754.

SRI M. KALYANASUNDARAM : Sir, there is the short notice question to be answered.

MR. SPEAKER : The Hon. the Minister for Industries will come a little late. Therefore I will take up the short notice question a little later.

Mathematics and Science Graduate Teachers

*** 754 Q.—SRI A. VEDARATHNAM :** கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) இம்மாநிலத்தில், கணித, விஞ்ஞான பட்டதாரி ஆசிரியர்களின் பற்றாக்குறை எவ்வளவு?

(ஆ) இவர்களில் அரசாங்கம், ஸ்தல ஸ்தாபனம், தனியார் பள்ளிகள், ஒவ்வொரு இனத்திலும் எத்தனை பேர் தேவை?

(இ) இந்தப் பற்றாக்குறையை நிவர்த்திக்க அரசாங்கம் என்ன முயற்சி வகுத்துக்கொண்டிருக்கிறது?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) to (c) The time and labour involved in collecting the particulars for answering the question will not be commensurate with the public interest which it may serve.

SRI A. VEDARATHNAM : இப்பொழுது பி.டி. கல்லூரிகளில் போதிய பயிற்சிக்கான மாணவர்கள் வருவது இல்லை என்பது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியும். மற்றவைகளுக்கு நூற்றுக்கணக்கான விண்ணப்பங்கள் வருகின்றன. இதற்கு அவ்வளவு விண்ணப்பங்கள் வரவில்லை என்றால், அவர்களுக்குக் கொடுக்கக் கூடிய ஊதியம் குறைவாகக் கொடுப்பதால் அல்லவா? அதனால் ஓரத்தனூடு பி.டி. கல்லூரிக்கு சலுகை காட்டி ஸ்டைபண்ட் போன்ற வசதிகளை அளித்து பி.டி. பயிற்சிக்கு இன்னும் அதிகப்படியான மாணவர்கள் வருவதற்கு வேண்டிய வசதிகளைச் செய்து கொடுக்க முன் வருவார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இந்தக் கேள்வி கணக்கு விஞ்ஞான பட்டதாரிகளைக் குறிப்பிட்டது. அங்கே ஓரத்தனூட்டில் இருப்பது பேசிக் எஜுகேஷனைக் கொண்டது. ஆகையால் அதை தனியாகக் கவனிக்க வேண்டியதாக இருக்கும்.

[13th March 1959]

SRI A. VEDARATHNAM : அங்கும் ஹைஸ்கூல்களில் வெவ்வேறு உயர்தரப் பள்ளிகளிலும் கணித விஞ்ஞான பட்டதாரிகள் இல்லாமல் இப்பொழுது பள்ளிகள் நடந்து வருகிறது. இவைகளை அதிகரிக்கும்படி செய்வதற்கு அரசாங்கம் என்ன முயற்சி எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இந்த விஷயத்தை அடுத்த ஆண்டு ஆரம்பத்திற்குள் கவனித்து வேண்டிய நடவடிக்கை எடுக்க உத்தேசித்து இருக்கிறோம்.

SRI K. VINAYAKAM : Sir, due to the paucity of trained teachers in these subjects, were any instances brought to the notice of the Government that in some of the district board-managed high schools, teachers trained in Social Studies, English, Science and Geography subjects were made to handle classes in Mathematics and Science subjects?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : No specific instance has been brought to our notice. But I am aware of the fact that there is scarcity of Mathematics and Science teachers in high schools.

B.T. Colleges

* 755 Q.—**SRI T. T. DANIEL :** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Government propose to start B.T. Colleges in the State; and

(b) whether there is any proposal to start a B.T. College in the Kanyakumari district?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) & (b) No, Sir.

SRI T. T. DANIEL : Sir, may I know whether at present in the State we are having enough number of B.T. colleges for giving admission to B.T. students, and may I also know, in view of the fact that a number of candidates are going from the district to other districts for getting admission to B.T. class, will the Government think of giving permission to start a B.T. College if any private agency comes forward to do so?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I think we already have 16 or 17 training colleges, and we do not get sufficient number of applicants to fill all the seats. In the circumstances I do not think any purpose will be served by starting another college.

SRI P. G. MANICKAM : எலிமென்டரி பாடசாலைகள் ஒன்று முதல் மூன்று வகுப்புகளில் பாடம் நடத்துவதற்கு ஆசிரியைகள் நியமிக்க வேண்டுமென்பது சர்க்காருடைய கொள்கை. ஆகவே அதிகப்படியான ஆசிரியை பயிற்சிப் பள்ளிகளை ஏற்படுத்த சர்க்கார் கவனிக்குமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

MR. SPEAKER : இப்பொழுது இருக்கிற பள்ளிகளுக்கே ஆசிரியர்கள் வரவில்லை என்று மந்திரி பதில் சொல்லியிருக்கிறார்.

SRI A. A. RASHEED : Sir, may I know the number of B.T. colleges for women in our State ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Four for women and thirteen for men.

13th March 1959]

SRI K. ANBAZHAGAN : போதிய பயிற்சிக் கல்லூரிகள் ஏற்படுத்த இயலாவிட்டாலும் பயிற்சிக் கல்லூரிகளில் மேலும் சில புதிய பயிற்சி வகுப்புக்களை ஏற்படுத்த முன்வருவார்களா? தமிழ் ஆசிரியர் பயிற்சிக்கு வித்துவான்கள் பயிற்சி பெறப் போதுமான இடம் இல்லையாதலால், தமிழ் ஆசிரியர்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள் என்பது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : அதில் குறை இருப்பதாக எனக்குத் தகவல் இல்லை.

SRI K. VINAYAKAM : Sir, in spite of the large number of B.T. colleges in our State, is the Hon. Minister aware that graduates who have specialised in History and Economics only seek admission, whereas there is paucity of graduates seeking admission in Science and Mathematics subjects? Will the Government think of the possibility of giving larger remuneration to those graduates who are becoming scarcer and scarcer nowadays?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I do not think we can show any favourable treatment to Mathematics and Science teachers alone. It is a general question with reference to getting graduate teachers for secondary schools. As a matter of fact, the Pay Commission is expected to go into this question also.

Aiyirakalavan Peria Eri

* 756 Q.—**SRI K. R. VISWANATHAN :** Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether any mahazar, dated 18th November 1958, from the villagers of Aiyirakalavan, hamlet of Ulkottai village in Udayarpalayam taluk, Tiruchirappalli district, requesting renovation of supply channel to the Peria Eri in the village was received by the Executive Engineer, P.W.D., Tiruchirappalli; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) It is reported that a petition from the ayacutdars of Aiyirakalavan Peria Eri, dated 18th November 1958, requesting silt clearance of the supply channel and construction of an anicut across the drainage course was received by the Executive Engineer, Tiruchirappalli division, through the honourable member and transferred to the Collector of Tiruchirappalli.

(b) The ryots are reported to have agreed to desilt the supply channel to the Peria Eri, free of cost, under the guidance of Government Officials. The Collector is taking steps to help the ryots in the matter.

As regards construction of a dam across the drainage course, the Executive Engineer, Tiruchirappalli division, is examining the feasibility.

[13th March 1959]

P.W.D. Workers' Union

* 757 Q.—SRI K. SATTANATHA KARAYALAR: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) the demands of the Public Works Department Workers' Union; and

(b) the steps taken to ameliorate their grievances?

THE HON. SRI P. KAKKAN: (a) & (b) Attention is invited to the statement^a placed on the table of the house.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR: மி.பி.பி.யு.டி.யில் வேலை செய்யக் கூடிய ஊழியர்கள் மொத்தம் எவ்வளவு பேர்கள் இருக்கிறார்கள்? அவர்களில் டெம்பரவரியாக உள்ளவர்கள் எத்தனை பேர்கள்?

THE HON. SRI P. KAKKAN: இங்கே தகவல் ஒன்றும் இல்லை. அங்கே இருக்கிற ஊழியர்களில் 192 பேர்களை பரமனென்டாக் கி இருக்கிறார்கள்.

SRI K. ANBAZHAGAN: பொது மராமத்து இலாகா கன்டினென்சி ஊழியர்கள் கடைத்தர வகுப்பாளர்கள் இருக்கிறார்கள். சென்ற ஐந்தாறு ஆண்டுகளாக அவர்கள் வேலை செய்து வந்தும் அவர்கள் நிரந்தரமாக்கப்படவில்லை. அவர்களை நிரந்தரமாக்க அரசாங்கம் முன் வருமா?

THE HON. SRI P. KAKKAN: யார் யார் ஐந்து வருடங்களுக்கு மேலாக வேலை செய்து வருகிறார்களோ அவர்களை நிச்சயமாக நிரந்தரமாக்க ஏற்பாடு செய்யப்படும்.

Gudiyatham Municipality

* 758 Q.—SRI V. K. KOTHANDARAMAN: Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) the schemes for which the Gudiyatham Municipality has applied for loans and grants, and the amounts so applied for in 1957-58; and

(b) whether they have been sanctioned?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON: (a) & (b) A statement^b showing the list of schemes for which the Gudiyatham Municipality asked for loans and grants in 1957-58 and the action taken thereon is placed on the table of the house.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN: மேஜையின்மீது வைக்கப்பட்ட ஸ்டேட் மென்டில் கண்டபடி “டி” யில் இருக்கக்கூடிய ஆஸியார் ஸ்டீட் கொச அண்ணாமலை தெருவுக்கு லோனும் கிராண்டும் சாங்க்ஷன் செய்யப் பட்டிருக்கிறது. “எ.பி.டி.” யில் கண்ட ரோடுகளுக்கு சாங்க்ஷன் செய்யப் படவில்லை என்று கண்டிருக்கிறது. அதற்குக் காரணம் என்ன? இனி மேலாவது கவனித்து சாங்க்ஷன் செய்யப்படுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON: நிதி நிலைமையைப் பொறுத்துக் கடன் கொடுக்கப்படுகிறது. அதற்கு முதலிடம் கொடுக்க வேண்டுமென்று முக்கியமாகக் கருதப்படுகிறதோ அவைகளுக்கு முதன்மை கொடுக்கப்படுகிறது.

13th March 1959]

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : தண்ணீர் வசதி வேண்டும் என்றும், ட்ரெயினேஜ் முதலியவும் டவுன் ஹால் கட்டுவதற்கும் அவர்கள் அங்கேயிருந்து கேட்டிருக்கிறார்கள். அவைகளும் இந்த ஸ்டேட் மென்டில் காணப்படவில்லை. அதே நேரத்தில் ஒரு ரெஸ்ட் ஹவுஸ் கட்டுவதற்கு ரூ. 20,000 சாங்க்ஷன் செய்யப்படவில்லை. தனியார் துறையிலும், பொது துறையிலும் ஒரு ரெஸ்ட் ஹௌஸ் கட்டுவது அவசியமாக இருக்கிறது. மந்திரிகள் வந்தாலும் அங்கே தங்க இடம் இல்லாமல் பெரிய முதலாளிகள் பங்களாவில் தங்குகிறார்கள்.

SRI K. VINAYAKAM : ரெஸ்ட் ஹௌஸ் அங்கே இருக்கிறது.

MR. SPEAKER : I think the Hon. Minister must reply and not the hon. Member Sri Vinayakam.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : நீங்கள் சுழமா இருங்கள். ரெஸ்ட் ஹௌஸ் இடிந்துவிட்டது. இப்பொழுது ஒருவரும் தங்குவதில்லை. அதனால் அங்கே ஒரு ரெஸ்ட் ஹௌஸ் கட்டுவதற்கு சாங்க்ஷன் செய்யப் படுமா ?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : குடியாத்தத்தில் ரெஸ்ட் ஹௌஸ் இருக்கின்றது. நானே அதில் தங்கி இருந்திருக்கிறேன். அங்கே எவைகளுக்குத் தேவை அதிகமாக இருக்கிறதோ அவைகளை உடனடியாகப் பார்த்து செய்வதற்கு முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளப்படும்.

Madras-Trivandrum Express

* 760 Q.—**SRI M. K. SOMASUNDARAM** (on behalf of Sri P. Urkavalan) : கனம் உள் விவகார அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து பதிலளிப்பாரா—

சென்னையிலிருந்து போகும் திருவனந்தபுரம் எக்ஸ்பிரஸ் ரெயிலில் 3-வது வகுப்பில் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கும் ஸ்லீப்பிங் கோச் (sleeping coach) பெட்டியை மதுரையுடன் கழற்றிவிடாமல் திருவனந்தபுரம் வரை கோர்க்க ஏற்பாடு செய்யுமா? மத்திய சர்க்காருக்கு நம் சர்க்கார் சிபார்சு செய்ய உத்தேசம் உண்டா ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : No such recommendation has been made to the Central Government. But the Southern Railway Administration has intimated that this question is under its consideration.

Government employees declared medically unfit for service

* 761 Q.—**SRI K. R. VISWANATHAN :** Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) the number of Government employees, district-war, who were certified as unfit for service by the various District Medical Officers in 1957-58 and 1958-59; and

(b) the various causes or diseases on account of which they were declared unfit?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) & (b) A statement^a is placed on the table of the House.

[13th March 1959]

SRI K. R. VISWANATHAN : இப்படிப் பல நோய்களிலிருந்து சர்க்கார் சிப்பந்திகள் எந்த நோயின் காரணமாக அதிகமான எண்ணிக்கையில் வேலையிலிருந்து நீக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் ?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : அந்த நோய்களின் விவரங்கள் அதில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு நோயை முதலில் போட்டிருப்பதால் அதில் அதிகமாக இருக்கிறார்கள் என்ற அர்த்தம் இல்லை. ஏதோ வரிசைக் கிரமமாக போட்டிருக்கிறார்கள், அவ்வளவுதான்.

Government employees declared medically unfit for service.

* 762 Q.—**SRI K. R. VISWANATHAN :** Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) the number of appeals to the Medical Board preferred by Government employees, declared unfit by the various District Medical Officers in 1957-58 and 1958-59;

(b) the number of cases in which reinstatement was ordered; and

(c) the diseases from which the persons reinstated were suffering?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) to (c) A statement^a is placed on the table of the House.

SRI K. R. VISWANATHAN : இந்தப் பல நோய்களில் நீரிழிவு நோய் (டயபிடீஸ்) இருப்பதால் வேலை செய்வதற்கு அவ்வளவு பாதகம் இருக்காது என்ற காரணத்தினால் அந்த தடையால் பாதிக்கப்பட்டவர்களை வேலையிலிருந்து நீக்குவதைச் சர்க்கார் தடை செய்யுமா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : அது சாதாரண அளவில் இருந்தால் அதனால் பாதகம் ஒன்றும் ஏற்படாது. ரொம்ப அதிகமாக இருந்தால்தான் “டிஸ் க்வாலிபை” பண்ணுகிறார்கள். குறைவாக இருப்பவர்கள் அநேகம் பேர் வேலை செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள்.

House-sites for Harijans.

* 763 Q.—**SRI P. G. MANICKAM :** கனம் பொது மராமத்து அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து பதிலளிப்பாரா—

கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவிலே ஹரிஜனங்களுக்கு வீட்டு மனைக்கட்டு நிலங்களை ஆர்ஜிதம் செய்து வழங்குவதற்கான திட்டத்தை தீவிரமாக அமுலுக்குக் கொண்டுவருவதற்காக எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கைகள் யாவை?

THE HON. SRI P. KAKKAN : A statement^b is placed on the table of the House.

SRI P. G. MANICKAM : ஸார், வீட்டு மனைக்கட்டுகளுக்காக 300 விண்ணப்பங்கள் வந்திருப்பதாகவும், 1958-59-ல் 17 விண்ணப்பங்கள் எடுத்துக்கொண்டிருப்பதாகவும், 6 விண்ணப்பங்கள் நோட்டிபிகேஷன்படி பரிசீலிக்க அனுப்பப்பட்டிருப்பதாகவும் தெரிகிறது. ஸ்பெஷல் டிபுடி தாசில்தார், மற்ற அதிகாரிகள் ஆகியவர்களை அதிகப்படுத்துவது “கன்ஸிடரேஷனில்” இருப்பதாகக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். மேற்கொண்டு ஸ்பெஷல் தாசில்தார், மற்ற அதிகாரிகளை நியமிக்க என்ன ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது?

^a Printed as Appendix IV on page 282 infra.

^b Printed as Appendix V on page 283 infra.

13th March 1959]

THE HON. SRI P. KAKKAN : பரிசீலனை செய்து தக்க ஏற்பாடு செய்யப்படும்.

* 764 Q.—**SRI K. ANBAZHAGAN** (on behalf of Sri A. Govindasamy). கனம் பொது மராமத்து அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) சிதம்பரம் வட்டம், வீராநந்தபுரம் சேரி மக்களுக்கு மனைக்கட்டு வழங்க வேண்டுமென்று பொதுமக்களிடமிருந்து மகஜர் வந்ததா?

(ஆ) அதன் மீது சர்க்கார் எடுத்த நடவடிக்கை என்ன?

THE HON. SRI P. KAKKAN : (a) Yes, Sir.

(b) The Collector is taking action to assign available lands and to acquire additional lands.

SRI K. ANBAZHAGAN : விண்ணப்பம் கொடுத்து எவ்வளவு காலம் ஆகிறது? தாமதம் ஏற்பட என்ன காரணம் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI P. KAKKAN : புறம்போக்கு நிலங்கள் இல்லாததால் சிறிது தாமதம் ஏற்பட்டாலும்கூட இருக்கும் இடங்களில் எவ்வளவு தூரம் கொடுக்க முடியுமோ அவ்வளவு தூரம் கலெக்டர் அவர்களால் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது.

Mathur-Vairankaval road

* 765 Q.—**SRI K. R. VISWANATHAN :** Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) when the metalling of the Mathur-Vairankaval road in Udayarpalayam taluk, Tiruchirappalli district was sanctioned;

(b) if so, why the work has not been taken up till now; and

(c) when it will be completed?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : (a) In 1957-58, Sir.

(b) & (c) The work has been entrusted to the contractor for execution and it is expected to be completed by the end of November 1959.

Viswakarma Associations

* 766 Q.—**SRI M. S. SELVARAJAN :** Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) the number of Viswakarma Associations registered under the Department of Industries in the State;

(b) the number of such associations in Tiruchendur taluk;

(c) the number of applications for the formation of such associations received from Tiruchendur taluk, placewar; and

(d) the action taken on such applications?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) No Viswakarma Associations have been registered under the Department of Industries, but 46 Industrial Co-operative Societies have been started for Viswakarmas.

[13th March 1959]

(b) There are two industrial co-operative societies for Viswakarmas in Tiruchendur taluk, one at Sattankulam and the other at Kulasekarapatnam.

(c) & (d) No application for the formation of industrial co-operative Societies for Viswakarmas in Tiruchendur taluk was received.

Palm-gur industries

* 767 Q.—**SRI P. G. MANICKAM :** கனம் உள் விவகார அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) எந்தெந்த சமுதாய நலத் திட்ட, தேசிய விஸ்தரிப்பு பிளாக்குகளிலே Palm-gur-industries ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன?

(ஆ) மேற்கண்ட Palm-gur-industries மூலமாக எத்தனை பேர்களுக்குத் தொழில்கள் கிடைத்திருக்கின்றன?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) & (b) A statement^a showing the blocks in each district where Palm Gur Development Schemes are undertaken and the number of persons engaged in the industry in each block is placed on the table of the House.

SRI P. G. MANICKAM : ஸார், பனை வெல்லத்தை இயந்திரம் மூலமாக உற்பத்தி செய்வதற்கான சாதனங்கள் எந்தெந்த சொஸைடிகளுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : அதைப்பற்றித் தனிகேள்வி வேண்டும்.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : ஸார், வட ஆற்காடு ஜில்லாவில் சுமார் 2 லட்சம் பனைமரங்களும், 20 ஆயிரம் மரமேறிகளும் இருந்தும் கூட அந்த ஜில்லாவில் ஒரு இண்டஸ்ட்ரிகூட் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. அந்த மாதிரித் தொழிற்சாலை ஆரம்பிக்க யாருக்கும் பர்மிஷன் கொடுக்கவில்லையா? அல்லது கொடுத்து தவறான முறையில் நடந்துகொண்டதால் ரத்து செய்யப்பட்டுவிட்டதா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : பனை மரம் அதிகமாக இருந்தால் மட்டும் போதாது. இந்த மாதிரிப் பனை வெல்லம் செய்யும் தொழில் தெரிந்திருக்க வேண்டும். அப்படிப்பட்டவர்கள் யாராவது முன் வந்தால் வட ஆற்காடு ஜில்லாவில் இந்தத் தொழிலைத் துவக்க ஏற்பாடு செய்யப்படும்.

SRI M. K. SOMASUNDARAM : திருச்செந்தூர், திருநெல்வேலி, ஆகிய இடங்களில் பனை மரமும் அதிகமாக இருக்கிறது. பனை வெல்லம் செய்யும் தொழிலும் அதிகமாக இருக்கிறது. ஆகவே அங்கு அந்தத் தொழிலை இன்னும் அதிகரிக்கச் செய்ய வசதி செய்து கொடுக்கப்படுமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : அந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருப்பவர்கள் முன்வந்தால் கவனிக்கப்படும்.

SRI A. VEDARATHNAM : அரசாங்கம் அனுமதித்திருக்கிற பனை மரங்களுக்கும் அவர்கள் கணக்குப்படி அதற்கு வரவேண்டிய பனை வெல்லம் மிகக் குறைவாக வந்திருப்பதைப் பார்க்கும்போது அது தவறாக—கள்ளாகப் பயன்படுத்தப்படுகிறது என்று தெரிகிறது. அவ்வாறு கள்ளாகப் பயன்படுத்தாமல் தடுக்க அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கிறது?

13th March 1959]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : அது உண்மைதான் பனை வெல்லம் அவ்வளவாகக் கொடுக்காமல் இருக்கலாம். நீராவாக விற்கப் படுகிறது. நீரா புளித்துவிட்டால் கள்ளாக மாறிவிடுகிறது. அவ்வாறு துஷ்பரியோகப்படுத்துவதில்லை என்று சொல்லமுடியாது. இதைத் தவிர்க்க எல்லா முயற்சியும் செய்யப்படும்.

SRI T. VELUCHAMY : ஆலங்குளம் பள்ளாக்கில் கருப்பட்டி உற்பத்தி அதிகமாக இருப்பது அரசாங்கத்துக்குத் தெரியுமா? அந்த பள்ளாக்கில் நல்ல முறையால் “பாம் கர் இண்டஸ்ட்ரி” நடத்த அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்குமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : ஆலங்குளத்தில் எட்டு சொஸைடிகள் இருக்கின்றன என்பதைக் கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் கவனித்திருப்பார்கள். 1,109 பேருக்கு வேலை கிடைத்திருக்கிறது.

Leprosy Sub-centre for Tiruchirappalli District

* 768 Q.—**SRI V. K. KRISHNAMURTHY** (on behalf of Sri S. Lazar) : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to open a leprosy sub-centre in the Tiruchirappalli district;

(b) if so, the cost thereof; and

(c) when it will begin to function?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) Yes.

(b) Recurring—Rs. 48,000 per annum.

Non-recurring—Rs. 16,200 per annum.

(c) The Centre will start to function shortly, as soon as accommodation is secured.

SRI M. KALYANASUNDARAM : எந்த இடத்தில் இது நிறு வப்படும்?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : இதை முதலில் அரிய லூரில் வைப்பதாக உத்தேசம் இருந்தது. அங்கு சரியான இடம் கிடைக்க வில்லை. இப்பொழுது பெரம்பலூரில் வைப்பதாக உத்தேசம்.

Vaigai Project

* 769 Q.—**SRI M. KALYANASUNDARAM :** Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) the number of workers to be discharged on the completion of the Vaigai Project; and

(b) whether there is any proposal to provide alternate jobs or compensation for the workers to be discharged?

THE HON. SRI P. KAKKAN : (a) Four hundred and ninety-eight workers have been retrenched so far. About 312 more workers will be retrenched gradually as said when works are completed before March 1960.

(b) Instructions have been issued by the Chief Engineer for the payment of retrenchment compensation to the retrenched workers under the provisions of the Industrial Disputes Act, and

[13th March 1959]

the action of the Chief Engineer (Irrigation) in this regard has been ratified by the Government. Action is also being taken with a view to absorb as many of the workmen as possible in other projects in this State.

SRI M. KALYANASUNDARAM : ஸார், ஒரு ப்ராஜக்டில் இருந்து இன்னொரு ப்ராஜக்டுக்கு மாற்றக்கூடிய சமயத்தில் முந்திய ப்ராஜக்டில் வேலை செய்த காலமும் சேர்த்துக் கணக்கிடப்படுகிறதா ?

THE HON. SRI P. KAKKAN : அப்படி ஒன்றும் இல்லை என்று நினைக்கிறேன்.

SRI N. R. THIAGARAJAN : இவர்களை அடுத்தாற்போல் ஆரம்பிக்கப்படும் பரம்பிக்குளம் திட்டத்தில் எடுத்துக்கொள்ள முதலிடம் கொடுக்கப்படுமா ?

THE HON. SRI P. KAKKAN : பரம்பிக்குளம் திட்டம் மட்டும் அல்ல. எங்கெங்கு திட்டங்கள் ஆரம்பித்து வேலைகள் நடக்கின்றதோ அங்குள்ளவர்கூட எடுத்துக்கொள்ளப்படுகிறது.

SRI S. PAKKIRISAMI PILLAI : இது தவிரவும், எம்ப்ளாய்மென்ட் எக்ஸ்சேஞ்சில் ரிஜிஸ்டர் செய்துகொண்டிருப்பவர்களை ஆங்காங்கு இருக்கும்படியான வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படுகிறதா ? அவர்களுக்குப் பிரபான்ஸ் கொடுக்கப்படுகிறதா ?

THE HON. SRI P. KAKKAN : இந்த வைகை ப்ராஜக்டில் வேலை செய்யக்கூடிய தொழிலாளர்களை குந்தா ப்ராஜக்டில் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்லி இருக்கிறோம். ஹைவேஸ் சீப் இன்ஜினியரை கேட்டிருக்கிறோம். பரம்பிக்குளம் சீப் இன்ஜினியரையும் கேட்டிருக்கிறோம். நெய்வேலியில் வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று அந்த மானேஜிங் டைரக்டரைக் கேட்டிருக்கிறோம். இப்பொழுது சொன்ன ஸ்கீம்களில் 16 பேர்களும் கட்டளை ஹைலெவல் கனலில் 25 பேர்களும் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

SRI M. KALYANASUNDARAM : பத்துப் பன்னிரண்டு வருஷங்களுக்கும் அதிகமாகக்கூட அந்தப் ப்ராஜக்டில் வேலை செய்தவர்கள் இருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர்களை ஒரு ப்ராஜக்டில் இருந்து மற்றொரு ப்ராஜக்டுக்கு மாற்றும்போது தனி சினியாரிடி லிஸ்ட் வைத்து சம்பளம் மற்றச் சலுகைகள் அனுமதிக்கப்படுமா ?

THE HON. SRI P. KAKKAN : இது பற்றிப் பரிசீலனை செய்து தான் முடிவு செய்ய முடியும்.

Panchayat Boards in South Arcot District

* 770 Q.—**SRI M. JAGANNATHAN :** Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) the number of Class I and Class II Panchayats in the South Arcot district; and

(b) the number of Panchayat Boards where seats have not been reserved for the Harijans?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : (a) 19 Class I and 999 Class II panchayats.

(b) 388 (Class II panchayats).

Temple jewels

* 772 Q.—**SRI A. A. RASHEED :** Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state the approximate value of jewels in temples in the State?

13th March 1959]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Rs. 4,08,46,255 (rupees four crores, eight lakhs, forty-six thousand, two hundred and fifty-five only). The figure represents the value of jewels in temples where the total value of jewels is Rs. 3,000 and above.

SRI A. A. RASHEED : May I know whether cases of misuse of the jewels have been reported to the Government?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Perhaps, Sir, there has been one or two cases.

SRI A. A. RASHEED : May I know in whose custody these jewels are kept?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : These are kept according to usage and custom and certain regulations. These are generally under the custody of the Executive Officers and Trustees and sometimes under the custody of the Archakas also.

SRI V. SUBBIAH : நமது ராஜ்யத்திலுள்ள தேவஸ்தானங்களில் அதிக மதிப்புள்ள நகைகள் உள்ள தேவஸ்தானம் எது என்று கேட்கிறேன்?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : அதைப் பற்றி என்னிடம் இப்பொழுது தகவல் இல்லை.

SRI M. JAGANNATHAN : Is it a fact, Sir, that in some temples theft of jewels is taking place indiscriminately and what steps Government propose to take to prevent this?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I cannot accept that thefts are taking place indiscriminately in several of the temples.

SRI M. K. SOMASUNDARAM : கோவில் நகைகளை எடுத்துத் துஷ்பிரயோகம் செய்கிறவர்களின் மீது என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்படுகிறது?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இடம் இருந்தால் கிரிமினல் நடவடிக்கை எடுக்கப்படுகிறது. இல்லாவிட்டால் டிபார்ட்மெண்டு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டு வருகிறது.

SRI M. KALYANASUNDARAM : சில ஆலயங்களில் துஷ்பிரயோகம் நடைபெற்றிருப்பதாகக் குறிப்பிட்டார்கள். எந்த எந்த ஆலயங்களில் அப்படி நடைபெற்றது? என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டார்கள்?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : சில ஆலயங்கள் என்று சொல்லவில்லை. ஒன்றிரண்டு என்றுதான் சொன்னேன். புரசவாக்கம் கங்காதேஸ்வரர் கோயில் தர்மகர்த்தர் பேரில் அவ்வாறு புகார் வந்தது. கோர்ட்டிலேயே அதற்குத் தக்க நடவடிக்கையும் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது.

SRI P. S. SANTHANAM : தலைவர் அவர்களே, பக்தர்கள் விகிர் கங்களுக்கு உயர்ந்த கல் பதிக்கப் பெற்ற நகைகளைக் கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் தர்மகர்த்தர்கள் அந்த உயர்ந்த கல்லைப் பெயர்த்துவிட்டு குறைந்த மதிப்புள்ள கல்லைப் பதித்திருப்பதாக புகார்கள் வந்தன. அதன்மீது என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : என்னிடத்தில் அந்த மாதிரி புகார் வரவில்லை. அது பற்றிய தகவலும் என்னிடத்தில் இல்லை.

[13th March 1959]

Blood transfusion

* 773 Q.—SRI K. SATTANATHA KARAYALAR: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) the number of cases in each of the Government hospitals where blood transfusion was given in 1956, 1957 and 1958 so far (year-war); and

(b) the quantity of blood given to patients in these years (year-war)?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: (a) & (b) A statement^a is placed on the table of the House.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR: நம் ராஜ்யத்தில் ப்ளட் டிராங்க் எத்தனை இருக்கின்றன? அங்கெல்லாம் தேவைக்குத் தகுந்த அளவு ரத்தம் கிடைக்கிறதா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: இந்தக் கேள்விக்குப் பதில் கொடுக்கும்போதே ஒரு குறிப்பும் கொடுத்திருக்கிறேன். ஜில்லா தலை நகரங்களில் இருக்கிறது. மற்ற இடங்களிலும் இருக்கிறது. என்னுடைய குறிப்பில் பத்தப் பதினைந்து இடங்களில் இருப்பதாகச் சொல்லி இருப்பேன்.

SRI A. A. RASHEED: What was the amount spent by the Government in paying the donors of blood in the last three years?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: I cannot give the total amount spent but I can give the rate. The rate is Rs. 7 for the donor of blood and Re. 1 for refreshments.

Child Welfare Centres in Coimbatore District

* 774 Q.—SRI P. G. MANICKAM: கனம் ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) 1958-59-ம் வருஷத்தில், கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவிலிருக்கும் சிசு சமரசுகுணை சங்கங்களுக்கு உதவி அளிப்பதற்காகச் சர்க்கரரால் ஒதுக்கப் பட்டிருக்கும் தொகை எவ்வளவு?

(ஆ) எந்தெந்த சிசு சமரசுகுணை சங்கங்களுக்கு எவ்வளவு ரூபாய்கள் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றன?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: (a) No amount has been allotted for the purpose.

(b) Does not arise, but maintenance grant is given.

SRI P. G. MANICKAM: ஏழை மக்களுக்கு இலவசமாக சப்ளை செய்யப்படுவதற்காக அமெரிக்காவில் இருந்து அனுப்பப்படும் பால் பவுடர் கனையாவது இப்போர்ப்பட்ட சிசு சமரசுகுணை நிலையங்களுக்கு வழங்க சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்வார்களா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: அப்படியும் பால் விநியோகம் செய்யப்பட்டு வருகிறது. மாதம் 72 ஆயிரம் ரூபாய் அளவுக்கு இலவச சப்ளைக்காக மானியமும் கொடுக்கப்படுகிறது.

13th March 1959]

SRI K. B. S. MANI : இம்மாதிரி வெளி நாட்டிலிருந்து ரெட் க்ரான்ஸ் மூலமாகவும், ஓராதான் மிஷின் மூலமாகவும், சப்ளை செய்வதற்குப் பால் பவுடர்கள் அனுப்புகிறார்கள். நல்ல முறையில் அவை விநியோகப்படுவதில்லை. அதை அரசாங்கம் கண்காணித்து, இப்படி துர்விநியோகம் செய்யப்படுவதைத் தடுக்க தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்வார்களா ?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : அவை நல்ல முறையில் நல்ல சாதனங்களின் வழியாகத்தான் விநியோகிக்கப்படுகிறது. இரண்டொரு இடத்தில் துர்விநியோகம் ஆகிறது என்றால், இதர துறையில் நடப்பது போலத்தான் ஆகும் என்று நினைக்கிறேன்.

Fishermen Co-operative Societies

* 775 Q.—**SRI M. JAGANNATHAN :** Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) whether the Government have finalised their decision over the resolutions passed at the Fishermen Co-operative Societies Conference held at Kumbakonam on 28th February 1958 protesting against the amendment of G.O. No. 200, Development, dated 16th January 1950; and

(b) if not, the reasons for the delay?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : (a) The Government have finalised their decision and have issued necessary orders directing the Collectors to lease the inland fisheries from the year 1959 onwards to the Fishermen Co-operative Societies on the average of the last two years, accepted bid amounts after examining the suitability and financial position of the societies.

(b) In view of the answer to question (a) this question does not arise.

Lands brought under cultivation

* 776 Q.—**SRI V. SANKARAN :** Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state the extent of lands in holdings left uncultivated brought under cultivation in the Madurai district during the Second Five-Year Plan period under the Madras Land Utilization Order ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : 180 acres.

Dyeing and Designing Centre for Tiruvannamalai

* 777 Q.—**SRI V. K. KOTHANDARAMAN :** கனம் உள் விவகார அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) துணிகளுக்கு சாயமூட்டுதல், அச்சடித்தல் தொழிலை வடாற்காடு ஜில்லா, திருவண்ணாமலையில் ஆரம்பித்தாகிவிட்டதா ?

(ஆ) இல்லையென்றால், ஏன் ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) There is no such proposal with Government.

(b) Does not arise.

[13th March 1959]

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்ட காலத்திற்குள்—அதாவது 58-ம் ஆண்டிலே வடாற்காடு ஜில்லாவில் திருவண்ணாமலையில் சரயம் போடும் தொழிற்சாலை ஆரம்பிப்பதாக இருந்தது. அது போன்று இப்போது பிரபோசல் இல்லையென்று சொன்னால் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சேர்க்கப்பட்டிருந்த அந்தத் திட்டம் நிறைவேற்றப்படாமல் கைவிடப்பட்டதா ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இந்த வருஷத்தில் இருக்கிற பிரபோசலைப் பற்றி நான் பதிலளித்தது. செய்யாறு திருவத்திபுரத்தில் ரூ. 7 ஆயிரம் காப்பிடல், ரூ. 13 ஆயிரம் ரெக்கரிங் ஆக்கக்கூடிய திட்டம் எடுத்துக்கொள்வதாக இருந்தது, நிதி இல்லாத காரணத்தினால் எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : 58-வது ஆண்டிலேயே அது ஆரம்பிக்கப்படவேண்டுமென்று போடப்பட்ட திட்டம் அது. ஆகையால் அதை இந்த வருடத்திலாவது கண்டிப்பாக ஆரம்பிப்பார்களா ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இந்த வருஷத்தில் ஆரம்பிப்பதற்கு நிதி இல்லையென்று சொன்னேன். நிதி நிலைமையை ஒட்டித்தான் இது எல்லாம் கவனிக்கப்படும்.

Nanjilnad Project

* 778 Q.—**SRI K. SATTANATHA KARAYALAR :** Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether, under the National Water-supply and Sanitation Project, Nanjilnad Project was included under the Second Five-Year Plan;

(b) if so, whether this Project was transferred to the Madras State with the reorganization of the States;

(c) what work was undertaken in Nanjilnad after 1st November 1956;

(d) what the total amount originally allotted was; and

(e) what the amount spent so far is?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) Yes, Sir.

(b) The scheme was wound up by the erstwhile Travancore-Cochin State when drainage works were completed.

(c) The question of resuming and continuing the unimplemented part of the scheme is under consideration.

(d) Rs. 3 lakhs.

(e) The amount spent by the erstwhile Travancore-Cochin State on the works under this scheme was Rs. 50,000.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : இந்த திட்டத்திற்கு மூன்று லட்சம் ரூபாய் மதிப்பிட்டு, அதில் அந்த அரசாங்கமே 50 ஆயிரம் ரூபாய் செலவு செய்திருக்கிறது. அதன் பிறகு, அந்தப் பொறுப்பு நம்மிடத்தில் வந்த பிறகு என் கடந்த மூன்று வருஷ காலமாக அந்தத் திட்டத்தை எடுத்துக்கொள்ளாமல் காலதாமதம் செய்யப்பட்டு வந்திருக்கிறது என்று சொல்வார்களா ?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : இந்தத் திட்டத்தில் டிரெய்னேஜ் மாத்திரம் 50 ஆயிரம் ரூபாய் செலவில் அவர்கள் பூர்த்தி செய்திருக்கிறார்கள். மற்றதை நாம் நடத்தவேண்டும். 56-ல்

13th March 1959]

எடுத்துக்கொள்ள முடியாமல் ஏன் விட்டு விட்டோம் என்று தெரியும். மீண்டும் இப்போது குடிதண்ணீர் விஷயமாகத்தான் அதை எடுத்துக் கொள்வது ஆலோசனையில் இருக்கிறது.

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI : May I know whether the scheme was wound up or transferred to the Kerala State in the Neyattinkara taluk? Will the Government make efforts to see that the scheme is continued, even if there is need by making representations to the Central Government also?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : They are examining the question of completing the interrupted portion of the scheme. On account of the impending change in the State set up the Travancore-Cochin State stopped the scheme at that level. Now we are considering as to how best to continue it.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : அந்த ராஜ்யப் பகுதி நம் ராஜ்யத்தோடு இணைந்து, அந்தத் திட்டத்தைப் பூர்த்தி செய்யவேண்டிய பொறுப்பு நம்முடையதாக மாறி கடந்த 3 ஆண்டுகள் ஆகியும் கூட அந்தத் திட்டம் ஏன் இதுவரையில் எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : அந்தப் பொறுப்பை உணர்ந்துதான் இப்போது பரிசீலனை செய்து வருகிறோம்.

SRI T. T. DANIEL : Is it a fact, Sir, that many of the records connected with the project were not forwarded by the Kerala Government to this State Government and is that the reason why this Government are not able to proceed with the work?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Not only for this scheme, Sir, for all other schemes and other things also; that is one of the main causes why we are not immediately implementing the scheme, namely, the want of records and other information.

SRI N. R. THIAGARAJAN : என்னுடைய பாண்டிய நாட்டிற்குள் இப்பொழுது புதிதாக நாஞ்சில் நாடு என்று ஒரு புது நாடு தோன்றியிருக்கிறது. இதற்கு என்ன காரணம் என்று சர்க்கார் சொல்ல முடியுமா? 9 a.m.

MR. SPEAKER : அதற்கும் இதற்கும் சம்பந்தமே இல்லையே.

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI : May I know whether any investigation was made with regard to the water-supply aspect of the scheme just previous to the reorganization of the State?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : That point is met by the question put by Mr. T. T. Daniel.

Family Planning

* 779 Q.—**SRI A. A. RASHEED :** Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether the Government are aware of cash award being granted by one of the Tamil Dailies in the State to families of more than ten children; and

(b) if so, the adverse effect this award has on the Family Planning Scheme of the Government?

[13th March 1959]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) Yes.

(b) No adverse effect has been noticed.

SRI A. A. RASHEED : May I know the inducement offered by the Government to encourage family planning in the State?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : It is not inducement that the Government offer. The Government offer solatium for people who undergo this just to meet their travelling expenses, etc.

SRI A. A. RASHEED : Is the Hon. Minister aware that disruptive forces are trying to wreck the family planning programme and if so, what steps have been taken by Government to counteract it?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : If the hon. Member means by disruptive forces what he has mentioned in the main question, the Government think that such things give greater publicity to the programme of family planning and its usefulness to the people.

SRI K. ANBAZHAGAN : இந்தப் பத்திரிகை பரிசு அளித்தாலும் கூட, 10 குழந்தைகளைப் பெற்றவர்கள் புது குழந்தையைப் பெறும் முயற்சியில் ஈடுபடவில்லை என்பது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா?

SRI A. R. SUBBIAH MUDALIAR : இந்த விளம்பரத்திலிருந்து ஜனங்கள் தரத்தைக் குறைப்பதற்கு வழி செய்யப்படுகிறது. இதற்காக தடை விதிக்கப்படுமா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : தரம் எப்படி இருக்கிறதென்று தெரியவில்லை. ஏதோ இந்தத் திட்டத்திற்கு ஆதரவு கொடுத்தால், ஜனங்களுக்கு இன்னும் ஊக்கம் ஏற்படும்.

SRI K. VINAYAKAM : நம் மாகாணத்திலே பெரிய குடும்பம் எது இருக்கிறதோ அதற்குப் பரிசு தருகிறார்கள். அப்படி எந்தெந்த குடும்பங்களுக்குப் பரிசு வழங்கியிருக்கிறார்கள்?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : பரிசு தருமா என்று கொஞ்சம் பக்கத்தில் கேட்டால் தெரியும்.

Takkavi loans

* 780 Q.—SRI A. R. SUBBIAH MUDALIAR : Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state whether the Government propose to allow ryots to purchase standard fertilizer mixtures out of Thakkavi loans?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Ryots are even now allowed to purchase standard mixtures from out of takkavi loans.

Recently the Government have allowed standard mixtures to be purchased from out of the special loans granted under the Intensive Manuring Scheme also.

SRI A. R. SUBBIAH MUDALIAR : பின்னணிக்கையும் Standard Fertiliser List-ல் சேர்த்து தக்காவிக் கடன் மூலம் வாங்க உதவி செய்யுமா?

13th March 1959]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : நம் மாகாணத்தில் ஒரு கம்பெனியில் இந்த ஸ்டான்டர்ட் மிக்சரை உற்பத்தி செய்கிறார்கள். இதை வாங்குவதற்காக அரசாங்கம் தக்காவிலோன் அளிக்கிறார்கள்.

SRI M. KALYANASUNDARAM : ஸ்டான்டர்ட் மிக்சர் என்று அழைக்கிறார்கள். இது எந்தெந்த முறையில் கலக்கப்படுகிறது? இம்மாதிரி கலப்பதை அதிகாரிகள் பரிசீலனை செய்கிறார்களா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இதை அதிகாரிகள் பரிசீலனை செய்து வருகிறார்கள். கலெக்டர்கள் விவசாயிகளுக்கு எதுத் தேவை என்று கவனித்து வருகிறார்கள். ஏதாவது தவறு இருந்தால் அதிகாரிகள் கவனிப்பார்கள்.

SRI M. KALYANASUNDARAM : ஸ்டான்டர்ட் மிக்சர்ஸ் தனி கம்பெனிக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். சாதாரணமாக விவசாயத்தில் முயற்சி எடுத்துக்கொண்டால் சர்க்கார் ஆதரவு கொடுக்கப்படுகிறது.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இதில் சில பொருள்கள் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதில் பின்னுக்கும் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது.

SRI K. R. NALLASIVAM : ஸ்டான்டர்ட் மிக்சரைத் தனிப்பட்ட கம்பெனிக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இதைத் தனிப்பட்ட கம்பெனி எடுத்துக்கொண்டதால் அதற்கு சர்க்கார் ஆதரவு கொடுத்திருக்கிறது.

Import of small cars

S.N.Q. 9—SRI A. A. RASHEED : Will the Minister for Industries be pleased to state whether the Government have recommended to the Union Government relaxation in the import of small cars from the United Kingdom and the Continent?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : No, Sir.

SRI A. A. RASHEED : May I know whether there is a proposal to allow a German firm to manufacture small cars in our State?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The executive authority of this State does not extend to matters referred to by the hon. Member. That is entirely the responsibility of the Central Government.

SRI A. A. RASHEED : May I know, Sir . . .

MR. SPEAKER : What is the hon. Member going to ask after this answer?

SRI A. A. RASHEED : Is the Hon. Minister aware that the prices of small cars have gone up by 50 per cent and, if so, may I know what action has been taken by the Government to counteract it?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : There is an Import Advisory Council? which the Union Minister for Industries and Commerce consults on these matters. The State Government has no responsibility in this.

[13th March 1959]

MR. SPEAKER : Hon. Members must put questions which are within the purview of the Minister to answer. I admitted the main question because I did not know whether the Minister was concerned with it or not. But once he says it is not his concern, how can we ask further questions? If the hon. Member asks whether the Government will consider the question of recommending import of small cars to the Union Government, it is all right. But he cannot ask about prices and all that.

SRI K. VINAYAKAM : Is the Minister at least personally aware?

MR. SPEAKER : The Hon. Minister's personal awareness has nothing to do with the Assembly. It is the same question as that put by the hon. Member Mr. Rasheed.

SRI K. VINAYAKAM : Is he aware that prices of small cars are daily going up beyond the catalogued price and they are sold at blackmarket prices?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : No representations have been received by this Government in this behalf.

MR. SPEAKER : Questions are over.

[Note—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—PRIVILEGE MOTION *RE* A REPORT IN THE 'DINAMANI'.

MR. SPEAKER : The hon. Member, Sri K. Anbazhagan has brought to my notice that a report about the proceedings of this House in the 'Dinamani', dated 11th March 1959 is not a true report. He has requested me to permit him to raise the issue as one of breach of privilege of the Members of this House. He says it has no relation to the actual proceedings of the House. I have not, however, had a chance of sending for the Editor to find out the true state of affairs. Therefore, I shall postpone my ruling to tomorrow. I shall take up this question tomorrow.

SRI N.R. THIAGARAJAN : இன்றைக்கு சரியான நியூஸ் போட்டிருக்கிறார்களே ?

MR. SPEAKER : How does the hon. Member know what has constituted breach of privilege? நான் பிரிவிலெஜ் பிரச்னை என்று சொன்னேனே தவிர எந்த பிரிவிலெஜ் பிரச்னை என்று சொல்லவில்லையே. அதற்குள்ளாக எப்படி மாற்றிப் போட்டு விட்டார்கள் என்று கனம் அங்கத்தினர் சொல்ல முடியும்? நாளைக்கு அவரைக் கேட்கிறேன். என்ன என்று பரிசீலனை செய்து நாளைக்குச் சொல்கிறேன் என்று தான் நான் சொன்னேன்.

SRI K. VINAYAKAM : இந்த மாதிரி விஷயங்களை சபாநாயகர் அறையிலேயே எடுத்துக்கொள்வதாயிற்றே, இதை சபையில் கொண்டு வரவேண்டியதன் காரணமென்ன?

SRI K. ANBAZHAGAN : On a point of order, Sir, ஒரு பிரிவிலெஜ் பிரச்சனையை—உரிமைப் பிரச்சனையை—எழுப்பும் போது சட்ட மன்றத்தில் எடுத்துக்கொள்ளாமல் ஈழமிலே நடக்க வேண்டுமென்று சொல்வது சட்ட மன்ற ஒழுங்குக்கு விரோதமானது என்று உங்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

13th March 1959]

MR. SPEAKER : நான் உங்களைத் தானே ஸ்பீகார்ட் செய்தேன். I supported you. This is the place where you can raise it. I will give my ruling to-morrow.

III.—GOVERNMENT MOTION *re* ELECTION OF MEMBERS TO THE COMMITTEE OF PRIVILEGES FOR THE FINANCIAL YEAR 1959-60.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, I move—

'That, with reference to rule 178 of the Madras Assembly Rules this Assembly do proceed, on a date to be fixed by the Hon. the Speaker, to elect fifteen members to be members of the Committee of Privileges for the financial year 1959-60.

The motion was put and carried.

MR. SPEAKER : "In accordance with the regulations 9 a.m. framed by me for the holding of elections according to the principle of proportional representation by means of the single transferable vote, I fix 11 a.m. on Monday, the 16th March 1959, as the time within which nomination papers of candidates for election to the Committee of Privileges should reach the Secretary. Nomination forms can be had on application to the Secretary.

The nomination papers will be taken up for scrutiny at 3 p.m. on Monday, the 16th March 1959. I also fix 11 a.m. on Tuesday, the 17th March 1959 as the last hour and date for the withdrawal of candidature

If the number of candidates nominated exceeds the number of seats to be filled, namely 15, a poll will be taken on Wednesday the 18th March 1959 between the hours of 9 a.m. and 1 p.m."

IV.—VOTING ON DEMANDS FOR GRANTS FOR THE YEAR
1959-60—*cont.*

(1) DEMAND IX—HEAD OF STATE, MINISTERS AND HEADQUARTERS STAFF.

(2) DEMAND XI—ELECTIONS.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

'That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,02,67,100 under Demand IX—Head of State, Ministers and Headquarters Staff.'

MR. SPEAKER : I understand that the cut motion of the hon. Member Sri M. Kalyanasundaram, is being supported by the Opposition. I call upon Sri Kalyanasundaram to move his cut motion.

[13th March 1959]

SRI M. KALYANASUNDARAM : Sir, I move—

‘That the allotment of Rs. 1,02,67,100 under Demand IX—Head of State, Ministers and Headquarters Staff, be reduced by Rs. 100.’

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

‘That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 16,96,700 under Demand XI—Elections.’

MR. SPEAKER : I understand that the Opposition Parties have agreed to support the cut motion of the hon. Member. Sri M. Jagannathan. Now, Sri Jagannathan will move his cut motion.

SRI M. JAGANNATHAN : Sir, I move—

‘That the allotment of Rs. 16,96,700 under Demand XI—Elections—be reduced by Rs. 100.’

MR. SPEAKER : Now the Demands and the cut motions are before the House for consideration. The hon. Member, Sri Kalyanasundaram will initiate the discussion and the hon. Member, Sri Anbazhagan will speak before the Hon. Minister replies. I have allotted fifteen minutes each for Sri Kalyanasundaram and Sri Anbazhagan. I think 45 minutes would be enough for the Hon. Minister to reply.

SRI M. KALYANASUNDARAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கடிதப் போக்குவரத்தில் ஏற்படும் தாமதம் சம்பந்தமாக ஒரு வெட்டுப் பிரேரேபணை பிரேரேபிக்க வேண்டுமா என்று தோன்றக்கூடும். கடிதங்கள் எழுதுவதில் ஏற்படும் தாமதம், ஏதோ, சர்க்காரின் திறமைக் குறைவைக் காட்டவில்லை; சில உள் விஷயங்கள் அதிகமாக இருப்பதால்தான் இவ்வளவு காலதாமதம் ஆகிறது என்பதை இந்த சபையின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருவதற்காகத் தான் நான் இந்த வெட்டுப் பிரேரேபணை இந்த ஸ்பீச்சில் கொடுக்க நேர்ந்தது என்பதை முதலில் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். காலதாமதம் ஏற்படுவதால் மக்களின் பல பிரச்சனைகள் ஒத்திப்போடப்படுகின்றன. விரைவாக முடிவு எடுக்க முடியாமல் போகிறது. அப்படி ஏதாவது முடிவு எடுக்கப் பட்டாலும்கூட எந்த அங்கத்தினர்கள் கடிதங்கள் எழுதினார்களோ அவர்களுக்கு அது சம்பந்தமாக பதில் எழுதப்படுவதில்லை; “இல்லை” என்ற பதில்கள் மட்டும் அநேகமாக வந்து விரிகின்றன. நடவடிக்கை எடுத்தால் பதில் எழுதுவதில்லை. அதற்குக் காரணம் என்ன? அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்ட விஷயத்தில் ஏதாவது உண்மை இருந்து அதன் பேரில் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருந்தால், அதைக் குறிப்பிட்டு சம்பந்தப் பட்ட அங்கத்தினர்களுக்கு பதில் எழுதுவார்களானால் அதனால் அந்த அங்கத்தினரின் தொகுதிக்கோ அவர் சார்ந்திருக்கும் கட்சிக்கோ அனுசூலம் ஏற்பட்டு விடும் என்ற காரணத்தால் பதில் எழுதாமல் விட்டு விரைஞர்களோ என்ற சந்தேகம் எனக்கு இருக்கிறது. ஆனால் சில பிரச்சனைகளில் சர்க்கார் எவ்வளவு துரிதமாக முடிவெடுத்திருக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்க்கும்போது நமக்கு ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. ஆகையால் தான் சர்க்கார் திறமைக் குறைவால் கஷ்டப்படவில்லை என்று நான் அபிப்பிராயப் படுகிறேன். உதாரணமாக நகரசபைத் தேர்தல்கள் இப்போது நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. நகரசபைத் தேர்தல்களுக்கு முன்பு புதியமுறையில் வார்டு பிரிவினைகள் செய்ய வேண்டுமென்ற யோசனைகள் சர்க்காருக்கு வந்திருக்கின்றன. அவைகளின் பேரில் சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை.

13th March 1959] [Sri M. Kalyanasundaram]

சர்க்கார், பழைய முறையிலேயே இந்தத் தேர்தல்கள் நடக்கட்டும் என்று விட்டுவிட்டார்கள். ஆனால் திருச்சி போன்ற நகர சபைகள் சம்பந்தப்பட்ட வரையில் மட்டும் தேர்தல் நடப்பதற்கு ஒரு மாதத்திற்கு முன்பு ஒரு உத்திரவு போட்டிருக்கிறார்கள். அந்த உத்திரவின்படி அங்கே உள்ள 33 வார்டுகளும் பிரித்து புதிய முறையில் அமைக்கப்படுகின்றன. ஒரு வார்டு கூட பழைய முறையில் வைக்கப்படவில்லை. இவ்வளவு துரிதமாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டிய காரணம் என்ன? மற்ற விஷயங்களில் நிராகரிப்பைச் செய்துவிட்டு இந்த ஒரு நகரசபை விஷயத்தில் மாத்திரம் இவ்வளவு கவனம் செலுத்தவேண்டிய அவசியம் என்ன என்று கவனிக் கும்போது, சாதாரண நிர்வாகத் தேவைகளுக்கு அப்பாற்பட்ட விஷயங்கள் இதில் அடங்கியிருக்கின்றன என்ற முடிவிற்கு நான் வருகிறேன் என்பதை இந்த சர்க்காரின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். தேர்தல்கள் விஷயத்தில் ஆட்சியாளர்கள் தங்கள் கட்சி நலனுக்காக சர்க்கார் வசதிகளை பயன்படுத்தக் கூடாது. கனம் அமைச்சர்கள் தங்கள் கட்சிப் பிரசாரத் திற்குப் போகட்டும், வேண்டாம் என்று நான் சொல்லவில்லை. கனம் அமைச்சர்கள், காங்கிரஸ் தலைவர்கள் என்ற முறையில் பிரசாரம் செய் யட்டும், கூட்டங்கள் போடட்டும், எதிர்க் கட்சிகள் செய்யும் தவறுகளை எடுத்துச் சொல்லட்டும், தாங்கள் செய்திருக்கும் சேவைகளைப் பற்றிப் பேசட் டும். அவைகளையெல்லாம் வரவேற்கலாம். ஆனால் இவர்கள் முனிசிபல் தேர்தல்கள் நடைபெறக் கூடிய சமயத்தில் முனிசிபாலிடிக் களுக்குச் சென்று அங்கே முனிசிபல் நிர்வாக சம்பந்தமான காரியங்களில் கலந்துகொள்வது, முனிசிபல் நிர்வாக சம்பந்தமான ஸ்தாபனங்களுக்கு அஸ்திவாரக்கல் நாட்டுவது, குழாய்களைத் திறந்து வைப்பது, இவைகள் போன்ற காரியங்களைச் செய்வது, வேர்ட்டர்களுடைய எண்ணங்களை காங்கிரஸ் சார்பாக—ஒரு கட்சியின் சார்பாக—திருப்பி விடுவதற்காகச் செயல்படும் ஒரு மறைமுகப் பிரசாரம். இதில் சர்க்காரின் நிர்வாக வசதிகளையும் அதிகாரங்களையும் உபயோகிப்பது ஜனநாயகத்திற்கு உகந்தது அல்ல என்பதை இவர்களுக்கு எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். திருச்சி முனிசிபல் தேர்தல் 30-ம் தேதி நடக்கவிருக்கிறது. நமது கனம் முதல் அமைச்சர் 25-ம் தேதி அங்கே-சென்று அங்கே ஒரு ரிஸர்வாயர் கட்டுவதற்கு அஸ்திவாரக்கல் போடப் போகிறார். இதை இரண்டு மாதங்களுக்கு முன்பு செய்திருக்கலாம், அல்லது தேர்தலுக்குப் பிறகு செயல்படலாம். இதை செயல்படும் பாரக்கும்போது, சர்க்கார் வேண்டுமென்று, முனிசிபல் தேர்தல் களில் தாங்கள் எப்படியாவது ஜெயிக்க வேண்டும் என்று, தீவிரமான நடவடிக்கைகளில் இறங்கியிருக்கிறார்கள் என்று தான் நான் நினைக்கிறேன். ஒரு சமயம் ஸ்ரீரங்கத்தில் பேசியபோது கனம் உள்நாட்டு அமைச்சர், எதிர்க் கட்சிகளுக்கு வேர்ட்டிப் போட்டால் என்ன பிரயோஜனம் என்று கேட்டதாக நான் கேள்விப்படுகிறேன். தாம் அப்படிப் பேசவில்லை என்று அவர் சொன்னால் எனக்கு ரொம்ப சந்தோஷம். நடைமுறை எப்படி இருக்கிறது? டாக்டர் மதுரம் அங்கே எதிர்க்கட்சி சேர்மனாக இருந்து வந்திருக்கிறார். அவர் ஒரு அறிக்கை விட்டிருக்கிறார். கனம் மந்திரிக்கு அதில் ஏதாவது சம் பந்தம் உண்டா என்று அறிய விரும்புகிறேன். காங்கிரஸில் சேர்ந்திருந்தால் தான் சர்க்காரின் ஒத்துழைப்பு கிடைக்கும், ஏதாவது காரியங்கள் நடக்கும் என்பதால் தேர்தலுக்குப் பிறகு காங்கிரஸில் சேர தாம் தீர்மானித்திருப்ப தாக அவர் அந்த அறிக்கையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்.

MR. SPEAKER: How is the hon. Member in order in refer ring to such matters? He is discussing about a thing which the Hon. the Chief Minister is going to do on the 25th instant. That cannot be a matter for discussion here. He may not do it. There fore, the hon. Member should not refer to a thing which may happen in future.

Secondly he cannot censure the Government for a thing which some individual Member did.

[13th March 1959]

SRI M. KALYANASUNDARAM : இந்த இரண்டுக்கும் சம்பந்தம் இல்லாவிட்டால் நான் இதைப் பற்றி இங்கே பேச வேண்டிய அவசியமே இல்லை. சர்க்கார் போட்ட உத்தரவில் நிர்ப்பந்தம் கொடுத்ததன் காரணமாகத் தான் அவர் அவ்வாறு அறிக்கை விட நேர்ந்திருக்கும் என்பது என் அபிப்பிராயம். தாம் 25-ம் தேதி அங்கே போகவில்லை என்று கனம் முதல் அமைச்சர் சொல்லி விட்டாரே !

THE HON. SRI K. KAMARAJ : நான் அங்கே 25-ம் தேதி போகப் போகிறேன்.

SRI M. KALYANASUNDARAM : தாம் 25-ம் தேதி அங்கே செல்லப்போவதாக இப்போதுகூட கனம் முதல் அமைச்சர் சொல்கிறார்.

MR. SPEAKER : அவர் இப்போது அவ்வாறு சொன்னால்கூட அவர் அன்று அங்கே செல்லாவிட்டால் என்ன செய்ய முடியும்? The hon. Member should not refer to a thing which may happen in future.

SRI M. KALYANASUNDARAM : கனம் அமைச்சர்கள் தேர்தல் காலத்தில் இந்த மாதிரியான நிகழ்ச்சிகளை வைத்துக்கொண்டு தேர்தல் பிரசாரத்திற்கு சர்க்கார் வசதிகளையும் சர்க்கார் அதிகாரங்களையும் பயன்படுத்துகிறார்கள் என்பதை இவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். நிர்ப்பந்தம் ஒருபுறம் இருக்கட்டும். எல்லா வசதிகளையும் தாங்கள் செய்துகொடுப்பதாக மக்கள் கருத வேண்டும், மக்கள் மனதில் அந்த எண்ணத்தை உண்டாக்கி தங்கள் கட்சிக்கு வேரூண்டு சேகரிக்க வேண்டும் என்பதற்காக இவர்கள் தேர்தல் காலத்தில் இத்தகைய நிகழ்ச்சிகளில் கலந்துகொள்கிறார்கள் ; தேர்தல் காலத்தில் இத்தகைய வேலைகளை வைத்துக்கொள்ளுகிறார்கள். இன்னும் சில இடங்களில் நமது மதிப்பிற்குரிய மராமத்து அமைச்சர் தாம் செல்லும் இடங்களில் ஹரிஜனங்களுக்கு நிலம் வாங்கிக்கொடுக்கும் பிரச்சனைகளில் ஒரு நிர்ப்பந்தத்தைக் கொடுக்கிறார். நான் ஒரு அதிகாரியைப் பார்த்து அவரிடம் சில பிரச்சனைகளைப் பற்றி “ரெப்ரெஸண்டேஷன்” பண்ணினேன். நான் எப்போதுமே, வழக்கமாகவே, “ரெப்ரெஸண்டேஷன்” செய்து வருகிறேன். அவர் “நான் தேர்தல் காலத்தில் எந்தப் பிரச்சனையிலும் தலையிட மாட்டேன்” என்று சொன்னார். “நான் பிரச்சனையை கவனித்து நடவடிக்கை எடுத்தால் அது உங்களுக்கு அனுகூலமாக இருக்கும் அல்லது இன்னொருவருக்கு அனுகூலமாக இருக்கும். நான் இவருக்காக இதைச் செய்தேன் என்றே, அவருக்காக இதைச் செய்தேன் என்றே பிறர் சொல்லக்கூடும். ஆகவே தேர்தல் காலத்தில் நான் எந்தப் பிரச்சனையிலும் தலையிட மாட்டேன்” என்று அவர் சொன்னார். இதற்கு நான் ரொம்ப சந்தோஷப்படுகிறேன். ஆனால், எல்லா அதிகாரிகளும் இப்படி இருக்க வேண்டும் என்றும் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியில், 11-வது வார்டில் அங்குள்ள ஹரிஜனங்களுக்கு வீடு கட்டிக்கொடுக்கும் திட்டம் நடைமுறையில் இருக்கிறது. காங்கிரஸ் கொடியைப் போட்டு வைத்திருக்கும் “டிப்ரஸ்ட் கிளாஸ் லீக்”-ஐ சேர்ந்தவர்களுக்குத் தான் வீடுகள் கிடைக்கும், அதில் சேராதவர்களுக்கு வீடு கிடைக்காது என்று அமைச்சர் அந்தக் கூட்டத்தில் பேசியதாக அங்குள்ள ஹரிஜன மக்கள் என்னிடம் வந்து சொன்னார்கள். அது சம்பந்தமாக அங்கே குழப்பம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. டிப்ரஸ்ட் க்ளாஸ் லீக்-ஐ சேர்ந்தவர்கள் என்றும், அதைச் சேராதவர்கள் என்றும் பிரித்து வைக்கப் பட்டு, அதில் சேராதவர்களுக்கு வீடுகள் கொடுப்பதில்லை என்ற புகார் இருக்கிறது.

THE HON. SRI P. KAKKAN : சமீபத்தில் நான் திருச்சிக்குப் போயிருந்தேன். அங்கே என்னிடம் சொன்னார்கள், கல்யாணசுந்தரம் அங்கே போய் தான் சொல்கிற ஆட்களுக்குத் தான் வீடுகள் கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்று சொல்லி தகராறு கிளப்பியிருப்பதாகச் சொன்னார்கள்.

13th March 1959]

MR. SPEAKER : The hon. Member must not refer to those matters.

SRI M. KALYANASUNDARAM : அந்தத் தெருவில் இருக்கிற வர்களுக்கு வீடுகள் கொடுக்காமல் ஊரில் இல்லாதவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகிறது. இதைச் சொல்லும்போது நான் விசாரணைக்குத் தயாராயிருக்கிறேன். நான் சொல்பவர்கள் என்றோ அல்லது நீங்கள் சொல்கிற ஆட்களுக்கு என்றோ இல்லை. அங்கு இருப்பவர்களுக்கு வீடு கொடுக்காமல் எங்கெங்கேயோ வேலை பார்த்து வருகிறவர்களுக்கு வீடு கொடுக்கப்படுகிறது.

MR. SPEAKER : The hon. Member should not put the House or the Speaker in a very difficult situation in deciding who is telling the truth. He must refer to a thing that has taken place and not to things which are likely to take place. How am I going to decide who is correct? The hon. Member is a seasoned legislator and he should not drag in here municipal politics. He can talk about the work of the Ministers, but cannot make allegations about something which happened in some municipality. How can this House decide and how can I decide about those things? Let him please be careful in what he says?

SRI M. KALYANASUNDARAM : அதைத்தான் நான் அதிகாரிகள் கவனத்திற்கு கொண்டு வந்தேன். நான் சொல்கிறவர்களைச் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. தகராறு இருக்கிற இடங்களில் இரு சாராரையும் சேர்த்து வைப்பதில் எனக்கு அக்கறை உண்டு. என் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களுக்கு கொடுக்கவேண்டும், மற்றவர்களுக்குக் கொடுக்கக்கூடாது என்று நான் சொல்லவில்லை. அது பற்றிய விசாரணைக்கு நான் தயாராயிருக்கிறேன். என்னுடைய கவனக் குறைவால் எந்தவித தவறும் செய்து விட்டதாகத் தெரியவில்லை. இன்ன இடத்தில் இன்னார் இன்னின்ன மாதிரி பேசியிருக்கிறார்கள் என்று தான் குறிப்பிட்டேனே தவிர, கண்டிப்புத்தனமாக ஒரு குற்றச் சாட்டையும் நான் சொல்லவில்லை. உண்மையைச் சொல்லும்போது அவர்களுக்கு கஷ்டமாக இருக்கிறது. பொறுமையாக இருந்து இவைகளுக்கு பதில் சொல்லும்போது பதில் சொல்லுவதற்குள்ள பொறுமை அமைச்சர்களுக்கு இல்லையே என்று தான்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, when personal allegations are made, I think it should be refuted then and there. The hon. Member cannot expect me to say in my reply what Mr. Kakkan said there. Even here, it is not within his personal knowledge; he also says that somebody came and told him. Who is that somebody and what that somebody said, we do not know. This is not a court of law, but still, there should be some limit. Somebody might have made representations according to his own light and that should not be made the basis of attack by the hon. Member.

MR. SPEAKER : I entirely agree with that. I request the hon. Member to proceed on those lines and refer to something which is on record.

SRI M. KALYANASUNDARAM : அப்படியானால் இந்தச் சபையில் எந்த விஷயத்தைப் பற்றியும் பேச முடியாது. மந்திரிகள் பேசும் கூட்டங்களுக்கெல்லாம் நாங்கள் நேரில் போய்க் கேட்கவேண்டும் என்று சொல்லுகிறீர்களா? கலெக்டருக்கு எழுதியனுப்பியிருக்கும் விஷ

[Sri M. Kalyanasundaram] [13th March 1959]

யத்தைத்தான் நான் குறிப்பிடுகிறேன். அந்தத் தெருவில் இருப்பவர்கள், நான் மேற்குறிப்பிட்ட கழகத்தில் சேராதிருக்கிற காரணத்தினால் அவர்கள் புறக்கணிக்கப்படுகிறார்கள் என்பதைத் தான் நான் உங்கள் கவனத்திற்கு கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Now the hon. Member says that it is on record, and it has been sent to the Collector. Is it stated that only persons belonging to this Depressed League should alone be preferred and nobody else should be given? Is it on record?

SRI M. KALYANASUNDARAM : கலெக்டருக்கு அப்படி 20 பேர்கள் கையெழுத்து போட்டு அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அந்தக் கிராமத்தில் நாங்கள் குடியிருக்கிறோம், இருந்தும் அந்தக் கழகத்தில் சேராதவர்களுக்கு கொடுக்க மாட்டோம் என்று சொல்லிவிட்டதாக புகார் எழுப்பப்பட்டிருக்கிறது.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Now he goes back on that. The charge was that the Minister wanted that only Depressed Class League members should be preferred and that he made an announcement of it. Now he goes back and says that somebody else complained on such a way to the Collector. Really, it is not fair. I do not think the hon. Member is justified in making such allegations on the basis of some complaints made by some persons.

MR. SPEAKER : In the interest of fair debate, the hon. Member should not attack the Hon. Minister on that point.

SRI M. KALYANASUNDARAM : ஒழுங்கானமான காரியத்தை நான் என்ன செய்து விட்டேன்? நான் கேள்விப் பட்டதைச் சொல்லக் கூடாதா? அமைச்சர்கள் சொன்னதை நான் இங்கு சொல்லக் கூடாதா? எதிர்க்கட்சியினர் பொதுக்கூட்டங்களில் சொல்வதைப்பற்றி அமைச்சர்கள் தாக்கீப் பேசவில்லையா? நிர்வாக அதிகாரத்தை, தங்களுக்குள்ள அதிகாரத்தை உபயோகப்படுத்திக்கொண்டு அமைச்சர்கள் தங்கள் இஷ்டம்போல் செய்வது சரியல்ல என்பதை நான் எந்த ரூபத்தில்தான் இந்தச் சபையின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருவது?

MR. SPEAKER : I agree. A certain amount of latitude must be given, but there must be a limit. The hon. Member cannot make allegations against a Minister and there is no need for that. He should go on something which is on record.

SRI M. KALYANASUNDARAM : இதையெல்லாம் அலிகேஷன்ஸ் என்று சொன்னால், இந்த சபையில் நிர்வாகத்தைப் பற்றியோ, அமைச்சர்களைப் பற்றியோ, அதாவது அமைச்சர்களின் நடவடிக்கைகள் பற்றியோ அல்லது எந்த இலாகாவைப் பற்றியுமோ பேசவே முடியாது. தேர்தல்கள் நல்ல முறையில், ஒழுங்காக நடைபெறவேண்டும், அமைச்சர்கள் ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் என்பதினால் அவர்களது பொறுப்பு இதில் அதிகம் இருக்கிறது என்பதை நான் அவர்களுடைய கவனத்திற்கு கொண்டு வர விரும்புகிறேன். பல பஞ்சாயத்து . . .

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : The hon. Member seems to think that because Election is included here (in the Demand)—Election here is with reference to the General Elections to the Assembly and the Parliament, etc.—to speak of Panchayat elections

13th March 1959] [Sri C. Subramaniam]

and municipal elections is not correct; that should be done under Local Administration and this is not the occasion for that. Anyhow, if he wants to discuss our conduct with reference to municipal and panchayat elections, generally about the conduct of municipal elections, then I should tell the hon. Member that I will not be in a position to answer them.

MR. SPEAKER: I should like to know his (Mr. Kalyanasundaram's) view before I give a ruling.

SRI M. KALYANASUNDARAM: பஞ்சாயத்து, நகர சபைத் தேர்தல்களைப் பற்றியல்ல நான் பேசுவது, அந்தத் தேர்தல்கள் நடக்கக்கூடிய காலத்தில் அமைச்சர்கள் நடந்து கொள்ளக்கூடிய விதம் பற்றியும், அவர்களின் நடவடிக்கைகளைப் பற்றியும்தான் நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

MR. SPEAKER: That is all right. Let us see. Let the hon. Member proceed.

SRI M. KALYANASUNDARAM: மந்திரிகள் அரசியல் கட்சிகளுக்கு அப்பாற்பட்டிருந்து, தங்கள் அதிகாரத்தை துஷ்பிரயோகம் செய்யாமலிருக்கவேண்டுமென்று நான் சொல்வது அவர்கள் மனதை உறுத்துகிறது. நான் சொல்வதை பொறுமையாகக் கேட்பால் நாட்டு மக்களுக்கு நன்மையாக இருக்கும்.

MR. SPEAKER: Not only Ministers, I also feel like that sometimes. I am not interested in municipal elections, though I am raising that point. I am not interested in that. When the hon. Member carries on a debate, it should be at some level. It must look fair even to one who is not interested in municipal elections.

SRI M. KALYANASUNDARAM: மந்திரிகளுக்கும் நகரசபைத் தேர்தல்களில் அக்கறையுண்டு, எதிர் கட்சியினராகிய எங்களுக்கும் அதில் அக்கறையுண்டு. சபாநாயகர் அவர்களுக்கு அதில் அக்கறையில்லாமல் இருக்கலாம். இதன் முக்கியத்துவம் உங்களுக்குப் புரியாமல் இருக்கலாம்.

MR. SPEAKER: That allegation would not be correct. I hope the hon. Member will withdraw that.

SRI M. KALYANASUNDARAM: என்ன?

MR. SPEAKER: The hon. Member said that the Speaker did not understand the importance of this. I do not think it is correct.

SRI M. KALYANASUNDARAM: நான் அப்படி சொல்லவில்லை. நான் சொல்லும் குற்றச்சாட்டுகளின் முக்கியத்துவத்தை. . .

SRI R. CHIDAMBARA BHARATHI: On a point of order, Sir.

(Sri V. K. Kothandaraman rose.)

MR. SPEAKER: கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ கல்யாண சுந்தரம் அல்லவா பேசுகிறார்? ஸ்ரீ கோதண்டராமன் அவர்கள் உட்காரலாம்.

SRI R. CHIDAMBARA BHARATHI: ஆன் எ பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர், ஸார், கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் முனிசிபல் எலெக்ஷனில் எங்களுக்கும் அக்கறையுண்டு, எதிர் கட்சியினருக்கும் அக்கறையுண்டு என்று சொன்னார்கள். அதோடு ஸ்பீக்கர் அவர்கள்...

[13th March 1959]

MR. SPEAKER : அவர் இல்லை என்று சொன்னால் அப்புறம் என்ன இருக்கிறது.

SRI R. CHIDAMBARA BHARATHI : நான் சொல்லப்போவது வேறு.....

MR. SPEAKER : அது, நீங்கள் சொல்லக்கூடிய அர்த்தமாக யிருக்கலாம். அவர் இல்லையென்று சொன்னால் அதை நான் ஏற்றுக் கொள்கிறேன்.

SRI M. KALYANASUNDARAM : நான் நகரசபைத் தேர்தல் சம்பந்தமாக மந்திரிகளுடைய நடவடிக்கைகளைப்பற்றி பேச ஆரம் பித்த உடனேயே இவ்வளவு உஷ்ணம் கிளம்பியதால் நான் சொல்லக்கூடிய விஷயங்களில் உண்மை இருக்கிறது என்பது நிரூபிக்கப் படுகிறது. அது போகட்டும். மற்ற விஷயங்களில் அமைச்சர்களுடைய நடவடிக்கைகளை பார்ப்போம். இதிலேயே எனக்கு ஐந்து நிமிஷங்கள் ஆகி விட்டன. ஆகவே, தயவு செய்து எனக்கு இன்னும் ஐந்து நிமிஷம் கூட கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

உணவுப் பிரச்னை பற்றி சில விஷயங்களை அமைச்சர்களுடைய கவனத் திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். திருச்சி, தஞ்சை, மதுரை, சேலம் ஆகிய ஜில்லாக்களிலிருந்து எனக்கு செய்திகள் வந்திருக்கின்றன. அங் கெல்லாம் நெல், அரிசி இப்பொழுது கிடைப்பது கஷ்டமாக இருக்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. மதுரை தொழிலாளர்கள் கூட்டுறவு சங்கத் திற்கு அரிசி கிடைக்கவில்லை. நமது அமைச்சர்களிடமிருந்து 10 நாட் களுக்குத் தேவையான அரிசிக்கு அனுமதி வாங்கிக்கொண்டுபோய், 2 நாட்களுக்குத் தேவையான அரிசி கூட வாங்கமுடியவில்லை. சேலம் மாக் னிஸைட் தொழிலாளர்களுக்கும் அரிசி கிடைக்காமல் முதலாளிகளுக்கும், தொழிலாளிகளுக்கும் இடையே பல தகராறுகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. தஞ்சையில் அரிசி, நெல் மில்களுக்கு வருவது இல்லை. வியாபாரி களுக்கும் கிடைப்பதில்லை என்ற புகார் வந்திருக்கிறது. நிலப் பிரபுக்கள் தான் அதிகமாக தேக்கி வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று கேள்விப் படுகிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இம்மாதிரி கூட்டு றைவு சங்கங்களுக்கு அரிசி கிடைப்பதில்லை என்பது பற்றி தகவல் வந்திருக்கிறது. அவசியமானால் வியாபாரிகளிடமிருந்தாவது, “ப்ரொடி யூஸர்களிடமிருந்தாவது” “ரெகுவிரிஷன்” செய்து இந்த சங்கங்களுக்கு வாங்கிக்கொடுக்கவேண்டுமென்று கலெக்டர்களுக்கு உத்தரவு பிறப்பிக்கப் பட்டிருக்கிறது.

SRI M. KALYANASUNDARAM : அந்த உத்தரவு எப்பொழுது பிறப்பிக்கப்பட்டதோ தெரியாது. நான் 6-ம் தேதி சேலம் ஜில்லா கலெக்டர் அவர்களைப் பார்த்து மாக்னிஸைட் தொழிலாளர்களுக்கு தேவை யான அரிசி வாங்கிக்கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டேன். ..

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : கனம் அங்கத்தினர் அவர்களுக்கு நான் சொல்ல விரும்புவது என்னவென்றால், மந்திரி களைப்பற்றியும் இந்த விவாதத்தில் பேசலாம். ஆனால் ஒவ்வொரு இலாகாவைப் பற்றியும் உள்ள பிரச்னைகளை எழுப்பிப் பேசினால் நான் எல்லாவற்றிற்கும் எப்படி பதில் சொல்ல முடியும்? நான் பதில் சொல்ல வேண்டுமென்றுமென்பதற்காகத் தான் அங்கத்தினர்கள் இதைப்பற்றி பேசுகிறார் என்று நினைக்கிறேன். உதாரணமாக உணவுப் பிரச்னையைப் பற்றி பேசுகிறார். உணவுக்காக ஏதாவது ஒரு விவாதம் இருக்குமானால் அதிலே இந்த சிறிய விஷயங்களை எடுத்துச் சொல்லலாம். அப்பொழுது அந்த இலாகா அமைச்சர் அதற்கு பதில் சொல்லுவார். இந்த விவாதத் தில் பொதுவாக மந்திரிகள் அனுசரிக்கக்கூடிய கொள்கைகளைப்பற்றி

13th March 1959] [Sri C. Subramaniam]

பேசினால்தான் நான் அதற்கு பதில் அளிக்க முடியும். நான் பதில் சொல்லவேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று நினைத்தால், அங்கத்தினர்: எதைப்பற்றி வேண்டுமானாலும் பேசுவதற்கு எனக்கு ஆட்சேபணை இல்லை.

MR. SPEAKER : அங்கத்தினர் பேசுவது தவறு என்று சொல்ல முடியாது. அவர் பேசியதற்கு மந்திரி அவர்கள் பதில் அளிக்க வில்லை என்றால் அவர் மீது தவறு ஒன்றும் சொல்ல முடியாது. (சிரிப்பு).

SRI M. KALYANASUNDARAM : சபாநாயகர் அவர்களின் தீர்ப்பு சரியான தீர்ப்பு. மந்திரிகள் கூட்டு முயற்சி எடுக்கக்கூடிய விஷயங் களைப்பற்றித்தான் நான் இங்கே பேசுகிறேன். அவரவர்கள் இலாகாவின் தனி நிர்வாகத்தைப் பற்றி பேசவில்லை. “ஸ்டேட் டிரேடிங்” கூட்டு முடிவு எடுக்கக்கூடிய ஒரு விஷயம் தான். ஆகையினாலே அது சம்பந்த மாக இருக்கக்கூடிய சிக்கல்களை நான் மந்திரிகளின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். அது மிகவும் அவசியமாக இருக்கிறது. 6-ம் தேதி சேலம் கலெக்டர் எங்களுக்குச் சொன்னது என்னவென்றால், “கலெக்டருக்கு வந்திருக்கக்கூடிய உத்தரவைப்படி சர்க்காருடைய ஸ்டாக்கி லிருந்து கொடுக்க முடியாது. தனிப்பட்ட வியாபாரிகள் வைத்திருந்தால் அவர்களிடமிருந்து வாங்கிக்கொடுக்க முடியும். தனிப்பட்ட வியாபாரிகளை எனக்குக் காட்டுங்கள்” என்பதுதான். பொது மக்களுக்கு விற்கக்கூடிய ஸ்டாக் இல்லை என்று எல்லாக் கடைகளிலும் போர்டு போட்டிருக்கிறார்கள். சர்க்கார் ஸ்டாக்கிலிருந்து கொடுப்பதற்கு தனக்கு அதிகாரம் இல்லை என்றும், அமைச்சர்களிடம் போய் சொல்லவேண்டுமென்றும் அவர் எங்க ளுக்கு தெரிவித்துவிட்டார். ஆகவே, இந்த உத்தரவினால் போதுமான அளவுக்கு பலன் ஏற்படவில்லை. அவசியமானால் சர்க்கார் ஸ்டாக்கிலிருந்து இம்மாதிரி சங்கங்களுக்கு அரிசி ஒதுக்கிக்கொடுக்கவேண்டும் என்று சர்க்கார் உத்தரவு பிறப்பிக்கவேண்டும். ஸ்டாக் வைத்திருப்பவர்களைக் காட்டுங்கள் என்று சொன்னால், இப்பொழுது வியாபாரிகள் கையில் அதிகமாக ஸ்டாக் இல்லை. நிலப்பிரபுக்கள் கையில்தான் அதிகமாக ஸ்டாக் இருக்கிறது. சர்க்கார் எடுத்திருக்கக்கூடிய முடிவுகளின் விளைவுகளினாலே, உணவுப் பண்டங்களை விலைக்கு வாங்கி சாப்பிடக்கூடிய மக்களுக்கு உணவுப் பண்டங் கள் கிடைக்காத நிலை ஏற்பட்டு ஸ்தம்பித்துப் போயிருக்கிறது என்பதை எல்லா அமைச்சர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். இது மிகவும் முக்கியமான பிரச்சினையாகவும், அவசரமாகவும் இருப்பதினாலே இதைப் பற்றி இப்பொழுது பேசினேன்.

தொழில் அமைதி வேண்டும், உற்பத்தி பெருக வேண்டும் என்று மந்திரிகள் விரும்புகிறார்கள். தொழில் அமைதியை பாதுகாக்க வேண்டும், அப்பொழுது தான் உற்பத்தி பெருகும் என்பதிலே சர்க்காருக்கு சந்தேகம் கிடையாது, எதிர்க்கட்சியினர்களுக்கும் சந்தேகம் கிடையாது. தொழில் அமைதியில் குறைவு ஏற்படுவதற்குக் காரணம் என்னவென்பதை பல முறை இந்தச் சபையில் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறோம். அமைச்சர் அவர்கள் பட்ஜெட் பிரசங்கத்தில் குறிப்பிட்டிருக்கக்கூடிய தவறுகளையும் எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறோம். விலைவாசி அதிகமாகப் போய்க் கொண்டிருக்கிறது, தகராறுகள் அதிகமாக இருக்கின்றன. சர்க்கார் இலாகா உட்பட, தனியார் நடத்தும் தொழில்களில் தொழில் அமைதி ஏற்படக்கூடிய நடவடிக்கைகளை எடுத்திருக்கிறார்களா என்று பார்த்தால், நடவடிக்கை மிகக் குறைவாக இருக்கிறது. தொழிற்சாலைகளை மூடுவதற்கு எதிராக, வேலை நிறுத்தங்கள் ஏற்படுவதை தடுப்பதற்கு மத்திய சர்க்கார் எடுத்திருக்கக்கூடிய முடிவுகளைக் கூட, நம்முடைய ராஜ்ய சர்க்கார் எடுக்கவில்லை. தொழிலாளர்கள், முத லாளிகள், சர்க்கார் ஆகியோர்கள் அனுசரிக்கக்கூடிய விதி முறைகளைப்பற்றி முக்கூட்டு மகாநாட்டில் விவாதிக்கப்பட்டு முடிவுகள் எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த முடிவுகள் பல இலாகா மந்திரிகளுக்கும், பல இலாகா அதிகாரி களுக்கும் தெரியாது. எல்லா இலாகா அதிகாரிகளுக்கும் தெரிவிக்கும்படி உத்தரவிட்டு, இந்த விதி ஒழுங்குகளை அமுலுக்குக் கொண்டுவரவேண்டும். பப்ளிக் வொர்க்ஸ் டிபார்ட்மெண்டு சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் ஹைவேஸ்

[Sri M. Kalyanasundaram] [13th March 1959]

யூனியன் இருக்கிறது, பப்ளிக் வொர்க்ஸ் டிபார்ட்மெண்டு யூனியன் இருக்கிறது, சர்க்காரின் கீழே நேரடியாக வேலை செய்யக்கூடிய தொழிலாளிகள் இருக்கிறார்கள். நான் என்.ஜி.ஓ.-க்களைக் குறிப்பிடவில்லை. தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கும் தொழிலாளிகளைப் பற்றித் தான் குறிப்பிடுகிறேன். அவர்கள் முக்கூட்டு மகாநாட்டில் முடிவுசெய்யப்பட்ட ஒழுங்கு முறைகளை அமுல் நடத்தவில்லை. மாற்றுக் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் சில சங்கங்களின் வேலையில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள் என்பதற்காக, அமைச்சர்கள் இந்த சங்கங்களுடன் பேச மறுக்கிறார்கள். என்ன நியாயம் இருந்தாலும், அவர்கள் சொல்லக்கூடிய கோரிக்கைகளை ஒத்துக்கொள்ளாமல் அமைச்சர் அவர்கள் முடிவு எடுப்பார்கள். பப்ளிக் வொர்க்ஸ் டிபார்ட்மெண்டில் இம்மாதிரி நடந்துகொண்டிருக்கிறது. இம்மாதிரி இருந்தால் ஜனநாயகத்தை எப்படி பாதுகாக்க முடியும்? எதிர்க்கட்சிகள் ஒத்துழைப்பு வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்களே? இப்படி நிலைமை இருந்தால் எப்படி எதிர்க்கட்சிகள் ஒத்துழைக்க முடியும்? அவர்கள் தொழிலாளர்களை வேலை நிறுத்தம் செய்யத் தூண்டிவிடுகிறார்கள், அல்லது ஏதாவது நாசவேலைக்கு தூண்டிவிடுகிறார்கள்? அப்படி ஏதாவது இருந்தால் குற்றச்சாட்டைக் கொண்டுவருங்கள். எந்தவிதமான விசாரணைக்கும் நாங்கள் தயார். தமிழ்நாடு தொழிற்சங்கத்தைப் பொறுத்தவரையில் 2½ லட்சம் தொழிலாளிகள் அதில் இருக்கிறார்கள். அதனுடைய பிரதிநிதித்துவத்திற்கு என்ன முக்கியத்துவம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். உணவுப் பிரச்சினைக்கு ஒரு கமிட்டி போடவேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்கள் கேட்டார்கள். எங்கள் கட்சி சார்பாக ஸ்ரீ என். கே. பழனிசுவாமியை சேர்த்துக்கொள்ளலாமா என்று கேட்டார். நான் சபையின் அங்கத்தினர்களை மட்டும் கொண்ட ஒரு கமிட்டி அமைக்கப் போகிறார்கள் என்று கருதி சரி என்று சொன்னேன். கமிட்டி அங்கத்தினர்களுடைய லிஸ்டு வந்தபிறகு பார்த்தால் ஸ்டேட் டிரேடிங்குக்கு விரோதமாக இருக்கக்கூடியவர்கள்கூட கமிட்டியில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அப்படியிருக்கும்பொழுது வெளியிலிருந்தும் சில பேர்களை சேர்த்துக் கொள்ளலாம். உணவுப் பிரச்சினையில் மிக அக்கறை உடையவர்கள் விவசாயிகள், தொழிலாளிகள். தொழிற்சங்கங்களின் பிரதிநிதிகளை சேர்த்துக்கொள்ளக்கூடாதா? ஐ.என்.டி.யு.ஸி. யின் பிரதிநிதியை சேர்த்துக் கொள்ளுவதில் எனக்கு ஆட்சேபமில்லை. அல்லது ஏ.ஐ.டி.யு. ஸி.யின் பிரதிநிதியையும் சேர்த்துக்கொள்ளலாம். இம்மாதிரிபெரியதொழிற்சங்க ஸ்தாபனங்களை புறக்கணித்துவிட்டு உணவுப் பிரச்சினையை தீர்ப்பதற்கு எப்படி நடவடிக்கை எடுக்க முடியும்? உண்மையாகவே இதில் சர்க்காருக்கு அக்கறை இருக்குமானால், இம்மாதிரி முக்கியமான விஷயங்களில் தொழிற்சங்கங்களுக்கு பிரதிநிதித்துவம் கொடுக்கவேண்டும். இன்னும் இரண்டு விஷயங்களைப்பற்றி பேசி முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

MR. SPEAKER: I have given an allowance of five minutes for interruptions. Let the hon. Member finish his speech in two minutes.

SRI M. KALYANASUNDARAM: சர்க்கார் நடத்தக்கூடிய தொழிலாக இருந்தாலும் சரி, அதை நாம் திறமையாக நடத்தவேண்டும். அதற்கு நாம் ஊக்கம் அளிக்கவேண்டும். பிரதம மந்திரி ஜவஹர்லால் நேரு அவர்கள் வியாபாரமாக இருந்தாலும் சரி தொழிலாக இருந்தாலும் சரி, தனியார் ஆதிக்கம் இருக்கக்கூடாது, சர்க்காருடைய ஆதிக்கம்தான் இருக்கவேண்டும் என்று தினந்தோறும் பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், நம்முடைய அமைச்சர்கள் எடுத்துக்கொண்டிருக்கக்கூடிய நடவடிக்கைகளில் சர்க்கார் ஆதிக்கம் ஒழுங்கான முறையில் இருக்கிறதா என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். விதைப் பண்ணைகளைப் பற்றி எஸ்டிமேட் கமிட்டி சொல்லியிருக்கக்கூடிய யோசனைகள், அவர்கள் செய்திருக்கக்கூடிய பரிசீலனைகள், ஓரளவுக்கு இம்மாதிரி சர்க்காருடைய இலாகா போய்க்கொண்டிருந்தால், அது எவ்வளவு அபாயகரமாக இருக்கும் என்பதை எடுத்துக்காட்டுகின்றன. சர்க்கார் நடத்தக்

13th March 1959] [Sri M. Kalyanasundaram]

கூடிய தொழிலை மக்கள் சிறுமைப்படுத்தக்கூடிய நிலை ஏற்படக்கூடாது. விதைப்பண்ணைகளுக்கு நிலம் வாங்கிய முறை, குத்தகைக்கு எடுத்துக் கொண்ட முறை, இவ்வளவு நஷ்டம் ஏற்படுவதற்குக் காரணம் என்ன என்பதையெல்லாம்பற்றி தனியாக ஒரு விசாரணை நடத்தி, தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்பதை நான் மிகவும் வலியுறுத்திக் கூறுகிறேன். அப்பொழுது தான் மந்திரிகள் பில் ஒருவித தவறும் இல்லை என்பது புலனாகும். சில மந்திரிகள், எம்.எல்.ஏ. க்கள் இவர்களை சம்பந்தப்பட்டவர்களுடைய நிலம் வாங்கப்பட்டிருக்கிறது, குத்தகைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது, எடுத்த பிறகு கைவிடப்பட்டிருக்கிறது என்பது பற்றி மக்கள் பேசிக்கொள்ளுகிறார்கள். சர்க்கார் இதைக் கவனிக்கவேண்டும். வாங்கிய முறை, குத்தகைக்கு எடுத்த முறை, நிர்வகித்த முறை, மேலும் என்னென்ன குறைபாடுகள் இருந்தன என்பதைப் பற்றியெல்லாம் பரிசீலனை செய்து ஒரு அறிக்கை வெளியிடவேண்டும். அப்பொழுது தான் எல்லோருக்கும் திருப்தி ஏற்படும். இனி சர்க்கார் எடுக்கக்கூடிய துறையில் சர்க்கார் திறமையாக நடத்த முடியும் என்ற முடிவுக்கு வரலாம். இது சர்க்காரின் பொறுப்பு என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இறுதியாக ஒரு வார்த்தைச் சொல்லிக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன். மந்திரிகள் தங்களுடைய நிர்வாக அதிகாரத்தை ஆளும் கட்சியினர்களுக்குச் சாதகமாகவும், எதிர்க்கட்சியினர்களுக்குப் பாதகமாகவும் உபயோகிக்கும் போக்கை நிறுத்தவேண்டுமென்று அவர்களை வற்புறுத்துக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். நான் இதற்கு பல உதாரணங்களைக் கொடுக்க முடியும். சில உதாரணங்களைக் கொடுத்திருக்கிறேன். எல்லா இலாகாக்களின் நிர்வாகமும் நியாயமான முறையில் நடக்கவேண்டும். அப்பொழுது தான் எதிர்க்கட்சிகளின் ஒத்துழைப்பு இருக்க முடியும். ஜனநாயகத்தில் நம்பிக்கை பிறக்கும். அப்பொழுதுதான் மந்திரிகள் அதிகாரத்தை துஷ்பிரயோகம் செய்கிறார்கள் என்ற குற்றச்சாட்டிற்கு ஆளாகாமல் இருக்கலாம். எதிர்க்கட்சிகள் எப்படியிருக்கவேண்டும், ஆளும் கட்சிகள் எப்படியிருக்கவேண்டும், எதிர்க்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் எப்படி பேசவேண்டும், ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் எப்படி பேசவேண்டும் என்பதைப்பற்றியெல்லாம் ஒரு பொதுவான முடிவுக்கு வருவதற்கு அதைப் பற்றி ஆலோசிப்பதற்கு நாங்கள் தயாராக இருக்கிறோம். அதேபோன்று தான் எதிர்க்கட்சிகளின் பிரதிநிதிகளாக இருக்கின்ற அங்கத்தினர்கள், அதே போன்று பொதுமக்களின் பிரதிநிதிகளாக வந்து இங்கே மந்திரிகளாக இருப்பவர்கள் எந்த முறையில் நடந்து கொள்ளவேண்டும் என்பதைப்பற்றியும் பேசுவதற்கும் நாங்கள் தயாராக இருக்கிறோம். மற்றவர்களுக்கு எல்லாம் “கோட் ஆப் டிலிபிளின்” வேண்டும் என்று சொல்லுகின்ற போது மந்திரிகளுக்கு “கோட் ஆப் டிலிபிளின்” எவ்விதமாக இருக்கவேண்டும் என்பதைப்பற்றியும் ஆலோசனை செய்து பேசி ஒரு முடிவு எடுப்பதற்கு நாங்கள் தயாராக இருக்கிறோம், அதே போன்று மந்திரிகள் தயாராக இருக்கின்றார்களா என்பதை கேட்டுக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

9-40
a.m.

* SRI N. MAHALINGAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, அமைச்சரவை, சர்க்கார் பிரதம காரியாலயம், தேர்தல் இவைகள் சம்பந்தப்பட்ட மான்யத்தின் மீது, அதை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். நம்முடைய ராஜ்யத்திலுள்ள அமைச்சரவை மிகவும் சிறப்பாகவும் நல்ல முறையிலும் நடந்து வருகின்றது என்பதைக்குறித்து யாருக்கும் அபிப்பிராய பேதம் இருக்க முடியாது. பல்வேறு மாகாணங்களில் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கும் சட்டசபை நடவடிக்கைகளையும் அமைச்சரவையில் நடந்து கொண்டிருக்கும் மாறுதல்களையும் நாம் பத்திரிகைகளில் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறோம். அவைகளிலிருந்து நம்முடைய மந்திரிசபை மிகவும் நல்ல முறையில் நடந்து கொண்டிருப்பது தெளிவாகும். அதே போல் நமது மாகாணம் மிகவும் ஒழுங்காகவும், திறமையாகவும்,

[Sri N. Mahalingam] [13th March 1959]

ராஜ்ய நிர்வாகம் செம்மையாகவும் நடந்து வருகின்றது என்பதை நாம் காண்கின்றோம். அதைக்குறித்து நாமும் மிக மகிழ்ச்சியும் பெருமிதமும் அடைகின்றோம். நம்முடைய அமைச்சரவையில் மிக குறுகிய எண்ணிக்கையிருந்தாலும் அவர்களுடைய காரியமானது மிக திறமையாகவும் செம்மையாகவும் நடந்து வருகின்றது என்பதை குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இப்போது முனிசிபல் தேர்தல்கள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. இந்த தேர்தல் விஷயமாக ஒரு புதிய முறை அனுஷ்டிக்கப்பட்டு வருகின்றது. அந்த முறை முனிசிபல் தேர்தல்களில் உபயோகிக்கப்பட்டு வருகின்றது. அதாவது வாக்குச்சீட்டுகளை எடுத்து அதில் இருக்கும் அடையாளத்தின்மேலே குறியிட்டு அவற்றை கொண்டுவந்து தேர்தல் அதிகாரியின் முன்னிலையில் இருக்கும் பெட்டியில் போட வேண்டும் என்பது இப்போதுள்ள புதிய முறை. இதன் மூலம் வாக்குச்சீட்டுகளை வெளியே கொண்டு வர முடியாது என்பதை நாம் உணர்ந்துதான் இந்த முறை கொண்டு வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டோம். இப்போது அகில இந்திய ரீதியில் பொது தேர்தல் நடக்கும் போதும், இந்த முறையை அனுஷ்டிக்கலாம் என்பதை தேர்தல் கமிஷன் ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறது. இந்த முறையில் நாம் அனுஷ்டித்த முறையை அகில இந்திய ரீதியில் அகில இந்திய பொது தேர்தல்களிலும் கையாளலாம் என்று கமிஷன் ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறது என்றால் நம்முடைய ராஜ்ய நிர்வாகத்தின் திறமை எவ்வளவு தூரம் இருக்கின்றது என்பதை நாம் உணர்ந்து கொள்ள முடியும். இது போன்ற பல விஷயங்களில் நம்முடைய ராஜ்யம் அனுஷ்டிக்கப்படுகின்ற முறை, கொள்கை, இவைகள் தான் இதர ராஜ்யங்களிலும் பின்பற்றப்பட்டு வருகின்றன என்பதை நாம் பார்க்கின்றோம். மத்திய அரசாங்கமும் கூட சென்னை ராஜ்யத்தில் ஏற்படக்கூடிய பல புதிய முறைகளை பார்த்து அவைகள் எல்லாம் நல்ல முறையில் இருக்கின்றன என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். சமீபத்தில் சென்னைக்கு வந்த மத்திய சர்க்கார் மந்திரிகள் பலர் நாம் புதிதாக ஏற்படுத்தியிருக்கும் கிண்டி தொழில் எஸ்டேட் போன்ற ஸ்தாபனங்களை எல்லாம் பார்த்துவிட்டு சென்னை மாகாணம் இதர மாகாணங்களுக்கு எல்லாம் வழிகாட்டியாக இருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். தொழில் கல்வித்துறைகளை எடுத்துக்கொண்டாலும் நம் மாகாணம் மற்ற மாகாணங்களை எல்லாம் விட முன்னேறியிருக்கிறது என்பதற்கு சந்தேகமில்லை. இதே போன்று கல்வித்துறையை எடுத்துக்கொண்டால், அரசியலில் மாணவர்கள் கலந்து கொள்ளக்கூடாது என்பது சம்பந்தமாகவும், நமது ராஜ்யத்தில் இருக்கக்கூடிய அரசியல் கட்சிகள் எல்லாம் ஒன்று சேர்ந்து கல்வித்துறையில் இருக்கக்கூடிய மாணவர்களை அரசியலில் இழுக்கக்கூடாது என்ற முறையை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அது ஓரளவுக்கு வெற்றியும் பெற்றிருக்கிறது. இதில் ஒரு கட்சி மாதிரி தனது சம்மதத்தை தெரிவிக்கவில்லை என்று தெரிகிறது. அந்த கட்சியும் தனது சம்மதத்தை தெரிவித்துவிட்டால் கூடிய சீக்கிரம் இந்த ஏற்பாடு நல்ல முறையில் நடைபெறும், இதோடு இதைப் பார்த்து மற்ற மாகாணத்திலுள்ளவர்களும் இந்த முறையை கடைபிடிப்பார்கள் என்பதில் சந்தேகமில்லை. இவ்வாறு பல முறைகளிலும் நம்முடைய ராஜ்யம் இதர மாகாணங்களுக்கு எல்லாம் வழிகாட்டியாக இருக்கிறது. ஆனால் இதில் இப்போது இருக்கின்ற அமைச்சர்கள் தங்களுடைய திறமைக்கு மேலாக தங்கள் மீது அதிகமான சமூகமையை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். முக்கியமாக நிதி அமைச்சரை எடுத்துக்கொண்டாலும் சரி, விவசாய அமைச்சரை எடுத்துக்கொண்டாலும் சரி, தொழில் அமைச்சரை எடுத்துக்கொண்டாலும் சரி, அவர்களுக்கு எல்லாம் இப்போது அதிகமாக பொறுப்புகள் பெருகிகொண்டே வருகின்றன. நாளுக்கு நாள் இலாகாக்கள் எல்லாம் பெருகிக்கொண்டே வருகின்றன. மக்களுடைய தேவை பெருகப்பெருக அதன் காரணமாக பொறுப்புகளும் அரசாங்கத்தில் பெருகிக்கொண்டேயிருக்கிறது. இதன் காரணமாக அமைச்சர்கள் தங்களுடைய பொறுப்புகளை எல்லாம் சரியாக நிறைவேற்ற முடியாத அளவுக்கு பெருகிவிடுமோ என்று ஐயப்படுகின்றேன். ஆகவே இப்போது இருக்கின்ற அமைச்சரவையை விஸ்வரூபம் தரிப்பது நல்லது என்பது என் கருத்து. சில இலாகாக்கள், முக்கியமாக கூட்டுறவு, கல்வி, விவசாயம் போன்ற இலாகாக்கள் எல்லாம் இன்னும்

13th March 1959] [Sri N. Mahalingam]

சரியான முறையில் இயங்கவேண்டும் என்றால், மற்ற மாகாணங்களுக்கு எல்லாம் நாம் இந்த விஷயத்தில் வழிகாட்டியாக இருக்கவேண்டுமென்றால் இவைகளை எல்லாம் பிரித்து, விஸ்தரித்து இதற்கு என்று தனித்தனி அமைச்சர்கள் ஏற்படுத்தினால் மிகவும் நல்ல முறையில் இயங்க முடியும். ஆகவே இதற்காக இன்னும் கூடுதலாக மூன்று அமைச்சர்களை நியமிப்பதினால் பெரிய தவறு ஒன்றும் ஏற்பட்டு விடாது. இதனால் அதிகமான செலவுகள் ஒன்றும் ஏற்பட்டு விடப்போவதில்லை என்பதையும் இந்த சமயத்தில் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். கூட்டுறவு முறையில் எல்லா தொழில்களையும் விஸ்தரிக்கவேண்டும் என்று முயற்சி செய்து கொண்டிருக்கின்ற இந்த சமயத்தில், விவசாயங்கள் எல்லாம் கூட்டுறவு முறையில் நடைபெறவேண்டும் என்று முயற்சி செய்யக்கூடிய காலத்தில் இந்த துறைகளில் எல்லாம் வேலைகள் அதிகமாகி கொண்டிருக்கின்றன என்பதை யாரும் ஒத்துக்கொள்வார்கள். அதோடு அமைச்சரவையின் பொறுப்பும் இந்த சமயத்தில் அதிகமாகிக்கொண்டுதான் இருக்கும். ஆகவே அமைச்சரவையை விஸ்தரிப்பது நல்லது என்று நான் கருதுகிறேன். இன்னும் பல பிரச்சனைகளைப்பற்றி கனம் திருச்சி அங்கத்தினர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். வாழ்க்கைத்தரம் உயர்த்துக்கூடுகிறது இருக்கும் பல கஷ்டங்களைப்பற்றியும், விவிலாசி எறியிருப்பதைப்பற்றியும் குறிப்பிட்டு இதற்காக அமைச்சரவை என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது என்றும், அதற்காக என்னென்ன நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டும் என்பதைப் பற்றியும் குறிப்பிட்டார்கள். இப்போது எங்கு பார்த்தாலும் ஒரு சில குறிப்பிட்ட துறையில் இருப்பவர்களுக்கு மட்டும் போதிய அளவு சௌகரியங்கள் கிடைக்கின்றன. அவர்கள் பல விதத்திலும் கூட்டு சேர்த்திருப்பதினால் அவர்கள் பல சௌகரியங்களையும் அனுபவித்து வருகிறார்கள். இதர்களுக்கு அவ்விதமான சௌகரியங்கள் ஒன்றும் கிடைப்பதில்லை. இன்றையதினம் தொழிற்சாலைகளில் வேலைசெய்யும் தொழிலாளர்களோ அல்லது சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களோ அல்லது இதுபோன்ற மற்ற தொழிலாளர்களோ வேலை நிறுத்தம் செய்யப்போவதாக மிரட்டுவதினாலும் மற்ற விதத்திலும் பலவிதமான சலுகைகளை பெறுகிறார்கள். ஆனால் விவசாயத் துறையை எடுத்துக்கொண்டால் அவர்களுக்கு இன்றைக்கு குறைந்தபட்சக் கூலி எந்த அளவில் கிடைத்துவருகின்றது என்பதை நாம் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். அவர்களுக்கு போதுமான அளவில் இன்று கூலி கிடைப்பதில்லை. இன்றைக்கு சர்க்கார் துறைகளிலும் மற்ற துறைகளிலும் வேலை செய்யும் தொழிலாளர்களுக்கு கிடைக்கக்கூடிய கூலி மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது. மற்ற துறைகளில் இருக்கக்கூடியவர்கள் எல்லாம் குறிப்பிட்ட அளவுக்கு அதாவது 8 மணி நேரம் 10 மணி நேரம் என்று வேலை செய்து அதற்கு தகுந்த கூலி பெறுகின்றார்கள். ஆனால் விவசாயத் தொழிலாளியோ அதிக நேரம் வேலை செய்தும் குறைவான கூலி தான் பெறுகின்றான். இவ்விதம் எல்லாத் தொழிலாளிகளும் ஒரே நிலையில் இல்லாத நிலை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே இந்த தொழில்துறையில் ஈடுபட்டு இருக்கும் எல்லாத் தொழிலாளர்களுக்கும் அவர்கள் மாகாண சர்க்காரில் இருந்தாலும் சரி, மத்திய சர்க்காரில் இருந்தாலும் சரி, அவர்கள் செய்யக்கூடிய வேலைக்குத்தகுந்தபடி ஊதியம் கிடைக்கின்ற முறையில் ஒரு கொள்கையை அரசாங்கம் கொண்டு வரவேண்டும். அந்த அடிப்படையில் தொழிலாளர்களுக்கு ஊதியம் கொடுத்தால் தான் அவர்கள் எல்லோரும் நன்மை பெற முடியும். திடீரென்று உணவு விலையை நிர்ணயித்து வியாபாரிகள் எல்லாம் குறிப்பிட்ட விலைக்குத்தான் தான்யங்களை வாங்க வேண்டும் என்று உத்தரவை கொண்டு வந்தார்கள். ஆனால் வியாபாரிகளுக்கு யார் தான்யங்கள் கொடுப்பார்கள். சமீபத்தில் தான் கேரளத்தில் விலையை கட்டுப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். ஆனால் இவ்விதம் தான்யங்களின் விலையை கட்டுப்படுத்துவதினால் மட்டும் இந்தப் பிரச்சனை தீர்ந்து விடும் என்று எண்ண முடியாது. இதற்கு அடிப்படையாக ஒரு கொள்கையை வகுத்து அதற்கு தகுந்தபடி நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். சில தொழில்களில் அதிகமான லாபம் கிடைக்கின்றது என்பதற்காக அந்த தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கின்ற தொழிலாளர்களுக்கு அதிகமான போனஸ் முதலியவை கொடுக்கப்

[Sri N. Mahalingam]

[13th March 1959]

படுகின்றது. இந்தமாதிரி அதிகமான லாபம் கிடைக்கின்றது என்கின்ற காரணத்திற்காக போனஸ் முதலியவைகளை கொடுத்துக்கொண்டிருந்தால் மற்ற தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கின்றவர்கள் சரியான முறையில் தங்கள் தொழிலில் ஈடுபட மாட்டார்கள். வேண்டுமென்றால் அதிகமான லாபம் கிடைக்கும் தொழிலில் அதிகமான வரிகளை போடலாம். அதல்லாமல் சில குறிப்பிட்ட துறைகளில் ஈடுபட்டிருக்கின்ற தொழிலாளர்களுக்கு அதிகமான லாபம், போனஸ் முதலியவை கொடுத்துக்கொண்டிருந்தால், மற்றத் தொழில்களில் ஈடுபட்டிருக்கின்றவர்களுக்கு ஊக்கம் குறைந்துவிடும் என்பதை குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அமெரிக்காவிலே இது போன்று எந்தத் தொழிலாவது மிக அதிக அளவு லாபம் அடைகிறது என்றால் அந்தத் துறையிலே தயாரிக்கப்படக் கூடிய பொருள்களை உபயோகிப்பவர்களுக்கு, அதிலே பொருள்களின் விலை அதிகமாக இருக்கிறது என்று கருதினால் அதற்காகத் தனியாக சர்க்கார் சில ஸ்தாபனங்களை வைத்திருக்கிறார்கள். மொனாபலிஸ்ட்டிக் கண்ட்ரோல் ஸ்தாபனங்கள் வைத்து அந்த சாமான்களின் விலையைக் குறைக்க ஏற்பாடு செய்கிறார்கள். இப்போது புதிதாக இண்டஸ்ட்ரியல் என்ஜினீயரிங்கில் விலை, உற்பத்தி சம்பந்தமாக இப்போது ஆராய்ச்சி செய்து அதில் முற்போக்கு அடைந்திருக்கிறோம். காஸ்ட் அக்கவுண்டண்ட்ஸ், காஸ்ட் கன்ஸல்டண்ட்ஸ் இவைகளில் தனியாக மிகச் சிறந்த நிபுணர்கள் இருக்கிறார்கள். சர்க்கார் அவர்களுடைய ஸ்டாபிஸ்டிக்ஸ் டிபார்ட்மெண்டில் அவர்களை நியமித்து, தொழில் துறையில், லாபம் வரக் கூடிய இடங்களில் விலையைக் குறைத்து மக்களுக்கு நன்மை செய்ய முடியுமா என்று பரிசீலிக்க வேண்டியது அரசாங்கத்தின் முக்கிய கடமை என்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

ஆக, நம்முடைய அரசாங்கம் மிகத் திறமையாகவும் சிறப்பாகவும் நடந்து வந்தாலும் தொழில் துறையில் முன்னேற்றம் அடைய அடைய, எந்தெந்த அளவுக்கு உலக நாடுகளில் ஆராய்ச்சி நடக்கிறதோ அந்தந்த அளவுக்கு நம்முடைய நாட்டில் தொழில்களை ஊக்குவித்து பாதுகாப்புக் கொடுக்கவேண்டுமென்பதைச் சிந்தித்துப் பாரக்கவேண்டும்.

நானுக்கு நான் புதிதாகத் தொழில் துறையில் செய்யக் கூடிய சாமான்களை உபயோகப்படுத்துபவர்கள் அதிக விலை காரணமாக கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டு இருந்து வருகிறார்கள். இதைத் தவிர்க்க அரசாங்கம் நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டு இந்த மான்யத்தை ஆதரிக்கிறேன்.

* SRI M. JAGANNATHAN : Sir, in opposing the Demand for the Head of State, Ministers, and Headquarters Staff, and the Demand for Elections, let me say a few words. Sir, speaking first about the Head of State (the Governor) I like to say that there is a growing feeling in our State that the office of the Governor is proving itself to be a white elephant. The expenditure that is incurred on account of the Governor and his Household is enormous. The amount is simply staggering in the context of a poor, under-developed country like ours. The pomp and paraphernalia which always go with the office of the Governor are most unreasonable and unjustifiable, and we cannot allow anybody, much less the Head of State, to go about seigniorial pursuits. Hon. Members here might feel that I am speaking against the high salary drawn by His Excellency the Governor of Madras. Far from it, I for one feel that the salary drawn by the Governor is not very much. It is not a big sum. If we look at the budget estimate for the year 1959-60, we will see that the amount put down there for the salary of the Governor is about Rs. 59,000. That is not a big sum. It is calculated, Sir, that when deductions are made for the

13th March 1959] [Sri M. Jagannathan]

purpose of income-tax, surcharge, and super-tax, the balance left over for the Governor towards his salary is almost negligible. About Rs. 3,000 he gets as his salary. This is a sum which is much less than what a judge of the High Court gets. He gets about Rs. 4,000 or more. The salary of the Governor is not much. Therefore, I am not speaking against the salary of the Governor as such, but when we look at the other items of expenditure incurred on account of the Governor and his household, we will see that the amount runs to about Rs. 6,00,000. That is a very big sum indeed, and it should not be tolerated. If I were to say that the Hon. the Finance Minister should stint, save and economize on the various items of expenditure incurred on behalf of the Governor, he will immediately jump up and say, "How dare you suggest that I should reduce the suraπτuary allowance of the Governor, or I should reduce the expenditure incurred on account of his flower gardens, or on account of purchasing beautiful portraits and pictures to be hung on the walls of the palace of the Governor?" Therefore, I do not want to suggest the items on which the Hon. the Finance Minister must come forward to stint, save and economize. I leave it to his good sense. That will put an end to the argument between him and me. And we will save time also. Therefore, I feel that the Government must come forward to effect economy in the expenditure that they have allowed for the Governor and his household. Especially, when the Government are committed to a policy of introducing the socialistic pattern of society, there is all the more the necessity for the Government to come forward to implement their policy in action. It is more than 12 years since we attained Independence, and fancy, Sir, that there are hundreds of villages in our State without the ordinary elementary necessities of life, like drinking water wells, roads and pathways. The Hon. the Finance Minister might come forward and say "On considerations of finance, we have not been able to provide these amenities". But at the same time, when we look at the other side of the picture, we see enormous sums of money are being wasted, as it were, on these items. Therefore, it is high time that the Government came forward to establish some sort of relevancy between the words they speak and the deeds they do. They talk about socialism on the one hand, and on the other they do things which do not justify what they talk. So, if, in real life, the Independence that we have attained should percolate down to the underdogs of society, it is high time that the Government came forward to somehow stint and save on these items of expenditure and divert these funds towards the provision of elementary necessities of life to the millions of masses who live in our villages.

Sir, I would like to say a word about the Ministers. I have no doubt in my mind that the Ministers, almost every one of them is the 'beau' ideal of a Minister. At least they think themselves to be so. But look at the work that they are doing. (The Hon. Sri R. Venkataraman : Are we Don Juans also?) They are doing substantial and good work no doubt. But, unfortunately, there is a lurking suspicion in my mind that they are not—I mean—equal to

[Sri 'M. Jagannathan] [13th March 1959]

the task, not in the sense that they are incapable of doing their work but that they are overworked. Their work is so much that they are not able to do full justice to their work. We have been looking here, when the debate is going on, Minister after Minister comes to the Assembly with a heavy load of files. They go on working on their files without paying any heed whatsoever to the debates that are going on here. That is an insult to the members here and as such I think, Sir, it is high time that they did not practise this method of going through their files here. This only shows that either they are trying to put up a show that they are turning out more work or the other reason might be that they are really overworked. If they are really overworked, what is the reason for it? Why should there be such an amount of work thrust upon the Ministers, and why should they be asked to overwork in season and out of season? Except for the Hon. the Chief Minister, we see all the other Ministers coming to the House with head-loads of files. They go on looking through these files without listening to the speeches made by hon. Members. In the year 1952, I was a Member in the previous Assembly, during the days of the Rajaji Ministry. He had about 15 Ministers in his Cabinet. Work was not so heavy in those days and every Minister came to the Assembly, listened to the speeches made by the hon. Members very keenly and with rapt attention. They did their best to acquit themselves creditably of their office. But, here, because the Hon. the Chief Minister has taken it into his head that he will restrict his Cabinet to a strength of 8 only, we have the present situation. I cannot simply understand the virtue about this number 'eight'.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I would recommend to the hon. Member that he might read 'Parkinson's Law'. That will give him some idea about this matter.

* SRI M. JAGANNATHAN : I hope the Hon. Minister will purchase a copy of that book at his cost and give it to me.

MR. SPEAKER : I think that book is available in the Library. Evidently, the hon. Member has not read the book.

SRI M. JAGANNATHAN : I hope the Hon. Minister will undertake to purchase that book at his cost and present it to me.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : It will be available in the library.

* SRI M. JAGANNATHAN : That may be available. I do not deny that. But, I would like the Hon. the Minister for Finance to purchase that book and make a gift of it to me.

Proceeding further, I would like to say that if the Hon. Ministers are to be overworked like this, it will result in a sort of inefficiency and their control over the various departments working under them will be reduced to nothing. So, the efficiency of the administration will go to dogs. Therefore, from that point of view at least, I would earnestly appeal to the Hon. the Chief Minister to somehow see to it and increase the number of Ministers in the cabinet.

13th March 1959] [Sri M. Jagannathan]

Now, I would like to touch upon another matter which is not less important. The Madras Public Service Commission, as we all know, is doing very excellent work. It is an autonomous body, an independent body. It is always said that it rises above considerations of politics or any other, in the matter of recruitment of candidates to the various departments and to the various posts. I do not know why under this being Government, more and more posts are being taken away from the purview of the Madras Public Service Commission and brought under the control of the Government themselves. When the Ministers are confronted with the question as to why they are doing this, they immediately come forward and say, "No, no, it is all done in the interests of efficiency. Moreover, it is the Government alone who are more suitable to judge whether a particular post requires a particular technical skill or knowledge on the part of the applying candidates." Sir, the Madras Public Service Commission is a body which is supposed to know what is best and to assess the various merits and capacities of the candidates who appear before it for recruitment to various posts. For instance, take the post of District Publicity Officer. The other day, the Hon. Finance Minister, during the question-hour in this House, said that the District Publicity Officer's post is a post which requires a particular technical skill or some technical aptitude which the Government alone are capable of deciding and not the Madras Public Service Commission. That is an argument which does not hold water. That is an argument which is very undesirable. Because if we allow the Government to grab more and more powers from the Service Commission and if they were to have power to recruit candidates according to their whims and fancies, I am afraid it will lead to what is called nepotism and favouritism. That will result in a sort of demoralization of our public life and official life as such. In their own interest, the Government should come forward to put an end to this evil practice of arrogating to themselves, the power of making recruitments which were under the purview of the Madras Public Service Commission.

The other point which I would like to touch upon is the question of corruption, as we all know, is flourishing rampant in our State. It is so at all levels, particularly in the official level and higher levels. It is really difficult for the Members on this side to come forward and substantiate with facts and figures as to the particular person who took bribery or the particular time when bribery was given and so on. It is very difficult indeed. At the same time, the Government cannot simply dismiss these allegations coming mostly from Members of the Opposition and also from the Members of the Congress Party about the flourishing of corruption. They cannot simply dismiss these allegations with a shrug of their shoulders, 'So long as there is a giver of the bribe, you cannot find fault with the taker of the bribe.' That has been the attitude of the Hon. the Minister for Finance whenever he was speaking about the question of corruption. Believe it or not, at all levels, this evil of corruption is flourishing and is rampant. So, it is the bounden duty

[Sri M. Jagannathan] [13th March 1959]

of the Government to see to it that this corruption is put an end to in all walks of life. For this purpose, they must create a machinery and empower that machinery to go about finding out instances of corruption and Government must themselves immediately bring to justice the offenders concerned without delay. Otherwise, there will be demoralization of our public life and the country will not be able to make any headway towards progress.

Sir, lastly, I must say a word about elections. The maintenance of the electoral rolls is not very satisfactory. There are factual errors, there are clerical errors and there are so many other errors. These defects must be rectified in the interests of the conduct of fair election. I hope the Government will take note of these suggestions of mine and try to rectify the defects as early as possible. Thank you, Sir.

* SRI T. V. SANNASI : சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மான்யத்தை நான் மனப்பூர்வமாக வணக்கத்தோடு வரவேற்கிறேன். கவர்னர் பதவியானதும், அவர் சம்பந்தமாக ஒதுக்கப்படுகிற தொகையும் மிகவும் முக்கியமானதா, அல்லவா என்ற குரல் நாட்டிலே மக்களிடத்திலே இல்லாதுபோனாலும், ஒரு சிலரால் கிளப்பப்பட்டு வருகிற ஒலி இருந்துதான் வருகிறது. சாதாரணமாக, இந்தச் சபைக்கு ஓர் அதிபராகவும் சபைக்குத் தந்தையாகவும் ஓர் சபாநாயகர் இருக்க வேண்டியது எவ்வளவு அவசியமோ அதேபோன்று இந்த ராஜ்யத்திற்கு ஒரு கவர்னர் இருக்கவேண்டியது மிக மிக அத்தியாவசியம் என்பதை சிறிதேனும் சிந்தித்துப் பார்ப்பவர்களுக்கு ஒதுக்கொள்ளவேண்டிய நிலை ஏற்படுகிறது. கவர்னருக்கு ஒதுக்குகிற தொகையானது அதிகப்படியாக இருக்கிறதே, கொஞ்சம் குறைத்துக் கொண்டால் என்ன என்ற அபிப்பிராயமும் இருந்துதான் வருகிறது. ஆனால், தமிழகத்திலே சிறந்த பண்பு என்னவென்றால் விருந்தோம்பல் என்ற பண்பு தான். தமிழருக்குச் இது சிறந்த பண்பு ஆகும். இதனை எத்தனையோ தடவைகள் அமைச்சர் அவர்களும் மற்றும் அறிவாளிகளும் கூறியுள்ளார்கள். கவர்னருக்கு ஒதுக்குகிற தொகை பூராவும் அவர் வீட்டுக்கு அனுப்பிவிடப் போவதில்லை. அவர் பதவிக்காலம் தீர்ந்தவுடனே அவர் எடுத்துக்கொண்டு போகவும் இல்லை. ஆனால், இந்தத் தொகையை அவர் வீட்டிலிருந்து இங்கு கொண்டுவந்து செலவு பண்ணவும் இல்லை என்று கருத்தைப் பலர் சொல்லியிருக்கிறார்கள். தமிழகத்திற்கு எத்தனையோ நாடுகளிலிருந்து உயர்ந்த பண்புள்ள பிரதிநிதிகள், வெளிநாட்டு விருந்தினர்களாக வருகிறார்கள் என்றால் அவர்களை ஆதரித்த பெருமை கவர்னருக்கு அல்ல; இந்த ராஜ்யத்திலுள்ள மக்களுக்கே உரியதாகும்.

இது யாரும் சலபமாக புரிந்துகொள்ளக்கூடியது தான். இது புரியாமல் இருக்க முடியாது. இதைப் பற்றி சொல்ல வேண்டிய அவசியம் என்ன வென்றால் அரசியல் சட்ட மூலம் அவருக்கு நிதி ஒதுக்கப்படுகிறது. ஆனால் கட்சியைச் சேர்ந்தவர் என்று இல்லை. எந்த கட்சியைச் சேர்ந்தவரும் அல்ல. ஜனநாயகம் என்று ரீதியில் பார்த்தால் அவரும் மக்களுக்கு பணியாற்றுகிறவராகத்தான் இருக்கிறார். மன்னர் என்ற நிலையில் இல்லை. இதை யாரும் ஒப்புக்கொண்டு தான் ஆக வேண்டும். இந்த நிலையில் கவர்னருக்கு ஒதுக்கப்பட்டுகிற தொகையானது ராஜ்யப் பெருமையை முன்னிட்டு இன்னும் போதாது என்று சொன்னால் கூட அதை நான் மனப்பூர்வமாக வரவேற்கிறேன். மந்திரிகளுடைய சம்பளமும் அவ்வாறு தான். இந்தநாட்டில் நமது ராஜ்யத்திலுள்ள நிர்வாகத் திறமையும், அந்த நிர்வாகத்தைச் செய்கின்ற மந்திரிகளுடைய அறிவின் திறமையும் மற்ற மாகாணங்கள் போற்றக்கூடிய அளவில் தான் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. மூன்று கோடி மக்களுக்கு அதிகமாக உள்ள நமது ராஜ்யத்தில் எட்டு மந்திரிகள் தான் இருக்கிறார்கள் என்றாலும் எவ்வளவோ திறமையாக பணியாற்றி வருகிறார்கள். இந்த நிலைமையில் அவர்களுடைய

13th March 1959] [Sri T. V. Sannasi]

அறிவாற்றலையும் திறமையையும் பாராட்டக் கூடிய நிலைமையில்தான் நாம் இருக்கிறோம். மந்திரிகள் தங்களுடைய சம்பளத்தை இன்னும் அதிகப்படுத்திக்கொண்டாலும் பரவாயில்லை. குறைத்துக்கொண்டாலும் அதை மறுக்கப்போவதில்லை. அல்லது சம்பளமே வேண்டாம் என்று சொன்னாலும்கூட அது அவர்கள் வசதியைப்பொறுத்து வரவேற்கத் தகுந்ததுதான். இந்த நிலைமையில் இந்த மானியம் மிக மிக அவசியம்தான்.

பணியாளர்களுடைய குறைகளை சொல்லித்தான் ஆக வேண்டியதாக இருக்கிறது. நிர்வாக அலுவலகங்களில் இருக்கக்கூடிய பணியாளர்கள் வருவாய் போதாத நிலையில் இருக்கிறார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. உண்மையில் அது வாஸ்தவம் தான். இந்த நிலைமையில் அவர்களால் ஓரளவு வாழ்க்கைக்கான வசதிகளையும் செய்து கொள்ள முடியாமல் இருக்கிறார்கள். மற்ற வகைகளில் வருவாயைத் தேடிக்கொண்டு அவர்களுக்கு அதிகப்படியாகக் கொடுக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது.

மந்திரிகளுடைய சற்றுப்பிரயாணத்தில் பிற்போக்கான இடங்கள் முக்கியத்துவம் பெற வேண்டும். நமது ராஜ்யத்தில் பஸ் போகாத இடங்களும், கார்கள் போகாத இடங்களும், நல்ல வாழ்க்கையை கண்டறியாத இடங்களும் பஞ்சத்தில் அடிப்பட்ட வரண்ட பிரதேசங்களும் இருக்கின்றன. அங்கேயெல்லாம் மந்திரிகள் செல்ல வேண்டும். உதாரணமாகச் சொல்லுகிறேன். சில இடங்களில் போலீஸ்காரர்களையே தெரியாதவர்கள் இருக்கிறார்கள். வெளியூர்களுக்கு ரயிலில் பிரயாணம் செய்யாத மக்களும் நமது ராஜ்யத்தில் பல இடங்களில் இருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட இடங்களுக்கு எல்லா மந்திரிகளும் செல்ல வேண்டும். இப்பொழுது அங்குள்ளவர்கள் எல்லாம் என்ன சொல்லுகிறார்கள் என்றால் மந்திரிகள் பணக்காரர்களும், எம்.எல்.ஏ.-க்களும் எம்.எல்.சி.-க்களும் எங்கு இருக்கிறார்களோ அங்குதான் செல்லுகிறார்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். அதற்கு இடம் கொடுக்காமல் பிற்போக்கான இடங்களுக்கும் மந்திரிகள் சற்றுப்பிரயாணம் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதனால் நல்லபலனுண்டு.

(Sri V. K. Kothandaraman in the Chair.)

மந்திரி சபையில் இப்பொழுது எட்டுப்பேர்கள் இருப்பதை இன்னும் அதிமாக ஆக்கிக்கொண்டாலும் எங்களுக்குச் சந்தோஷம் தான். மந்திரிகளை அதிகப்படுத்தா விட்டாலும் அவர்களுக்கு இருக்கக்கூடிய இலாக்காக்களை குறைத்துக்கொள்ள வேண்டும். அப்படிச் செய்தால்தான் இன்னும் திறமையாக நல்ல முறையில் திறம்பட பணியாற்ற முடியும். இப்பொழுது மந்திரிகளின் பேரில் சில குறைபாடுகள் சொல்லப்படுகிறது. அதற்கு ஒரு காரணம் சொல்லலாம். சட்டசபை மெம்பர்கள் தங்கியுள்ள ஹாஸ்டலில் படுக்கை வசதியற்ற அவதி அதிகமாக இருக்கிறது. அவர்களுக்கு வேண்டிய வசதிகள் கவனிக்கப்படாமலும் இருக்கிறது. இவ்வளவு வசதியற்ற நிலைமையிலும் அவர்கள் மக்களுக்கு பணியாற்றுவதில் மிக்க கவனம் செலுத்தி வருகிறார்கள். அவர்களுக்கு இன்னும் அதிகப் படியான வசதிகளைச் செய்து கொடுக்கலாம். சட்டசபை மெம்பர்கள் தான் மக்களுடைய பிரதிநிதிகள். இந்த ராஜ்யத்தில் அமைச்சம், அமைச்சுக்கு மேல் கவர்னரும் இருக்கிறார்கள் என்றால் அவர்கள் யாருடைய அடிப்படையில் இருக்கிறார்கள். பாமர தன்மையுடைய மக்களுடைய அடிப்படையில் இருக்கிறார்கள். மக்களுடைய அடிப்படையில் தான் ராஜ்யம், சட்டசபை, அமைச்சு, கவர்னர் எல்லாம் இருக்கின்றன. மக்களை திருத்தி மக்களுக்கு நல்வாழ்வை அளிக்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன்தான் ஜனநாயக சர்க்கார் ஏற்பட்டுள்ளது. நாட்டின் அடிப்படையான அந்த மக்களுக்கு நேரிடத் தொடர்புள்ள பிரதிநிதிகள் சட்டசபை அங்கத்தினர்கள். இப்படிப்பட்ட பிரதிநிதிகளுடைய சௌகரியத்தை கவனிக்க வேண்டும். இதைக் கவனிக்காமல் மந்திரிகளுக்கு கவர்னர் அவர்களுக்கும் அதிகப்படியான வசதிகளைக் கொடுத்து வருவதாற்போல்தான் இப்படிப்பட்ட குறைகள் கூறப்பட்டு வருகிறதோ! என்று தோன்றுகிறது. இதனால்தான் மெம்பர்கள் குற்றம் சொல்லுகிறார்களோ என்னவோ? இதுதான் காரணமாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன்.

[Sri T. V. Sannasi]

[13th March 1959]

கவர்னருக்கும் மந்திரிகளுக்கும் அதிகப்படியான வசதிகள் இருக்க வேண்டும். அதன் மூலம் எல்லோருக்கும் பெருமை தரும், நம் நாட்டின் பெருமையாகும். இது எதிர் கட்சியிலுள்ள தமிழகத் தலைவர்களுக்குத் தெரியாமல் இல்லை. ஒரு கட்சித் தலைவர் முன்னே உட்கார்ந்திருக்கிறார். அவருக்குப் பின்னால் அந்த கட்சி அங்கத்தினர்கள் இருக்கிறார்கள். பின்னால் இருப்பவர்களில் எவ்வளவோ ஆற்றலும் அறிவும் படைத்தவர்கள் இருக்கலாம், அதாவது அவர்களுடைய தலைவரைக் காட்டிலும், பணம் படைத்தவர்களும் இருக்கலாம், அதிகப்படியான செல்வாக்குப் படைத்தவர்களும் இருக்கலாம். ஆனால், அசெம்பளியில் மற்ற மெம்பர்கள் பேசுவதற்கு ஐந்து நிமிஷங்கள் என்றால் எதிர் கட்சி தலைவருக்கு ஒரு மணி அல்லது ஒன்றரை மணி நேரம் பேசுவதற்கு அனுமதி கொடுக்கப்படுகிறது. அது எதைக் காட்டுகிறது. அது எதிர்க்கட்சிகளுக்கு அளிக்கும் பெருமையைக் காட்டுகிறது. பின்னால் இருக்கிறவர்கள் ஆறடி உயரம் ஆஜானுபாகுவாய்த் தோற்றமளிக்கும் ஆற்றல் படைத்தவர்களாக இருந்தாலும் கூட, குள்ளமானாலும் முன்னால் இருக்கக்கூடிய தலைவருக்குத்தான் அதிகப்படியான பெருமை கொடுக்கப்படுகிறது. இதுவும் அக்கட்சிக்கு அளிக்கும் பெருமையாகும். அந்தப் பெருமை தனித்த முறையில் தலைவருக்கல்ல. தான் சார்ந்த கட்சிக்குத் தான் உரியதாகும். அதைப் போலவே, கவர்னர்களுக்கும், மந்திரிகளுக்கும் நாம் கௌரவம் கொடுத்தால் அந்தப் பெருமையும் கௌரவமும் இந்த ராஜ்யத்திலுள்ள மக்களைச் சார்ந்ததுதான். அப்படிப்பட்ட மக்களுடைய அடிப்படை தொட்புடையவர்கள்தான் அவர்களுடைய பிரதிநிதிகள், அதாவது சட்டசபை மெம்பர்கள். ஆகவே இப்படிப்பட்ட சட்டசபை அங்கத்தினர்களுக்கு அதிகப்படியான வசதிகளைச் செய்து கொடுக்க வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட வசதிகளையும் செய்துகொடுக்க வேண்டுமாய் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அவர்களுக்கு வசதிகள் செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லும் போது பங்களா வாங்கிக் கொடுக்கச் சொல்லவில்லை. இருபதாயிரம் அல்லது 22 ஆயிரம் போட்டு கார் வாங்கிக் கொடுக்கச் சொல்லவில்லை. அங்கத்தினர்களில் பணம் படைத்தவர்களும் இருக்கிறார்கள் பணம் இல்லாதவர்களும் இருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு கட்சியிலும் நாட்டிற்கு பணியாற்றி வருகிறவர்கள் இருக்கிறார்கள். கட்சி பேதம் இல்லாமல் நான் எல்லா கட்சியினருடனும் பழகி வருவதால் தான் என்னிடம் மனம் விட்டு எல்லா வற்றையும் சொல்லுகிறார்கள். அதனால் தான் நான் சொல்லுகிறேன். கட்சிகளில் நல்ல ஊழியர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் தங்களுடைய தொகுதி மக்களிடம் அனுகி குறை களைய வேண்டுமென்றால் அவர்களுக்கு வேண்டிய வசதிகள் கிடைப்பாது. அதனால் அவர்கள் போக முடியவில்லை. அவர்களுக்கு வேண்டிய வசதி இல்லையென்றால் நாட்டிற்கு நன்மை அல்ல. சர்க்கார் போடும் திட்டங்கள் எல்லாம் திட்ட அளவிலேயே இருக்கும் இது தவிர அது மக்களிடத்தில் போவதாகவே இருக்காது. அதனால் மக்கள் பயனடைய முடியாத நிலை ஏற்படும். அரசாங்கத்திற்கும் பெருமை இல்லை. இது எல்லோரும் அறிந்த விஷயம். புதியது அல்ல. மெம்பர்கள் தத்தம் தொகுதியில் பல ஊர்களுக்குப் போவதாக இருந்தால் பள்ளிக் கார் இல்லாமல் போக முடியாது. சில ஊர்களுக்கு போகவே முடியவில்லை. அப்படி போவதாக இருந்தால் விஞ்ஞான முறையில் போனால் தான் உண்டு. மற்றும் தொகுதிகளில் பிரயாணம் செய்வதாக இருந்தால் எவ்வளவு செலவாகிறது. நாட்டின் நலத்தைக் கருதி, மக்களுக்கு பணி செய்யும் ஊழியர்கள்தான் நாம் என்ற மனப்பான்மையுள்ள சட்டசபை மெம்பர்களுக்கு தேவைக்கான வசதி அளிப்பது தேச மக்களுக்கும் குறிப்பாக தேசத்திற்கும் நல்லது என்று சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன்.

தொகுதி மக்களைத் தினசரி போய்ப் பார்க்கக்கூடிய வசதி தேவை. (கீழ்க்கீடு :—வசதி என்றால் என்ன வசதி ?) வெளிப்படையாகச் சொல்லப்போனால் பணத்தைத் தவிர வேறு எந்த வகையில் வசதி செய்துகொள்ள முடியும் ? இதைப் புரிந்து கொள்ளாதவர்கள்

13th March 1959] [Sri T. V. Sannasi]

யாரும் இல்லை. இதில் உள்ள பயங்கரமான சங்கடம் என்னவென்றால், பணத்திற்காக மக்கள் நலத்திற்கு உழைப்பதாகக் கூறுவார்களே என்று பயம்தான். மற்றும், ஒட்டு குறைந்து விடுமே என்ற பயத்தைத் தவிர வேறு ஒன்றும் இல்லை. இந்தப் பண வசதி வேண்டுமென்ற எண்ணம் அவ்வசதியற்ற எல்லோருக்கும் இருக்கிறது. இருந்துதான் ஆக வேண்டும். ஆகையால், இந்த வசதியை கட்சிபேதமின்றி எல்லா ஊழியர்களுக்கும் செய்து கொடுக்க வேண்டும். எம்.எல்.ஏ. என்றால் மக்களுக்கு எஜமானி என்று எண்ணக்கூடிய நிலை இருக்கக்கூடாது. எம்.எல்.ஏ. என்றால் மக்கள் நலத்திற்குப் பணிபுரியும் ஊழியர்கள் என்றுதான் பொள்ளுகொள்ளவேண்டும். இந்நிலை இல்லாமையாற்றான் மானம், ரோஷம் இருக்கிறவன் எம்.எல்.ஏ. வாக வரவேண்டும் என்று நினைக்க மாட்டான் என்ற நினைவை உண்டாக்குகிறது. மக்களிடத்தில் ஒட்டுக்குப் போகும்போது கொஞ்ச நஞ்சு கஷ்டத்தையா அனுபவிக்க வேண்டி இருக்கிறது? கொஞ்ச நஞ்சு பேச்சையார் மக்கள் வாயிலிருந்து கேட்க வேண்டியிருக்கிறது? அதைப் பார்க்கும்போது அவ்வளவு இழிவான முறையில் இந்தப் பதவியை அடைய வேண்டுமா? என்ற சந்தேகம் உண்டாகிவிடும். மேலே பார்த்து எச்சிலை உமிழ்ந்தால் மாப்பிலே விழுமே என்பதை அறிந்து கொள்ளமுடியாத அறிவாளிகள் இதற்குத் துணையாக இருக்கிறார்கள். பதவி என்று ஒன்று இருக்கிறவரை, அதை அடையவேண்டுமென்ற எண்ணம் இருக்கிறவரை இந்தக் கஷ்டம் இருந்துகொண்டு தான் இருக்கும் என்ற எண்ணத்தை உண்டாக்குவதாயிருக்கிறது. வாக்காளர்களை அணுகி அவர்கள் வாழ்வின் நலத்திற்கான பண்புரியும் வகையில் போதிய வசதி செய்து கொடுக்கும் திறனும், பொறுப்பும் அமைச்சர் அவை கையில்தான் இருக்கிறது. இதனை அகம் கொள்ளவேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* SRI S. M. ANNAMALAI: சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மானியக் கோரிக்கையின் மீது வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

நம்முடைய மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரை எனக்கு முன் பேசிய சட்டமன்ற உறுப்பினர் சன்னாசி அவர்கள் பேசியதுபோல் உண்மையிலேயே வருகின்ற விருந்தாளிகளை நல்ல முறையில் வரவேற்க முடியாது. நல்ல முறையில் நமக்கு வசதி இருந்தால்தானே விருந்தாளிகளை நல்ல முறையில் வரவேற்க முடியும். நாமே பட்டினியாக இருக்கும்போது விருந்தாளிகளை எப்படி வரவேற்க முடியும். நாம் பல லட்சக் கணக்கான ரூபாயைக் கவர்னருக்குக் கொட்டிக் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். இந்த கவர்னர் பதவி நம்முடைய மாகாணத்திற்குத் தேவையற்றது என்று நாம் கண்டிக்க வேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறோம். வெள்ளைக்காரர்கள் ஆளுகின்றபோது இப்படிப்பட்ட கவர்னர் பதவி தேவையில்லை என்று இப்பொழுது ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களாக இருப்பவர்கள் அப்போது பெரும் கூச்சல் போட்டார்கள். அந்தக் கவர்னர் பதவி இப்பொழுதும் தேவையில்லை என்று எதிர்க்கட்சிகாரர்கள் எல்லாம் சொல்லும்போது அவர்கள் அந்தக் கவர்னர் பதவி இப்பொழுது இருக்கும் நிலைமையில் தேவை என்று சொல்லுகிறார்கள். எந்த அர்த்தத்தில் அவ்வாறு சொல்லுகிறார்கள் என்று புரியவில்லை. இந்தக் கவர்னர் சம்பளத்தை உண்மையில் நாம் பார்த்தோமானால்—ஒரு தனிப்பட்ட மனிதருக்கு, அதாவது சாதாரண மனிதருக்கு, நம்மைப் போன்றுள்ள மனிதருக்கு, வெள்ளையன் எந்த அளவுக்குச் சம்பளம் வாங்கிக் கொண்டிருந்தானோ அந்த அளவுக்குச் சம்பளம் நாமும் இந்தக் கவர்னருக்காகக் கொடுக்கவேண்டி இருக்கிறது. மேலும் அந்தக் கவர்னர் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதியல்ல. மத்திய சர்க்காரால் நியமிக்கப்பட்டவர். அப்படி மத்திய சர்க்காரால் நியமிக்கப்பட்டவருக்கு நம்முடைய பணத்தில் இருந்து பல லட்சம் ரூபாய் கொட்டித் தரவேண்டுமா? மாற்றுக் கட்சியைச் சார்ந்துள்ள நாங்கள் இதை வன்மையாகக் கண்டிக்கிறோம்.

.[Sri S. M. Annamalai] [13th March 1959]

மந்திரிகள் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்கிறார்கள். அவர்கள் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்யும்போது பல இடங்களில் பேசுகிறார்கள். அவ்வாறு பேசும்போது

“ யாகாவாராயினும் நாகாக்க காவாக்கார
சோகாப்பர் சொல்லிழுக்குப் பட்டு ”

என்ற வள்ளுவரின் குறளை நினைவிலிருத்திக் கொள்ளாமல் பேசுகிறார்கள். ஒரு சட்டம் இயற்றுகிறோம் என்று சொன்னால் அந்தச் சட்டத்தைப் பற்றித் தாங்கள் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்யும்போது அறிவித்து விடுகிறார்கள். எந்தெந்தச் சட்டங்கள் வருகின்றன? இந்தச் சட்டங்களை யெல்லாம் கொண்டு வரப் போகிறோம் என்று சொல்லி பணக்காரர்களையும், மிராசுதார்களையும் உஷார்ப்படுத்தி விடுகிறார்கள். ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்கள் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்யும் போது இந்த உச்ச வரம்மப்பப் பற்றிக்கூறும் போது 100 ஏக்கருக்கு மேல் தான் வரும் என்று ஜாடையாகப் பேசி இருக்கிறார். முதலமைச்சர் அவர்கள் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்யும்போது கூட “ இந்தச் சட்டத்தைக் கண்டு மிராசுதார்கள் பயப்படவேண்டாம். பயப்பட வேண்டிய அவசியமே இல்லை ” என்று திட்டவாட்டமாகச் சொல்லி யிருக்கிறார்கள். இந்த ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையில் கூட “ நாம் எதிர்பார்த்த அளவு விவசாய வருமான வரி கிடைக்கவில்லை ” என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. இதற்குக் காரணம் என்ன? “ சட்டம் வரப் போகிறது, எல்லோரும் உஷாராக இருங்கள் ” என்று மந்திரிகள் முண்டாடியே எச்சரிக்கை செய்துகொடுக்கிறார்கள். ஆகையால் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டு நிறைவேற்றுவதற்குள் மிராசுதார்கள் தங்கள் நிலங்களைப் பிரித்து எழுதி வைத்துவிடுகிறார்கள். அதன் காரணமாக சர்க்கார் எதிர்பார்த்த அளவுக்கு விவசாய வருமான வரி கிடைக்கவில்லை. அதைப்போலவே “ சோஷலிஸ்ட் பாட்டர்ஸ் ” என்று சொல்லிக்கொண்டு காலதாமதம் செய்து வருவதோடு மட்டுமல்லாமல் இவ்வளவு ஏக்கருக்கு உச்சவரம்பு கட்டப் போகிறோம் என்பதைப் பற்றியும் ஜாடையாடையாகச் சொல்லுகிறார்கள். ஆகவே, இது போல் சட்டம் வருகிறது என்று முன்னாலேயே சொல்லி, பணக்காரர்களுக்கும், மிராசுதார்களுக்கும் ஆதரவாக இருக்காமல் மக்களைப் பாதிக்காத அளவுக்கு இந்தச் சட்டங்களை யெல்லாம் அவசரச் சட்டமாகக் கொண்டு வந்து நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்தச் சட்டமன்றத்திலே பலவித கோரிக்கைகளை உறுப்பினர்கள் சொல்லுகிறார்கள். சென்ற ஆண்டு பட்ஜெட் விவாதத்தின் போது என்னென்ன கோரிக்கைகளைச் சொன்னார்களோ அந்தக் கோரிக்கைகள் எல்லாம் இதுவரை கவனிக்கப்படவில்லை. அதற்கு முக்கிய காரணம் சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் இந்த மன்றத்தில் விவாதங்களில் கலந்துகொண்டு பேசும்போது ஓரே அமைச்சர்கள் மட்டுமே உட்கார்ந்திருப்பதுதான். மந்திரிகள் அவர்களுடைய அறைகளிலே உட்கார்ந்துகொண்டே இங்கு பேசப்படுவதை யெல்லாம் கவனிக்கிறார்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். அப்படி அமைச்சர்கள் அனைவரும் உறுப்பினர்கள் சொல்லும் குறைபாடுகளைக் கவனிப்பார்களேயானால் சென்ற ஆண்டு விவாதத்தின் போது சுட்டிக்காட்டிய குறைகளை இந்த ஆண்டும் சொல்ல வேண்டிய அவசியம் இராது. அங்கத்தினர்கள் பலரும் சென்ற ஆண்டு பட்ஜெட் விவாதத்தின்போது குறிப்பிட்ட பல குறைகளை எடுத்து இந்த ஆண்டும் கூறினார்கள். அந்தக் குறைபாடுகள் கவனிக்கப்படாமையால் இந்த ஆண்டிலும் எடுத்துக்கூற வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே, சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் எடுத்துக் காட்டிய குறைகளைக் கவனம் இன்னின்ன நடவடிக்கைகளை எடுத்திருக்கிறோம் என்று உறுப்பினர்களுக்குத் தெரியப்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அமைச்சர்கள் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்யும்போது சில இடங்களில் கல்நாட்டு விழாக்கள் செய்கிறார்கள். இப்படி இவர்கள் கல்நாட்டு விழா செய்துள்ள இடங்களில் அந்தக் கட்டிடம் பூர்த்தியானதா என்று பார்க்கும்போது பல இடங்களில் கட்டிடங்கள் கட்டப்படவில்லை என்ற விவரம்

13th March 1959] [Sri S. M. Annamalai]

தெரிகிறது. என்னுடைய தொகுதியைச் சேர்ந்த சந்தவாசல் பிரக்காவி 10-30
லுள்ள கேனூர் என்ற கிராமத்தில் மராமத்து அமைச்சர் அவர்கள் வந்து a.m.
ஒரு பள்ளிக்கூடத்திற்காகக் கல்நாட்டு விழா செய்தார்கள். ஏறத்தாழ
1½ ஆண்டுக் காலம் ஆகியும் கூட அந்தக் கட்டிடம் அங்கே கட்டப்பட
வில்லை. காரணம் என்னவென்று கேட்கிறது கலெக்டர் அவர்கள்
கட்டக்கூடாது என்று உத்தரவு போட்டு விட்டார்கள் என்று சொன்னார்கள்.
இது அமைச்சர் அவர்களே வந்து கல்நாட்டு செய்த இடம் என்று சொல்லி
யும் கூட கட்டக்கூடாது என்று கூறிவிட்டார்கள். ஏதோ மின்சார இலாகா
வினர் ஆட்சேபனை செய்கிறார்கள் என்ற காரணத்திற்காக அந்தக் கட்டிடம்
கட்டக்கூடாது என்று ரத்து செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இதை என் சொல்
கிறேன் என்றால் அமைச்சர் அவர்கள் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்யலாம்,
ஆனால் அதன் காரணமாக அவர்களுடைய அலுவலர்கள் தடைப்படாமல்
நல்ல முறையில் நடக்கவேண்டும் என்பதுதான் என் வேண்டுகோள்.
முதல் அமைச்சர் வேண்டுமானால் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்யலாம்.
அவர் இலாகாவின் பொறுப்புகள் அனைத்தையும் நிதி அமைச்சர் அவர்கள்
கவனித்து வருகிறார்கள். ஆனால் மற்ற அமைச்சர்கள் சுற்றுப்பிரயாணம்
செய்வதைச் சுற்றுக் குறைத்துக் கொள்ள வேண்டும். காரணம் தொகுதி
களில் உள்ள குறைபாடுகளைச் சுட்டிக் காட்டி அவற்றை நீக்கவேண்டுமென்று
பல மனுக்களை நாங்கள் அனுப்பி வைக்கிறோம். கிட்டத்தட்ட
நூற்றுக்கு மேற்பட்ட மனுக்கள் நான் அனுப்பியதற்கு ரெக்கார்டு
வைத்திருக்கிறேன். ஆனால், இரண்டாண்டு காலம், மூன்றாண்டு காலம்
ஆனாலும் கூட அதில் எவ்வித நடவடிக்கையும் எடுத்துக்கொள்ளப்படுவ
தாகத் தெரியவில்லை. இரண்டாண்டு கழித்து ஒரு தபால் வருகிறது
என்றாலும் அந்தக் கடிதம் வந்து சேர்ந்தது என்கிற அக்னாலஜ்மெண்டு
தான் வருகிறது. இன்னும் சிலவற்றில் ஒரு அமைச்சருக்கு அனுப்புவது,
இன்னொரு அமைச்சருடைய இலாகாவுக்குப் போய்விடுகிறது. இதற்குப்
பல உதாரணம் சொல்வேன். ஆனால் இந்தச் சபையில் சொல்ல விரும்ப
வில்லை. ஆகவே இலாகா வேலைகளை அமைச்சர்கள் சரியான முறையில்
கவனிக்கவேண்டுமே தவிர அடிக்கடி சுற்றுப் பிரயாணம் என்று போவது
சரியில்லை என்பதை வற்புறுத்துகிறேன்.

அடுத்தபடியாக தேர்தல் நடக்கிறது என்றால் நடக்கின்றதுபோது பணம்
எங்கு பார்த்தாலும் தாண்டவமாடுகிறது. பணம் இப்படித் தாண்டவமாடு
வதை லஞ்சம் கொடுப்பதை ஒழிக்க வேண்டுமென்ற அக்கறை இந்தச்
சர்க்காருக்கு இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. ஒட்டுக்குப் 10 ரூபாய் லஞ்சம்
கொடுக்கப்படுகிறதே என்று ஸ்தலத்தில் உள்ள போலீஸ் அதிகாரிகளிடத்
தில் சொன்னாலும் நாங்கள் பிராசிக்யூஷன் செய்வதற்கு சட்டம் கிடையாது.
வேண்டுமானால் நீங்கள் வழக்குத் தொடர்ந்து கொள்ளுங்கள் என்கிறார்
கள். இப்படிப்பட்ட காரியங்களுக்கு பஸ் முதலாளிகளும், மில் முத
லாளிகளும் ஆதரவாகக் கூட இருக்கிறார்கள். தேர்தல் காலங்களில் இப்
படி லஞ்சம் தாண்டவமாடுவதை ஒழித்தாகவேண்டும். மேலும் எவ்வளவு
பெரிய தொகுதியாக இருந்தாலும் பணம் படைத்தவர்கள் போட்டு வாங்கி
விட முடியும். எங்களைப் போன்றவர்கள் எழைகள். ஆனால் கட்சியைச்
சேர்ந்தவர்களை தேர்தல் காலங்களில் அதிகமான இன்னல்களுக்கு ஆளா
வதாக மதிப்பிற்குரிய என் நண்பர் சொன்னார் என்றால் நாங்கள் படும்
இன்னல்கள் சொல்லவே முடியாது. அங்கங்கே பெரிய பெரிய தொகுதி
களாக இல்லாமல் சிறிய சிறிய தொகுதிகளாக இருந்தால் தான் நாங்களும்
சட்டமன்றத் தேர்தலில் நல்ல முறையில் ஈடுபட வாய்ப்பு இருக்கும். ஜன்
நாயகம் நல்ல வளர்ச்சி அடையும். அதன் காரணமாக தொகுதிகளை
நல்ல முறையில் பிரிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

SRI M. A. MUTHIA CHETTIAR: தலைவர் அவர்களே, இந்த மானிய
விவாதத்திலே நான் கலந்து கொள்வதன் அபிப்பிராயம்—இதர மானியங்
களின் மீது பேசுவதற்குச் சந்தர்ப்பம் இல்லாதது தான். அதோடு இந்த
மானியத்தின்மீது பேசும்போது அரசியலார் நடத்துகிற எந்த இலாகாவைப்
பற்றி வேண்டுமானாலும் பேச உரிமை இருக்கிறது. பொதுவாக இப்போ

[Sri M. A. Muthia Chettiar] [13th March 1959]

துள்ள அமைச்சரவை திறம்பட எல்லாக் காரியங்களையும் செய்து வருகிறார்கள் என்பதில் சந்தேகமில்லை. அதைப்பற்றி பாராட்ட வேண்டும். இந்தச் சமயத்தில் நாங்கள் சொல்கிற சில விஷயங்களும் அவர்களுக்கு அதிக உற்சாகம் ஊட்டும் என்பதற்காகவே நான் பேச விரும்புகிறேன்.

இப்போது நம் ராஜ்யத்தில் 11 ஜில்லாக்கள் இருக்கின்றன. சில பல ஜில்லாக்கள் மிகவும் பெரிதாக இருக்கிறது. ஜில்லா அதிகாரிகளுக்கும் கம்யூனிடி வொர்க்ஸ், நாஷனல் டெவலப்மெண்டு வொர்க்ஸ் என்று பல வேலைகள் அதிகமாகிவிட்டன. அவர்கள் வேலையைத் திறம்படச் செய்வதற்கு ஜில்லாக்களைப் பிரிப்பது அவசியமாகிறது. அதற்காக ஒரு கமிட்டியை ஏற்படுத்தினார்கள். அந்தக் கமிட்டியின் சிபார்சுகளை இப்போது ஆலோசனை செய்து ஒரு முடிவுக்கு வரப்போவதாகத் தெரிகிறது. அதுவும் கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவை கோயம்புத்தூர், ஈரோடு என்று பிரிக்கப் போவதாகத் தெரிகிறது. அது நல்ல ஏற்பாடு. அதுபோல நாங்களும் பல காலமாக புதுக்கோட்டையை ஒரு தனி ஜில்லாவாகச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டு வருகிறோம். ராமநாதபுரம் ஜில்லா மிகப் பெரிதாக இருக்கிறது. அதில் சில தாலுக்காக்கள், திருச்சியில் உள்ள சில தாலுக்காக்கள் இவைகளைச் சேர்த்து புதுக்கோட்டையை தனி ஜில்லாவாக ஏற்படுத்த வேண்டும். காரணம் புதுக்கோட்டையில் எல்லாவிதமான வசதியும் இருக்கிறது. அவை இன்றைக்கு வீணாகப் போகின்றது. உடனடியாக அதைத் தனி ஜில்லாவாகச் செய்தால் எல்லாவற்றையும் நன்கு உபயோகப்படுத்திக்கொள்ள முடியும். என்னைக் கேட்டால் கன்யாகுமரி, நீலகிரி, சென்னை இந்த மூன்றைத்தவிர பாக்கியுள்ள எட்டு ஜில்லாக்களையும் இரண்டு இரண்டாக 16 ஜில்லாக்களாக்கிவிட்டால் கூட வேலை திறம்பட நடக்க முடியும். அது அவர்கள் சொள்கரியம். புதுக்கோட்டையைப் பொறுத்தவரையில் காலதாமதம் செய்யாமல் உடனடியாகத் தனி ஜில்லாவாகச் செய்யவேண்டுமென்று வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னொரு விஷயம். இப்போது பல அங்கத்தினர்களும், மந்திரிகளும் விலைவாசிகளைப் பற்றியும், டி. ஏ. யைப்பற்றியும் புள்ளி விவரங்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். என்.ஜி.ஓ. க்களுக்கு இப்போது 5 ரூபாய் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இது போதாது. விலைவாசி கூடுதலுக்கு ஏற்றபடி இப்போது நான்கில் மூன்று பங்கு டி.ஏ. எம்பிளாயர் கொடுக்கவேண்டும், ஒரு பங்கு எம்பளாயி போட்டுக்கொள்வது, என்பதைப்பற்றி தொழில் மந்திரி வங்கடராமனும் கூடச் சொன்னார்கள். என்னைப் பொறுத்தவரையில் டி.ஏ. கொடுப்பது என்கிற காலம் மாறிவிட்டது. இனி பத்து பதினைந்து வருஷங்களுக்குள் விலைவாசி குறையும் என்று சொல்ல முடியாது. அன்றைக்கு “பே” குறைந்து இருந்தது. டி. ஏ. கொடுத்தோம். இப்போது நாம் இன்றைக்கு இருக்கக் கூடிய புள்ளிவிவரங்களை எடுத்துக்கொண்டு உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு சம்பளத்தையே “பேசிக் பே” யை உயர்த்திவிட்டு டி. ஏ. கொடுப்பது என்பதையே நிறுத்திவிட்டால் நன்றாக இருக்கும். நாம் மாத்திரம் அப்படி செய்வதில்லை. மத்திய அரசாங்கமும், இதர ராஜ்ய அரசாங்கமும், தனியார் ஸ்தாபனங்களிலுமே அப்படிச் செய்துவிடுவதற்கு நம் அரசாங்கம் முயற்சி செய்தால் நன்றாக இருக்கும். இது என் அபிப்பிராயம். அடிக்கடி இந்தப் பிரச்சனை இல்லாமல் இருப்பதற்கு இது உதவியாக இருக்கும். இன்னும் ஒரு வருஷத்திற்குள் இப்படி பேசிக் பே” யை எல்லாருக்கும் இப்போதுள்ள நிலைமைக்கு ஏற்றபடி உயர்த்தி டி.ஏ. இல்லாதபடி செய்துவிடுவதற்கு நமது அரசாங்கம் முயற்சி செய்யவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

மின்சார எலக்ட்ரிசிட்டி பட்ஜெட் தணிக்கை செய்து வருகிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். மின்சார சப்ளை நம் ராஜ்யத்தில் நல்லமுறையில் நடைபெறுவதைப்பற்றி சந்தோஷம் கொள்ளலாம். எவ்வளவோ முயற்சிகள் இந்த இலாகாவின் செய்துவருகிறார்கள். மின்சாரம் பிறப்பிட பகுதி களிலே கிராம மக்களுக்கு ஏற்பாடு செய்து நல்லமுறையில் நடந்து வருகிறது. இன்னும் அதிகமான வசதி கிராம மக்களுக்கு ஏற்பாடு செய்கிறார்கள் என்று நம்புகிறேன். கம்யூனிடி டெவலப்மெண்ட் ப்ராஜக்ட்,

13th March 1959] [Sri M. A. Muthia Chettiar]

என்.ஈ.எஸ். ஸ்கீம்-ஐப்பற்றி நான் முன்பே சொல்லியிருக்கிறேன். பிற்போக்கான பகுதிகளுக்கு சீக்கிரமாக எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். நான் குறையாகவும் சொல்லவில்லை. பெருமைக்காகவும் சொல்லவில்லை. முக்கியமாக பிற்போக்கான பகுதிகளைத் தள்ளிவிடக்கூடாது. என்.ஈ.எஸ். பிளாக் போட்ட இடத்தில் கம்யூனிஸ்ட் பாஜக்ட் ஸ்கீம் போய்கொண்டிருக்கிறது. என்.இ.எஸ். ஸ்கீம் வராத இடங்கள் அனேகமாக இருக்கின்றன. 60, 67 இடங்களில் என்.இ.எஸ். பிளாக்குகள் போடுவதாக சொல்லுகிறார்கள். இப்போது வரப்போகும் செலக்ஷனிலே பிற்போக்கான பகுதிகளை செலக்ஷன் செய்வார்கள் என்று நம்புகிறேன். உணவு இலாக்கா மந்திரி அவர்கள் எவ்வளவு திறம்பட நடந்துவருகிறார்கள் என்று சொல்லத் தேவையில்லை. அவர்கள் எடுத்துக் கொண்ட முயற்சியின் காரணமாக உணவின் விலை குறைந்து வருகிறது. ஆந்திர அரசாங்கமும், சென்னை அரசாங்கமும் இந்த இரண்டு அரசாங்கமும் ப்ரொக்யூர்மெண்ட் பண்ணி அனுப்புகிறோம் என்று மத்திய அரசாங்கத்திடம் சொல்லிவிட வேண்டும். மத்திய சர்க்கார் உணவு இலாக்கா ஒரு வார பாலிஸி மாதிரி நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டு கேரளாவிற்கு உணவு அனுப்புவதற்கு ஒத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

எல்.எம்.எஸ். படிப்பை இப்போது எடுத்து விட்டார்கள். பொதுவாக மெடிகல் ஸ்கூல் ஆரம்பித்து, எல்.எஸ்.எல்.சி. பாஸ் பண்ணியவர்களுக்கு 5 வருஷ வைத்திய படிப்பு கொடுத்து அவர்களுக்கு எல்.எம்.பி. கோர்ஸை தாராளமாக முடிக்கலாம். அப்பொழுது அவர்களுக்கு பிழைப்பு கிடைத்து விடும். இல்லையென்றால் பி. ஏ. பாஸ் செய்தும் பிழைப்பு இல்லாமல் இருக்கும். மதுரை ஜில்லாவிலும், தஞ்சை ஜில்லாவிலும் ஒரு கல்லூரி ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். மற்ற இடங்களில் இல்லாவிட்டாலும், அங்கே மெடிகல் ஸ்கூல் ஆரம்பிக்கலாம். எல்.ஸி.எம்., ஜி.ஸி.எம். போன்ற பட்டம் பெற்ற டாக்டர்களுடைய போகமாட்டேன் என்று சொல்லுகிறார்கள். நாட்டு வைத்தியம் பற்றி பொதுவாக இந்த மந்திரி சபையார் நடத்துவது பற்றி நான் திருப்தி அடைகிறேன். அவர்களுடைய முயற்சி கூடியவரை பல துறைகளில் வெற்றி அடைய வேண்டுமென்று பிரார்த்திக்கிறேன். கோதாவரி கிருஷ்ணா திட்டத்தைப் பற்றி கனம் அமைச்சர் அவர்கள் ஒன்றும் சொல்லவில்லை.

நமது அரசாங்கம் ஸோனல் கவுன்சிலில் பேசி சீக்கிரமாக நல்ல முடிவுக்கு வரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். நமது என்ஜினியர்களும் திட்டத்தைத் தயாரித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் இருக்கும்போதே செய்ய வேண்டும்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : கனம் அங்கத்தினர் சொன்னார்கள் எல்.ஸி.எம். ஜி.சி.எம். என்று சொன்னார்கள். இது எல்.ஸி.எம்., ஜி.ஸி.எம். அல்ல. இது எல்.ஜி.எம்.

SRI M. A. MUTHIA CHETTIAR : அவர்கள் கூட கிராமத்திற்கு போவது கிடையாது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். எம்.பி.பி.எஸ். படித்தவர்களை நம்பிக் கொண்டிருப்பதில் பிரயோஜனம் இல்லை. முப்பது வருஷங்களுக்கு முன் இருந்த நிலைமை வேறு இப்பொழுது இருக்கும் நிலைமை வேறு. இப்பொழுது காலம் மாறிக்கொண்டிருக்கிறது. அதற்குத் தக்கபடி நாம் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். நாம் கான்ட்ராக்டர்களிடம் கண்டிஷன் போட்டிருந்தாலும்கூட வேலை முடிவு பெறாமல் விட்டுவிட்டு செல்கிறார்கள். அப்படி சென்றால் டாமேஜ் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். சில கிராமங்களில் கம்பவுண்டர்கூட வைத்திய வசதி செய்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர்கள் கூட இல்லாத கிராமங்கள் இருப்பதனால்தான் ஜில்லாக்களில் மெடிகல் ஸ்கூல் ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று திரும்பவும் கூறுகிறேன்.

இன்றைய நீர்ப்பாசனத்திட்டங்களுக்கு ஏராளமான பணம் செலவழித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். காபிடலிலிருந்துதான் ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று இருக்கிறார்கள். அது 2,010 லட்சம் என்று இருக்க வேண்டிய அச்சுப்பிழையை வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள், என்று

[Sri M. A. Muthia Chettiar] [13th March 1959]

நினைக்கிறேன். நிதி அமைச்சர் 210 லட்சம் என்று சொன்னார்கள். கனம் ஸ்ரீ வி. சுப்பிரமணியம் நீர்ப்பாசனத்திற்கு 6 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கி இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். இரண்டொரு பெரிய திட்டங்கள் வளரும் என்று சொன்னார்கள். அதற்கு ஒரு கோடி இரண்டு கோடி ரூபாய் செலவாகும். டில்லிக்கு போய் சத்தம் போட்டால் சீக்கிரம் கிடைக்கும். அமைச்சர் அவர்கள் ஜில்லாவுக்குப் போடும்போது தொகுதி மெம்பர்கள் வற்புறுத்தியிருக்கிறார்கள். சட்டசபையில் அங்கத்தினர்கள் வற்புறுத்தி பேசியிருக்கிறார்கள் என்று சொல்லிக்கொள்ள முடியும். டில்லியில் உணவு வெவ்வேறுமெண்ட் கவுன்சிலில் அதைக்கட்டாயமாக சொல்லி முடிவு செய்ய வேண்டும். நமது பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் முயற்சி செய்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

*SRI A. R. MARIMUTHU : கனம் சுபநாயகர் அவர்களே, இந்த சட்டசபையிலே கொண்டு வரப்பட்டிருக்கும் வெட்டுப் பிரேரேபணையை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தை சொல்ல விரும்புகிறேன். கனம் அமைச்சர் அவர்கள் ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் சோஷலிசத்தைத்தான் தங்களது கொள்கையாக ஏற்றுக்கொண்டு இருப்பதாக எடுத்துக்கூறினர். கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இந்த நாட்டிலே பொருளாதார ஏற்றத்தாழ்வை குறைக்கவில்லை என்றால் நம்முடைய லட்சியம் முன்னேறுது என்று கூறியிருக்கிறார். பொருளாதார ஏற்றத்தாழ்வை அகற்ற வேண்டியதுதான் நம்முடைய கடமை. இன்றைக்கு நம்முடைய பொருளாதார ஏற்றத்தாழ்வை குறைக்கவில்லை என்றால் வருங்காலத்தில் பெரும் பொருளாதாரப் பிரச்சனைகள் ஏற்படும். பொருளாதார ஏற்றத் தாழ்வை குறைக்க நாம் பல திட்டங்களை ஏற்க வேண்டும். சர்க்காரின் திட்டங்களைப் பாரக்கும் போது பொருளாதார ஏற்றத்தாழ்வை குறைப்பதற்கு எடுத்துக்கொண்ட நடவடிக்கை மிகக் குறைவானது. அதிக வருவாயைக் குறைக்கக்கூடிய காலத்தில் குறைந்த சம்பளத்தை அதிகரிக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் அதைத்தான் நாங்கள் வற்புறுத்தி வருகிறோம். அந்த மாதிரியான நிலைமை நாட்டில் ஏற்பட வேண்டுமானால், அதாவது ஸோஷலிஸம் நாட்டில் ஏற்பட வேண்டுமானால், அதிகப் பொருளாதார வசதி படைத்தவர்கள் பால் அதிக வரிபோட சர்க்கார் தயங்கக் கூடாது. சர்க்கார் அதற்குத் தயங்கினால் சமுதாயத்தில் கீழே உள்ளவர்களின் நிலையை உயர்த்த முடியாது. அத்தகைய வரிகளைப் போட வேண்டுமானால் அதற்கு மக்கள் நம்முடன் ஒத்துழைக்க வேண்டும். மக்கள் நம்முடன் ஒத்துழைக்க வேண்டுமானால் மக்களுடைய எண்ணங்கள் அதற்குத் தகுந்தபடி இருக்க வேண்டும். நாம் சோஷலிச சமுதாயத்தை ஜனநாயக பூர்வமாக உருவாக்க விரும்புகிறோம். இதை நாம் ஜனநாயக பூர்வமாகச் செய்வதற்கு நமக்கு மக்களின் ஒத்துழைப்பும் ஆதரவும் தேவை. நமக்கு மக்களின் ஒத்துழைப்பும் ஆதரவும் இல்லாவிட்டால் நாம் இந்த லட்சியத்தில் தோல்வி காண நேரும். சமுதாயத்தில் பொருளாதார ஏற்றத் தாழ்வு நிச்சயம் குறைக்கப்பட வேண்டும் என்ற எண்ணம் மக்களுக்கு ஏற்பட வேண்டுமானால், அதிகச் சம்பளம் வாங்கும் அதிகாரிகளின் சம்பளங்களையாவது குறைக்க அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். இன்று கனம் மந்திரிகள் 1,500 ரூபாய் சம்பளம் வாங்குகிறார்கள். அதே சமயத்தில் 40, 50 ரூபாய் சம்பளம் வாங்கும் ஊழியர்களும் அரசாங்கத்தில் இருக்கிறார்கள். மக்கள் தங்கள் சம்பளத்தைக் குறைத்துக்கொண்டால், அது, ஸோஷலிஸம் லட்சியத்தை அடைவதற்கான ஒத்துழைப்பை மக்களிடமிருந்து நாம் பெறுவதற்கு நிச்சயம் உதவும். இந்த விஷயத்தில் மக்களுக்கு எடுத்துக் காட்டாக மந்திரிசபை செயல்பட வேண்டும் என்று விரும்புகிறேன். கவர்னரை எடுத்துக்கொள்வோம், கவர்னருக்கு 5,500 ரூபாய் சம்பளம் கொடுக்கப்படுகிறது. இந்த மாநிலத்திற்கு ஒரு கவர்னர் தானே இருக்கிறார்? எனவே இந்த 5,500 ரூபாயைக் குறைப்பதில் மீதம் அதிகம் ஏற்படுமா என்று கேட்கக்கூடும். ஆனால், இவ்வாறு குறைப்பது மக்களின் சிந்தனையை நமக்குக் சாதகமாகத் திருப்புவதற்கும், மக்களின் ஒத்துழைப்பைப் பெறுவதற்கும் பெரிதும் அடிக்கோலும் என்பதில் கொஞ்சமும் சந்தேகமில்லை. ஆகையால், அரசாங்கத்தில் இருக்கும் பெருந் தொகை

13th March 1959] [Sri A. R. Marimuthu]

சம்பளம் வாங்கும் மந்திரிகளை, அதிகாரிகளை, இவர்களுக்கு ஆயிரம் தத ரூபாய்க்கு மேல் சம்பளம் இருக்கக்கூடாது என்ற நியதியை ஏற்படு வேண்டும். அந்த முறையில் சிந்தித்து நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நாம் ஜனநாயக பூர்வமாக ஸோஷலிசத்தைக் கொண்டுவர வேண்டுமானால் மக்கள் சோஷலிஸ்த தத்துவத்தை நன்கு புரிந்துகொண்டவர்களாக இருக்க வேண்டும் என்று நான் முன்பே குறிப்பிட்டேன். அதை மக்கள் சரியாகப் புரிந்துகொண்டிருக்கிறாவிட்டால் ஜனநாயகபூர்வமான மாற்றம் வெகுதூரம் தள்ளிப்போகும். இந்த சபையிலுள்ள மக்கள் பிரதிநிதிகள் அங்கத்தினர்கள் கூட, குறிப்பாக சர்க்கார் கட்சி அங்கத்தினர்கள் கூட, சோஷலிஸ்க் கொள்கையைப் பற்றிப் பேசும்போது வெவ்வேறு விதமான கருத்துக்களைத் தெரிவிக்கிறார்கள். தொழிலாளர்களுக்கு அதிகச் சம்பளம் கொடுத்தால் விலைவாசிகள் அதிகரிக்குமாதலால் தொழிலாளர்களின் சம்பளத்தைக் குறைக்க வேண்டும் என்று கூடச் சொல்கிறார்கள். எந்தக் கோளாறினால் இத்தகைய கருத்துக்கள் தெரிவிக்கப்படுகின்றன? சோஷலிஸ்ட் கொள்கையை அனுசரிக்க வேண்டிய முறை தெளிவாகப்படவில்லை. சோஷலிஸ்ட் கொள்கையை உருவாக்குவதற்குரிய ஆலோசனைகளைச் செய்ய யார் யார் கூடியிருக்கிறார்களோ, யார் யார் இந்த சபையில் கூடியிருக்கிறார்களோ, அவர்களிடம் கருத்துத் தெளிவு உண்டாகவில்லை என்பதை இதிலிருந்து அறிய முடிகிறது. ஆகவே முதலில் சோஷலிஸ்த தத்துவத்தை அங்கத்தினர்கள் தெளிவாகப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். ஸோஷலிசம் என்ன வென்பதை தெளிவாக மக்களிடம் பரப்ப அரசாங்கம் நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

புளாக் அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் நடக்கும் இடங்களில் கிராமத், தலைவர்கள் பயிற்சி முகாம்கள் நடக்கின்றன. பல பயிற்சி முகாம்களில் நான் கலந்துகொண்டிருக்கிறேன். சோஷலிஸ்ட் கொள்கையைச் சர்க்கார் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது, அதைப்பற்றி இந்த முகாம்களில் பயிற்சியாளர்களுக்கு விளக்குவதற்கு உங்களுடம் திட்டம் இருக்கிறதா என்று அந்த முகாம்களில் அதிகாரிகளைக் கேட்டேன். அவர்கள் அதற்கான, திட்டம் எங்களுக்குக் கொடுக்கப்படவில்லை. எவ்வாறு சாகுபடி செய்வது எவ்வாறு குப்பை சேகரிப்பது என்றெல்லாம் பயிற்சியளிப்பதற்கான திட்டங்கள்தான் எங்களுக்கு சர்க்காரால் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றனவே தவிர சோஷலிஸ்ட் தத்துவத்தைப்பற்றிப் போதிப்பதற்கான திட்டம் எங்களுக்குக் கொடுக்கப்படவில்லை என்று அவர்கள் கூறினார்கள். சோஷலிஸ்ட் தத்துவத்தை நாட்டில் தெளிவாகப் பரப்ப அரசாங்கம் நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

அரசாங்கத்தின் தொழில் கொள்கையை எடுத்துக்கொள்வோம். இதைப்பற்றி, நேற்று முன்து பேசியபோது கூட நான் குறிப்பிட்டேன். நமது முதலீடுகள் அதிகரிக்கப்பட வேண்டும், அதுவும் தொழில் துறையில் முதலீடுகள் அதிகரிக்கப்பட வேண்டும் என்று நான் சொன்னேன். 1955-56-ம் ஆண்டிலிருந்து 1959-60-ம் ஆண்டு வரையில் உள்ள ஐந்து ஆண்டுகளில் நமக்கு சுமார் 100 கோடி ரூபாய் அதிக ரெவின்யூ கிடைத்திருக்கிறது. மேலும் கடன்களாக 115 கோடி கிடைத்திருக்கிறது. இந்தப் பணத்தில் தொழில் அபிவிருத்திக்காக குறைவாகத்தான் முதலீட்டிருக்கிறார்கள். விலைவாசிகள் ஏறிக்கொண்டே போகும்போது “அன்பரொட்டிவ் காபிடல்” -ஆக-டெட் காபிடலாக—ஏராளமான பணம் போட்டிருக்கிறோம். எங்கே பார்த்தாலும் பல கட்டிடங்களைக் கட்டுவதற்கு பணம் செலவழிக்கிறோம். பணத்தை டெட் காபிடலாக முதலீடுவது விலைவாசி ஏற்றத்தில் கொண்டுபோய்விடாதா? டெட் காபிடலாக இவ்வளவு பணம் ஏன் முதலீடு செய்ய வேண்டும்? அதிகமான மூலதனத்தை உற்பத்தித் திட்டங்களில் போட வேண்டும்.

மேலும், இன்று நாட்டிலுள்ள பணக்காரர்கள் சர்க்காருடன் ஒத்துழைப்பதில்லை. ஏதாவது வரி போட்டால் தங்களுடைய வரிச் சுமை அதிகரிக்கிறது என்று அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். தாங்கள் மூலதனம் சேகரிப்பதற்கு சர்க்கார் சரியான வசதியை செய்துகொடுக்கவில்லை என்றும்

[Sri A. R. Marimuthu]

[13th March 1959]

அவர்கள் சொல்கிறார்கள். இதைக் காரணமாகக் காட்டி அவர்களிடமுள்ள பணத்தை தேசத்திற்கு அவசியமான தொழில் துறையில் உபயோகிக்காமல் அரசாங்கத்தைக் கட்டுப்படுத்த முயற்சிசெய்கின்றார்கள். யாரிடத்தில் பணம் இருந்தாலும், அதை சர்க்கார் எடுத்துக்கொள்ள விரும்பாவிட்டாலும், அது சமுதாயத்திற்குச் சொந்தமானது. இவ்வாறு மார்க்ஸ் சொல்லியிருப்பது ஒரு புறம் இருக்கட்டும். இதே கருத்தை வினோபாஜி சொல்லியிருக்கிறார். பணக்காரர்கள் தங்கள் பணத்தை உற்பத்தித் திட்டங்களில் முதலிட்டால், சமூகத்தின் ஒத்துழைப்பு இல்லாமல் அவர்கள் எதையும் உற்பத்தி செய்யமுடியாது. அவர்களுடைய பணம் நல்ல முதலீடுகளாக ஆகி சமுதாயம் முழுவதற்கும் நன்கு பயன்படும்படி சர்க்கார் செய்ய வேண்டும். அதற்குரிய உரிமை சர்க்காருக்கு இருக்கிறது. நாம் தொழில்களை விரிவுபடுத்த வேண்டும். தொழில்களை தகுந்த முறையில் விரிவுபடுத்த வேண்டும். இப்போது ஒரு ஊரில் ஒரு அரிசியில் இருந்தால் அரிசி மில்லையே வைக்க வேண்டும் என்று அந்த ஊரிலுள்ள பணக்காரர்கள் எல்லோரும் விரும்புகிறார்கள். ஒரு ஊரில் ஒரு சினிமாக்கொட்டகை இருந்தால் சினிமாக்கொட்டகையே வைக்க வேண்டும் என்று அந்த ஊரிலுள்ள பணக்காரர்கள் எல்லோரும் விரும்புகிறார்கள். ஆதையால் தேவையில்லாதவரையும் முதலீடு செய்யப்படுவது தடுக்கப்படவேண்டும். அதற்கான நடவடிக்கைகளை சர்க்கார் எடுக்க வேண்டும். இதில் நாம் ஜனநாயகப் பூர்வமாக செயல்படும்போது பல தடங்கல்கள் இருக்கலாம். இன்னின்ன பிராந்தியங்களில் இன்னின்ன தொழில்களை வளர்க்க வேண்டும், இன்னின்ன தொழில்கள் போதுமான அளவில் இருக்கின்றன என்று முடிவு செய்து நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும். பணக்காரர்களிடம் “இன்னின்ன தொழில்களில் மூல தனத்தைப் போடுங்கள்” என்று சொல்லலாம். அதற்கு யாரும் தயாராயில்லாவிட்டால் கார்ப்பொரேஷனை அமைப்பார்கள். சோஷலிஸ்ட் குணம், முதலாளித்துவ குணம் என்று பல குணங்கள் மனிதர்களிடையே இருக்கின்றன. முதலாளிகளின் குணம் பணத்தை சும்மா வைத்திருக்காமல் இருப்பது முதலாளிகளால், பணத்தை சும்மா வைத்துக்கொண்டிருக்கவே முடியாது. அவர்களால் பணத்தை வைத்துக்கொண்டு தூங்கவே முடியாது. தங்கள் பணத்தை தொழில்களில் போடாவிட்டால் பாங்கிலாவது போடுவார்கள். தங்கள் பணத்தை சும்மா வீட்டிலே வைத்துக்கொண்டிருக்க மாட்டார்கள். ஆகவே நாம் முதலாளிகளின் எதிர்ப்பை கொஞ்சம் கூடப் பொருட்படுத்தக்கூடாது. ஆகவே தேசத்தில் இருக்கும் பணத்தை, பொருளாதார வசதியை, நல்ல முறையில் பயன்படுத்த நல்ல திட்டங்களை அரசாங்கம் மேற்கொள்ளவேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

11
a.m.

மந்திரிகள் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்கிறார்கள். அப்படி சுற்றுப் பிரயாணம் செய்வதை நான் குறை கூறவில்லை. மக்களுடன் தொடர்பு வைத்துக்கொள்ள அது ஒரு வாய்ப்பு அளிக்கிறது. ஆனால், நான் சொல்வது, கட்டிடம் திறப்பதற்கென்றே, கால் நாட்டு விழாவிற்கென்றே போகக்கூடாது. பொதுமக்களை சந்திப்பதற்காக ஒரு கூட்டம் போட்டு, எல்லா அதிகாரிகளையும் அழைத்து இருக்கக்கூடிய எல்லாப் பிரச்சனைகளையும் அலசிப் பார்த்து அவைகளைத் தீர்த்துக் கொடுக்கவேண்டும், அதற்கான மந்திரிகள் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்தால், அது மக்களுக்கு நன்மை பயப்பதாகயிருக்கும். அப்பொழுது உங்கள் சுற்றுப்பிரயாணம், மக்களுக்கு உதவிகரமாக இருக்கும். நான் எனது தொகுதியில் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்யும்போது மக்கள் என்னிடம் சொல்கிறார்கள், மந்திரிகள் வந்திருந்தார்கள், அவர்களிடம் மனுக்கள் கொடுத்தோம், அது மக்களுவை என்னவாயிற்று என்று தெரியவில்லை என்று குறை கூறுகிறார்கள். உள்ளபடியே மந்திரிகள் போகும்போது, மக்கள் கத்தை கத்தையாக மனுக்களை கொட்டுகிறார்கள்.

மேலும் ஒரு வார்த்தை. தஞ்சை ஜில்லா போர்ட் ஸ்பெஷல் ஆபீஸ் நீக்கு பி.எ. கிடையாது. அவருக்கு ஒரு பி.எ. கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு வருகிறோம். ஆகவே இதை கவனித்து அவருக்கு ஒரு பி.எ. கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பி.எ. இல்லாத

13th March 1959] [Sri A. R. Marimuthu]

தால் ஜில்லா போர்ட் வேலைகள் ஸ்தம்பித்துப் போய்விட்டது. ஆகவே, இதுபற்றி உடனடியாக கவனித்து, தஞ்சை ஜில்லா போர்ட் ஸ்பெஷல் ஆபிஸருக்கு ஒரு பி.எ. போடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு எனது உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

DR. SRIMATHI T. S. SOUNDARAM RAMACHANDRAN : தலைவர் அவர்களே, இந்த மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்துச் நான் ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். கவர்னர் பெருமான் என்று ஒருவர் வேண்டுமா, வேண்டாமா என்பதுபற்றி, வேண்டாமென்று ஒரு சிலர் சொல்லுவது சம்பிரதாயமாகிவிட்டதே தவிர, அதற்கு மாற்று யோசனைகள் வருகிறவரையில், அகில உலகத்தில் ஒரு ஸ்தானம் வகிக்கும் நமது நாட்டில் ஒரு தலைவர், அதுவும் கட்சிச் சார்பில்லாத தலைவராக இருந்து தனது கடமையைப் பணிவாய் நமது ஒருவர் நமக்கு இருப்பது அவசியமே, இப்போதைய சூழ்நிலையில், என்று நான் நினைக்கிறேன். ஆக, கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் கட்சிக்கு அப்பாற்பட்டவர் என்றிருந்தபோதிலும், கூட அது பற்றி பல சர்ச்சைகள் வருவது மனதிற்குக் கொஞ்சம் வருத்தமாகத் தான் இருக்கிறது. இந்த “இன்ஸ்டிடியூஷன்” க்கு, வரவு செலவு திட்டத்தைப் பார்த்தால், அதற்கு வேண்டிய செலவு ஏறிக்கொண்டு போகாது குறைந்த அளவில்தான் இருக்கிறது. நமக்கு சில அமைப்புகள் வேண்டித்தான் இருக்கிறது. அது பற்றி நான் அதிகமாக சொல்ல நினைக்கவில்லை. ஆனால் விவாதம் கண்மயமான முறையில் நடக்க வேண்டுமென்றுதான் எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அமைச்சர்களைப் பற்றிச் சொல்லப்பட்டது. என்னைக் கேட்டால், அவர்களுக்கு வேண்டிய எல்லா வசதிகளையும் செய்து கொடுத்து விட்டால், சம்பளமாக ஒரு “பாக்டெட் மணி” கொடுத்தாலே போதுமா. அநேக இடங்களில், அவர்களுக்கு “கன்வெயன்ஸ்” வசதி, வீட்டு வசதி போன்ற எல்லா வசதிகளும் செய்து கொடுக்கப்படுகிறது. அதோடு அவர்களை வருமான வரி பாதிப்பதில்லை. **Ministers are maintained by Government** அப்படி வரும்போது உண்மையிலேயே இப்பொழுது இருப்பதை விட, கூடுதல் வசதியோடும், எளிய முறையிலும் நன்கு வாழ முடியும். அதோடு கூட சர்க்கார் செலவு செய்வது கூடுதலானாலும், “மந்திரிகளுக்கு ஆயிரம் ரூபாய்க்கு மேல் இருக்கக் கூடாது என்று சொல்லுகிறோம், ஆனால் அதைவிட அதிகம் ரூபாய் அவர்களுக்குக் கிடைக்கிறது” என்று சொல்லப்படும் குற்றச் சாட்டுத் தீரும். ஆகவே, தமிழ் நாடு இப்படி ஒன்றை ஏன் செய்து காட்டக் கூடாது? ஆகவே, இது பற்றிக் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக, மந்திரிகளின் சுற்றுப்பிரயாணம்பற்றி மாரிமுத்து அவர்கள் சொன்னதை நானும் ஆதரிக்கிறேன். அமைப்புகள் வரும்போது எங்கும், எப்பொழுதும், போவதை விட இன்னின்ன ஜில்லாக்களுக்கு, இவர இவர போக வேண்டுமென்று இருந்தது. அதாவது போன இடங்களுக்கே திரும்பத் திரும்பப் போகாமல் எல்லா இடங்களுக்கும் போக செளகரியமாகயிருக்கும் முறையில், வருடத்திற்கு ஒரு தடையாவது எல்லா “பிரக்கா ஹெட்க்வாட்டர்ஸ்” க்கும் அல்லது ப்ளாக் ஹெட்க்வாட்டர்ஸ் க்கோ, அமைச்சர்கள் போகக்கூடிய விதத்தில் சுற்றுப் பிரயாணம் அமைய வேண்டும். அப்பொழுது நாட்டு மக்களோடு அமைச்சர்கள் ஒரு தொடர்பு வைத்துக்கொள்வதற்கு செளகரியமாயிருக்கும் என்று ஒரு ஆலோசனையை நான் இங்கு சொல்ல விரும்புகிறேன். நமது சர்க்கார் திட்டமிட்டு வேலைகள் செய்கிறது என்பது உண்மைதான். ஆனால் புதிய வருடத் திட்டங்கள் இறுதியாக ஜில்லா முறையில் வருவதற்குள் ஆறு ஏழு மாதங்களாகிவிடுகின்றன. கிணறு திட்டங்களை எடுத்துக்கொண்டால், சில சமயம் அக்டோபர், நவம்பரில்தான் நிர்ணயிக்கப்படுகிறது. மழை காலத்தில் அவைகளை வெட்ட முடியாது. ஆனால், மார்ச் 20-ம் தேதிக்குள் முடிக்க வேண்டுமென்ற முறையில் பல கஷ்டங்கள் ஏற்படுகின்றன, காலதாமதத்தினால், ஹெட்க்வாட்டர்ஸில் தாமதம் நிச்சயமாக இருக்கிறது. நம்மிடம் சர்வே இருக்கின்றன. புள்ளி விவரங்கள் இருக்கின்றன, ஆகவே, 1959-ம் ஆண்டு என்னென்ன திட்டங்கள் ஆரம்பிக்கப்படவேண்டுமென்று முன்கூட்டியே

[13th March 1959]

[Dr. Srimathi T. S. Soundaram Ramachandran]

திட்டமிட்டு எப்ரல் முதல் தேதியிலிருந்தே அதை அமுல் நடத்துவதற்கு தக்க விதத்தில், அங்கீகாரம் போன்றவைகளைக் கொடுத்து, அத்திட்டங்களை ஆரம்பிப்பதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டும். அப்படியில்லாமல், வருடக் கடைசியில், இரண்டு மூன்று மாதங்களுக்கு முன்னர் அவசரக் கோலத்தில் வேலைகள் செய்யக்கூடாது. திட்டங்கள் தீட்டினால் மட்டும் போதாது. அவைகள் காலாகாலத்தில் போடப்பட்டு காலாகாலத்தில் செய்து முடிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆகவே, செக்ரடேரியேட்டில் இவைகள் சரியான முறையில் செயல்படுத்தப்படவேண்டும். இங்கு சரியானபடி நடந்தால்கூட, ஜில்லாக்களில் சரியானபடி நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை, அப்படி அங்கு நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ளப்படாலும், தாலுக்கா ஹெட்க்வாடர்ஸில் தக்க நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளப்படுவதில்லை. சில டிபார்ட்மெண்டுகளில், அவைகளின் பெயரை நான் குறிப்பிட விரும்பவில்லை சில டிபார்ட்மெண்டுகள் இன்னும் ஆமை வேகத்தில்தான் போய்க்கொண்டிருக்கின்றன. ஆகவே திட்டங்கள் நன்றாக இருந்தபோதிலும், அவைகளின் பலன் மக்களுக்கு நல்ல முறையில் கிடைப்பதற்கு, அவர்கள் அந்தத் திட்டங்களினால் காலாகாலத்தில் நன்மை அடைவதற்கு, மந்திரி சபையில் காணப்படும் சுறுசுறுப்பு செக்ரடேரியேட்டில் காணப்பட வேண்டும், அப்படி செக்ரடேரியேட்டில் காணப்படும் சுறுசுறுப்பு கிராமங்களில் இருக்கும் கிராம முனிசிப், கர்ணம் போன்றவர்களிடம் பரவ வேண்டும். தலைமை பீடத்தில் சுறுசுறுப்பு மிக மிஞ்சியிருந்தாலும், அது கீழே போகப் போக “டைல்யூட்டாகி” விடுகிறது. வேலைகளில், “ஸ்பிரிட் ஆப் அர்ஜன்ஸி” இருக்க வேண்டும். இல்லாவிடில் நமது திட்டங்களை லெண்ட் பர்ஸண்ட் பலன் அளிக்கக் கூடிய முறையில் நடத்த முடியாது. கட்டிடங்கள் கட்டினால் அவைகள் பலவீனமாயிருக்கலாம். கணறுகள் வெட்டினால் அவைகளில் போதுமான தண்ணீர் இல்லாமலிருக்கலாம் என்ற முறையில் வந்து சேரும். கிராமங்களை எடுத்துக்கொண்டால் அங்கு பஞ்சாயத்து அமைத்து, சர்வே செய்வதற்கு சர்க்கார் திட்டங்கள் போடவில்லை. அவைகளைச் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று உத்தரவு போட்டாகிவிட்டது. ஆனால், சர்வே செய்வதிலும், ரெஜிஸ்டர் செய்வதிலும் அளவு கடந்து காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. இதை ஒரு உதாரணமாகச் சொல்கிறேன். “ப்ரொவ்விஜரல் டிவே” என்று சொல்கிறார்களே, அதை அகற்றிவிட்டால், நமது திறமையுள்ள சர்க்கார் இப்பொழுது செய்வதைவிட நாலு மடங்கு அதிகம் வேலைகளைத் திறமையாகச் செய்ய முடியும் என்பதை நான் இங்கு வற்புறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன். அடுத்தபடியாக, நீர்ப்பாசனத்தைப்பற்றி, அன்று சரக்கமாக சொன்னதை இன்று சற்று விளக்கமாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். உணவு உற்பத்தி கணிசமான முறையில் பெருக்கப்படவேண்டும். மூன்று சத விதம், ஐந்து சத விதம் என்று உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கினால் போதாது. முப்பது சத விதம், 40 சத விதம், 50 சத விதம் ஏன் 100 சத விதம் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டும். மக்களுக்கு முதலில் சோறுதான் வேண்டும். மற்ற நாடுகளை எடுத்துக்கொண்டால், அங்குள்ளதை விட தமிழ் நாட்டில்தான் நாம் தண்ணீரை சிக்கனமாக உபயோகித்து விவசாயம் செய்து வருகிறோம் என்பது எனக்குத் தெரியும். நமது விவசாயத்திற்கு ஜீவ நாடியாக இருப்பது கிணறுகள் தான்.

(Mr. Speaker in the Chair.)

ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்கள் இப்பொழுது தரிசாகக் கிடக்கின்றன. ஆனால் அங்கு விவசாயம் செய்ய முடியும். ஆகவே, கோடிக்கணக்கில் செலவு செய்து பல அணைக்கட்டுகளைக் கட்டி மக்களுக்கு தண்ணீர் கொடுத்து அவர்களிடமிருந்து “பெட்டர்மென்ட் லென்சி” வசூல் செய்வதுபோல், 200 ஏக்கர்களுக்கு மேல் இருக்கும் தரிசு நிலங்களையெல்லாம் எடுத்து வருடமொன்றுக்கு பத்தல்ல, இருபது கோடி வேண்டுமென்றாலும் தயங்காமல் செலவு செய்து கிணறுகளைச் சர்க்காரே வெட்டி கூட்டுறவுப் பண்ணைகள் அமைக்கலாம்

13th March 1959]

[Dr. Srimathi T. S. Soundaram Ramachandran]

அவர்களுக்கு வேண்டிய கடன் வசதிகளை செய்து கொடுத்து கூடுதல் கிஸ்தி போட்டு நாம் செலவு செய்யும் பணத்தின் வட்டியை ஈடுகட்டிக் கொள்ளலாம். சிறு நீர்ப்பாசனங்களுக்காக இரண்டு கோடி, மூன்று கோடி ரூபாய் கொடுத்திருக்கிறோம் என்று சொல்லாமல் ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர்கள் தரிசு நிலங்கள் இருக்கிற யிடங்களில் புதுக் கிணறுகள் வெட்டுவது, இது போன்ற இதற்கு வேண்டிய மற்ற வசதிகளையும் சர்க்கார் செலவிலேயே செய்து கொடுக்க வேண்டும். அது தேசிய சொத்தாகத்தான் யிருக்கும். ஆகவே, அப்படிச் கூட்டுறவுப் பண்ணைகள் அமைத்தால், பரவலான முறையில் மக்களுக்கு வசதி செய்து கொடுப்பதோடு கூட, நிலம் இல்லாத மக்களுக்கும் இது ஒரு பெரிய வரப் பிரசாதமாயிருக்கும் என்பதை என்னால் எவ்வளவு தூரம் வற்புறுத்தி, அழுத்திச் சொல்ல முடியுமோ அவ்வளவு தூரம் அழுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இன்று காலையில் பேப்பரில் வந்த ஒரு விஷயம் எனக்கு மிகவும் அதிர்ச்சியைக் கொடுக்கக் கூடியதாக இருக்கிறது. நம்முடைய உணவுக் கமிஷனரின் மில்காரர்கள் அரிசியை “புல் பாலிஷ்” செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று உத்திரவு போட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. இப்பொழுது சட்டப் பிரகாரம் ஒரு தடவை பாலிஷ் செய்தால் போதும். இரண்டாம் தடவை பாலிஷ் செய்யக்கூடாது என்று ரைஸ் மில் கண்ட்ரோல் ரீதியில் இருக்கிறது என்று நினைக்கிறேன். அப்படி இருக்கும்பொழுது புல் பாலிஷ் என்று போட்டிருக்கக் கூடிய அர்த்தம் என்ன? அதனால் அரிசியினுடைய அளவு 5 சத விகிதம் 10 சத விகிதம் குறையும் என்பதையும் ஆலோசித்தார்களா? இம்மாதிரி தவறுதலாக பேப்பரில் வந்திருக்கிறதா? இது பற்றி அரசாங்கம் உடனடியாக ஆலோசனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஒரு வேளை அரிசியை சேமித்து வைப்பது என்றால் நல்ல சத்துள்ள அரிசியாக இருந்தால் பூச்சி வரும். மல்லிகைப் பூ மாதிரி வெள்ளையாக பாலிஷ் செய்துவிட்டால் பூச்சி வராது. அப்படியிருந்தால், ஒரு பாகத்தை நெல்லாகவாவது சேமித்து வைக்க வேண்டும். ஆகவே, “புல் பாலிஷ்” என்பதை உடனடியாக எடுத்து, இலேசாகப் பாலிஷ் செய்தால் போதும் என்று உத்திரவு போடவேண்டும். கைக்குத்தல் அரிசியை உபயோகித்தால், பூமியினுடைய பரப்பு கூடாமலே, அரிசியினுடைய அளவு 100-க்கு 10 பங்கு கூடும். ஆகவேதான், சர்க்கார் இது பற்றிக் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

11-10
a.m.

அடுத்தபடியாக, எம்.எல்.ஏ-க்கள், மந்திரிகளைப் பற்றி சன்னிசி அவர்கள் சொன்னதைக் கேட்பதற்கு சந்தோஷமாக இருந்தது. அதிலே ஒரு சிறிது உண்மை இருக்கத்தான் இருக்கிறது. அதற்காக எம்.எல்.ஏ.க்களுக்கு 150 ரூபாய் போதாது, 500, 1,000 கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. வருமான வரி ஓரளவுக்கு செலுத்துகின்ற எம்.எல்.ஏ.க்களைத் தவிர, ஊழியர்களாக வந்திருக்கக் கூடிய எம்.எல்.ஏ.க்களுக்கு ஏதாவது கன்வேயன்ஸ் அலவன்ஸ் கொடுக்கலாம். அவர்கள் அடிக்கடி மதுரஸ் வரவேண்டி இருக்கிறது. யாரையாவது நம்ப வேண்டித்தான் இருக்கிறது. யாராவது ஊருக்கு வந்தால், டீஸ்ட்ரிக்ட் ஹெட்க்வார்ட்டர்ஸுக்கு மற்றவர்களே அழைத்துக்கொண்டு போக வேண்டி இருக்கிறது. போட்டிக் கொடுத்துவிட்டதால், எம்.எல்.ஏ.க்கள் ஐந்து வருஷம் அவர்கள் சொன்னதை எல்லாம் கேட்க வேண்டும் என்று கிராம போட்டர்கள் நினைக்கிறார்கள். ஆகவே, அவர்களுக்கு ஒரு கன்வேயன்ஸ் அலவன்ஸ் கொடுக்க வேண்டும். ஓரளவுக்கு வருமான வரி செலுத்துபவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டியதில்லை. ஊழியர்களாக இருப்பவர்களுக்கு மட்டும் கொடுக்கலாம் அல்லது அவர்களுக்கு ஒரு “பீர் பாஸ்” கொடுக்கலாம் என்பதையும் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அப்பொழுது ஊழியர்களாக இருக்கக்கூடிய எம்.எல்.ஏ.க்கள் மற்றவர்களைச் சார்ந்திருக்கக் கூடிய அவசியம் வராது. ஆகவே, நம் மாகாண சர்க்கார் இது பற்றிக் கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். என்னைப் பற்றி யாரும் சொல்ல மாட்டார்கள். என் தொகுதியில் ஒரே ஒரு பஸ் ரூட்ட்தான் இருக்கிறது. இந்தப் பக்கம்

[13th March 1959]

[Dr. Srimathi T. S. Soundaram Ramachandran]

ஒரு பஸ், அந்தப் பக்கம் ஒரு பஸ் போகிறது. மற்ற இடங்களுக்குப் போகவேண்டுமானால், நடந்துதான் போகவேண்டும். சில ஊர்களுக்குத் தான் ஜீப்பில் போகமுடியும். ஆகவே, எனக்கு இது கிடைத்தால் ஒன்றும் பிரயோஜனம் இல்லை.

அடுத்தபடியாக, திட்டத்தைப்பற்றிய சில விஷயங்களை, மற்ற மானிய விவாதத்தின்போது நான் பேசவில்லையாதலால், இப்பொழுது பேசுகிறேன். மெட்ரனிடி அலிஸ்டென்ட் ட்ரெயினிங் 1961-வது வருஷத்திற்குப் பிறகு கிடையாது என்று நமது திட்டத்தில் இருக்கிறது. இது அகில இந்திய ரீதியில் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. இப்பொழுது 3 மாதங்களுக்கு ஒரு தரம் மெட்ரனிடி அலிஸ்டென்ட் ட்ரெயினிங்குக்கு பெண்களை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். திடீரென்று 1961-ல் நிறுத்திவிட்டால், போதுமான உதவி நாஸ்க்க கிடைக்க மாட்டார்கள். இப்பொழுது உதவி நாஸ்க்கை இரண்டு வருஷத்திற்கு ஒரு முறை 30 பேர்களைத்தான் எடுக்கிறோம். ஆகவே, 2 வருஷத்திற்குப் பிறகு ஒரு நெருக்கடியான நிலைமை (பாடிஸ் நெக்) ஏற்பட்டுவிடும். அநேகமாக ஆஸ்பத்திரி நிர்வாகஸ்தர்கள்கூட இதை ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஏனென்றால் ட்ரெயினிங் ஆஸ்பத்திரி வேலையில் பங்கு எடுத்துக்கொள்கிறார்கள். ஆதலால் 1961 வரையில் காத்திருக்காமல், வருமுன் காப்போன் என்ற முறையில், ஆக்ஸிலியரி நாஸ்ட் ட்ரெயினிங்குக்கு பெண்களை 6 மாதங்களுக்கு ஒரு தடவை அல்லது 3 மாதங்களுக்கு ஒரு தடவை எடுத்து அவர்களுக்கு பயிற்சி அளித்து, 2 வருஷங்களுக்குப் பின்னால் ஒரு நெருக்கடி ஏற்படாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

விமென்ஸ் வெல்பேர் டிபார்ட்மென்டைப்பற்றி, நான் இரண்டு வார்த்தைகள் சொல்லாமல் இருக்கமுடியாது. பல வருஷங்களுக்கு முன்னாலேயே ஸ்ரீமான்சன் கோபால் ரெட்டி, குமாரசாமிராஜா ஆகியோர்கள் மந்திரி சபையில் வேலை செய்தபொழுது, நாங்கள் மாதர் நல இலாகாவில் இருக்கிறவர்கள் வருஷா வருஷம் டெபுடேஷன் போய் அறிக்கைகள் சமர்ப்பித்திருக்கிறோம். விஜிலன்ஸ் ஹோம் என்று ஒன்று ஏற்படுத்தி கஷ்டப்பட்டுப் போன, சங்கடப்பட்டுப்போன பெண்களை மீட்பதற்கு வழி செய்வதற்கு முன்னால், அந்த நிலையே இல்லாதமாதிரி பார்த்துக்கொள்ள ஜில்லா தோறும் ஒரு ஸ்தாபனம் ஏற்படுத்தவேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறோம். இப்பொழுது அந்த வேலை அரைகுறையாக நடக்கிறதே தவிர, முழு மூச்சுடன் நடக்கவில்லை. குழந்தைகள், பெண்கள், நலத்திற்காக இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தின்கீழ் எவ்வளவு பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறதோ, அதுவும் சரியான முறையில் செலவு செய்யப்படவில்லை. ஆகவே, ஜில்லாவுக்கு ஒரு வேலைத் தேடித் தரும் ஸ்தாபனம் இருப்பது போல, கதி இல்லாத பெண் இருந்தால், அந்தப் பெண்ணை விசாரித்துச் சொல்வதற்கு ஒரு ஸ்தாபனம் ஜில்லா தோறும் பெண்கள், குழந்தைகள் நலனுக்காக வேண்டும். அதோடுகூட வயது வந்த பெண்களுக்கு கைத் தொழில், கல்வி வசதிகள் செய்து கொடுக்க சர்க்கார் அதிகமாக சர்வீஸ் ஹோம்கள் ஏற்படுத்த வேண்டும். இப்பொழுது ஒரு லிஸ்ட் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அது போதாது. அதை இன்னும் விஸ்தரிக்க வேண்டும். விஜிலன்ஸ் வொர்க்குக்கு அவசியம் இல்லாமல் செய்ய வேண்டுமென்று நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

சிறு கைத்தொழில்கள் பற்றி சில வார்த்தைகள் சொல்லிக்கொள்கிறேன். ஸ்மால் ஸ்கேல் இன்டஸ்ட்ரீஸ், சிறு கைத் தொழிலுக்கு 10,000 8,000 கொடுத்தால் ஒரு ஆளுக்கு எவ்வளவு கிடைக்கும் என்று சொன்னார்கள். கோவிந்தசுவாமி அவர்கள் இப்பொழுது இல்லை. அவர்களுக்கு நான் பதில் சொல்ல விரும்புகிறேன். கைத்தறிதான் கதரத் தறியும் என்பதை தயவு செய்து நன்றாக ரூபகத்தில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும்

13th March 1959]

[Dr. Srimathi T. S. Soundaram Ramachandran]

என்று அங்கத்தினர்களை நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். மில் நூலை உபயோகப்படுத்தி கைத்தறி நெசவு செய்தால் ஒரு குடும்பம் மட்டும் தான் பிழைக்கிறது. கதர் நூலை உபயோகித்து கைத்தறி நெசவு செய்தால், அம்பர் ராட்டையில் நூற்றால் 7 குடும்பங்கள் பிழைக்கின்றன. ஒரு மாதத்திற்குக் குறைந்த பட்சம் 15 ரூபாய் கிடைக்கிறது. முப்பது ரூபாய் கூட சம்பாதிக்கலாம். ஒரு கைத்தறியைக் கதர் தறியாகச் செய்தால் அம்பர் ராட்டையில் நூற்றால் 7 குடும்பங்களுக்கு பிழைக்க வாய்ப்பும் வசதியும் ஏற்படுகிறது. கிலான் ராட்டையாக இருந்தால் 15, 20 பேர்களுக்கு 4 ரூபாய் முதல் 10 ரூபாய் 15 ரூபாய் கிடைக்கும். ஆகவே, கைத்தறி என்று சொல்லும்போது, மில் நூலை உபயோகித்து நெசவு செய்யும் கைத்தறி என்று மட்டும் நினைத்து, அதற்காக வாதாடாமல், கதர் நூலை நெய்யும் கைத்தறிக்காரர்களையும் ஞாபகம் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். மில் நூலை நெசவு செய்யக் கூடிய கைத்தறியாளர்களுக்கு கிடைக்கக் கூடிய வசதிகள் கதர் நூலை நெசவு செய்யக் கூடிய கைத்தறியாளர்களுக்குக் கிடைப்பதில்லை. கதர் கைத்தறியில் வேலை செய்பவன் அடுத்த நாள் மில் நூல் கைத்தறிக்குப் போய்விடுகிறான். அவனுக்கு அங்கே அதிகக் கூலி கிடைக்கிறது. வசதி கிடைக்கிறது. அதிக வாய்ப்பு இருக்கிறது. கதர்த்தறியில் நெசவாளர்களுக்கு இன்னும் ஸ்டெபிலிடி ஏற்படவில்லை. சர்க்கார் எவ்வளவு தீவிரமாக திட்டம் போட்டாலும், எங்களைப் போல் இருப்பவர்கள் அதனால் பொருளாதாரத் துறையில் ஒரு புரட்சியைக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று நினைத்தாலும், மில் நூல் கைத்தறி நெசவாளர்களுக்குக் கொடுப்பதில்லை, கதர் கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கும் பிரத்தியேக சலுகைகள் கொடுத்தால்தான் இந்தக் கதர் திட்டம் நல்ல முறையில் அமுலுக்கு வர முடியும். இப்பொழுது இந்தக் கதர்த்திட்டம் நல்ல முறையில் அமுலுக்கு வராமல் போய்விடுமோ என்ற அச்சம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. மக்களுக்கு கிராமக் கைத்தொழில்களில் அதிக பயிற்சி அளிப்பது மிகவும் அவசியம். கிராமப் புறங்களிலே அவர்கள் வீட்டிலேயே இருந்துகொண்டு மூலதனத்திற்கு அதிகமாக அவசியமில்லாமல் ஸ்பெக் கணக்கான மக்களுக்கு வேலை செய்வதற்கு வாய்ப்புக் கொடுக்க வேண்டுமென்றால், கதர்த்திட்டம் போன்ற கிராமக் கைத்தொழில்கள் தான் நமக்கு உருதுணையாக இருக்கும். நாம் ஒரே இடத்தில் தேங்கி நிற்க வேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. பின்னால் வேண்டுமானால் மாற்றி அமைத்துக்கொள்ளலாம். ஆனால், அந்த சாத்தியக் கூறு 10, 15 வருஷங்களுக்குக் கூட கிடையாது. ஆகவே, நாம் எல்லோரும் கைத்தறி போன்றதான் கதர்த்தறி என்பதை மனதில் வைத்து அதற்கும் பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டும். கதர் தறிக்குத்தான் இன்னும் அதிகமாக பாதுகாப்பு வேண்டியிருக்கிறது. அது இன்னும் ஒரு நிரந்தரமான நிலைமைக்கு வரவில்லை. மில் நூல் கைத்தறியாளர்களுக்குச் செய்து கொடுத்திருக்கும் வசதிகளைப் போல் இன்னும் அதிகமான வசதிகள் கதர்த்தறிக்கு அளிக்க வேண்டும். கிராமப் புறங்களிலுள்ள மக்கள் நகரங்களில் வந்து சேரிகளை ஏற்படுத்தாமல், அவர்கள் தங்கள் கிராமங்களில் வீட்டிலேயே இருந்துகொண்டு கண்மயமான முறையில் வேலை செய்யக் கூடிய வாய்ப்பு அவர்களுக்கு கிராமக் கைத்தொழில்களை அபிவிருத்தி செய்வதன் மூலம்தான் கிடைக்கும். ஆகவே, அவர்களுக்கு வேண்டிய வசதிகளைச் செய்து கொடுக்கும்போது, சந்தோஷமாக, மெண்டல் ரிஸர்வேஷன் இல்லாமல், மனத் தயக்கம் இல்லாமல் பரிபூரணமாக ஆதரவுடன் செய்து கொடுக்க வேண்டும். இம்மாதிரி நல்ல முறையில் நாம் திட்டங்களை நிறைவேற்றினால், நம்முடைய மாகாணங்களிலுள்ள திட்டங்களை அமுல் நடத்துவதில் மட்டுமல்ல, மற்ற மாகாணங்களில் திட்டங்களை அமுல் நடத்துவதில் இருக்கிற திறமையும் கூடும். நமக்கு இன்னும் பெருமை உண்டாகும். நாம் இன்னும் அதிகமாகச் செய்ய வேண்டுமென்பதுதான் என்னுடைய ஆசை, நம்மிடத்தில் இன்னும் 4 பங்கு வேலை செய்யக் கூடிய திறமையும், வாய்ப்பும் இருக்கிறது. ஆகவே, அவாய்டபின் டிலேய்ஸ் தவிர்க்கக் கூடிய தாமதங்களைத் தவிர்த்து துரிதமாகக் காரியங்களைச் செய்வதற்கு ஒரு திட்டம் போட வேண்டும். ஒரு திட்டம் போட்டால் எத்தனை திணைகளுக்குள் அதுஜில்லாவில், தாலுகாவில் நிறைவேற்றப்பட வேண்டும் என்று ஒரு முறையை நிர்ணயிக்க வேண்டும்.

[13th March 1959]

[Dr. Srimathi T. S. Soundaram Ramachandran]

கிராமப் புறங்களிலே டாக்டர்கள் இல்லை என்ற புகார் வந்துகொண்டிருக்கிறது. அந்தக் குறை நீக்கப்பட வேண்டும்.

* SRI K. R. VISWANATHAN : தலைவர் அவர்களே, இந்த மானியக் கோரிக்கைகளை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் பேச ஆசைப்படுகிறேன். எனக்கு முன்பு பேசியவர்கள் சொன்னது போல் அமைச்சர் அவர்களுடைய சுற்றுப் பிரயாணத்தைப் பற்றி யானும் எனது கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அமைச்சர்களுடைய சுற்றுப் பிரயாணம் இப்பொழுது எப்படி நடக்கிறது என்றால், அமைச்சர்களை எங்கெங்கு கூப்பிடுகின்றார்களோ, எங்கெங்கு அலுவல்கள் இருக்கிறது என்று கருதுகின்றார்களோ, அந்த இடங்களுக்கு மட்டும் தான் செல்கின்றார்கள். பொதுவாக ஒவ்வொரு அமைச்சரும் பல இடங்களை இது வரையிலும் பார்வையிட்டிருக்க மாட்டார்கள். அவர்கள் அந்த இடங்களை எல்லாம் பார்வையிடாமல் இருப்பதால் அந்த இடங்களிலுள்ள மக்கள் தேவைகளை சரியானபடி உணர்ந்துகொள்ள முடிவதில்லை. உதாரணமாக பல பிற்பட்ட இடங்களை யும் அமைச்சர்கள் வந்து பார்வையிடாததினால் அவர்களுடைய குறைகள் எல்லாம் கவனிக்கப்படாமல் அப்படியே விடப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். முன்பு ஒரு தடவை இந்தச் சபையில் சொல்லப்பட்டது. அதாவது பிற்பட்ட இடங்களினுடைய பட்டியல் ஒன்று தயாராக்கிக் கொண்டிருக்கிறது. அது தயாரானவுடன், அந்த இடங்களுக்கு எல்லாம் சென்று அங்குள்ள குறைகளை அறிந்து அதற்குத் தக்கபடி நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்று தெரிவிக்கப்பட்டது. அத்தகைய பட்டியலை உடனே தயார் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவ்விதம் தயாரிக்கப்படுகிற பட்டியலில் இருக்கின்ற பிற்பட்ட பிரதேசங்களை எல்லாம் அமைச்சர்கள் தவறாகப் பார்வையிட்டு அந்த இடங்களில் இருக்கின்ற குறைகளை எல்லாம் போக்குவதற்கு திட்டமிட்ட நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த பிற்பட்ட பிரதேசங்களில் சில மிகவும் வரண்ட பிரதேசங்களாக இருக்கின்றன. அத்தகைய பிரதேசங்களில் எல்லாம் வேலை இல்லாமை மிகவும் அதிகமாக இருக்கின்றன என்பதை நான் சர்க்கார் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகிறேன். நீர்வளம் இல்லாவிட்டாலும் கூட அந்தப் பிரதேசங்களில் எல்லாம் ஏதாவது சிறிய கைத்தொழில்களை ஏற்படுத்திக் கொடுத்தால், அவை கதர் தொழில் என்ற தொழில்களை இருந்தாலும் சரி, சிறிய கைத்தொழில்களாக இருந்தாலும் சரி, ஏதாவது கைத்தொழில்கள் ஆரம்பித்து அவர்களுக்கு வேலை வசதி செய்து கொடுத்தால் மிகவும் நல்லதாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, சமுதாய நலத் திட்டங்கள், தேசிய அபிவிருத்தித் திட்டங்கள், போன்றவைகள் பல இடங்களில் ஆரம்பிக்கப்படுகின்றன. ஆனால் பிற்பட்ட பிரதேசங்களில்தான் இது அதிகமாக ஆரம்பிக்கப்பட வேண்டும் என்று நாம் இங்கு பறைசாற்றிக்கொண்டிருந்தாலும்கூட நடைமுறையில் பிற்பட்ட பிரதேசங்களில் இது அதிகமாக ஆரம்பிக்கப்படவில்லை என்பதை நான் வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த ஆண்டு ஸ்தல அபிவிருத்திக்காக 35 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதும் பார்த்து நான் அதை மகிழ்ச்சியோடு வரவேற்றாலும்கூட இந்த 35 லட்ச ரூபாய்த் குடிதண்ணீர் திட்டத்திற்காக உபயோகப்படுத்தப்படும் என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. நான் கேட்பது, சாலை போடுவது, கட்டிடம் கட்டுவது போன்ற வேலைகளுக்கு எல்லாம் செலவு செய்ததுபோக பாக்கித் தொகை இருக்குமானால் அடுத்த ஆண்டில் மிச்சமாகப் போய்விடுகிறது. அவ்விதமில்லாமல் எல்லாத் தொகையுமே ஸ்தல அபிவிருத்திக்காக அடுத்த ஆண்டில் மிச்சமுள்ள வேலைகளுக்கு பயன்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சென்ற ஆண்டில் திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்ட மன்றத்தில் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டிருந்ததின் காரணமாக அந்த மாவட்ட மன்றத்தில் இட வளர்ச்சி திட்டத்திற்கு செலவு செய்வதற்காக மான்யம் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்கப்பட்டிருந்தது. அதாவது திட்டத்திற்கு செலவு செய்யும் தொகையால்

13th March 1959] [Sri K. R. Viswanathan]

நாலில் ஒரு பங்கை மாவட்டமன்றமும், மீதியை அரசாங்கமும் கொடுக்கும் என்ற ஏற்பாட்டின்படி, ஒத்துக்கொள்வதற்கு வசதி இல்லாத காரணத்தால் அங்கு இந்தத் திட்டம் எவ்வளவு தேவை என்பதை சான்றுகளோடு எடுத்துக் காட்டி மான்யம் தரப்பட வேண்டும் என்று கேட்கப்பட்டது. சர்க்காரிலிருந்து இதற்கு ஐந்து லட்ச ரூபாய் சென்ற ஆண்டில் ஒதுக்கி இருந்தார்கள். அவ்விதம் இருந்தும் அங்கு 56 ஆயிரம் ரூபாய்க்கு வாக்களிக்கப்பட்ட வேலைகளுக்குப் பணம் கொடுக்கப்படாமல் இருந்தது. இந்த ரூபாயை உடனடியாகக் கொடுக்க வேண்டும் என்று சர்க்காருக்கு எழுதி ஓராண்டு காலமாகியும் சர்க்காரிலிருந்து எந்த விதமான பதிலும் வரவில்லை. இதன் காரணமாக ஒப்பந்தத்தின் பிரகாரம் வேலைகளைத் தங்கள் செலவில் வேலை செய்து கொடுத்த ஒப்பந்தக்காரர்கள் இன்றைக்கு எமாற்றமடைந்திருக்கக் கூடிய நிலையில் இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். இடவளர்ச்சித் திட்டம் அந்தப் பகுதியில் எவ்வளவு அவசியம் என்பதை எடுத்துச் சொல்ல வேண்டிய தேவையில்லை. ஆகவே இந்த வேலைகளுக்காக மாவட்ட மன்றத்திற்கு கொடுக்கப்பட வேண்டிய தொகையை உடனடியாகக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நமது அரசாங்கம் இன்று நாட்டிலிருக்கின்ற மக்களிடையே ஒரு நல்ல எண்ணத்தை உண்டுபண்ணி இருக்கிறது. நல்ல முறையில் அரசாங்கம் நடந்துகொண்டிருக்கிறது. அதே போன்று அரசாங்க தலைமை அதிகாரிகளும் ஒழுங்காக நடந்துகொண்டிருக்கிறார்கள் என்ற எண்ணம் பொதுவாக மக்களிடையே ஏற்பட்டிருக்கிறது. அரசாங்கம் நல்ல முறையில் நடந்துகொண்டிருக்கிறது என்றால், இந்த அரசாங்கத்தில் இருக்கிற அமைச்சர்களும், தலைமை அதிகாரிகளும் தான் காரணம் என்று சொல்ல வேண்டும். முன்காலங்களில் எல்லாம் இருந்தது போல் இல்லாமல் கட்சி பாடுபாடின்றி எல்லா கட்சிக்காரர்களுக்கும் ஒரே முறையில் காரியங்களைச் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள் என்ற நிலைமையில் தான் இந்த எண்ணம் மக்களிடையே தோன்றியிருக்கிறது. இம்மாதிரி எண்ணம் நாட்டில் தோன்றியிருப்பது மகிழ்ச்சிக் குரிய விஷயம். ஐந்தாறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் இருந்த நிலைமையை விட இப்போது மிகவும் மாறுபட்டிருக்கிறது என்பதை யாரும் மறைக்க முடியாது. அதே முறையில்தான் மேல் நிலையில் இருக்கின்ற அதிகாரிகள் எல்லாம் தங்கள் ஒழுக்கமாகவும், நேர்மையாகவும் நடந்துகொள்ள வேண்டும் என்கிற எண்ணத்தோடு காரியங்களை எல்லாம் நிறைவேற்றி வருகிறார்கள். ஆனால் அதே சமயத்தில் கீழ்த் தட்டிலிருக்கிற அதிகாரிகளுடைய போக்கு சரியாக இல்லை. அவர்கள் உண்மையாகவும், ஒழுக்கமாகவும், நேர்மையாகவும், நடந்துகொள்வதில்லை என்று ஆங்காங்கு இருக்கின்ற மக்கள் குறைபட்டுக் கொள்கிறார்கள். இவ்விதம் கீழ்த் தட்டில் இருக்கின்ற அதிகாரிகள் சரியாக நடந்துகொள்ளவில்லை என்றால், அதற்குப் பொறுப்பு எடுத்துக் கொள்ள வேண்டியவர்கள் அவர்களுக்கு மேல் இருக்கின்ற அதிகாரிகள் தான் என்பதை அவர்களுக்கு எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். ஆங்காங்கு கீழ்த் தட்டில் இருக்கின்ற அதிகாரிகள் பாராமுகமாக இருந்துவருகிறார்கள் என்றால் அவர்களுக்குச் சரியான உத்தரவுகளைக் கொடுத்து இன்னென்ன மாதிரியாக நடக்க வேண்டும் என்று மேல் அதிகாரிகள் வற்புறுத்த வேண்டும். அவ்விதம் ஒரு விதமான நடவடிக்கைகளும் எடுக்கப் படுவதாகத் தெரியவில்லை என்பதை நான் வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அரசாங்க அதிகாரிகள் என்றால் ஒருவரும் பாராமுகமாக இருத்தல் கூடாது. மற்றொரு சந்தர்ப்பத்தில் இங்கு கனம் அம்மையார் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள் ஒவ்வொரு பேப்பரும் சரியானபடி கவனிக்கப் படுவதில்லை என்று. இந்த நிலைமையை அமைச்சர்கள் புறக்கணித்துவிடக் கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்றைக்கு நாட்டிலுள்ள நெருக்கடியான நிலைமை என்னவென்றால், சிபார்சு இல்லாமல் எந்தக் காரியமும் நடக்காது என்கிற ஒரு நிலை இப்போது ஏற்பட்டிருக்கிறது. சாதாரணமாகப் பள்ளிக்கூடங்களில் இடம் கிடைக்காமல் இருந்தாலும் சரி, மற்றும் இது போலுள்ள எந்தக் காரியமாக இருந்தாலும் சரி, சிபாரிசு இல்லாமல்

[Sri K. R. Viswanathan] [13th March 1959]

ஒன்றுமே நடைபெறுது என்கின்ற ஒரு செப்தி பரவலாக எங்கும் பரவிக் கொண்டிருக்கிறது. இத்தகைய நிலை நாட்டில் இருக்குமானால், இம் மாதிரியான ஒரு கெட்ட எண்ணம், ஒரு கெட்ட உபிப்பிராயம் பரவிச் கொண்டிருப்பதை நாம் பார்த்துக்கொண்டு அதைப்பற்றி ஒன்றும் தெரியாது என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்க முடியாது. ஆகவே இதில் சரியான கவனம் செலுத்தி தலைமை அதிகாரிகளும், அதே போல் அமைச்சர்களும் இதில் தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக தேர்தலைப்பற்றி சொல்லுவதாக இருந்தால், இன்றைக்கு இருக்கின்ற சட்டசபை தொகுதிகள் எல்லாம் ஓரளவுக்கு பெரிதாகவே காணப்படுகின்றன என்பதை எடுத்துக்காட்ட வேண்டிய அவசியமில்லை. சாதாரணமாக தேர்தல் காலத்தில் ஒற்றைத் தொகுதியாக இருந்தால் ஒரு அபேட்சகர் அந்தத் தொகுதியிலுள்ள ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் சென்று மக்களை பார்க்கவேண்டுமென்றால் குறைந்தது 40 நாட்களாவது ஆகும். அதே போன்று இரட்டை தொகுதியாக இருந்தால் சுற்றிப் பார்ப்பதற்கு குறைந்தது ஆறு மாதகாலமாகும். இவ்விதம் இருந்தால் இம்மாதிரிப்பட்ட தொகுதிகளிலிருந்து தேர்தெடுக்கப்படும் அங்கத்தினர்கள் அந்தந்த தொகுதிகளில் சென்று எல்லா கிராமங்களுக்கும் நல்ல முறையில் கடமை ஆற்ற முடியாது. இதனால் மக்களுக்கு திருப்தி ஏற்பட முடியாது. ஆகவே சட்டசபை அங்கத்தினர்கள் ஒவ்வொருவரும் சரியான முறையில் மக்களுக்கு சேவை செய்வதற்கு ஏதுவான முறையில் சட்டசபை தொகுதிகளை மாற்றி சிறிதாக அமைத்தால் அவர்களுக்கு அந்த தொகுதியிலுள்ள மக்களுக்கு சேவை செய்வதற்கு நல்ல வாய்ப்பாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த இரட்டைத் தொகுதியை ஒரே தொகுதியாக, தாழ்த்தப்பட்ட மக்களையும் மற்ற பொதுத் தொகுதிக்கு நிற்கிறவர்களையும் சேர்த்து வைத்து இரட்டைத் தொகுதி என்று அமைத்திருக்கிறார்கள். இன்னும் சில காலத்திற்காவது, தாழ்த்தப்பட்டோருக்கு இடம் கொடுக்கும் வரையிலும் இந்தத் தொகுதிகளை இரண்டாகப் பிரித்து ஒரு தொகுதியில் பொதுத் தொகுதியில் நிற்கிறவர்களும், இன்னொரு தொகுதியில் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் மட்டும் போட்டியிடுமபடிச் செய்து விட்டால் இந்த இரட்டைத் தொகுதி தொல்லை திருப்திகரமாக இல்லாத நிலை சமாளிக்கப்பட்டு விடும் என்று இங்கே எடுத்துக் காட்டிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக வாக்காளர் பட்டியல் தயாரிக்கப்படுகிற முறைபற்றியது. இன்றைக்கு இது ஆண்டுதோறும் தயாரிக்கப்படுகிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. சில தொகுதிகளில் தீவிர நடவடிக்கை எடுக்கப்படுகிறது. ஐந்தாண்டிலே ஒரு ஆண்டுக்கு மட்டும் தீவிரமான நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு, மற்ற ஆண்டுகளில் ஆண்டு தோறும் சாதாரண நடவடிக்கை எடுக்கப்படுகிறது என்று சொல்லப்பட்டது. ஐந்தாவது ஆண்டிலே இருக்கிற அந்த வாக்காளர் பட்டியலைப் பார்த்தால் அதிலே பல தவறுகளைக் காண்கிறோம். இந்தத் தவறுகளுக்குக் காரணம் ஊதியமில்லாமல் இந்த முக்கியமான அலுவலைச் சிறு அதிகாரிகளைச் செய்யக்கேட்டுக் கொள்வதால், அவர்கள் நல்ல முறையில் சரிவரச் செய்ய முன் வருவதில்லை. இந்த வேலை நாட்டுக்கு மிக அவசியமான வேலை. ஆகவே, ஓரளவுக்கு அதிகாரிகளுக்கு ஊதியம் கொடுத்து நல்ல முறையில் இந்த வாக்காளர் பட்டியலைத் தயாரிக்க அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக இந்த தேர்தல் காலத்திலே ஓட்டுச் சாவடிகள் அமைக்கப்படுகின்றன. ஓட்டுச் சாவடிகளுக்கு முன்னால் மர நிழலோ மற்றப்படி தங்கக் கூடிய வசதியோ இல்லாவிட்டால் வெய்யிலிலோ அல்லது மழையிலோ காத்துக் கொண்டிருந்து வாக்குகளைக் போட வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது. ஓட்டுச் சாவடிகள் கட்டப் பணம் செலவழிக்கும் போது

11-30
p.m.

13th March 1959] [Sri K. R. Viswanathan]

வாக்காளர்கள் தங்குவதற்கு வசதி செய்து கொடுத்து வசதியோடு வாக்குகளைப் போட ஏற்பாடு செய்து கொடுப்பதில் அதிகம் செலவாகி விடாது. ஆகையால் அத்தகைய வசதிகளைச் செய்து தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, இறுதியாக, மாகாணத்தில் உத்தியோகஸ்தர்களை அமர்த்துகிற மதராஸ் பப்ளிக் ஸர்வீஸ் கமிஷன் நல்ல முறையில், தனிப்பட்ட முறையில், சுதந்திரமான முறையில் நடந்து வருவது பற்றி மிகவும் பாராட்டுகிறேன். இப்போது இதிலே மூன்று இடங்களில் இரண்டு உறுப்பினர்கள் மட்டும் தான் இருக்கிறார்கள். காலியாக இருக்கக் கூடிய இடத்தை இன்னும் பூர்த்தியாக்காமல் இருப்பது மிகவும் நன்றாக இல்லை. அந்தக் காலி இடத்தை மிக விரைவில் பூர்த்தி செய்ய வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொண்டு நான் அமருகிறேன்.

*SRI T. VELUCHAMY : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, மதிப்பு வாய்ந்த எதிர்க் கட்சி நண்பர்கள் கொண்டு வந்த வெட்டுப் பிரேரணைகளை நான் ஆதரிக்கிறேன். விரும்புகிறேன். அவைகளில் முக்கியமாக நான் பெரிதும் முக்கியமாகக் கருதுகிற, அன்பழகன் அவர்கள் கொண்டு வந்த வெட்டுப் பிரேரணையில் அவர்கள் சொன்ன காரணமான "To point out the failure of the Government to create democratic atmosphere in the State" என்ற காரணத்தின் அடிப்படையில் பேச ஆரம்பிக்கிறேன். நிர்ணயப்படி ஜனநாயக ரீதியில் பல்வேறு தொகுதிகளிலும் பரபட்சமற்ற முறையில் ஆட்சி நடத்த வேண்டியதில் சர்க்கார் சரியானபடி, ஜனநாயக வளர்ச்சிக்கு ஊக்கம் கொடுக்கக்கூடிய வகையிலும், ஜனநாயக மனம் கமழக் கூடிய முறையிலும் ஆட்சி நடத்தவில்லை என்ற குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

இந்த நாட்டிலே எந்தெந்தத் தொகுதிகளில் ஆளும் கட்சிக்காரர்கள் ஜெயித்தார்களோ அந்தத் தொகுதிகளிலுள்ள காரியங்கள் சரியாக நடைபெற்று கவனிக்கப்படுகின்றன. ஆனால் எதிர்க் கட்சி மெம்பர்கள் ஜெயித்து வந்த தொகுதிகளில் சர்க்கார் தாங்களாகவே அங்கேயுள்ள குறைகளை கவனிக்க வேண்டியது ஒரு புறம் இருக்க, மெம்பர்கள் எடுத்துச் சொன்ன பிறகும் கூட முழுக்க முழுக்க புறக்கணிக்கிறார்கள் என்பதைத் தாழ்மையோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதுவும் என்னைப் போன்று தேர்தல் வழக்குகளில் சம்பந்தப்பட்டவர்களுடைய தொகுதிகளில் நடைபெறவேண்டிய காரியங்களில் இந்த எதிர்க் கட்சி மெம்பர்கள் காலத்தில் இந்த நன்மைகளைச் செய்து விட்டால் மீண்டும் வரக் கூடிய தேர்தல்களில் இந்த எதிர்க்கட்சி மெம்பர்கள்தான் நன்மை செய்தார்கள் என்று நினைத்து அவர்களுக்கு ஒட்டுப் போட்டு விடுவார்கள், என்ற அச்சத்தின் காரணத்தினால் இந்தத் தொகுதிகள் அறவே புறக்கணிக்கப்படுகின்றன.

என்னுடைய தொகுதி நெல்லை ஜில்லாவில் தென்காசி தாலுகாவின் கீழ் பகுதியும், சங்கரன்கோவில் தாலுகாவின் கீழ் பகுதியும் கொண்டது. அந்தப் பகுதியில் ஓரிரு பகுதிகளில் சிறிதளவு பாசன வசதி பெற்ற இங்களைத் தவிர பெரும்பாலான பகுதிகளில் தெய்வாதீனமாக, சோதனையாக சென்ற 15 வருஷ காலமாக மழை மிகவும் அற்ப சொற்பமாக இருந்து வருகிற காரணத்தினால் மீண்டும் மீண்டும் பஞ்ச நிலைமை ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றது. இந்த ஆண்டில் கூட மழை மிகவும் சொற்பம் தான் பெய்திருக்கிறது. ஆகவே, அங்கேயுள்ள விவசாயிகள் தங்களுடைய உடமைகள், மாடுகள், இவைகள் எல்லாவற்றையும் விற்று விட்டு அவர்கள் சாரி-சாரியாக வெளியேறிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த நிலைமையை சர்க்கார் கவனிக்க வேண்டிய கடமை இருந்தும் கூட, அவர்கள் தக்க நிவாரண நடவடிக்கைகள் எடுக்க வில்லை. இதற்குள் அங்கே பஞ்ச நிவாரண வேலைகளை ஆரம்பித்து மக்களுக்கு வேலைகள் கொடுத்து அவர்கள் வெளியே போகாமல் இருப்பதற்கு நடவடிக்கைகளை எடுத்திருக்க வேண்டும்.

[Sri T. Veluchamy] [13th March 1959]

அது போக வரி வஜா செய்வதோடு அந்தப் பகுதிகளிலே கடன் வசூல்களையும் ஒத்தி வைத்து அவசியமான தகுதியான விவசாயிகளுக்கு—அதாவது ஏழ்மை நிலைமையில் கடன்களைத் திரும்பத் கொடுக்கக்கூடாத நிலைமையில் இருக்கிற விவசாயிகளுக்கு, மீண்டும் மீண்டும் அங்கே பஞ்சம் காரணமாக அவர்களையே பொருளாதார நிலை ரொம்பக் கீழ்ப்பட்டு கடன்களைத் திரும்பக் கொடுக்கக் கூடிய நிலைமையில் இல்லாமல் அவர்கள் நிலங்களை கடனுக்காக சர்க்காருக்கு விட்டு விடக் கூடிய நிலையில் இருக்கின்ற காரணத்தால் இந்த மாதிரியான ஏழை விவசாயிகளுக்கு அந்தக் கடன்களை வசூல் செய்யாமல் “ரைட் ஆப்” செய்ய வேண்டியது மிகவும் அவசியமாக இருக்கிறது.

கிட்டத் தட்ட, என்னுடைய தொகுதியில் பெரும்பாலும், நீலித்த நல்லூர், பழங்கோட்டை பிரிக்காவில், கிட்டத் தட்ட பாதி விவசாயிகளின் நிலங்கள் சர்க்காருடைய கடன் பொறுப்பில் இருக்கின்றன. ஏனென்றால் அங்கே பிளாக் டெவலப்மெண்ட் ஸ்கீமின் அடிப்படையில் அவர்கள் வெகுவாக கடன்களை வாங்கி வாங்கி அவர்களுடைய நிலங்களைச் சர்க்கார் பொறுப்பில் விட்டிருக்கிறார்கள். இந்த நிலைமையில் அவர்கள் அந்தக் கடன்களைத் திரும்பக் கொடுக்கின்றோ அதற்குரிய, அதாவது விவசாய காரியங்களுக்கான உரங்கள், மற்ற சாமான்கள் வாங்கி விவசாயத்தில் போடுகிறார்கள். வானம் பார்த்த பூமியாக இருக்கிற காரணத்தினால், பின் மழை இல்லாத நிலைமையில் பயிர்கள் பெரும்பாலும் வழக்கமாக கறுகி விடுகின்றன. போட்ட பணம் அவர்களுக்கே திரும்பக் கிடைக்க முடியாத நிலை மேற்கண்ட காரணத்தால் ஏற்பட்டு விடுகின்றன. ஆகவே அந்தப் பகுதிகளில் எந்தெந்த விவசாயிகள் மிகவும் ஏழ்மை நிலைமையில், அதாவது சர்க்கார் கடன்களை திரும்பக் கொடுக்க முடியாத நிலைமையில் இருக்கிறார்களோ அவர்களுடைய கடன்களை “ரைட் ஆப்” செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்த இரண்டு பிரிக்காக்களும் சென்ற ஆறு வருஷ காலமாக பிளாக் டெவலப்மெண்ட் ஸ்கீமின் இருக்கின்றன. இந்த ஆறு வருஷ அபிவிருத்தித் திட்டத்தின் கீழ் இந்தப் பகுதிகள் இருந்தும் அங்கே இப்போது சென்று பார்ப்பீர்களேயானால் கூறையோ, கதவோ இல்லாத பாடசாலைகள், மண் சவர உள்ள பாடசாலைகளைப் பார்க்கலாம். ரோடுகள் இல்லாத பல கிராமங்களை அங்கே காணலாம். சில கிராமங்களில் குடி தண்ணீர் கிணறுகள் கூட இல்லாத நிலை இருக்கின்றன. இந்த மாதிரி அத்தியாவசியத் தேவைகளைக் கூட அங்கே உள்ள மக்கள் பெறவில்லை. அவர்களிடம் திட்டத்தில் ஒத்தாசை மனப்பான்மை இல்லை என்பதில்லை. அவர்களிடம் பணம் இல்லாத காரணத்தினால், அவர்கள் போதிய உதவித் தொகை அதாவது கூடிய விகித உதவித் தொகை கொடுக்க முடியாத நிலைமையில் அவர்கள் இருக்கும் காரணத்தினால் இந்த அத்தியாவசியமான தேவைகளைக்கூட அவர்கள் பூர்த்தி செய்யமுடியாத நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, இந்த நாட்டில் பல்வேறு அபிவிருத்திப் பகுதிகள் எல்லாவற்றுக்கும் ஒரே “ப்ளாட் டேட்” ஆக, “கான்ட்ரிப்ப்யூஷன் ரேட்” உதவித் தொகை விகிதம் இருப்பதை மாற்றி பிற்பட்ட பகுதிகளுக்கு “கன்ஸெஷன் இன் கான்ட்ரிப்ப்யூஷன்” உதவித் தொகை விகிதத்தில் குறைப்பு செய்து கொடுக்க வேண்டும். அதாவது, உதவித் தொகையில் “டோகன் கான்ட்ரிப்ப்யூஷன்” மாதிரி, குறைந்த அளவு வாங்கிக்கொண்டு, அவர்களுடைய அத்தியாவசிய வேலைகளுக்கு அவர்களுக்குச் சலுகை அளித்து அந்த தேவைகளை நிறைவேற்ற வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. இவற்றிற்கு முன்பாகவே, அரசாங்கம் கவனித்திருக்க வேண்டும். அவற்றைச் சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சர் அவர்களிடம் மக்களும் நானும் மனு மூலமாகவும் நேரிலும் சொல்லியும் இதுவரையில் யாதொரு நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை.

அதுபோக, என்னுடைய பகுதிகள் வேறு பல காரியங்களிலும் புறக் கணிக்கப்படுகின்றன. எல்லாவற்றுக்கும் அரசியல் காரணங்கள் தான் காரணம். ஹரிஜன இலாகா மூலமாக வீடு கட்டும் திட்டம் நடைபெறுகிறது.

13th March 1959] [Sri T. Veluchamy]

இந்தத் திட்டத்தின் முழு பயனையும் ஹரிஜன மக்களும், வேறு பிற்பட்ட மக்களும் அதிகமாக வசிக்கும் எங்கள் பிராந்திய மக்கள் அடைய வில்லை. சரியாகப் பார்த்தால் நெல்லை ஜில்லாவில் என்னுடைய பகுதியில்தான் ஹரிஜனங்களும் மறவர்களும் அதிகமாக வசிக்கிறார்கள். குறிப்பாக, பழங்கோட்டை, நீலிதநல்லூர், ஆலங்குளம் பகுதிகளில் பல கிராமங்களில் வீடுகள் கட்டவேண்டிய பரோபோசல் முதலில் இருந்தும் பின்னால்தான் யாது காரணத்தினாலோ என்னமோ அந்த பரோபோசல் கைவிடப்பட்டது.

அதற்கடுத்தாற்போல், தொழிற்சாலைகள் கட்டி இந்த மக்களுக்கு வேலை கொடுக்கக்கூடிய திட்டங்கள் அதாவது தீப்பெட்டித் தொழிற்சாலை, செங்கல் சூளை, சிமிட்டித் தொழிற்சாலை, இப்படியாக மத்திய அரசாங்க மானிய உதவி பெற்று நடைபெறக்கூடிய அந்தத் தொழிற்சாலைத் திட்டங்களில் பல்லாயிரக்கணக்கில் ரூபாய்கள் இருந்தும், எங்கள் பகுதியில் யாதொரு திட்டமும் எடுக்கப்படவில்லை. அந்தப் பகுதியில் எடுக்கப்பட வேண்டும் என்று பல முறை வற்புறுத்தப்பட்டும் இருக்கிறது. ஹரிஜன, மறவர் மக்கள் நெருங்கி வாழும் இத்தகைய பகுதிகளில் பயன்படக்கூடிய அந்தத் திட்டங்கள் ஆரம்பிக்கப்படவில்லையென்றால், அந்தத் திட்டத்தின் நோக்கமே வெற்றிபெறாத ஒரு நிலைமையில் போய் விடுகிறது என்பதை இங்கே எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

இதுபோக எனது தொகுதியில் கிட்டத்தட்ட 15 மைல் நீளம் 15 மைல் அகலத்திலுள்ள ஒரு பிரதேசத்தில் ஒரு ஹைஸ்கூல் கூட கிடையாது. சாதாரணமாக ஒரு குடும்பத்தை நாம் முன்னேற்ற வேண்டுமானால், அந்தக் குடும்பத்திலுள்ள குழந்தைகள் நன்றாகப் படிக்க வேண்டும். அந்தக் குழந்தைகள் நன்றாகப் படித்து நாட்டிலுள்ள பல் வேறு தொழில்களிலே அறிவு பெற்று, நல்ல முறையிலே ஜீவனம் செய்யக்கூடிய முறையில், வாழக்கையிலே முன்னேறக்கூடிய பண்புகள் வளரக்கூடிய முறையில் இருக்கவேண்டுமானால் கல்வி புகட்ட வேண்டியது அவசியம். கல்வி தான் சரியான அபிவிருத்தி அம்சம் என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. நமது நாட்டை முன்னேற்றவேண்டும் என்று நாம் தீர்மானிக்கும் தேசிய வளர்ச்சித் திட்டத்தில் கல்வியைக் கூடிய அளவில் நிறைவேற்றக் கூடிய வட்சியம் இருந்த போதிலும், மிகவும் பிற்பட்ட மக்கள் இருக்கும் எங்கள் பகுதியில், ஒரு ஹைஸ்கூல் கூட இல்லாத இந்த பிரதேசத்தில், ஹைஸ்கூல் அமைக்கவேண்டியது அபிவிருத்தித் திட்டத்தின் ஒரு முக்கியமான அம்சம் என்பதை சர்க்கார் உணர்ந்து இதற்கு முன்பாகவே நடவடிக்கை எடுத்திருக்க வேண்டும். இந்தக் கோரிக்கையை யும் மந்திரி அவர்களிடம் நான் சொல்லியும் அவர்கள் கவனித்தாகத் தெரியவில்லை. இம்மாதிரியான நிலைமையில் மிகுந்த பாரபட்சம் நிலவுகிறது. எதிர்க்கட்சி மெம்பர்களைப் பிடிக்கவில்லையானால், எங்களுக்கு கஷ்டங்கள் கொடுங்கள். அதுபற்றி காரியம் இல்லை. ஏற்கனவே கஷ்டங்களை அனுபவித்துக்கொண்டு இருக்கிறோம். இன்னும் எத்தனை கஷ்டங்கள் வந்தாலும், எத்தனை தோர்தல் மனுக்கள் வந்தாலும் நாங்கள் அதற்குச் சளைக்கப் போவதில்லை. ஆனால், மக்களைப் பாரபட்சமாக நடத்துவது மிக பாபகரமான காரியம் என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அது போக, நீங்கள் இப்போது மக்களுக்கு நன்மை செய்யாத நிலைமையில் இருந்தால், அவர்கள் ஆளும் கட்சியை ஆதரிப்பார்கள் என்று சொல்ல முடியாது. அவர்கள் தன் மானத்தைக் காப்பாற்றக்கூடிய நிலைமையில் தான் இருப்பார்கள். நன்மை செய்ய வேண்டியவர்கள் நன்மை செய்யவில்லையானால் அவ்விதம் நன்மை செய்யாதவர்களுக்கு மீண்டும் மீண்டும் பாடம் கற்பித்துக்கொண்டுதான் இருப்பார்கள் என்று சொல்லிக் கொண்டு எனது வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

* DR. SRIMATHI SATHIYAVANIMUTHU : சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, இந்த வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல நான் விரும்புகிறேன்.

[Dr. Srimathi Sathiyavanimuthu] [13th March 1959]

கவர்னர்—அவருக்கு கொடுக்கப்படுகிற சம்பளம் அதிகமாக இருக்கிறது என்று நாங்கள் காட்டுகின்ற காரணம், நாடு வறுமையிலே தாண்டவம் ஆடுகிறது, பசி, பட்டினி, பஞ்சம் இன்னும் போக்கப்படவில்லை, வேலையில்லாத திண்டாட்டம் இன்னும் நீக்கப்படவில்லை, அவைகளுக்கெல்லாம் ஒரு மாறுதல் காணவேண்டுமென்றால், “பணம் இல்லை, எனவே தொழிற்சாலை வைக்க முடியவில்லை” என்று சொல்லுகிற இந்தச் சர்க்கார் கவர்னருக்காக இவ்வளவு லட்சக்கணக்கான சம்பளத்தைக் கொடுக்க வேண்டுமா, பணம் பாழாகிறதே என்று எடுத்துச் சொல்கிறோம்.

கவர்னர் என்கிறபோது, அவர் மீது இருக்கும் விருப்பு வெறுப்பு அல்ல எங்களுக்கு இருப்பது. கவர்னராக இப்பொழுது இருப்பவர் ஒரு வட நாட்டுக்காரர், மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர் அல்ல, அந்தப் பதவி இருக்கத்தான் வேண்டுமா, அதன் மூலம் இதனை லட்சம் ரூபாய் பாழாக்கப்படவேண்டுமா என்று கடந்த முறை சட்ட மன்றத்தில் கேட்ட போது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கூறிய விளக்கம், சட்ட மன்றத்திலே சட்ட ரீதியாக ஆள்கிற கட்சிக்கும் எதிர்க்கட்சிக்கும் ஏதாவது தகராறு, குழப்பங்கள் ஏற்பட்டால், அதனை நடுநிலைமையாக இருந்து தீர்த்து வைப்பதற்காக ஒருவர் தேவை என்றும், அதற்காகத்தான் கவர்னர் இருப்பதாகவும் கூறினார்.

எனவே, இங்கு குழப்பங்கள் ஏற்படும் என்று யூகிக்கிறார்கள். அந்தக் குழப்பங்களைத் தீர்த்து வைப்பதற்கு தென்னகத்திலே, தமிழ் மாநிலத்திலே, சென்னை ராஜ்யத்திலே யாரும் அந்தக் குழப்பத்தைத் தீர்த்து வைக்கக் கூடாது, டில்லி சர்க்காரால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு அனுப்புகிற ஒருவர்தான் அந்தக் குழப்பத்தைத் தீர்க்க வேண்டும் என்று டில்லி சர்க்காரால் இந்த கவர்னர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு அனுப்பப்படுகிறார். எனவே, கவர்னராக இருப்பவர், குழப்பத்திற்குப் பரிகாரம் காணக்கூடியவர், டில்லி சர்க்காரால் அனுப்பப்படுகிறவர், என்று. எண்ணும்போது எங்களைப் போன்றவர்கள், இந்த நாட்டிலே குழப்பம் கூடாது என்று மாத்திரம் நாங்கள் விரும்பவில்லை, அப்படிக் குழப்பம் ஏற்பட்டால் இங்கே அதனை தீர்த்து வைக்க நல்ல நடுநிலையாளர்கள் நல்ல உள்ளம் படைத்தவர்கள், நல்ல தேச முன்னேற்றத்திலும் தேசத்தின் பாதுகாப்பிலும் அக்கறையுள்ள நல்ல தேச பிதாக்களும் சட்டம் படித்த நீதிபதிகளும் இந்த நாட்டில் இல்லையா? அதிலும் காங்கிரஸ் கட்சியின் உறுப்பினராக இருந்து, பல பதவிகளிலே அங்கம் வகித்து, காங்கிரஸ் கட்சிக்காக அன்றிலிருந்து இன்று வரை பாடுபடுகிறவர்கள் தான் அந்தப் பதவியை ராஜினாமா செய்துவிட்டு, “கவர்னர்” என்ற பொறுப்பை ஏற்று வருகிறார்கள். பதவிக்கு வந்தாலும் மனது கட்சிச் சார்பிலே செல்லுமே தவிர பதவியை, யாரும் எண்ணிப் பார்க்கமாட்டார்கள். காங்கிரஸ்காரராக இருந்த ஒருவர், அந்தக் கட்சியிலிருந்து ராஜினாமா செய்துவிட்டு கவர்னராக வந்தபின்பும் காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பாகத்தான் தீர்ப்பு தருவார்களே தவிர, நல்ல முறையிலே தீர்ப்பு இருக்கும் என்று எங்களைப் போன்றவர்கள் நினைத்துப் பார்க்க முடியவில்லை. இன்னும் அவர்கள் மூலமாகச் செய்கின்ற செலவினங்கள்; அவர்கள் சுறுறுப்பிரயாணங்கள், இந்த நாட்டு மக்களுக்குத் தேவையானதாக நாங்கள் கருதவில்லை. சட்ட மன்றத்தில் வர இருக்கிற மசோதாக்கள் குறித்து, இந்த மசோதா கொண்டுவரப்படும், இந்த பட்ஜெட் இந்த முறையிலே அமைய இருக்கிறது என்றெல்லாம் கவர்னர் முன்கூட்டியே சொல்கிறார். இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தைப்பற்றி முன் கூட்டியே சொல்கிறவர்கள், இன்ன மசோதா இந்தச் சட்ட மன்றத்திலே வரவேண்டும் என்று சொல்கிற கவர்னருக்கு பொறுப்பு மிக அதிகம் உண்டு என்று நாங்கள் கருதுகிறோம். ஆனால், அப்பேர்ப்பட்ட மேன்மை தங்கிய கவர்னர் என்றைக்காவது ஒருநாள் இந்த மன்றத்திலே வந்து, மன்றத்திலே நடைபெறுகிற நிகழ்ச்சிகளை அக்கறையோடு கவனிக்கிறாரா என்று பார்த்தால் நாள் பார்க்கவில்லை ஒருநாள் கூட அவராக வந்ததே காணோம். ஆனால், வருஷத்துக்கு ஒரு முறை, ஆலயத்தில் அடைபட்டுக்

13th March 1959] [Dr. Srimathi Sathiyavanimuthu]

கிடக்கின்ற ஆண்டுவரை வீதியிலே அழைத்து வந்து ஊர்வலம் நடத்துவதைப் போல், வருஷத்திற்கு ஒரு முறை கவர்னர் அவர்கள் ஊர்வலமாக இங்கே வரவழைக்கப்பட்டு, இங்கே பூஜை செய்யாவிட்டாலும், அவருக்கு, மதிப்பிற்குரிய இடத்தைத் தந்து, அவர் சில உத்தரவுகள் பிறப்பித்துவிட்டு சென்றுவிட அனுமதிக்கப்படுகிறார். இந்த நாட்டு மக்களைக் குறித்து இந்த மன்றத்தில் ஆற்றப்படுகிற செய்திகளைப்பற்றி, இன்ன மசோதா இங்கே வரவேண்டும் என்று கட்டளையிடுகிறவர் மற்ற நேரங்களில் ஏன் வரக்கூடாது என்று சொன்னால் தவறாக நீங்கள் எடுத்துக் கொள்ளுகிறீர்கள். அது போன்று அமைச்சர்கள் எல்லோரும் அமைச்சர் பதவிக்கு வந்த பிறகு அவர்கள் எல்லோரும் கட்சிக்கு அப்பாற்பட்டவர்கள் என்ற கருத்தோடு அவர்கள் இருக்க வேண்டும். அமைச்சர்கள் பொது மக்களுடைய வரிப்பணத்திலிருந்து தான் சம்பளம் வாங்குகிறார்கள். பொதுப்பணத்திலிருந்து சம்பளம் வாங்குகிற அமைச்சர்கள் சில இடங்களில் வெளியே போய் தேர்தல் பிரசாரம் செய்கிறார்கள். என்ன பிரசாரம் செய்கிறார்கள் என்றால் எங்களுக்கு வேண்டுமே போடாவிட்டால் காவேரி ஆற்றுத் தண்ணீரை விட மாட்டோம், குடிசைகளைப் பிடித்து எரிந்து விடுவோம் என்றும் தேர்தல் பிரசாரங்களில் பேசும்போது சொல்லுகிறார்கள். இதைக் கேட்டு மக்கள் பயந்துகொண்டு அமைச்சர்களே இப்படிச் சொல்லி விட்டார்களே, எங்கே குடிசைகளை பிடித்து எரிந்து விடுவார்களோ என்று பயந்துகொண்டு ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களுக்கே வேண்டுமே போடுகிறார்கள். இது ஜனநாயக முறைக்கு அழகு அல்ல. ஆளுகிற கட்சி இப்படி பிரசாரம் செய்வது சரியல்ல.

எதிர்க் கட்சியிலுள்ளவர்கள் தங்களுடன் ஒத்துழைக்கவில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். எப்படிப்பட்ட சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தாலும் அது நல்ல சட்டம் என்றும் எப்படிப்பட்ட திட்டத்தைக் கொண்டு வந்தாலும் அது நல்ல திட்டம் என்றும் மக்களிடத்தில் எடுத்துச்சொல்லி அதற்கு ஆதரவு தேடித்தர வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். அப்படிச் செய்தால் தான் ஒத்துழைப்பு என்று அவர்கள் கருதுகிறார்கள். நிதி அமைச்சர் அவர்கள் என்ன நிறைக்கிறார்கள் என்றால் மக்கள் மத்தியில் சென்று காங்கிரஸ் சர்க்கார் கொண்டு வரக்கூடிய திட்டத்திற்கு ஆதரவு சேகரித்துத் தர வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார். அப்படிச் சொல்லுகிறவர்கள், திட்டத்தை உருவாக்குவதற்கு முன்னதாகவே அந்த திட்டத்தைப்பற்றி எங்களிடத்தில் சொல்லி, அதற்கு என்ன மாறுதல் செய்ய வேண்டுமென்ற யோசனைகளைக் கேட்டு அதன் பிறகு அந்த திட்டத்தை சட்டசபையில் வைத்து நிறைவேற்ற முன் வந்தால் அதற்கு எங்களால் ஒத்துழைக்க முடியும். எங்களிடத்தில் ஒன்றுமே சொல்லாமல் திட்டத்தை சட்ட மன்றத்தில் கொண்டு வந்து பெரும்பான்மையாகியிருப்பதால் எந்த ஒரு திருத்தத்தையும் ஏற்காமல் நிறைவேற்றி விட்டு அதன் பிறகு அமுல் செய்யும்போது எங்களையே ஒத்துழைப்பு வேண்டுமென்று சொன்னை அப்பொழுது எப்படி கொடுக்கமுடியும் என்று கேட்கிறேன். சட்டமாக்குவதற்கு முன்னதாக எங்களிடத்தில் வந்தால் எங்களையே விளக்கத்தைக் கொடுப்பதற்கு வசதியாக இருக்கும், அப்பொழுது நல்ல முறையில் போடப்பட்ட திட்டங்களை நிறைவேற்றலாம். அப்படி இல்லாமல் இருப்பதால் தான் சட்ட மன்றத்தில் அதற்கு எதிராக பேசுகிறோம், அதன் மூலமாக எங்களையே எதிர்ப்பைக் காட்டுகிறோம். பொது மக்களுக்கு எதிராக சட்ட மன்றத்தில் சட்டங்கள் உருவாக்கப்படுகிறது என்று சொல்லுகிறோம். எந்த சட்டம் வந்தாலும் அது நிறைவேற்றப்பட்டு விடுகிறது. காரணம் அவர்களுக்கு 151 பேர்கள் இருக்கிறார்கள். மற்றும் எதிர் கட்சிக்காரர்களைப் பற்றி குறிப்பிடும்போது அவர்கள் தவறாகப் பேசுகிறார்கள் என்றும் சொல்லுகிறார்கள். இந்த இரண்டு ஆண்டுகளாகச் சட்ட மன்றத்தில் நடந்த நிகழ்ச்சிகளை எடுத்துப் பார்த்தால் தெரியவரும். ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் எதிர்க் கட்சியிலுள்ளவர்களைப் பற்றி எவ்வளவு கேவலமாகப் பொறுப்பற்ற முறையில் பேசியிருக்கிறார்கள் என்பதும். தெரிய வரும். எதிர்க் கட்சியிலுள்ளவர்கள் வெளியே தாறுமாறாகப் பேசுகிறார்கள் என்றும் சொல்லுகிறார்கள். அதைக் கண்டு நான் வேதனைப்படுகிறேன்

[Dr. Srimathi Sathiyavanimuthu] [13th March 1959]

எதிர்க் கட்சிக்காரர்களைப்பற்றி அமைச்சர்கள் வெளியே தாறுமாறாகப் பேசுகிறார்கள். நாங்கள் பேசுவதெல்லாம் அவர்களுக்கு சி. ஐ. டி. மூலமாக வருகிறது பார்த்துக்கொள்ளலாம். ஆனால் அவர்கள் பேசுவதெல்லாம் சி.ஐ.டி மூலமாக வருவதாக இல்லை. அவர்கள் பேசுவதை யாரும் எடுத்துக்கொள்ள மாட்டார்கள். ஆனால் எதிர்க் கட்சிக்காரர்கள் பேசுவதை மட்டும் தவறாகப் பேசுகிறார்கள் என்று எடுத்துக்கொள்ளுகிறார்கள். எடுத்துக் காட்டாகச் சொல்ல வேண்டுமானால் பொது மக்கள் தமிழ் அறிஞர்கள் தமிழ் பற்றுள்ளவர்கள் அவ்வளவு பேர்களும்.

ஆகாசவாணி என்ற பெயரை எடுத்து விட்டு வானொலி என்ற பெயரை வைக்க வேண்டும் என்று போராட்டத்தை நடத்திக்காட்டுகிறார்கள். பலர் உண்ணாவிரதம் இருந்து காட்டி வருகிறார்கள். என்னைப் போன்றவர்கள் சென்னை வானொலியில் பேசுவதற்கு மறுத்து விடுகிறார்கள். இப்படி பெயரை மாற்ற வேண்டும் என்று ஏகோபித்த எண்ணம் இருக்கிறது. பொது மக்கள் இதை ஆதரிக்கிறார்கள். கூக்குரல் இடுகிறார்கள். ஆகாஷ்வாணி என்ற பெயரை எடுத்து விட்டு ஏன் வானொலி என்ற பெயரை வைக்கக்கூடாது. அமைச்சர்கள் பேசும்போது அதற்கு விளக்கத்தைக் கொடுத்திருக்கலாம். அதைப்பற்றி குற்றம் குறை சொல்லவில்லை. ஆனால் அவர்கள் ஆகாஷ்வாணி என்று பெயர் இருக்கக்கூடாது என்று எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் சொல்லுகிறார்களே, அவர்கள் தங்களுடைய பெயரை சத்யவாணி என்று வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்களே, அதை மாற்றிக்கொள்ள வேண்டாமா, அது வட மொழி அல்லவா என்ற முறையில் பேசுகிறார்கள். எனவே தனிப்பட்ட முறையில் பெயரை வைத்துக்கொள்வதில் ஒன்றும் இல்லை. இதைக் குறித்து அமைச்சர்கள் வெளியே சென்று பேசுவது முறையாகாது. அப்படி பெயரை மாற்றிக்கொள்ள வேண்டும் என்று தனிப்பட்ட முறையில் என்னிடம் வந்து கேட்டால் அந்தக் கோரிக்கை சற்று கவனிக்கப்படும் என்று நான் கூற முடியும் (சிரிப்பு) இதைப்பற்றி வெளியே கேள்விகள் கேட்கப்படுகிறது. அதற்கு பதில் சொல்ல வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறோம்.

அமைச்சர்கள் சில தொகுதிகளுக்கு வந்து பார்வையிறுகிறார்கள். அப்பொழுது அந்தத் தொகுதி அங்கத்தினர்கள் எதிர்க் கட்சிக்காரர்களாக இருந்தால் அவர்களைக் கூட்டிக்கொண்டு பார்வையிறுவது கிடையாது. ஆனால் ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த அங்கத்தினர்களாக இருந்தால் அவர்களைக் கூட்டிக்கொண்டு பார்வையிறுகிறார்கள். அதைப்பற்றி பல முறை அமைச்சர்களிடத்தில் எடுத்துச் சொல்லியும் இருக்கிறது. எனது தொகுதி பிற்போக்கான தொகுதி, அதிலும் மிகவும் பிற்போக்கான தொகுதி, குடிசைகள் நிறைந்த தொகுதி. அங்கேயுள்ள குடிசைகளை சர்க்கார் பிடித்து எரிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள், குடிசைகளை பிடித்து எரிவதோடு மட்டுமல்லாமல் அங்குள்ள மக்களுக்கு வேறு இடங்களும் கொடுக்கப் பட்டவில்லை. அப்படி பாதிக்கப்பட்ட மக்கள் ஆதி திராவிட மக்கள். இதைப் பற்றி முதல் அமைச்சரிடம் பேட்டி கண்டு குறைகளை எடுத்துச் சொன்னேன். அதற்கு அவர் என்ன பதில் சொன்னார் என்றால் தான் டில்லிக்கு செல்வதற்கு இருப்பதாகவும், திரும்பி வந்தவுடன் பார்வையிறுகிறேன் என்றும் சொன்னார். அப்பொழுது எல்லோரும் ஒன்றாகச் சேர்ந்து பார்வையிட்டு ஆலோசனைகளைக் கேட்டு அதற்கு ஒரு பரிகாரம் காணுவோம் என்றும் சொன்னார். அன்று மாலை முதலமைச்சர் கூட்டத்திற்கு செல்ல வேண்டி இருந்தது. கூட்டத்தில் பேசிய முதலமைச்சர் அந்த நிலைமைகளை எடுத்து விளக்கி டெல்லி சென்று திரும்பியதும் அந்த வட்ட நகரக் சபை காங்கிரஸ் கட்சி உறுப்பினருடன் நேரில் வந்து பார்வையிறுவதாகக் கூறியதாக எனக்குக் கூறப்பட்டது. இப்படிப்பட்ட ஒரு தவறான கருத்து அவர்கள் மனதில் இருக்கிறது. ஒன்று என்னைக் கூட்டிக்கொண்டு பார்வையிட வேண்டும் அல்லது அந்தப் பகுதியைச் சேர்ந்த மற்றொரு அங்கத்தினராகிய மதிப்பிற்குரிய பக்கிரிசாமி அவர்களையாவது கூட்டிக்கொண்டு பார்வையிட வேண்டும் இப்படியெல்லாம் செய்தால் எப்படி ஒத்த

13th March 1959] [Dr. Srimathi Sathiyavanimuthu]

துழைக்க முடியும். ஒரு தொகுதியைப் பார்வையிடும்போது அந்த தொகுதியில் எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினராக இருந்தாலும் அவரைக் கூட்டிக்கொண்டு போய் தான் பார்வையிட வேண்டுமே தவிர மற்றவர்களைக் கூட்டிக்கொண்டு பார்வையிடுவது என்பது சரியல்ல. தொகுதி என்று வரும்போது அந்தத் தொகுதிக்கு சேவை செய்ய அமைச்சர்கள் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். நாங்களும் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

இரண்டாவதாக இப்பொழுது அதிகப்படியாக செலவு செய்யப்படுகிறது. சிக்கனம் வேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். இப்படி சொல்லிக்கொண்டு உதவைக்குச் சென்று சட்டசபையை நடத்த இருக்கிறார்கள். இப்பொழுது அங்கத்தினர்களுக்கு படி 12½ ரூபாய் கொடுக்கப்படுகிறது. அங்கே சென்றால் படி 18½ ரூபாய் கொடுக்கப்போவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இதை நான் பத்திரிகையில் பார்த்தேன். எப்படி இருந்தாலும் அது தவறான காரியம். பொது மக்களுடைய வரி பணத்தில் 12½ ரூபாய் கூட வாங்கக் கூடாது என்று சொல்லக்கூடியவர்கள் நாங்கள் அதை விட்டு விட்டு தாங்களே 18½ எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று சொன்னால் அது சரியாகாது. இதைப் பார்த்து விட்டு சர்க்கார் சிப்பந்திகள் அதிகமாக கேட்க மாட்டார்களா, ஆசிரியர்கள் அதிகமாக சம்பளம் கேட்க மாட்டார்களா என்று கேட்கிறேன். "இப்படி ஒவ்வொருவரும் அதிகமாக சம்பளம் கேட்க முற்பட மாட்டார்களா என்பதை தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். அப்படி அவர்களுக்கு எல்லாம் சம்பளத்தை உயர்த்திக் கொடுக்காமல் தாங்கள் அதிகப்படியாக எடுத்துக்கொள்வது முறையாகாது அது மிகமிக தவறாகும் என்று எடுத்துச் சொல்லி என்னுடைய உரையை இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* SRI D. S. AUTHIMOOLAM : மின்ட்ர ஸ்பீக்கர் ஸார், இந்த வெட்டு பிஏ ரேபிணைவா ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகளைப் பேச விரும்புகிறேன். பொதுவாக இப்பொழுது சூழ்நிலை நல்லதாக இல்லை என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். இந்த மாதாணத்தில் காங்கிரஸ் மந்திரி சபைதான் ஆரம்பத்திலிருந்து இருக்கிறது. ஜஸ்டிஸ் பார்ட்டி வெளியே போனதிலிருந்து அதற்குப் பிறகு வந்த மந்திரி சபையெல்லாம் காங்கிரஸ் மந்திரி சபைதான் அப்பொழுது காங்கிரஸ் பார்ட்டி ஆள்கள் ஜாஸ்தி தலையீடு இல்லாமல் எல்லோருக்கும் சம சந்தர்ப்பம் கொடுக்கப்பட்டு வந்தது. ஆனால் இப்பொழுது நாலேந்து வருஷமாகப் பார்த்தால் அது மறைந்து விட்டது என்பதை நான் மரியாதையோடு சொல்ல வேண்டியதாக இருக்கிறது. முக்கியமாக ராஜாஜி, ஓ. பி. ராமசாமி ரெட்டியார் அவர்கள் காலத்தில் கட்சி ஆதிக்கம் ஜாஸ்தி இல்லாமல் இருந்தது எல்லோருக்கும் ஒரு பெருமையாக இருந்தது. அந்த பெருமையெல்லாம் இப்பொழுது இல்லை. எனக்கு நன்றாகத் தெரியும் கட்சி பெருமையோடு எல்லோரும் இருந்தார்கள். அவர்கள் தலையிடுவது இல்லை. அதே கட்சி இப்பொழுது இருந்தாலும் அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலை இப்பொழுது இல்லை. இப்பொழுது இருக்கிற சூழ்நிலையைப் பார்த்தால் ரொம்பவும் பயங்கரமாக இருக்கிறது.

இந்தச் சூழ்நிலையை மாற்றியாக வேண்டும். அன்று, ராஜாஜி அவர்கள் காலத்திலும், ஓ. பி. ராமசாமி ரெட்டியார் அவர்கள் காலத்திலும் எப்படி எல்லாக் கட்சிக்காரர்களையும் அன்போடு நடத்திக்கொண்டு போனார்களோ எல்லோரையும் நல்ல ஒரு மனப்பான்மையோடு நடத்திக்கொண்டு போனார்களோ அந்த விதமாக நீங்கள் நடத்த வேண்டும். சென்ற 4 வருஷ காலமாக அந்த "ரெஸ்பெக்ட்" ரொம்ப "லாகிங்" (Lacking) ஆக இருக்கிறது என்பதை மரியாதையோடு சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். "கான்ஸ்டிடியூஷன்" படி நாம் ஒரு ஜனநாயக நாடு என்ற முறையில் இருக்கிறோம். எதிர்க்கட்சியில் ஒருவன்கூட இருக்காத நிலைமை ஏற்பட்டால் அப்பொழுது "கான்ஸ்டிடியூஷனை" மாற்றியாக வேண்டும். அந்த நிலைமை ஏற்படாமல் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[Sri D. S. Authimoolam] [13th March 1959]

இந்த “மினிஸ்டர்கள்” “டூருக்கு” (Tour) போகும்போது தங்கள் ஆட்களை நிறைய அழைத்துச் செல்லுகிறார்கள். “மினிஸ்டர்கள்” அங்கிருந்து சென்ற பிறகு ஏதாவது காரியம் ஆகவேண்டுமென்றால் அந்த ஆட்களை அணுகினால்தான் காரியம் நடக்கும் என்று பொது ஜனங்கள் நினைத்துக் கொள்ளுகிறார்கள். (Tour programme) டே ப்ரோகிராம் போடும் போது கட்சி ஆட்களைப் பூராவும் வைத்துக்கொண்டு போடுவது சரியல்ல. ஆபீசர்களைக் கலந்துகொண்டு இந்த (Tour) டே ப்ரோகிராமைப் போட்டு அதன்படி போய்க்கொண்டிருந்தால் அந்தக் குறிப்பிட்ட ஆட்களுக்கு முக்கியத்துவம் ஏற்படாமல் இருப்பதோடு ஜில்லாக்களிலும் சிபார்சு செய்ய வேண்டுமென்ற சூழ்நிலை குறைந்து விடும். இப்பொழுது பார்த்தால் சாதாரண ப்யூன் வேலை முதற்கொண்டு, மாதம் 15,000, 20,000 ரூபாய் சம்பாதிக்கக்கூடிய ஸ்டாக்கிஸ்ட், கண்ட்ரோலர் ஆகியவைகள் உட்பட கிடைப்பதற்கு சிபார்சு செய்யவேண்டியிருக்கிறது என்று ஜனங்கள் நினைக்கிறார்கள். இந்த மாதிரி சூழ்நிலையை மாற்றவேண்டும். இந்த மாதிரி ஒரு சூழ்நிலை இருக்கிறது என்பதை மந்திரி சபை கட்டாயம் ஒப்புக் கொள்ளும் என்று நான் நினைக்கிறேன். இதற்காகத்தான் ராஜாஜி அவர்கள் காலத்தில் ஒரு சர்க்குலர் அனுப்பினார்கள். அந்த மாதிரி ஒரு சர்க்குலர் இன்டர்பரன்ஸ் (Interference) கூடாது என்று அனுப்ப யோசனை செய்து அந்த முறையில் அனுப்பி திருப்பு முனையில் திரும்ப வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இப்பொது எலக்ஷன் விஷயங்கள் பற்றிச் சொன்னார்கள். தொகுதிகள் இன்னும் சிறிதாக்கப்பட வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அதை யெல்லாம் நான் ஒத்துக்கொள்ள முடியாது. இப்பொழுது இருக்கும் எண்ணிக்கையே அதிகம், 150 உறுப்பினர்களாகக் குறைந்தால் நல்லது என்று நான் நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறேன். இப்பொழுதே 5 நிமிஷம், 10 நிமிஷம்தான் பேச முடிகிறது. எலக்ஷன் முறையை மாற்றியமைக்கச் சர்க்கார் யோசனை செய்யவேண்டும். மத்திய சர்க்காரிடம் சொல்லி, பார்ட்டி படி எவ்வளவு ஒட்டு கிடைத்திருக்கிறதோ, அந்த பர்சென்டேஜுக்கு (Percentage) தகுந்தபடி அந்தந்தக் கட்சியிலுள்ள உறுப் பினர்கள் எண்ணிக்கை அமைய வேண்டும். அந்த மாதிரி அனுப்பினால் சுயேச்சை மெம்பர்கள் அடிபட்டுப் போவார்கள். சுயேச்சை என்று பேப்பர் களில் போடும்போது எனக்கு மானக்கேடாக இருக்கிறது. ஆனால் வேறு வழி இல்லை. “சுதந்திரா” என்று போடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இந்த நாட்டிலுள்ள கட்சிகள் சரியானபடி வேலை செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னால், எலக்ஷன் முறையை மாற்றியமைத்தால் தான், பர்சன்டேஜ்படி ஒவ்வொரு கட்சிக்கும் ஸ்தானம் ஒதுக்கினால்தான் தகுந்த மாதிரி “ரெபர்சன்டேஷன்” கொடுக்க முடியும். அப்படிச் செய்தால்தான் ஜனநாயகம் நம்முடைய நாட்டில் இருக்கும். இல்லையென்றால் “சிங்கிள் பார்ட்டி ரூல்” (Single party rule) ஆக வந்து விடும். மற்றபடி “கான்ஸ்டிடியூன்சி” (Constituency) இப்பொழுது இருக்கிறபடி இருந்தால் போதும். இதை விடச் சிறிதாக வேண்டாம். பெரிதாகக் வேண்டுமானால் யோசிக்கலாம். எலக்ஷன் முறை இப்பொழுது ஏதோ ஓரளவு திருப்தியாக நடந்துகொண்டிருக்கிறது. இப்பொழுது எலக்ஷனாக் காக செலக்ஷன் ஆப் கான்ஸ்டிடியேன்ஸ் செய்வதில் இப்பொழுது இருப்பதை விட கொஞ்சம் நல்ல முறையில் இருக்க வேண்டும் என்று கூற விரும்புகிறேன்.

MR. SPEAKER : How is it relevant to the discussion ? How is the Minister responsible and how is the Assembly responsible ?

SRI D. S. AUTHIMOOLAM : Though it is not relevant, still I am . . .

13th March 1959]

MR. SPEAKER: If it is not relevant, the hon. Member himself is ruling it out of order; I do not come into the picture. (Laughter.)

SRI D. S. AUTHIMOOLAM: முக்கியமான “ஐடங்களைப்” பற்றிச் சொல்லி விட்டேன். மற்றப்படி இந்த மினிஸ்டர்கள் “பே” (Pay) பற்றி இந்த நாட்டில் ஏதோ ஒரு அபிப்பிராயம் உண்டு. அதில் “ஜெனரலாக” ஒரு மாறுதல் உண்டாகவேண்டுமென்று சொன்னால், கராச்சித் தீர்மானத்தை ஆதரித்து ஒரு சில காரியங்களைச் செய்ய வேண்டும். ரொம்பப் பெரியவர்களுக்கு நான் யோசனை சொல்லிக்கொண்டிருப்பதாக நினைக்கக்கூடாது. நாளாவட்டத்தில் பொதுவாக “எக்ஸ்பென்டிசர்” கூடி விட்டதால், மந்திரிகள் சபை இதற்கு ஒரு முன் மாதிரியாகக் காண்பிக்க வேண்டும். அப்படியானால்தான் இந்த நாட்டில் சரியான நிர்வாகம் நடக்கிறது என்று ஜனங்களுக்கு நம்பிக்கை ஏற்படும். இதைக் கவனித்துச் செய்யவேண்டும்.

மந்திரி சபையார் சில விஷயங்களில் கொஞ்சம் தைரியமாகச் சில நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும். ஏற்கெனவே நான் இங்கு பேசும் போது கருணையாற்றைப் பற்றி உங்களுக்குக் கொஞ்சம் கருணை பிறக்க வேண்டுமென்று சொன்னேன். இரண்டு மாதங்களுக்கு முன்பு கனம் மராமத்து மந்திரியவர்கள் திருநெல்வேலிக்கு வந்திருந்தார்கள். அங்கு ஓர் “கான்பரன்ஸ்” கூட்டியிருந்தார்கள். மராமத்து சம்பந்தமாகப் பேசுவதற்காக அதைக் கூட்டி இருந்தார்கள். நான் அப்பொழுது கருணையாற்றைப் பற்றிச் சொன்னேன். ஏற்கெனவே “சாங்ஷன்” ஆகிவிட்டது என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். உடனே நான் பேசவேண்டிய அவசியமில்லை என்று சொல்லிவிட்டு உட்கார்ந்துவிட்டேன். இப்பொழுது 2, 3 நாட்களுக்கு முன்னால் அதைப்பற்றி விளக்கத்தை அறிந்து கொள்வதற்காக ஒரு கேள்வியைக் கேட்டேன். ஏனென்றால் தொகுதியில் போய் இதைப்பற்றிச் சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. ரெவின்யூ போர்டில் சில நிலைமைகளைப் பரிசீலனை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று பதில் சொன்னார்கள். நான் இதற்குள்ளாகவே “அச்சீவ்மெண்ட் (Achievement) ஆகிவிட்டது” என்று ஒரு நோட்டீஸ் அச்சடித்து விநியோகித்து விட்டேன். எனக்கு அவர்கள் ஓட்டு போடவேண்டுமாதலால் 5,000 நோட்டீஸ் அச்சடித்து வெளியிட்டுவிட்டேன். இப்பொழுது தொகுதிகளைப் போனவுடன் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று கேள்விகேட்டால் என்ன பதில் சொல்வது என்று தெரியவில்லை. ஆகவே இந்த கருணையாற்று விஷயத்தைக் கொஞ்சம் கருணையோடு பார்க்கவேண்டுமென்று தாழ்மையோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஜில்லாக்களைப் “பைபர்கேட்” (Bifurcate) பண்ணவேண்டுமென்று கனம் முத்தைய்யாச் செட்டியார் அவர்கள் மிக நன்றாக எடுத்துச் சொன்னார்கள். இது திருநெல்வேலி ஜில்லாவுக்கு ரொம்பப் பொருத்தமாக இருக்கிறது. திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் இப்பொழுது 25, 26 லட்சம் ஜனத்தொகை இருக்கிறது. ஆனால் பக்கத்தில் உள்ள கன்யாகுமரி மாவட்டத்தின் ஜனத்தொகை 8½ லட்சந்தான். திருநெல்வேலி ஜில்லாவிலுள்ள சில பகுதிகளை கன்யாகுமரிக்கு மாற்றி—அம்பாசமுத்திரத்தை மாற்றி விடாதீர்கள்—நாங்குளேரி தாலுக்கா போன்றவைகளை மாற்றி—பழக்கவழக்கங்கள், பொருளாதாரம் ஆகிய விஷயங்களையெல்லாம் பற்றி யோசித்து அதை இணைக்கவேண்டும். அந்த மாதிரிச் செய்தால் நல்ல நிர்வாகம் நடக்கமுடியும். பெரிய ஜில்லாக்களாக இருந்தால் பல காரியங்களை ஜில்லா கலெக்டர்களால் திறமையாகச் செய்யமுடிவதில்லை.

“மினிஸ்டர்” டூர் (Tour) விஷயமாக புது முறையைக் கையாண்டு எங்கள் எல்லோருக்கும் நல்ல சேவை செய்வதற்குள்ள வாய்ப்பை அளிக்க வேண்டுமென்று வணக்கத்தோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[13th March 1959]

12-10 p.m. SRI A. S. SAHAJANANDA : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, சர்க்கார் கோரியிருக்கிற இந்த மானியத்தை ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். முக்கியமாக ஒரு நாட்டின் உயிர் கவர்னர்தான். ஏற்கனவே இருந்த கவர்னர்கள் பதினேயாயிரம் சம்பளம் வாங்கியிருக்கிறார்கள். அப்போது ஆந்திராவும் சேர்ந்து இருந்தது. இருந்தும் வருமானம் ரூ. 15, 16 கோடிதான். இப்போது சென்னை மாகாணத்திற்கு மத்திரம் ரூ. 71 கோடி வருகிறது என்றால் இப்போது ராஜ்யத்தின் தலைவராக—ராஜாவாக— இருக்கக்கூடிய கவர்னருக்கு நாம் கொடுக்கும் சம்பளம் அதிகம் இல்லை. இரண்டாவது மந்திரிகளுக்குக் கொடுக்கிற சம்பளமும் குறைவு. ஏற்கனவே இருந்தவர்கள் ஐயாயிரம் ஆராயிரம் வாங்கினார்கள். இரட்டை ஆட்சியில்கூட 4 ஆயிரம் வாங்கினார்கள். இப்போது ஹைக்கோர்ட் ஜட்ஜுக்கு இருக்கிற சம்பளம்கூட இல்லை. மந்திரிகள் என்றால் அவர்களுக்குச் சம்பளம் அதிகம் இருக்கத்தான் வேண்டும். குறிப்பாக நம் மந்திரிகளைப்பற்றி இல்லை. பலர் தங்களுக்குள்ள அந்தஸ்தை வைத்துக்கொண்டு இந்தப் பதவி கிடைத்தவுடன் தங்களுடைய சொத்தைப் பெருக்கிக் கொண்டேயிருக்கிறார்கள். இப்போது இருக்கக்கூடிய மந்திரிகள் வேண்டுமானால் தங்களுக்குக் கிடைக்கிற சம்பளத்தைக்கூடச் செலவழித்துவிட்டு நிரபராதிகளாகத்தான் இருக்கிறார்கள். இவர்கள் மேலே குறை சொல்ல முடியாது. சிலர் சொல்லலாம். தாய்ப்பால்தான் குழந்தைகளைக் காப்பாற்றுகிறது. அதில் விஷம் இருக்கிறது என்று ஆராய்கிறவர்கள் இருக்கலாம். அப்படி இப்போதுள்ள மந்திரிகளின் மீது குறைகற்பிக்கிறவர்கள் தாய்ப்பாலில் நஞ்சு ஆய்வதற்கு ஒப்பத்தான் நடக்கிறார்கள்.

அதோடு மந்திரிமார்கள் எல்லாம் காங்கிரசுக்கு அதிகச் சலுகை கொடுக்கிறார்கள் என்று சொல்வது இருக்கிறதே அது சத்தத் தவறு. என் தொகுதியை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். மருகன் வாங்கி விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கிறார்கள். அதிலும் அநேகம் கம்யூனிஸ்டுக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களுக்கும் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதை நான் நிரூபிப்பேன். ஏனென்றால் நான்தான் கிட்ட இருந்து கொடுத்தவன். "சர்க்கார் ஒருதலைப் பட்சமாக நடக்கிறார்கள் என்று சொல்லுவதும் தவறு. இதற்கு திருஷ்டாந்தமாக இன்னொன்று சொல்வேன். நமது முதல் மந்திரி காமராஜ் நாடார் அவர்கள் எங்கள் ஹாஸ்டலுக்கு ஒரு வார்டன் போட்டார்கள். அவர் ஜஸ்டிஸ் கட்சியைச் சார்ந்தவர். ஆகவே இந்தச் சர்க்கார் ஒருவரைப் போடுவது என்றால் கட்சியைப் பார்த்துப் போடுவது ஒன்றும் இல்லை. இப்படிப் பேசுவது கட்சிப் பிரசாரத்திற்கு உபயோகப்படுமே தவிர உண்மையான விஷயம் அல்ல. மந்திரிமார்கள் வெளியிடங்களுக்குப் போவதால் மந்திரிமார்கள் வருகிறார்கள் என்பதற்காக ரோடுகள் போடுகிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். இதுவும் அபிவிருத்திதான். இருந்தாலும் ரோடுகள் இல்லாத இடங்களில் கார்டுவை நிறுத்திவிட்டு கால்நடையாகவே மந்திரிகள் போவதையும் பார்த்திருக்கிறேன். குறிப்பாக ஸ்ரீ கக்கன் அவர்கள் தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்கிறபோது கால்நடையாகவே பல இடங்களுக்கு நடந்து சென்றார்கள். சாப்பாட்டைக் கூட கவனிக்க வில்லை. அப்படியிருக்க மந்திரிமார்களைப்பற்றி ஒருதலைப்பட்சமாக பல புகார்கள் சொல்வது அவ்வளவு விசேஷமாக இல்லை.

கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, உங்கள் முன்னிலையில் மந்திரிமார்களைப் பற்றிப் பேசும்போது இதைச் சொல்லலாம். இங்கே அசெம்பளி மெம்பர்களுக்கு மிக அசௌகரியமாக இருக்கிறது. நான் நீரோக்காரன். போன மாதம் 19-ம் தேதி நான் இங்கே வந்திருந்தபோது அவசரமாக ஒண்ணுக்குப் போகவேண்டும் என்று லெட்ரினேத் திறக்கச் சொன்னால் மாட்டேன் என்று விட்டார்கள். இதைப் பூட்டிப் பூட்டி வைத்து விடுகிறார்கள். அசெம்பளி முடிந்தவுடனேயே இவர்கள் இப்படிச் செய்வது ஒரு பெருங்குறை. அதோடு டி.ஏ. பாரம் பூர்த்தி செய்து கொடுத்து செக் வாங்குவதற்குள் மதியானம் வா, காலையில் வா என்று அநேக

13th March 1959] [Sri A. S. Shahajananda]

தடவைகள் இழுத்தடிக்கிறார்கள். இங்கே கூட கரப்ஷன் நடந்திருக்கக் கூடிய விஷயத்தை நேற்று பேப்பரில் பார்த்தேன். இந்தக் குறைகள் எல்லாம் நீங்க வேண்டும். மெம்பர்களுக்கு இங்கே வசதி இருக்க வேண்டும். அதோடு இன்னொன்று. மெம்பர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகிற அலவன்சு போதாது. வீட்டை விட்டுக் கிளம்புகிற காலத்திலேயே நூறு நூற்றைம்பது ரூபாய் நாங்கள் எடுத்து வர வேண்டியிருக்கிறது. தினசரிப் படியை மக்கள் சபை மெம்பர்களுக்குக் கொடுப்பதில் பாதிவாவது இங்கே கொடுக்கும்படி செய்யவேண்டும். இரண்டாவது மாதச் சம்பளம் 150 ரூபாய் என்பதை—நான் ஒன்றும் அதிகம் கேட்கவில்லை—250 ரூபாயாக வாவது கொடுக்க வேண்டும். ஜனங்களிடத்திலே லட்சக்கணக்கில் செலவு செய்து, கஷ்டப்பட்டு இங்கே வந்திருக்கும்போது இங்கே கொடுக்கிற பணம் போதுமானதாக இல்லை. உணவுப் பொருள் விலை விஷம் போல வறியிருக்கிறது. மருந்துகளை எடுத்துக் கொண்டால் விலை மிக உயர்ந்திருக்கிறது. உலகத்தில் இப்போது ஜீவனம் பண்ணுவதே கஷ்டமாக இருக்கிறது. அதுவும் விவசாயத் தொழிலாளர்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அரைப்படிசூடக் கேட்டால் போதும், வேலைக்கே வேண்டாம் என்கிறார்கள். இப்படி உரையூர், சாத்தனூர் முதலிய இடங்களில் எல்லாம் நடக்கிறது. பசியும், பட்டினியுமாகச் சாகிறார்கள். ஆகையால் விலைவாசியைக் குறைப்பது அவசியம். தொழில் மந்திரி அவர்கள் வேண்டுமானால் சர்வாதிகாரத் தன்மையை வாங்கிக்கொண்டு 1950-ம் வருஷத்தில் என்ன விலைவாசி இருந்ததோ அதே விலைக்கு இப்போது விலையை இருக்க முயற்சிக்கவேண்டும். விலைவாசி இறங்கிப் போய்விட்டால் பஞ்சப்படியைநிறுத்தி விடலாம். இப்படி ஜனங்களுக்கு சௌகர்யமாகப் பல காரியங்களைச் செய்ய வேண்டும். நான் இந்த மானியத்திற்காக ஒதுக்கப்படும் தொகையைப் பூர்ணமாக ஆதரிக்கிறேன். இவ்வளவு சிக்கனமாக நமது அமைச்சர் அவர்கள் நடந்து கொண்டு வரும்போதே அவர்களைப் பற்றி தவறாக பேசுவது தகாது என்று சொல்லிக்கொண்டு இந்த மானியத்தை ஆதரிக்கின்றேன்.

* SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI : தலைவர் அவர்களே, வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். பல உறுப்பினர்கள் இந்த அரசாங்க நிர்வாகத்தைப் பற்றியும், குறிப்பாக அமைச்சர் அவர்கள் எம்.எல்.ஏ.க்களிடமும், நாட்டு மக்களிடமும் நடந்து கொள்கிற முறையைப் பற்றியும் கூறினார்கள். என்னைப் பொறுத்த வரையில் ஒரு சில வார்த்தைகள் கூறிக்கொண்டு நான் முடித்துக்கொள்கிறேன்.

பொதுவாக இந்த நாட்டிலே நாம் விவசாயத்தைப் பெருக்க வேண்டும். தொழிற்சாலைகளை வளர்க்கவேண்டும். இப்போதுள்ள சமுதாயத்திலுள்ள ஏற்றத் தாழ்வுகளை மாற்றி சமதர்ம சமுதாயத்தை சமாதானமான முறையில் அமைக்கவேண்டும் என்ற உன்னதமான லட்சியத்தை நோக்கி சென்றும் கொண்டிருக்கிறோம். இதில் கட்சி வேறுபாடு இல்லாமல் எல்லோரும் ஒத்துழைக்கவேண்டிய கடமை உண்டு. ஆனால் லட்சியம் என்ன இருந்த போதிலும், கொள்கை என்ன இருந்த போதிலும் நடைமுறையில் காரியங்களைச் செயல்படுத்தும்போது தவறுகள் வருகின்றன. சில சமயங்களில் உயர்ந்த இடங்களில் இருந்தே தவறுகள் வருகின்றன. அவற்றில் ஒரு சிலவற்றை எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

பொதுவாக அமைச்சர் அவர்கள் றீர் புரோகிராம் போடுவதைப்பற்றி பல அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். எல்லா இடங்களிலும் என்னென்ன பிரச்சினைகள் இருக்கின்றன என்பதைப் பற்றி ஜில்லாவாரியாக றீர் புரோகிராம் போட்டு அவரவர்களுடைய குறைபாடுகளை நேரடியாக விசாரித்து அதை நீக்குவதற்கான வழிவகை செய்யவேண்டும். இதை முக்கிய பிரச்சினைகளாக எடுத்துக்கொண்டால் மிகவும் நல்லதுதான். இவ்வாறு நான் முன்னிருந்த ராஜ்யத்தில் அதாவது கேரள ராஜ்யத்தில்

[Sri T. S. Ramaswamy Pillai] [13th March 1959]

ஆங்காங்கே உள்ள ஜனப் பிரதிநிதிகளை கலந்து ரீர் புரோகிராம் போட்டிருக்கிறார்கள். இதை ஏன் சொல்லுகின்றேன் என்றால் நான் பல வருஷங்களாக அந்த மந்திரி சபைகளைப் பார்த்திருக்கிறேன். அதாவது, ஏழு மந்திரி சபைகளைப் பார்த்திருக்கிறேன். ஒவ்வொன்றும் ஒன்றரை வருஷகாலத்திற்குள் மாறி விடக் கூடியதாக இருந்தன. ஆனால் இங்கே ரீர் புரோகிராம் கலெக்டர் மூலமாகத்தான் போடப்பட்டு வருகிறது. அதாவது ஜில்லாக்களிலே கலெக்டர்கள்தான் பெரிய அதிகாரிகள். அவர்கள்தான் மாணார்க் போன்று அதிகாரம் செலுத்தி வருகிறார்கள். அவர்களை ஆலோசனை கேட்டு விட்டு ரீர் புரோகிராம் போட்டு விடுகிறார்கள். ஜனநாயகத்திற்கு அடிப்படையாக உள்ள ஜனப் பிரதிநிதிகளை ஆலோசனைக் கேட்பதே இல்லை. அவர்களைக் கலந்து ஆலோசித்து பிரயாணம் செய்வதுதான் முறை. கலெக்டர்களில் சிலர் நல்லவர்களாகவும் சிலர் கெட்டவர்களாகவும் இருக்கலாம். அவர்கள் தங்கள் கீழுள்ள சிப்பந்திகளைக்கொண்டு கலெக்டரும் அமைச்சர் அவர்களும் ரீர் புரோகிராம் பற்றி முடிவு செய்வது சரியல்ல. என்னுடைய தொகுதிக்கு மந்திரி அவர்கள் வந்தார்கள், அப்போது கலெக்டர் அவர்கள் கூட்டத்திற்கு தலைமை தாங்குவதாகவும் மந்திரி அவர்கள் பேசுவார்கள் என்றும் அறிவிக்கப்பட்டது. ஒரு கிராமத்தின் தலைவர்களுக்கு கூட்டத்தில் கலந்து குறைகளைக் கூற அவகாசம் கொடுக்கவில்லை என்று கூட்டத்திற்கு போகமாட்டோம் என்றார். பின்னால் அவர்களிடம் நல்ல வார்த்தை கூறி கூட்டத்தில் கலந்துகொள்ள ஏற்பாடு செய்தோம். என்னுடைய ஜில்லாவில் கட்சி வேறுபாடற்ற ஆறு அங்கத்தினர்கள் மந்திரி அவர்களுக்கு சில குறைபாடுகளை எடுத்துரைத்திருந்தும் அது கவனிக்கப்படவில்லை. வருந்தி வருந்தி அமைச்சர் அவர்களுக்கு எடுத்துரைத்திருந்தும் கூட எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை. அதாவது ஒரு ஹைவேல் என்ஜினியரை மாற்றக்கூடாது என்று சொன்னோம். ஒரு சிறிய கண்ட்ராக்டர் முயற்சியால் அவர்கள் மாற்றப்பட்டு விட்டார்கள். ஜனநாயகத்தினுடைய பிரதிநிதிகள் எத்தனையோ மனுக்கள் போட்டிருந்தாலும் அவர்கள் அந்த என்ஜினியரை மாற்றி விட்டார்கள். குறிப்பாக 6 எம்.எல்.ஏ.க்கள் அமைச்சர் அவர்களிடம் கூறி இருந்தும் கூட மாற்றிவிட்டார்கள். ஜனப்பிரதிநிதிகள் கூறியிருந்தும் கூட ஒரு விதமான பலனும் ஏற்படவில்லை. ஸ்ரீ விஸ்வநாதம் அவர்களும் கூட இது சம்பந்தமாக கேள்வி நேரத்தில் கேள்வி கேட்டிருந்தார்கள். இவ்வாறு என்ஜினியரை மாற்றுவது என்ற கொள்கை யார் நிர்ணயிப்பது என்று தெரியவில்லை. அங்குள்ள பிரதிநிதிகள் என்ன சொல்லுகிறார்களோ அவ்விதம் சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். ஒரு சமயம் முதல் முதலாக நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் எங்கள் ஜில்லாவிற்கு வந்தபோது ஒரு கூட்டத்தில் “கலெக்டர் அவர்களே, பொதுமக்களே” என்று ஆரம்பித்தார்கள். இன்னும் மற்றொரு அமைச்சரும் கலெக்டரை கலெக்டர் துரை என்று அழுத்தி சொல்லியிருக்கிறார். அவ்வாறு அழைப்பதால் அங்குள்ள மக்கள் என்ன நினைத்துக்கொள்ளுகிறார்கள் என்றால் கலெக்டர்தான் எல்லாவற்றிற்கும் தலைவர் என்று தவறாக புரிந்துகொள்ளுகிறார்கள். அப்பொழுது ஜனநாயக பிரதிநிதிகளை கவனித்து அவர்களுக்கு அதிக மதிப்பு கொடுப்பதாக தெரியவில்லை.

கல்லூரிகளில் அட்மிஷன், உத்தியோக நியமனம், உத்தியோக உயர்வு இவைகளில் உள்ள ஊழல்களைப் பற்றி ஏற்கெனவே நான் முன்னால் கூறியிருக்கிறேன். இது மாதிரி பல விஷயங்களிலே **favouritism** ஓரளவு இருக்கிறது. ஆபீசர்கள் நேர்மையாக நடப்பது சர்க்காருடைய நேர்மையினால்தான். ரூ. 8,600 கூட்டுறவு சங்கத்தில் டிபால்டேஷன் ஏற்பட்டதாக, அனாதை கண்டு பிடித்துக் கொடுத்த ஒரு கோவாபரேட்டில் டிபார்ட்மென்ட் சீனியர் இன்ஸ்பெக்டர், சம்பந்தப்பட்ட **Inspector** அவரிஸ் டென்ட் டைரக்டர் ஆப் பிஷ்ரிஸ் அவர்களின் உத்தரவின் பேரில் மாற்றப்பட்டார். கையாடல் செய்ததாக கூறப்பட்டவர் மீது 8 ரிமைண்டர்கள் அனுப்பப்பட்டன. வேறு நடவடிக்கைகள் எடுக்கவில்லை. ஆனால் நேர்மையாக நடந்த, கடமையைச் செய்த இன்ஸ்பெக்டர் மாற்றப்பட்டார். சாதாரணமாக இது மாதிரி செய்யவேண்டுமென்றால் ரிஜிஸ்ட்ரார் ஆப்

13th March 1959] [Sri T. S. Ramaswamy Pillai]

கோவாப்பரேட்டிவ் சொசைட்டியைத்தான் கலந்து ஆலோசித்துச் செய்ய வேண்டும். அந்தக் காலத்திலே இப்பொழுது அமைச்சராக இருக்கும் ப்ரீமதி லூர்தம்மாள் அவர்களின் புருஷன்தான் அந்த நிர்வாகத்திற்குப் பிரசிடெண்டு. அவர்கள் சொன்னதின் பேரில்தான் இந்த சீனியர் கோவாப்பரேட்டிவ் இன்ஸ்பெக்டரை மாற்றியிருக்கவேண்டும். அவர்களை கடலுருக்கு மாற்றி விட்டார்கள்.

MR. SPEAKER: Is the hon. Member sure that the Hon. Minister interfered, because her husband was the President? Otherwise this sort of allegation would not be correct. He is joining 1 and 1 and making it 2. Is he sure that his allegation is correct?

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI: I am speaking with all responsibility, Sir. ஏன் அவரை மாற்றவேண்டும், அவர் என்ன குற்றம் செய்தார் என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன்.

MR. SPEAKER: I am sorry to intervene. If any other Minister, within whose jurisdiction he is, had transferred that gentleman, the hon. Member cannot blame the Minister for Local Administration. But if she had transferred, then the hon. Member is entitled to . . .

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI: I do not say that she did it.

MR. SPEAKER: Why does the hon. Member drag in somebody's name?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: It is an insinuation that the Local Administration Minister transferred a particular officer. I do not know the facts, and I do not also know how far the hon. Member is correct even with regard to the fact. Even taking for granted that all this is a fact or what he says is true, how does he infer that the Local Administration Minister transferred him, because her husband was involved? All this is an insinuation unless supported by facts. Simply because he has got the privilege of speech, he should not abuse that privilege.

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI: I am fully responsible for what I say. I am not abusing the privilege.

MR. SPEAKER: The hon. Member may take the responsibility. But I think it is not correct to say that the transfer was made by the Minister for Local Administration.

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI: I did not say that.

MR. SPEAKER: It is a veiled method of saying that she is responsible.

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI: அவர் ஒருமனு கொடுத்திருந்தார். இதைப்பற்றி ஒரு ஷார்ட் நோட்டீஸ் கேள்வி கொடுத்திருந்தேன். அதை ரிஜக்ட் செய்து விட்டார்கள். அதன்பின் என் நண்பர் கோவிந்தசாமி அவர்கள் இரண்டு மாதங்களுக்கு முன் கேள்வி அனுப்பினார்கள். இது வரையில் பதிலில்லை.

[13th March 1959]

MR. SPEAKER : How can the hon. Member say that?

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI : ஏன் மாற்றவேண்டும்? அவர்கள் என்ன குற்றம் செய்தார்கள் என்று நான் கேட்கவிரும்புகிறேன்.

12-30
P.m.

MR. SPEAKER : The hon. Member cannot make an allegation and get off with it. If it is a short notice question, it is the duty of the Speaker to admit it or reject it. If a question is not answered, it may be that the answer is not ready in the department. The hon. Member is not correct in joining 2 and 2 and saying that it is the Minister for Local Administration who has done it, or as a result of her intervention some other Minister has done it. This is very wrong. I hope the hon. Member would not proceed on this line.

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI : இது எப்படி முடிந்தது என்று அரசாங்கம் நிச்சயம் பார்க்க வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். இதற்கு கனம் அமைச்சரும் பதில் சொல்ல வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இவ்வாறு அந்த அதிகாரி தம் கடமையை நிர்ப்பயமாகவும் நிர்நாட்சன்யமாகவும் செய்தார் என்பதைத் தவிர அவரைப் பற்றி வேறு என்ன சொல்ல முடியும்? எதற்காக அவரை அர்ஜெண்டாக, ஒரே நாளில், மாற்ற வேண்டும் என்பது பற்றி விளக்க வேண்டும் என்று கனம் அமைச்சரைப் பணிவுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவரை மாற்றுவதில் ஏன் அவ்வளவு அர்ஜென்ஸி? அவர் என்ன தப்புச் செய்து விட்டார்? சாதாரணமாக இந்த இலாகாவிலுள்ள அதிகாரிகளை கோவாப் ரேடிங் ரொஜிஸ்டிராரின் அனுமதியின்றி “பேரெண்ட்” டிபார்ட்மெண்டிற்கு மாற்ற முடியாது. அப்படி இருக்க, கனம் முதல் அமைச்சரிடம் நேரிடையாகச் சென்று சொன்னதன் பிறகு அவர் மாற்றப்பட்டார். அதற்குப் பிறகு வேறு விஷயங்களும் நடந்தன.

SRI K. ANBAZHAGAN : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, இந்த ஆண்டுக்கான நிதி நிலை அறிக்கையையொட்டி அரசாங்கத்தலைவர்கள் பெறுகின்ற ஊதியத்தையும் தேர்தல் இவைகளையொட்டிச் செலவாகிற தொகையையும் குறித்த மானிய கோரிக்கையை இந்த மன்றம் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்ற பிரேரேபணைக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் வெட்டுப் பிரேரேணையை ஆதரித்துப்பேசும் முறையில் சில கருத்துக்களைத் தெரிவிக்கிறேன். கூட மன்றத்தில் பேசும்போது பொதுவாக ஏற்படும் ஒரு குறையைத் தெரிவிக்க நான் விரும்புகிறேன். குற்றச்சாட்டுகளைச் சொல்வது என்பது ஒரு வகை. குறைகளை எடுத்து மொழிவது என்பது மற்றொரு வகை. குறைகளை எடுத்துச் சொல்லும்போது கூட அவைகளை யெல்லாம் குற்றச்சாட்டுகள் என்று கருதி அவைகளைச் சொல்லவொட்டாது தடுக்க மதிப்பிற்குரிய அமைச்சர்கள் முயன்றால், அரசாங்கத்திலுள்ள குறைகள் அப்படியே அரசாங்கத்திற்குள்ளேயே இருந்து அரசாங்கத்திற்குள் புறையோடிப் போகுமே தவிர, அத்தகைய செய்கை நாடு சீர்திருந்துவதற்கோ அரசாங்கம் சீர்திருந்துவதற்கோ பயன்படாது என்பதை முதலில் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். அரசாங்கத்தார் செய்யும் நன்மைகளை ஆளும் கட்சியினர் பாராட்டினாலும், மக்களிடம் குறைகள் மலிந்திருப்பதால் மக்களின் சார்பில் பேசும்போது ஆளும் கட்சி அங்கத்தினர்கள் கூட குறைகளை தெரிவித்திருக்கிறார்கள். மாற்றுக் கட்சியினர் குறைகளை மட்டுமே சொல்கிறார்கள் என்று ஆளும் கட்சியினர் வருந்துவது நாட்டுக்கு நல்லதல்ல.

மதிப்பிற்குரிய அமைச்சர்கள் உத்தியோகஸ்தர்களைப் போல் பல கடமைகளைச் செய்கிறார்கள் என்பதில் எனக்கு எந்த விதமான கருத்து மாறுபாடும் இல்லை. மதிப்பிற்குரிய அமைச்சர்கள் வெறும் உத்தியோகஸ்தர்களாக மட்டும் அல்லர். அவர்கள் வெறும் உத்தியோகஸ்தர்களாய் மட்டும் இருந்தால் அவர்கள் அலுவலகத்தில் செய்யும் காரியங்களை மட்டும் செய்வது போதுமானதாக இருக்கும். அமைச்சர்கள் எந்தக் கட்சியை

13th March 1959] [Sri K. Anbazhagan]

சார்ந்திருந்தாலும் அவர்கள் காரியங்களை ஜனநாயக பூர்வமாக நிறைவேற்ற வேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள். நாட்டில் ஜனநாயகம் தழைத்தோங்கச் செய்வதற்கும், காரியங்கள் ஜனநாயக முறையில் நடைபெறுவதற்கும் அவர்கள் வழிகாட்டிகளாக இருக்க வேண்டும். மதிப்பிற்குரிய அமைச்சர்கள், சட்ட மன்றத்தில் மாற்றுக் கட்சிகளுக்கு சில அறிவுரைகளைக் கூறுவதால் மட்டும் ஜனநாயகத்தை வளரச் செய்ய முடியாது; கட்சிகளுக்கு நல்லுபதேசங்கள் செய்வதால் மட்டும் ஜனநாயகத்தை வளரச் செய்ய முடியாது. அமைச்சர்கள் நாட்டு மக்களை சந்தித்துப் பேசும்போது ஜனநாயகத்தத்துவத்தை உணர்ந்து பேசினால்தான் ஜனநாயகம் வளரும். மதிப்பிற்குரிய அமைச்சர் திரு. பக்தவத்சலம் திருச்சியில் பேசியதை இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அங்கே அவர் பேசியபோது “ஊராட்சி மன்றத்திற்கு நல்ல தகுதியுள்ளவர்களைத் தேர்ந்தெடுங்கள்” என்று சொல்லியிருந்தால் நான் வருத்தப்பட மாட்டேன். அப்படி இல்லாவிட்டால், “ஊராட்சி மன்றத்திற்கு காங்கிரஸ்காரர்களையே தேர்ந்தெடுங்கள், ஏனென்றால் அவர்கள் நல்லவர்களாக இருக்கிறார்கள்” என்று சொல்லியிருந்தாலும், கட்சி ஆசை அவரை விட்டுப் போகவில்லை என்று தான் கருதியிருப்பேன். ஆனால் அவர் “ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களைத் தேர்ந்தெடுக்காமல் மாற்றுக் கட்சிகளைத் தேர்ந்தெடுத்து அதன் விளைவாக நகரசபை மாற்றுக் கட்சிகளிடம் செல்கிறபோது பல நல்ல காரியங்களைச் செய்ய முடியாது” என்று சொல்லியிருக்கிறார். இதன் உட்பொருளை மதிப்பிற்குரிய அமைச்சர்கள் புரிந்து கொள்வார்கள் என்று நம்புகிறேன். நீங்கள் மாற்றுக் கட்சிகளைச் சேர்ந்தவர்களைத் தேர்ந்தெடுத்தால், சமீபச்சையாளர்களையும் எதிர்க் கட்சிகளைச் சேர்ந்த அங்கத்தினர்களையும் நகர சபைக்குள் விட்டு விட்டால், உங்கள் விருப்பங்களும் எங்களடைய எந்தத் திட்டங்களும், கக்கூஸ் திட்டம், சாக்கடைத் திட்டம் ஆகிய எந்தத் திட்டங்களும், நிறைவேறுது, நகர சபைக்கு சர்க்காரின் மானியத் தொகை கிடைக்காது என்ற கருத்துப்பட்டு ஒரு மதிப்பிற்குரிய அமைச்சர் பேசினால் நீங்கள் ஜனநாயகத்தை எப்படிக் காப்பாற்ற முடியும் என்று கேட்க விரும்புகிறேன். நீங்கள் காங்கிரசுக்கு தாராளமாக வோட்டுக் கேளுங்கள். “நாங்கள் அமைச்சர்கள், சாமானியமானவர்கள் அல்லர், பிச்சைக்காரர்கள் அல்லர், பெரும் பீடத்தில் உள்ளவர்கள்; உங்களுக்கு நல்லது செய்திருக்கிறோம்; எங்களை ஆதரிப்புகள்; எங்கள் கட்சிக்காரர்களுக்கு வோட்டுப் போடுங்கள்” என்று வோட்டுக் கேளுங்கள். அதை விடுத்து “மாற்றுக் கட்சியினரை நீங்கள் ஆதரித்தால் உங்கள் நகரசபை நல்ல திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்குரிய வாய்ப்பைப் பெறுது” என்று சொல்வது மக்களை அச்சுறுத்துவதாகும். மதிப்பிற்குரிய உள்துறை அமைச்சர் அங்கே அவ்வாறு பேசவில்லை என்று மதிப்பிற்குரிய நிதி அமைச்சர் சொல்கிறார். ஆனால் மக்களிடத்தில் அந்தக் கருத்துப் பரவியிருக்கிறது. அதை மாற்ற மதிப்பிற்குரிய அமைச்சர்கள் என்ன செய்திருக்க வேண்டும்? மதிப்பிற்குரிய உள்துறை அமைச்சர் “ஆளும் கட்சியைத் தேர்ந்தெடுக்காதே தேர்ந்தெடுக்காமல் மாற்றுக் கட்சிகளைச் சேர்ந்தவர்களைத் தேர்ந்தெடுத்து, அதன் விளைவாக நகரசபை மாற்றுக் கட்சிகளிடம் செல்கிறபோது பல நல்ல காரியங்களைச் செய்ய முடியாது என்று நான் சொல்லவில்லை. அந்தச் சொற்கள் என் சொற்பொழிவில் இல்லை. அப்படிப்பட்ட அச்சுறுத்தல் என் சொற்பொழிவில் இல்லை. எங்கள் கட்சிக்கு வோட்டளியுங்கள் என்றுதான் நான் சொல்லியிருக்கிறேன்” என்று ஒரு அறிக்கை விட்டிருக்க வேண்டும். பத்திரிகைகளில் தவறான செய்திகள் வந்தால் அதைத் திருத்துவதற்கு இத்தகைய வாய்ப்புகள் ஜனநாயகத்தில் இருக்கின்றன. அந்தச் செய்தி எந்தப் பத்திரிகையில் வந்தது என்பதுபற்றி நாம் கவலைப்பட வேண்டியதில்லை. எப்படி இருந்தாலும் அப்படிப்பட்ட செய்தி பத்திரிகையில் வந்திருக்கிறது. பத்திரிகையில் வந்த செய்தியை இங்கே குறிப்பிட வேண்டாம் என்று மதிப்பிற்குரிய அமைச்சர்கள் சொன்னால், எந்தப் பத்திரிகையைக் குறிப்பிட்டு அவர்கள் இங்கே பேசுகிறார்களோ அந்தப் பத்திரிகையைக் குறிப்பிட்டே இச் செய்தியை நான் இங்கே குறிப்பிட்டேன் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். நாம் பேச்சுக்களில் வெளியிடும் கருத்துக்கள் ஜனநாயகத்தைப் பாதுகாக்கக் கூடியவையாக இருக்க

[Sri K. Anbazhagan]

[13th March 1959]

வேண்டும். அப்படிப்பட்ட கருத்துக்களையே நாம் தெரிவிக்க வேண்டும். அமைச்சர்கள் அதிகார பீடத்திலிருந்து மக்களை அச்சுறுத்தக் கூடாது, அச்சுறுத்த இடம் தரக் கூடாது. ஜனநாயகத்தை அந்த முறையில் பாது காக்க வேண்டும் என்று ஆட்சியாளர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து ஒன்று தெரிவிப்பேன். மக்களுடைய விருப்பம் என்ன என்பது தெரியுமானால் மதிப்பிற்குரிய அமைச்சர்களுக்கு அதை நிறைவேற்ற என்ன தடை இருக்கிறது? இந்த மாநிலத்தில் கன்னியாகுமரி முதல் வேங்கடம் வரை உள்ள மக்களில் யாரும், இந்த மாநிலத்திற்கு தமிழ்நாடு என்று பெயர்வைக்க வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. வேண்டுமானால், மதிப்பிற்குரிய நிதி அமைச்சர் சுற்றுப் பிராயணம் செய்யும் போது என்னை உன் அமைத்துச் செல்லட்டும். அவர் பேசும் அதே கூட்டத்தில், “இந்த மாநிலத்திற்கு தமிழ்நாடு என்று பெயர் வைக்க வேண்டுமென்று மதிப்பிற்குரிய நிதி அமைச்சரிடம் சொல்ல நீங்கள் தயாராயுக்கிறீர்களா” என்று அங்கே கூடியுள்ள மக்களை நான் கேட்கிறேன். “சொல்லுத் தயார்” என்று அவர்கள் சொன்னால், இந்த மாநிலத்திற்கு தமிழ்நாடு என்ற பெயரை மறு நாளை வைத்திவிட வேண்டும். “சிறு கட்சிகள் சொல்வதைக் கேட்டு இம்மாநிலத்திற்கு அப்பெயரை வைப்போமா” என்று மதிப்பிற்குரிய அமைச்சர்கள் கேட்கிறார்கள். இந்தக் கோரிக்கையை விடுப்பவை, சிறு கட்சிகளாக இருக்கலாம். சிறு கட்சியாக இருப்பதில் அவமானம் ஒன்றுமில்லை. ஒரு கட்சி பெரிய கட்சியாக இருந்தபோதிலும் அக்கட்சி தன் கடமையை நிறைவேற்றாததுதான் அவமானம். இந்த மாநிலத்திற்குத் தமிழ்நாடு என்று பெயர் வைக்க முடியாத நீங்கள் வேறு எந்தத் காரியத்தைத்தான் செய்யப் போகிறீர்கள்? மாற்றுக் கட்சிகள் கோருவது ஒருபுறம் இருக்கட்டும். இது மாற்றுக் கட்சிகளின் தனிப்பட்ட விஷயம் அல்ல. இந்த மாநில மக்கள், இந்த மாநிலத்திற்குத் தமிழ்நாடு என்று பெயரிடப்பட வேண்டுமென்று விரும்புகிறார்கள். நீங்கள் ஒரு பெரிய போராளியைப் பாராட்டினாலும், ஒரு நாடகத் தந்தையைப் பாராட்டினாலும், “என் வாழ்நாள் முடிவதற்கு முன்னால் ‘தமிழ்நாடு வாழ்க’ என்று நான் மனமார வாழ்த்த வேண்டும்; அப்போது தமிழ்நாடு என்று அரசாங்கத்தால் இந்த மாநிலத்திற்குப் பெயரிடப்படுவது வேண்டும். இந்த மாநிலத்திற்குத் தமிழ்நாடு என்று பெயரிடப்படுவதை நான் பார்க்க வேண்டும்” என்று ஒரு பெரியவர் சொல்லியிருந்த போதிலுங்கூட, இந்த மாநிலத்திற்குத் தமிழ்நாடு என்று பெயரிட இந்த ஆட்சியாளர்கள் மறுக்கிறார்கள். இது ஜனநாயகமா?

அதற்கடுத்தபடியாக, கவர்னருக்காக இவ்வளவு பணம் செலவழிக்க வேண்டியது அவசியமா? ஜனநாயக வளர்ச்சியில் கவர்னருக்கு இடம் தரக்கூடாது என்று மதிப்பிற்குரிய அம்மையார் பேசினார். “கவர்னர் பதவி என்பது ஒரு இன்ஸ்டிடியூஷன்—அமைப்பு. திரும்பத் திரும்ப அதை எதிர்த்துப் பேசுவதில் என்ன பயன்” என்று மதிப்பிற்குரிய அமைச்சர் சொல்லலாம். சில இன்ஸ்டிடியூஷன்கள், காலத்தையொட்டி தேவையில்லை. இந்தக் காலத்தில் ஜனநாயக வளர்ச்சியில் கவர்னர் இருக்க வேண்டியதில்லை. மேலே பாராளுமன்றம் இருக்கிறது. அதற்கு மேல் சூழ்நிலை காரணமாக ராஷ்டிரபதியாக இருக்கிற திரு. ராஜேந்திர பிரசாத். இந்த இரு அமைப்புகளுக்கும் இடையில் கவர்னர் இருக்கத் தான் வேண்டும் என்ற அவசியம் இன்றைய தினம் இல்லை. இதை பலர் பல்வேறு கோணங்களிலிருந்து எடுத்துச் சொல்லுகிறார்கள். கவர்னரை வைத்து அவருக்காக 67 லட்ச ரூபாய் செலவு செய்வது எழை மக்களுக்கு அதிருப்தியை உண்டாக்குகிறது. காந்திய தத்துவப்படி, இத்தகைய ஆடம் பரமான அமைப்புகள் தேவையில்லை, ஆடம்பரமான செலவுகள் தேவையில்லை. ஆடம்பரமான அமைப்புகளும் ஆடம்பரமான செலவுகளும் வேண்டாம் என்று காந்தி அவர்கள் சொன்னார்கள். அவர் சொன்ன தத்துவத்தை இன்று காங்கிரஸ் ஆட்சியாளர்கள் காப்பாற்றவில்லை. ஆனால் அவர்கள் மற்றவர்களைப் பார்த்து “உங்களுக்கு காந்தியத் தத்துவம் தெரியாது” என்று சொல்லுகிறார்கள். கவர்னர் தகுதியுடையவர், பண்பு

13th March 1959] [Sri K. Anbazhagan]

உடையவர் என்று ஆட்சியாளர்கள் சொல்வார்களானால், ஆடம்பரமான செலவுகள் செய்யாதவரை, வினோபா பாவே அவர்களைப் போன்றவரை, அந்தப் பதவியில் வைக்க வேண்டும். அந்தப் பதவியில், சம்பளம் வாங்க விரும்பாதவர்களை, வினோபா பாவையைப் போன்றவர்களை நியமிக்க வேண்டும். அந்தப் பதவியை கௌரவப் பதவியாக வைத்திருக்க வேண்டும். இல்லாவிட்டால் கவர்னர் சம்பந்தப்பட்ட வேறு செலவுகளைக் குறைத்து கவர்னர் மிகவும் சிக்கனமாக இருக்கிறார் என்று எடுத்துக் காட்ட வேண்டும். இந்தப் பதவியை நீக்குவதற்கு இந்த அரசாங்கத்திற்குத் தரம் இல்லை என்றால், இந்தப் பதவியை நீக்க வேண்டும் என்று மத்திய அரசாங்கத்திடம் இது வற்புறுத்தியிருக்க வேண்டும்; அப்படி இல்லாவிட்டால் மத்திய அரசாங்கமே முன்வந்து இந்தப் பதவியை நீக்கியிருக்க வேண்டும்.

கவர்னர் அமைப்பு தேவையில்லை. அது தேவையென்று கருதினால் மக்கள் அதை வெறுக்காத விதத்தில் நடத்திச் செல்வதற்கு முன்வர வேண்டும். அதேபோல் இன்றையதினம் இந்நாட்டிலிருக்கிற அதிகாரிகளின் சம்பள விகிதத்தில் எவ்வளவு ஏற்றத்தாழ்வு இருக்கிறதென்பதை, பட்டியலைப் புரட்டிப் பார்த்தால் தெரியவரும். அங்ஙனம் பட்டியலைப் புரட்டிப் பார்க்கும்போது, 25 ரூபாய் சம்பளத்திலிருந்து ஆண்டுதோறும் அரை ரூபாய் சம்பள உயர்வு செய்து 30 ரூபாய் வரை போகும் ஊழியர்கள் நம் அரசாங்கத்தில் பணியாற்றி வருகிறார்கள். 2,500 ரூபாய் வரை சம்பளம் வாங்கும் அதிகாரிகளும் இந்த அரசாங்கத்தில் இருக்கிறார்கள். ஆக, 25 ரூபாய்க்கும் 2,500 ரூபாய்க்கும் இடையே இருக்கிற வேறுபாட்டை அமைச்சர்கள் ஒரு கணம் எண்ணிப்பார்க்குமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன். நூறு மடங்கு வித்தியாசம் இருப்பதைக் காண முடியும். இந்த வித்தியாசத்தைப் போக்க வேண்டுமென்று ஆசை எங்களுக்கு இருந்தாய்கூட எங்களால் ஒன்றும் செய்ய முடியவில்லை என்பதையாவது அரசாங்கம் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும். ஏன் இவ்வளவு தாரதமியம் இருக்கிறது? 25 ரூபாய் என்பதை நூறு ரூபாய் என்றாவது ஆக்க வேண்டும். 25 ரூபாயில் எப்படி ஒரு குடும்பம் வாழ முடியும்? பல சட்டபை உறுப்பினர்கள் எடுத்துச் சொல்கிறார்கள், உறுப்பினர்களுக்கு கொடுக்கப்படும் பன்னிரண்டரை ரூபாய் படி போதாது என்று. அத்தனில் பார்ப்போமே யானால் இரண்டு நாள் படிதான் இந்த 25 ரூபாய் மாதச் சம்பளம் வாங்கும் அரசாங்க ஊழியர்களுக்குக் கிடைக்கிறது. அப்பொழுது அவர்களுக்கு மட்டும் மாதம் 25 ரூபாய் சம்பளம் போதாது? என்று கேட்கிறேன். ஆகவே, அவர்கள் ஏதாவது தவறுதல் செய்வார்களேயானால் அதை நான் கண்டிக்க மாட்டேன். அவர்கள் தவறுகள் செய்தால் நான் அவர்களை பழிக்க மாட்டேன், அந்தப் பழியை நான்மற்றவர்கள் மேல் தான் போடுவேன். இப்பொழுது, நாட்டில் பாருங்கள், எவ்வளவு தற்கொலைகள் நடக்கின்றன என்று? ஏன் இப்படிப்பட்ட படுபாதகமான சூழ்நிலையை அரசாங்கம் வைத்திருக்க வேண்டும்? யார் மீது வரி போட வேண்டுமோ அவர்கள் மீது தாராளமாக வரி போடுங்கள். அதை நான் ஆட்சேபிக்க மாட்டேன். எங்கிருந்து பொருளைத் திரட்ட வேண்டுமோ அங்கிருந்து பொருளைத் திரட்டுங்கள். 2,500 ரூபாய் சம்பளம் வாங்கும் அதிகாரிகளின் சம்பளங்களை குறைக்கப் பாருங்கள். அமைச்சர்கள் வாங்கும் 1,500 ரூபாயை குறைத்துக்.....

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : 25 ரூபாய்க்கு மேல் 35 ரூபாய் பஞ்சப்படியும் சேர்ந்து 60 ரூபாய் வாங்குகிறார்கள். ஆகவே 60 ரூபாய் என்று சொல்லி பேசுங்கள்.

SRI K. ANBAZHAGAN : அமைச்சர் அவர்கள், டி. ஏ. யையும் சம்பளத்தோடு சேர்த்து 60 ரூபாய் பெறுகிறார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். அப்படி 60 ரூபாய் என்று வைத்துக்கொண்டாலும் சரி, இந்த 60 ரூபாயில் ஒருவன் தனது வாழ்க்கையை நடத்த முடியுமா? எண்ணிக்கையிலுள்ள வேற்றுமையை வைத்துக்கொண்டு அமைச்சர் அவர்கள் தப்பித்துக்கொள்ள முடிந்தால் தப்பித்துக்கொள்ளட்டும். ஆனால் நான் சொல்வதின் கருத்து அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியும். ஆகவே,

[Sri K. Anbazhagan]

[13th March 1959]

இந்த சம்பள விதித்திலுள்ள தராதரத்தைக் குறைப்பதற்கு தக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படவேண்டும். சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் பெறும் 150 ரூபாய் அலவன்ஸை குறைப்பதாகயிருந்தாலும் சரி நான் அதற்காக வருத்தப்படமாட்டேன். அதைக் குறைத்து 30, 40 ரூபாய் சம்பளம் பெறுகிறவர்களுக்கு சிறிது உயர்த்திக்கொடுத்தால் அதை அரசாங்கத்தின் பெருந்தன்மைக்கு ஒரு அடையாளமாக எடுத்துக்கொள்வேன். இன்று கிராம அதிகாரிகள் 30 ரூபாய்தான் சம்பளம் வாங்குகிறார்கள். எல்லாம் சேர்த்துத்தான் 30 ரூபாய். இன்று என்.ஜி.ஓ.க்களுக்கு தரப்பட்டிருக்கும் 5 ரூபாய் கூட அவர்களுக்குத் தரப்படவில்லை. இதைச் சொன்னால், கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள், கௌரவ உத்தியோகஸ்தர்கள் என்று சொல்லப்படலாம். 30 ரூபாயை வாங்கிக்கொண்டு அவர்கள் எட்டு மணி நேரம் உழைக்கவேண்டியிருக்கிறது. சட்டமன்ற உறுப்பினர்களாக இருக்கும் நாம், கௌரவ உறுப்பினர்களாக இருக்கும் நாம் மாதம் 150 ரூபாய் அலவன்ஸ் பெறுகிறோம், அதே நேரத்தில் கிராமங்களில் இருக்கிற கௌரவ உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு 30 ரூபாய் போதும் என்று சொன்னால் இந்த நிதியை என்னால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. ஆகவே, ஆளும் கட்சியில் இருப்பவர்கள் இந்த நிலையை மாற்றுவதற்கு முயற்சிகள் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்து, இன்று அரசாட்சியில் இருக்கும் அரசாங்கத்தினிடம் விண்ணப்பங்கள் அளிக்கப்பட்டால் அவைகள் உடனடியாக கவனிக்கப்படுவதில்லை. என்ற குறை இருந்து கொண்டேயிருக்கிறது. இதைத் தீர்ப்பதற்கு கனம் காமராஜ் அவர்கள் பாக்லமேட்டில் ஒரு மகாநாடு நடத்தினார்கள். இதற்கு எதிர்க்கட்சிகளில் இருப்பவர்கள் ஒத்துழைக்கவேண்டுமென்று கருதி அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் தண்டலத்தில் ஒரு மகாநாடு கூட்டினார்கள். கட்சி சார்பற்ற முறையில் மகாநாடு ஒன்று கூட்டி பொதுமக்களை திரட்டி அவர்களின் விண்ணப்பங்களை முதலமைச்சர் அவர்களிடம் அவரே நேரில் தந்தார்கள். அந்நேரத்தில் தண்டலத்திற்கு செல்வதற்கு ஒரு பாதை அமைக்கப்பட்டது. முதல் அமைச்சர் அவர்கள் திரும்ப வந்தவுடன் மஹி காரணமாக அந்த பாதையும் அழிந்துவிட்டது. இப்பொழுது அந்தக் கிராமத்திற்குச் செல்ல பாதையே யில்லை. அங்கு கொடுக்கப்பட்ட மனுக்களின் மேல் யாதொரு நடவடிக்கைகளும் எடுக்கப்படவில்லை. அதைப்பற்றி சட்டமன்றத்தில் முதலமைச்சர் அவர்களிடம் சொன்னால், “நீங்கள் என்னை ஏமாற்றப் பார்த்தீர்கள், ஆனால் நான் ஏமாறவில்லை” என்று சொன்னார்கள். அப்படி ஏமாற்றுவதற்கு சட்டமன்றம் தேவையில்லை. அதற்கு வேறு இடங்கள் இருக்கின்றன. முதலமைச்சர் அவர்கள் அறிஞர் அண்ணா அவர்களின் தொகுதியைக் கவனிக்கவில்லை என்று நான் குற்றம் சாட்டவில்லை. ஆனால் அன்று கொடுக்கப்பட்ட மனுக்கள் மீது நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படவில்லையென்று தான் குற்றஞ்சாட்டுகிறேன். இதேபோன்று ஏராளமான மனுக்கள் வந்து கொண்டிருக்கின்றனவேயன்றி அவைகளின் மீது தக்க காலத்தில், விரைவில் நடவடிக்கைகள் எடுப்பதில்லை, “டாட்டெபிஸம்” அதிகமாகிறது. பாவாடை நாடா என்று சொல்வதினால் சிலர் வருத்தப் படுகிறார்கள். அந்த நாடாவின் அளவு குறைக்கப்படவேண்டும் என்று எடுத்துச் சொன்னால் அதைக் குறைப்பதற்கு இந்த அரசாங்கம் இதுவரை என்ன முயற்சி எடுத்திருக்கிறது? என்றுதான் நான் கேட்கிறேன். சாதாரண உத்தியோகஸ்தர்கள் மிகப் பாடுபட்டு உழைக்கிறார்கள். மேல் இடத்திலுள்ள பல அதிகாரிகள் நிம்மதியாக தூங்கிக் கொண்டிருப்பதை நான் பலவிடங்களில் பார்த்திருக்கிறேன். ஆகவே, அவர்கள் வீணை அந்த இடத்தில் இருப்பதைக் குறைப்பதற்காகவாவது வழிவகைகள் செய்ய வேண்டும். அல்லது தாழ்ந்த நிலையில் உள்ள அதிகாரிகளுக்கு அதிகப் பொறுப்பைக் கொடுத்து அவர்கள் மூலம் காரியங்களை நிறைவேற்றுவர்கள். தாமதத்தைத் தடுப்பதற்கு வழிவகைகள் காணுங்கள். செய்யவேண்டிய காரியங்களை வேண்டிய காலத்தில் செய்தால்தான் ஜனநாயகம் வெற்றி பெறுது. அதை நிறைவேற்ற அமைச்சர்கள் என்ன முயற்சிகள் எடுத்திருக்கிறார்கள்? ஒரு உதாரணம் சொல்வேன், சென்னை நகரத்தை நூறு வட்டங்களாக பிரித்தபோது அவைகளை தவறானமுறையில் பிரித்திருந்தார்கள்.

13th March 1959] [Sri K. Anbazhagan]

அதுபற்றி நான் லோக்கல் அப்டினிஸ்ட்ரேஷன் செக்டர்டரி அவர்களிடம் விளக்கி எடுத்துச் சொல்லி அதைத் திருத்துவதற்கு வழி உண்டானால் அதைக் கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டேன். படம் போட்டுக்கூட காண்பித்தேன். அத்தவறுகளை இப்போழுது வேண்டுமானாலும் விளக்க முடியும். ஆனால் அதுபற்றி கவனிக்கப்படவில்லை. அதற்கு ஒரு பதிலும் வரவில்லை. பதில் தராததை நான் குற்றமாக சொல்லவில்லை. இத்தத் தவறுகளை நீக்கவேண்டுமென்று சொன்னால், அவைகள் தவறுகளாக இல்லாவிடில் அவைப்பற்றி விளக்கிச் சொல்ல வேண்டும். இல்லையெனில் அத்தவறுகளை திருத்தவேண்டும். செக்டர்டரியாக இருக்கிற ஒருவர் இப்படி நடந்துகொள்கிறார் என்றால் பின் காதாரண் உத்தியோகஸ்தர்களைப்பற்றி கேட்கவேண்டுமா? ஆகவே இவைகளையெல்லாம் மாற்றியமைக்கவேண்டுமே அல்லது அமைச்சர்கள் ஊர் ஊராகச் சென்று பேசினாலும்கூட போதாது. ஜனநாயக பண்பாடுகளை அமைச்சர்கள் பேணி பாதுகாக்கவேண்டும். ஒவ்வொரு அலுவலகத்திற்குள்ளும் நுழைந்து வெளியே வரவேண்டும். அமைச்சர்களின் அறைகளில் பைல்கள் வருவது போதாது. பல அதிகாரிகளின் அறைகளிலும் சென்று பார்வையிட வேண்டும். பொறுப்பான, நல்ல அதிகாரிகளும் இருக்கிறார்கள். சென்னை அரசாங்க அதிகாரிகள் மிகச் சிறந்தவர்கள் என்ற பாராட்டை நான் சொல்கிறேன். ஆனால் குற்றங்குறைகள் இருப்பின் அவைகள் தவிர்க்கப்படவேண்டும். அதற்கு வேண்டிய வழிவகைகள் காணப்படவேண்டும். அப்படி அமைச்சர்கள் செய்யாவிட்டால், பாகல் மேட்டிலும், தண்டலத்திலும் பொதுமக்களை கூட்டுவித்து அவர்களின் பாராட்டுதல்களை முதலமைச்சர் பெறமுடியுமெல்லாது, மக்களுக்கு உண்மையிலேயே அது நன்மை பயப்பதாக இருக்காது. ஆகவே, நாட்டு மக்களுக்கு நன்மை செய்யும் விதத்தில் சில திருத்தங்கள் கொண்டு வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு கடைசியாக நான் சொல்லவிரும்புவது, முனிசிபல் தேர்தல்கள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. முனிசிபல் வாக்காளர்களின் பட்டியலில் ஏராளமான குறைகள் இருக்கின்றன, இப்பொழுதுகூட பல்வேறு இடங்களில் லஞ்சம் தாண்டவமாடுகிறது இவைகளையெல்லாம் தவிர்க்கும் விதத்தில் நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படவேண்டும். தேர்தல் மத்திய அரசாங்கத்தின் பொறுப்பு என்று சொன்னால் அவர்களிடம் சொல்லி அதிலுள்ள குறைபாடுகளைத் தீர்க்கவேண்டும். தேர்தலுக்கு நாமினேஷன் கொடுத்ததற்குப் பிற்பாடும் வாக்காளர்கள் பட்டியலில் புதிதாக ஆட்கள் சேர்க்கப்படுகிறார்கள். நாமினேஷன் தேதிக்குப் பின்னால் வாக்காளர்களைச் சேர்க்கும்போது தங்களுக்கு வாக்காளிக்கக் கூடும் ஆட்களை, வெளியிடங்களில் உள்ளவர்களைச் சேர்க்கும் அநீதி நடக்கிறது. இந்த அநீதியைத் துடைப்பதற்கு ஜனநாயக அரசாங்கம் என்றால், அது தக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்குத் கொண்டு எனது உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: தலைவர் அவர்களே, பட்ஜெட் விவாதத்தில், பொதுவிவாதத்திற்கு அடுத்தாற்போல் இந்த தலைப்பின் கீழ் நடக்கக் கூடிய விவாதம்தான் மிகவும் முக்கியமானது என்பதுதான் என் கருத்து. ஏனெனில் மந்திரிசபை ஏற்று நடத்தக் கூடிய கொள்கை களைப்பற்றி, அந்தக் கொள்கைகள் எவ்வாறு நிறைவேற்றப் படுகிறது என்பதைப்பற்றி எடுத்துச் சொல்வதற்கு இந்தத் தலைப்பு உதவுகிறது. ஆகவே தான், இதில் பல அங்கத்தினர்கள் பல கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். எந்தெந்த கருத்துக்களை எடுத்துக் கொள்ள முடியுமோ அவைகளை ஏற்றுக்கொள்ள நாங்கள் தயாராயிருக்கிறோம், என்ற முறையில் தான் பொது விவாதத்திற்கு பதில் சொல்லும்போது நான் சொன்னேன். மிக முக்கியமாக, மறுபடியும் இந்த விவாதத்திலும் கவர்னர் பதவி அவசியமா என்பதுபற்றிய விவாதம் இப்போழுது கிளப்பப்பட்டிருக்கிறது. முன்னாலேயே நான் சொல்லியிருக்கிறேன். இதில் ஒன்றுபட்ட கருத்து இருக்கவேண்டுமென்ற அவசியமில்லை. கவர்னர் பதவி அவசியம் இல்லை என்று நினைக்கக் கூடியவர்களும் இருக்கிறார்கள், அவசியம் என்று

[Sri C. Subramaniam] [13th March 1959]

நினைக்கக் கூடியவர்களும் இருக்கிறார்கள். ஆனால் இதுதான் சரியான கருத்து, இன்னொரு கருத்து தவறானது என்று சொல்வது மிகப் பெரிய தவறாகும் என்று முதலில் எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகின்றேன். இதுமாதிரி கவர்னர் ஒருவர் அவசியமா என்பது பற்றி இப்பொழுது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் இங்கே விவாதத்தில் எழுப்பியதும்ட்டு மல்ல, இது பல சமயங்களில் இந்த சட்டசபையில் விவாதிக்கப்பட்டது மட்டுமல்ல, நமது அரசியல் சட்டம் உருவான காலத்திலேயே இரண்டு வித கருத்துகள் உலாவின. அதற்குப் பிற்பாடு இந்த விஷயம் தீர ஆலோசிக்கப்பட்டு, மெஜாரிட்டியாக இருக்கக்கூடியவர்கள் இப்பொழுது இருக்கக் கூடிய நிலைமையிலே கவர்னர் பதவி அவசியம் என்கின்ற ஒரு முடிவு எடுத்தார்கள். இன்றைக்கு நாம் சில அமைப்புகளை ஏற்படுத்தும்பொழுது, பழங்காலத்தில் ஏற்பட்டிருந்த மரபுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு தான் சில முடிவுகளை எடுக்கவேண்டியிருக்கிறது. திடீரென்று புது அமைப்பு வரும்பொழுது அதனால் பல கஷ்டங்கள் ஏற்படக்கூடும். ஆகையினால் அரசியல் நிர்ணய சபை இதுபற்றி ஆராயும்பொழுது 50, 60 வருஷ காலமாக கவர்னர் என்ற ஒரு பதவியை வைத்து நடத்திய மரபு ஏற்பட்டிருக்கிறது, அதை அமித்துவிடவேண்டுமா, அல்லது வைத்துக்கொள்ளுவது நல்லதா என்பது பற்றி ஆலோசனை செய்து, மாறுபட்ட கருத்துக்களை யெல்லாம் பரிசீலனை செய்த பிற்பாடு, கவர்னர் பதவி இருப்பது நல்லது என்ற முடிவுக்கு வந்தது. மாறுபட்ட கருத்துக்கு இடம் இருக்கும்பொழுது, அதில் அநேகமாக எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்ளக்கூடிய முறையிலே ஒரு முடிவு செய்யப்பட்ட பிற்பாடு, திரும்பத் திரும்ப அதே கருத்தை எடுத்துச் சொல்லிக்கொண்டிருப்பது ஜனநாயகப் பண்புக்கு விரோதம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். அன்புமகன் அவர்கள் ஜனநாயகத் தத்துவத்தை நாம் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று சொம்ப அழகாக வற்புறுத்திப் பேசினார். ஜனநாயகத்தில் அவ்வளவு அக்கரை உடையவர்கள், ஜனநாயகப் பண்பு உடையவர்கள், இரண்டுபட்ட கருத்துக்கள் இருக்கும்பொழுது அதிகமாக இருக்கக் கூடியவர்கள் கருத்தை அனுசரித்து ஒரு முடிவு எடுத்தபிற்பாடு மறுபடியும் திரும்பத் திரும்ப ஒரு பக்கத்தில் இருக்கிற கருத்தையே எடுத்துச் சொல்லி கவர்னர் பதவி கூடாது என்று பேசுவது ஜனநாயகப் பண்புக்கு உகந்ததா என்பதுபற்றி யோசித்துப்பார்க்கவேண்டும். அப்படிமுடிவு ஏற்பட்ட பிறகு கவர்னர் பதவி அவசியம் என்று பேசுவது தவறு. அதற்கு அவசியம் இருக்கிறது என்பதை உணர்ந்துதான், அதற்காக ஓரளவுக்கு செலவு ஏற்பட்டாலும்கூட, அந்தச் செலவையும் ஏற்று அந்தப் பதவி இருப்பது அவசியம் என்று முடிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இம்மாதிரி என்னை போல் ஒன்றும் தெரியாதவர்கள் எடுத்த முடிவு அல்ல. நாட்டிலுள்ள மாபெரும் தலைவர்களும், அறிஞர்களும் ஒன்று கூடி இம்மாதிரி முடிவு செய்தார்கள். ஆகவே, இம்மாதிரி ஒரு அமைப்பு அவசியம் என்று முடிவு ஏற்பட்ட பிறகு அதைப்பற்றி திரும்பத் திரும்பச் சொல்லிக்கொண்டிருப்பதனால் நம்முடைய பண்புதான் குறையுமே தவிர, உடனடியாக சட்டத்தை மாற்றி கவர்னர் பதவியை எடுத்துவிடப்போவதில்லை. அதனால் நான் மனக்கசப்புக்கும் வெருப்புக்கும்தான் இடம்ஏற்படுமே தவிர வேறு ஒன்றும் இல்லை. அம்மாதிரி ஒரு அமைப்பை ஏற்படுத்திய பிற்பாடு, அந்த அமைப்பு நல்ல முறையில் நடக்கிறதா என்பது பற்றிப் பேசுவதுதான் காரியத்தைச் சாதித்துக்கொள்ள சாதகமாக இருக்குமே ஒழிய, திரும்பத் திரும்ப என்னுடைய கருத்தைத்தான் மற்றவர்கள் ஒப்புக்கொள்ளவேண்டும். அதுதான் ஜனநாயகப் பண்பு என்கின்ற முறையில் பேசிக்கொண்டிருந்தால், அது ஜனநாயகப் பண்புக்கு மிகவும் புறம்பானது என்பதை மறுபடியும் வலியுறுத்திச் சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன்.

மற்றொரு அங்கத்தினர் 'கவர்னருக்கு இவ்வளவு சம்பளமா என்று கேட்டார்கள். சம்பளத்தில் தாரதம்மம் இருப்பதைப் பற்றி அன்புமகன் அவர்களும் சொன்னார்கள். மலைக்கும் மடுவுக்கும் உள்ள இந்த ஏற்றத் தாழ்வை நீக்குவதற்கு நாம் எல்லா முயற்சிகளையும் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். அதற்கு மூன்றாவது திட்டத்தில் நாம் என்னென்ன

13th March 1959] [Sri C. Subramaniam]

திட்டங்களை ஏற்கவேண்டுமென்பதுபற்றி ஆலோசனை செய்யலாம் என்று சொன்னேன். இன்றைக்கு கவர்னர் அவர்களுக்கு அவ்வளவு சம்பளம் நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றால், இன்றைக்கு இருக்கிற எல்லோருக்கும் அவர் தலைவராக இருக்கிற காரணத்தினால் அவர்களுக்கு சம்பளம் ஒரு படி மேல் இருக்கவேண்டும் என்ற முறையில் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு இருக்கிறது. ஜகன்னாதன் அவர்கள் கணக்குப் போட்டு அவர்களுக்கு வருமான வரியெல்லாம் போக எவ்வளவு மிச்சப்படும் என்பதைச் சொன்னார்கள். அவர்களுக்கு மற்ற சலுகைகள் இருக்கின்றன. அவைகளினால் அதிகச் செலவு ஏற்படுகிறதே, அவர் மூலம் மற்ற நிர்வாக அமைப்பினால் அதிகச் செலவு ஆகிறதே என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். கவர்னர் பதவியில் இருப்பவர் அவர் பொறுப்பை நிறைவேற்றுவதற்கு வேண்டிய எல்லாவிதமான வசதிகளையும் செய்துகொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. அதை வைத்துக்கொண்டு கவர்னருக்கு 9 லட்சம் செலவழிகிறதே, 10 லட்சம் செலவழிகிறதே என்று சொல்வதில் பயன் இல்லை. எனக்கு உதவியாக இருக்கக்கூடிய எல்லா நிர்வாக இலாகாக்களுக்கும் ஆகக்கூடிய செலவையும் சேர்த்துக்கொண்டு, நிதி இலாகாவுக்கு இவ்வளவு செலவு ஆகிறதே, நிதி அமைச்சருக்கு சம்பளம் 10 லட்சம் என்று சொல்லக்கூடாது. எனக்கு உதவியாக இருக்கக்கூடிய காரியதரிசி, துணைக் காரியதரிசி எல்லோருடைய சம்பளத்தையும் சேர்த்துக்கொண்டு எனக்கு 10 லட்சம் ரூபாய் சம்பளம் என்று சொல்லுவது எவ்வளவு உண்மையாக இருக்குமோ அதிபோல்தான் கவர்னருக்கு 9 லட்சம் சம்பளம் என்று சொல்லுவதும் இருக்கும். கவர்னர் அவர்களுக்கு இருக்கக்கூடிய பல்வேறு பொறுப்புக்களை நிறைவேற்றுவதற்காகத்தான் பல அமைப்புகள் ஏற்படுத்தவேண்டியதாயிற்று. அந்த அமைப்புகளின் காரணமாகத்தான் செலவு ஏற்படுகிறதே தவிர, இவைகளெல்லாம் கவர்னர் அவர்களுடைய சொந்த செலவு அல்ல என்பதை பரிசீலனை செய்துபார்த்தால் நன்றாகத் தெரியவரும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். ஆகவே, திரும்பத் திரும்ப கவர்னர் பதவி வேண்டியதில்லை என்ற கருத்தைத் தெரிவித்துக்கொண்டிருந்தால் பயன் இல்லை. அரசியல் சட்டம் மாற்றி அமைக்கப்படும் வரையில் 'கவர்னர் பதவி இருந்துதான் ஆகும், வேண்டுமானால், பிரசாரத்திற்கு உபயோகப்படுத்திக்கொள்ளுவதற்காக திரும்பித்திரும்பி சொல்லிக்கொண்டே இருக்கலாமே தவிர, அதன் மூலம் வேறு ஒன்றும் நன்மை ஏற்படப்போவதில்லை. ஒருவரை தலைவர் என்று கொண்டுவந்து வைத்த பிற்பாடு அவர் வேண்டியதில்லை, அவசியமில்லை, என்று சொல்லிக்கொண்டிருந்தால் நிர்வாகம் நல்ல முறையில் நடப்பதற்குக் கூட தடங்கலாக இருக்கும் என்ற கருத்தைத்தான் உங்கள் முன்னிலையில் வைக்க விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மந்திரிசபையில் நடக்கக்கூடிய விஷயங்களைப்பற்றி, மந்திரி சபைக்கு உதவியாக இருக்கக்கூடிய ஆட்சி நிர்வாகத்தைப்பற்றி, அதாவது அபிவிநியோகரீதியான டிபார்ட்மெண்டு செக்ரடேரியட் பற்றி பேசினார்கள். இன்றைக்கு ஆட்சி நடக்கிற முறையிலே, அது பல பகுதிகளாகப் பிரிந்திருப்பதை அங்கத்தினர்கள் கவனித்திருப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன். சட்டசபை இருக்கிறது. அதிலே பல்வேறு சட்டங்கள் நிறைவேற்றப்படுகின்றன. திட்டங்களை ஏற்படுத்துவதற்கும், அதே சமயத்தில் திட்டங்கள் எந்த அளவிலே இருக்கவேண்டும் என்பதற்கும், எந்தெந்த விஷயங்களுக்காக எவ்வளவு செலவழிக்கவேண்டுமென்பதற்காகவும் சட்டசபை அனுமதி கொடுக்கக் கூடிய முறையிலே இயங்குகிறது. அங்கே எல்லா முக்கியமான விஷயங்களைப்பற்றியும் முடிவு எடுக்கப்படுகிறது. அவ்வாறு முடிவு எடுக்கப்பட்ட பிற்பாடு அந்த முடிவுகளை நிறைவேற்றக்கூடிய பொறுப்பு இன்னொரு பக்கத்தில் நிர்வாகத்தினிடம் ஒப்படைக்கப்படுகிறது. அந்த நிர்வாகத்தில் இரண்டு பகுதிகள் இருக்கின்றன. ஒரு பகுதி செக்ரடேரியேட், அதாவது ஆட்சித் துறை என்று சொல்லலாம். அங்கு இருக்கக்கூடியவர்களுக்கு நோடியாக எந்தக் காரியத்தையும் செய்வதற்கு பொறுப்பு கிடையாது, அதிகாரமும் கிடையாது, சர்க்கார் ஆணைகள் இடவேண்டியதற்காகவே இந்தப் பகுதி அமைந்

[Sri C. Subramaniam]

[13th March 1959]

திருக்கிறது. இந்த ஆணைகளை நிறைவேற்றி வைக்கக்கூடிய பகுதி நிர்வாகப் பகுதி என்று வைத்துக்கொள்ளலாம். அதற்காகத்தான் வெவ்வேறு இலாகாவில் தலைவர்கள், தலைவர்களுக்குக் கீழ் ஜில்லா அளவிலே வேலை செய்யக்கூடிய அதிகாரிகள், அவருக்குக்கீழ் சிறு சிறு பகுதிகளிலே இருக்கக்கூடிய அதிகாரிகள், பல ஜில்லாக்கள் அதன் சொந்த ஒரு மண்டலத்திற்காக இயங்கக்கூடிய அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். இந்த அடிப்படையிலே நிர்வாகப் பகுதிகள் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. இம்மாதிரி இந்த மூன்று பகுதிகளும் ஒத்து வேலை செய்தால்தான் உண்மையிலேயே பல காரியங்கள் நன்றாக நிறைவேற முடியும் என்பதை நாம் நன்றாகத் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும்.

சிவப்பு நாடாளைப் பற்றி பலர் பேசினார்கள். சிவப்பு நாடா முறையிலே அதிகமாக தாமதம் ஏற்படுகிறது என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். வெகு சலபமாக இம்மாதிரி சொல்லிவிடலாம். நான்குடசில சம்பந்தில் பொறுமை இழந்து இவ்வளவு தாமதமாகிறதே, இதற்கு குறுக்கு வழிகண்டுபிடிக்க முடியாதா, இந்த டைலை கிழித்தெரியுங்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறேன். நிர்வாக அனுபவத்தைக் வைத்துக்கொண்டு இம்மாதிரி பல விஷயங்களையும் ஆராய்ந்து நன்றாக பரிசீலித்த பிற்பாடு உத்தரவு போடுவது நல்லதா, அல்லது மனதிற்கு உடனடியாக என்ன தோன்றுகிறதோ, மற்ற விஷயங்கள் எப்படியிருந்தாலும் சரி, உடனடியாக மனதிற்கு எது நல்லது என்று தோன்றுகிறதோ அம்மாதிரி உத்தரவு பிறப்பிப்பது நல்லதா என்பதை கொஞ்சம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். அப்படி உடனடியாக மனதிற்குத் தோன்றுகிறபடி உத்தரவு போடுவது சில விஷயங்களில் நன்மையாக இருக்கக்கூடியதாக இருந்தாலும், பெரும்பாலான விஷயங்களில், ஒரு விஷயம் சர்க்காருடைய கவனத்திற்கு வரும்போது, இதற்கு முன்பு இந்த விஷயம் சர்க்காருடைய கவனத்திற்கு வந்திருக்கிறதா, அப்பொழுது எத்தகைய உத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட்டது, அந்த உத்தரவினால் ஏற்பட்ட விளைவுகள் என்ன என்பதைப் பற்றி யெல்லாம் பரிசீலனை செய்து, எல்லா புள்ளி விவரங்களையும் தெரிந்து கொண்டு பிற்பாடு உத்தரவு பிறப்பித்தால், அதில் அநேகமாக தவறுதல் ஏற்படுவது இல்லை. அப்படி உத்தரவு போடும்பொழுது ஏதோ ஒன்று, இரண்டு தவறுதலாகப் போகாமல் இருப்பதில்லை. எத்தனைதான் கவனமாகச் செய்தாலும், நம்மையும் மீறி சில குறைபாடுகள் ஏற்படத்தான் செய்யும். அந்தத் தவறுகளையெல்லாம் குறைப்பதற்கு அடிப்படையாக இருக்கக்கூடியது இந்த பரிசீலனை அமைப்பு. இந்த அடிப்படையில் தான் நிர்வாக அனுபவம் உள்ளவர்கள் படிப்படியாக இந்த ஏற்பாட்டை செய்திருக்கிறார்கள். இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய முறைகளில் பல முறைகள் சீக்கிரம் வேலை நடப்பதற்கு தடங்கலாக இருக்கின்றன என்பதை அறிந்து, இந்தத் தடங்கலை ஓரளவுக்கு நீக்கியிருக்கிறோம். பழைய முறைகள் எல்லாவற்றையும் அப்படியே அனுசரித்துக் கொண்டு வருகிறோம் என்பதில்லை. ஒரு பக்கத்தில் இருக்கக்கூடிய அதிகாரியிடமிருந்து மற்றொரு பக்கத்தில் இருக்கும் அதிகாரிக்கு “பைல்” போகவேண்டுமென்றால் முன்பெல்லாம் எங்கேயோ சுற்றிக்கொண்டு வரும். அம்மாதிரி ஒரு பக்கத்திலிருந்து இன்னொரு பக்கத்திற்கு போகவேண்டிய பைல்களெல்லாம் உடனே போகவேண்டும். இவ்வளவு மணி நேரத்திற்குள் போகவேண்டும், இவ்வளவு நாட்களுக்குள் போகவேண்டும் என்றெல்லாம் கால அளவு நிர்ணயம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது, சில பைல்கள் “ப்ள பாடிஸ்” போகும், சில “எல்லோ பாடிஸ்” போகும், சில “வைட் பாடிஸ்” போகும், சில “பாடிஸ்” சிவப்பு நாடா கட்டியிருக்கும். சிலவற்றில் வெள்ளை நாடா கட்டியிருக்கும். இம்மாதிரி எது அவசரம், எது முக்கியம் என்பதையெல்லாம் குறிப்பதற்கு பலவேறு தரப்பட்ட “பாடுகளில்” பைல்கள் வருகின்றன. ஏதாவது தாமதம் ஏற்பட்டிருந்தால், அம்மாதிரி தாமதம் ஏற்பட்டதற்கான காரணத்தையும் “பைலில்” எழுதவேண்டும் என்று உத்தரவு போட்டிருக்கிறோம். மந்திரிகளுக்கு “பைல்கள்” வரும்பொழுது வெறுமனே கையெழுத்து மட்டும் போடுவதில்லை. தாமதம் ஏற்பட்டிருந்தால் தாமதத்திற்கான காரணத்தைக்

[13th March 1959] [Sri C. Subramaniam]

கேட்கிறோம். மற்றவர்கள் கவனிக்காவிட்டாலும், எங்களுக்கு “பைக்ஸ்” வரும்பொழுது தாமதம் ஆகியிருந்தால் அதைப்பற்றி கேட்கத்தான் செய்கிறோம்.

இந்த முறையில் இப்போது தாமதம் ஏற்படுவதை எவ்வளவோ குறைக்கப்பட்டிருக்கின்றது என்பதை தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன் இன்னும் திறமையாக வேலை செய்து காலதாமதத்தை குறைத்துக் கொள்ள முடியும் என்று நான் நம்புகிறேன். அதற்கான முறையிக்கு வேலை செய்து வருகின்றோம். இப்போது இருக்கின்ற அனுபவத்தைக் கொண்டு எந்தெந்த முறைகளிலெல்லாம் காலதாமதத்தை குறைக்க முடியுமோ அந்த அளவில் குறைப்பதற்கு முயற்சி செய்து வருகின்றோம். வேறு யாராவது ஆட்சியில் வந்தால் சிலவேளை இதைவிட சீக்கிரமாக நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு முயற்சி செய்யலாம். நான் முடியாது என்று சொல்ல முன் வரவில்லை. ஏதோ தமிழ் நாட்டிலுள்ள மக்கள் ஒரு சிலரைதான் தேர்ந்தெடுத்திருக்கிறார்கள். ஆகவே இப்போது அவர்கள் இந்த காரியங்களை செய்து கொண்டிருக்க முடியும். அதல்லாமல் மற்றவர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு வந்து இந்த காரியங்களை எல்லாம் செய்ய முடியாது என்று சொல்ல நான் தயாராக இல்லை. அதற்கும் சந்தர்ப்பம் உண்டு என்பதை நான் ஒப்புக்கொள்கிறேன்.

DEPUTY SPEAKER: The question is :

ஏதோ எல்லா காரியங்களிலும் நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு காலதாமதம் ஆகிறது என்று கனம் அம்மையார் அவர்கள் சொன்னார்கள். அப்படியிருந்த நிலைமை இப்போது மாறிவிட்டது என்பதை எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். பிப்ரவரி-மார்ச் மாதங்களில்தான் ஜூஸ்தியாகவேலை நடந்து கொண்டிருக்கிறது, ஆரம்பத்தில் எல்லாம் சரியாக வேலை நடப்பதில்லை என்று சொன்னார்கள். இதைப் பற்றி, நாலேந்து வருடங்களாக புரிசிலை செய்து பார்த்து இப்போது அந்த நிலைமை கழிந்த இரண்டு மூன்று வருடங்களாக மாறியிருக்கிறது என்பதை போதுள்ள அனுபவத்திலிருந்து அறிந்துகொள்ள முடியும். முன்பெல்லாம் பட்ஜெட் மார்ச் 31-ம் தேதி நிறைவேற்றிப் பின்னால்தான் ஸெக்ரட்டேரியிடிலுள்ள எல்லா தலைமை அதிகாரிகளுக்கும் அறிவிக்கப்படும். அதன் பின்னால் இதில் எவ்வாறெல்லாம் தொகை ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைப் பார்த்து அதற்கப்பற்றம் நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு ஜூலை-ஆகஸ்டு மாதமாகிவிடும். அதன் பின்னால் அந்தந்த இடங்களுக்கு அறிவித்து வேலை நடத்தும்போது அவசர அவசரமாக வேலைகளைச் செய்ய வேண்டிய நிலைமையிருந்தது. இந்த நிலைமை இருந்து கொண்டிருந்ததினால் அந்தந்த இலாகாக்களிலுள்ளவர்கள் அந்த ஆண்டுக்குள் வேலையை முடிப்பதற்காக பிப்ரவரி-மார்ச் மாதங்களில் பரிசீலனைக்குப் படிப்பது போல அவசரமாக டெண்டர்களை எல்லாம் வரவழைத்து அவசரமாக வேலை செய்வார்கள். இப்போது அந்த நிலைமை இல்லை. பட்ஜெட்டை தயார் செய்து சட்டசபையில் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றுவதற்கு முன்னால்—சட்டசபையில் நிறைவேற்ற முடியும் என்ற நம்பிக்கையிருப்பதினால்—இல்லையென்றால், நிறைவேற்ற முடியவில்லையென்றால் மந்திரிசபை உடனே ராஜினாமா செய்ய வேண்டும், அது வேறு விஷயம்—சட்டசபை மறுக்காது என்ற நம்பிக்கையில்—காபினெட் பட்ஜெட்டை பான் செய்தவுடன் எல்லா இலாகா தலைமையினருக்கும் அனுப்பிவைக்கப்படுகிறது. அதன்படி எல்லா இலாகாவினரும் முடிவு எடுப்பதற்கு வசதியாக ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. அவ்விதம் முடிவு எடுப்பது மட்டுமல்ல, மூன்று மாதங்களுக்கு ஒரு முறை பல்வேறு இலாகா தலைவர்களையும் அழைத்து அவர்கள் அந்தந்த காலத்திற்குள் எவ்வளவு தூரத்திற்கு தங்கள் வேலைகளை நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள் என்பதைக்கேட்டு, அவ்விதம் வேலைகள் சரியான முறையில் நடத்தப்படவில்லையானால் ஏன் போடப்பட்டிருக்கிற திட்டத்தின்படி நிறைவேற்ற முடியவில்லை, அதற்கு காரணம் என்ன என்பதையும் கேட்டு பரிசீலனை செய்யப்படுகின்றது. ஒவ்வொரு வருஷத்திற்கும் எவ்வளவு செலவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று பார்க்க

[Sri C. Subramaniam]

[13th March 1959]

வேண்டும் என்று அங்கத்தினர்கள் சொன்னார்கள், அவ்விதம் கூட இல்லாமல் ஒவ்வொரு மூன்று மாதங்களுக்கும் எவ்வளவு வேலைகள் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை பார்த்து, வேலைகள் எல்லாம் சரியாக நடைபெறுகின்றனவா என்பதை பரிசீலிப்பதற்கும் வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இதன் காரணமாக காரியங்கள் எல்லாம் சரிவர நடத்தப்பட்டு வருகின்றன என்பதை கனம் அங்கத்தினர்களுக்கு ஓரளவு மகிழ்ச்சியுடன் நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். கனம் அங்கத்தினர் டி. எஸ். ராமசாமி பிள்ளை போன்றவர்கள் வேண்டுமென்றால், அவ்விதம் ஒன்றுமில்லை, வேறு நாட்டில் தான் அப்படியெல்லாம் நடக்க முடியும் என்று சொல்லலாம். அதைப்பற்றி கவலையில்லை....(திரு. டி. எஸ். ராமசாமி பிள்ளை : நான் அவ்விதம் சொல்லவில்லையே)..... எவ்விதமிருந்தாலும் எங்களால் முடிந்தவரை சில காரியங்களைச் செய்திருக்கிறோம் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இப்போது செய்து கொண்டிருப்பதும் போதாது, இன்னும் கூடுதலாகச் செய்யவேண்டும் என்று சொன்னால் அதை ஒப்புக்கொள்கிறேன். ஆனால் இப்போதிருக்கின்றவர்களுக்கு போதிய திறமையில்லை என்று சொன்னால், தமிழ் நாட்டு மக்களுக்கே இவ்வளவுதான் திறமையிருக்கின்றது என்று சொல்வது போல்தான் ஆகும் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆகவே முன்னால் இருந்து கொண்டிருந்தது மாதிரியே இப்போதும் எல்லா காரியங்களிலும் நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு காலதாமதம் ஏற்படுகிறது என்று சொல்லுகின்ற கருத்து தவறான கருத்து என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மேலும் இந்த மந்திரிகளுக்கெல்லாம், திறமையில்லை, இந்த மந்திரி சபைக்கு திறமையில்லை என்று சொல்வதற்கு இந்த சபையிலுள்ள அங்கத்தினர்களுக்கு பூரண உரிமை இருக்கிறது. அதை நான் மறுக்கவில்லை, மற்றவர்களுக்கு எல்லாம் இதைவிட திறமை இருக்காது என்று சொல்லுவதற்கும் நான் தயாராகயில்லை. பொதுவாக எங்களால் இயன்றவரை வேண்டியதைச் செய்துதான் வருகிறோம் என்பதை மீண்டும் நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதற்கு அடுத்தபடியாக இந்த அதிகார வர்க்கத்தில் கொடுக்கப்படுகின்ற சம்பளங்களில் மிகவும் ஏற்றத்தாழ்வு இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். சிலருக்கு 25 ரூபாய் சம்பளம் கொடுக்கின்ற அதே சமயத்தில் ஒரு சிலருக்கு 2,500 ரூபாய் 3,000 ரூபாய் என்று சம்பளம் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. இது முறையல்ல என்று தெரிவிக்கப்பட்டது. இது உண்மைதான். ஐ.வி.எஸ். அதிகாரிகளாக இருக்கின்றவர்கள் அதிகமாகத்தான் வாங்குகிறார்கள். நம் நாடு சுதந்தரம் பெற்ற காலத்திலேயே இவர்களுக்கு கொடுக்கப்படும் உரிமைகள் ஒன்றும் பாதிக்கப்படக்கூடாது என்று சொல்லப்பட்டது. அதற்கு நாம் உறுதி கொடுத்திருக்கிறோம். இவ்விதம் ஒரு சில அதிகாரிகளுக்கு மட்டும் அதிக சம்பளம் கொடுத்துக்கொண்டிருப்பதில் பெரிய நஷ்டம் ஒன்றும் வந்துவிடப்போவதில்லை. கொடுத்த வாக்கை நிறைவேற்ற வேண்டியது நம்முடைய பொறுப்பு. அதோடு இப்பொழுது இருந்து கொண்டிருக்கின்ற ஐ.எ.எஸ். அதிகாரிகளுக்கு கொடுக்கப்படும் சம்பளம் 2,250 ரூபாய் அதிக பட்சமாய் இருக்க வேண்டும் என்று நாம் நிர்ணயித்திருக்கிறோம். இவ்விதம் வேண்டுமென்றால் கொடுக்கக்கூடாது என்று சொல்லலாம், பலருக்கு 60 ரூபாய் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கும் போது ஒரு சிலருக்கு மட்டும் 2,250 என்று கொடுத்துக்கொண்டிருப்பது அதிகம்தான். இதில் ஏற்றத்தாழ்வு இருக்கத்தான் செய்கிறது. ஆனால் இவ்விதம் திறமையாக இருக்கின்றவர்களை எல்லாம் நீக்கிவிட்டு குறைந்த சம்பளம் பெறுவதற்கு தயாராக இருக்கக்கூடியவர்களை மட்டும் நியமித்து சர்க்காரை நடத்திக்கொண்டிருந்தால் சர்க்கார் திறமையான முறையில் நடந்து கொண்டிருக்குமா என்பதையும் நாம் சற்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். இன்றைக்கு தனியார் துறையை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். அங்கு எவ்வளவு ஏற்றத்தாழ்வு இருக்கின்றது என்பதையும் எடுத்து நாம் யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். இப்படிப்பட்ட தனிப்பட்ட துறைகளில் வேலை செய்யக்கூடியவர்கள் கூடுதல் அளவில் சம்பாதிக்க முடியும். முதலாளிகளை விட்டுவிட்டாலும்கூட அவர்களுக்கு கீழே வேலை பார்த்து வருகின்றவர்களுக்கு எவ்வளவு ஊதியம் கொடுக்கப்படு

13th March 1959] [Sri C. Subramaniam]

கின்றது என்பதையும் நாம் பார்க்கவேண்டும். நமது நாட்டிலேயே பல வெளிநாட்டு வர்த்தக ஸ்தாபனங்கள் இருக்கின்றன. அதே போன்று பல தொழில் ஸ்தாபனங்கள் இங்கே இருக்கின்றன. இந்த ஸ்தாபனங்களிலெல்லாம் இந்தியர்களை வேலைக்கு வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த ஸ்தாபனங்களில் எல்லாம் கூட ஓரளவு நல்ல திறமையுள்ளவர்களும் ஆற்றல் உள்ளவர்களும் அறிவு படைத்தவர்களும் தான் மேல் தட்டில் இருந்து வருகிறார்கள். இவர்களுக்கு எல்லாம் அதிகமாக ஊதியம் கொடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. அதே போன்றுதான் அரசாங்கத்திலும் பல திறமையுள்ளவர்கள் இருக்கிறார்கள், அதே போன்றுதான் நல்ல ஆற்றல் படைத்தவர்களும் அறிவுபடைத்தவர்களும் நமது அரசாங்கத்தில் வேலை செய்து வருகிறார்கள். அவர்களை யெல்லாம் வேண்டாம், 50 ரூபாய்க்கு வேலை செய்யக்கூடியவர்கள் வந்தால் வரட்டும், அவர்களை வைத்துக்கொண்டு, அவர்களை யெல்லாம் காரியதரிசிகளாக நியமித்து வேலை நடத்துவதில் கஷ்டம் ஒன்றுமில்லை. ஆனால் அதே சமயத்தில் அரசாங்க நிர்வாகம் ஒழுங்காகவும், திறமையாகவும், நடைபெறுமா என்பதையும் நாம் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். இந்த முறையில் நடத்துவதாக இருந்தால் நிச்சயமாக பல கஷ்டங்கள் ஏற்படலாம், அதன் காரணமாக கோடிக்கணக்கான ரூபாய்கள் நஷ்டம் ஏற்படலாம்: அதன் காரணமாகத் தான் திறமையானவர்களை, நல்ல ஆற்றல் படைத்தவர்களை, நல்ல அறிவு படைத்தவர்களை அவர்களுக்கு கூடுதலான ஊதியம் கொடுத்தாலும் பரவாயில்லை. அவர்களை நிர்வாகத்தில் வைத்திருக்கவேண்டும் என்ற முறையில்தான் நாம் அவர்களை வைத்திருக்கிறோம். அவர்களை நாம் வைத்துக் கொள்ளவில்லை என்றால் அவர்கள் தங்களுக்கு ஊதியம் அதிகமாக கிடைக்கும் இடத்திற்குத்தான் செல்வார்கள். அதல்லாமல் அரசாங்கத்திற்குத்தான் வேலை செய்யவேண்டும் என்ற அடிப்படையில் இங்கு வந்து வேலை செய்யமாட்டார்கள். அந்த முறையில் பார்த்தால் அவர்களுடைய ஊதியத்தைக் குறைக்க முடியாத நிலைதான் இப்போது இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே இன்றைக்கு நாட்டு மக்களின் முன்னேற்றத்திற்கான பல திட்டங்களை வகுக்க வேண்டியிருக்கிறது. அதற்குத் தகுந்தபடி வேலைத் திட்டங்களை வகுக்க வேண்டியிருக்கிறது. இதற்கெல்லாம் தகுதியான ஆட்களை நியமித்தால்தான் நமது வேலை எளிதாக நிறைவேற்றிவைக்க முடியும். அதல்லாமல் இந்த அதிகாரிகளின் சம்பளத்தைக் குறைப்பதினால் மட்டும்.....

SRI K. ANBAZHAGAN : தலைவர் அவர்களே, நான் பேசிய போது இப்படிப்பட்ட அதிகாரிகளின் சம்பளத்தைக் குறைக்க வேண்டும் என்று சொன்னதாக அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டு பேசுகிறார்கள். நான் எடுத்துக்காட்டியது, தாம்ந்த நிலையிலுள்ளவர்களின் ஊதியத்தை உயர்த்தவேண்டும் என்பதைத் தான் வலியுறுத்தினேன் தவிர உயர்ந்த அதிகாரிகள் 2,500 ரூபாய் சம்பளம் பெறக்கூடாது என்று நான் குறிப்பிடவில்லை என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இதைப்பற்றி யார் குறிப்பிட்டாலும் சரி இவ்விதம் உயர்ந்த சம்பளம் கொடுக்கக்கூடாது என்கிற கருத்துக்கு நான் பதில் சொல்லவேண்டியவனாக இருக்கிறேன். அந்த முறையில் தான் நம்முடைய அரசாங்க நிர்வாகம் சரியான முறையில் இயங்குவதற்கு இப்படிப்பட்ட அதிகாரிகளை வைத்திருக்க வேண்டியிருக்கிறது. அவர்களுக்கு இப்போது இருக்கின்ற நிலையில் உயர்ந்த சம்பளம் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக குறைந்த ஊதியம் பெறுபவர்கள் எல்லோருக்கும் ஊதியத்தை உயர்த்த வேண்டும் என்று சொல்வதையும் எடுத்துக்கொள்ளலாம், இவ்விதம் குறைந்த ஊதியம் பெறுகின்ற எல்லோருக்கும் குறைந்தது 100 ரூபாயாவது கொடுக்க வேண்டும் என்ற கருத்து தெரிவிக்கப்பட்டது. இப்போது, அதாவது சமீபத்தில் கொடுத்த சம்பள உயர்வின் காரணமாக வருடம் ஒன்றுக்கு 181 லட்சம் ரூபாய் செலவு ஏற்படுகின்றது. அதே சமயத்தில் குறைந்தது 100 ரூபாய் என்ற அளவுக்கு எல்லோருக்கும் கொடுக்க வேண்டும் என்றால் குறைந்தது

[Sri C. Subramaniam] [13th March 1959]

வழரைக் கோடி ரூபாய் ஆகும் என்று தெரிகிறது. இதைப் பற்றி நாம் கொஞ்சம் யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். இவ்விதம் ஏழரைக்கோடி ரூபாயும் செலவு செய்து இவர்களுடைய சம்பளத்தை எல்லாம் உயர்த்துவது நல்லதா அல்லது பல திட்டங்களை போட்டு அவைகளை எல்லாம் நிறைவேற்றி இந்த நாட்டிலுள்ள மக்களுடைய வாழ்க்கைத்தரத்தை உயர்த்துவது நல்லதா என்பதைப் பற்றி நாம் முடிவு செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. ஆனால் 100 ரூபாய் குறைந்த சம்பளம் இருக்க வேண்டும் என்று சொல்லுகின்ற அதே சமயத்தில் கிராமப்புறத்தில் வேலை செய்துகொண்டிருக்கிறவர்களுக்கு எந்த முறையிலும் ஊதியம் கிடைத்துக்கொண்டிருக்கிறது என்பதையும் நாம் பார்க்கவேண்டும். சென்னையிலிருந்து கொண்டு சொல்வதை மட்டும் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ளக்கூடாது. இன்றைக்கு கிராமங்களில் இருக்கின்ற விவசாயிகளுக்கு கிடைக்கின்ற ஊதியத்தையெல்லாம் கணக்கெடுத்துப் பார்க்கும்போது இப்போது இருக்கின்ற 60 ரூபாய் சம்பளத்தை கூட குறைக்கவேண்டிய நிலை ஏற்படுமா என்று நினைக்கவேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே இன்றுள்ள நிலைமையில் இப்போது இருக்கின்ற ஊதியத்தை அதிகப்படுத்திக் கொடுக்கவேண்டுமென்றால் வரிகளை இன்னும் அதிகமாக வசூல் செய்யவேண்டும். இந்த முறையில் இப்போது வசூலிக்க வேண்டிய வரிகளை எல்லாம் இரண்டு மடங்காக்கி வசூலித்து ஊதியத்தை அதிகப்படுத்திக் கொடுக்க முடியுமா என்பதைப் பார்க்கும்போது கொடுக்க முடியாது என்கின்ற நிலைமைதான் வந்து சேருகிறது. இந்த இக்கட்டான நிலைமையை இப்போது இருக்க கூடிய நிலைமையில் எவ்வாறு சமாளிப்பது என்றால் அவர்களுடைய கஷ்டங்களை உணர்ந்து அவர்களுக்கு நிவாரணம் கொடுக்க வேண்டுமென்பதை ஒப்புக் கொள்கிறேன். நிவாரணமெல்லாம் ஒரு புறம் இருக்க, நான் முன்னமேயே சொன்னது போல பொருளாதார வாழ்வு உயர்ந்தாலொழிய, மத்தியில் இருப்பதை ஒருவருக்கொருவர் பங்கு போட்டுக்கொள்வதால் இருக்கக் கூடிய பற்றுக்குறையை பங்கு போட்டுக் கொள்வதால் கோடிக்கணக்கான மக்களின் வாழ்க்கைத் தரம் உயர்ந்து விடாது. மேலும் மேலும் நாட்டின் செல்வத்தை எப்படி உயர்த்துவது, நாட்டு மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை எப்படி உயர்த்துவது, அதற்காக எந்த முறையில் பாடுபடுவது என்று முதலில் கவனம் செலுத்த வேண்டியிருக்கிறது. உற்பத்தி பெருக்க அடிப்படையில் திட்டம் போட்டு அதற்கு முதலிடம் கொடுக்கிறோம் என்றால் மற்றவைகளுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டாம் என்பதற்காகவல்ல. இதன் மூலமாக மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை நல்ல முறையில் உயர்த்த முடியும் என்று, விவசாயத் துறையாக இருந்தாலும், தொழில் துறையாக இருந்தாலும், எதுவாக இருந்தாலும், உற்பத்தியை எப்படிப் பெருக்குவது என்று நினைக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம் அதிலே பல திட்டங்களைச் சொன்னார்கள் கனம் அண்ணாதுரை அவர்கள். பேசும்போது சொன்னார்கள் சர்க்காருக்கு வரும்படி வருவதற்கு பஸ் துறையை ஏன் எடுத்துக் கொள்ளக் கூடாது என்று சொன்னார்கள். சர்க்காருக்கு வரும்படி வருவதற்கு சினிமா துறையை ஏன் எடுத்துக் கொள்ளக் கூடாது என்று கேட்டார்கள். பஸ் துறையும், சினிமா துறையும் பொருள் உற்பத்தி செய்யக்கூடியதுறைகள் அல்ல. இருக்கக் கூடிய வசதிகளைக் கொடுக்கக் கூடிய துறைகள் மக்களிடத்திலே எந்த வகையிலே வரி வாங்குவது, மக்களிடத்திலே எவ்வளவு இருக்க வேண்டும், சர்க்காரிடத்திலே எவ்வளவு இருக்கவேண்டும் என்பதெல்லாம் வேறு விஷயம்; இந்த வரவாயை சர்க்கார் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும், இது பொது மக்களிடம் போகக்கூடாது என்று சொல்வது அது வேறு விஷயம். இதை ஒரு திட்டமாக வைத்து, அதன் மூலமாக பொருளாதாரம் உயர்ந்து விரும் என்றால் அது தவறான காரியம். உற்பத்தி பெருக்கக் கூடிய காரியமல்ல. தொழில் துறை வளரக் கூடிய காரிய மல்ல. இவைகளை எல்லாம் வசதி செய்து கொடுக்கக் கூடிய துறைகள். இப்போது தாற்காலிகமாக இவைகளை மக்களிடத்திலே விட்டு வைப்பதில் தவறில்லை. சினிமா துறையை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டால், அதை எடுத்துக் கொள்வதில் தவறில்லை. அவர்களுக்கெல்லாம் நஷ்ட ஈடு கொடுத்து கோடிக்கணக்கான ரூபாய் நஷ்ட ஈடு கொடுத்தும் கூட அதனால்

13th March 1959] [Sri C. Subramaniam]

உற்பத்தி பெருகப்போவதில்லை. அப்படி கோடிக்கணக்கான ரூபாயை நஷ்ட ஈடாகக் கொடுப்பதற்கு பதில் வசதி ஏற்படுமானால் வேறு துறைகளில் பயன்படுத்தி தொழில் முறையில் பயன்படுத்தி பொருளாதார வளர்ச்சியில் ஈடுபடுத்த வேண்டுமே தவிர மற்றவர்கள் கொடுக்கக் கூடிய வசதியை நாம் எடுத்துக் கொண்டு கொடுக்கவேண்டும், வரும்படி அதிகமாக இருக்கிறது என்று பார்ப்பது சரியான கணக்கல்ல என்று நான் வலியுறுத்திச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். சர்க்கார் வேறு, சமுதாயம் வேறு என்பதல்ல. எல்லோரும் சேர்ந்து உழைப்பதன் மூலம், செல்வம் பெருகுகின்ற முறையில் அபிவிருத்தி அடைகிற முறையில் திட்டுக் கொளாதார வளர்ச்சி ஏற்படுகின்ற முறையில் உற்பத்தி பெருகுகின்ற முறையில் என்னென்ன நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டுமென்று பார்க்க வேண்டுமே தவிர, பஸ்காரர்கள், இருக்கிறார்கள், சினிமாக்காரர்கள் இருக்கிறார்கள், அவைகளை எடுத்துக் கொண்டால் போகிறது என்று சொன்னால், அதனால் புதிய உற்பத்தி ஒன்றும் ஏற்படுவதில்லை புதிய வசதி ஒன்றும் சமுதாயத்திற்குக் கிடைப்பதில்லை. இருப்பதே சர்க்கார் பக்கம் வேண்டுமானால் வந்து விடலாம். திட்டம் என்று சொல்லும்போது, “நாங்கள் திட்டங்களைச் சொல்லி விட்டோம்” என்று பார்க்காமல், உற்பத்தி பெருகுகிற திட்டங்கள் செல்வம் பெருகுகிற திட்டங்கள் என்ன என்று சொன்னால், அதற்கு முதலிடம் கொடுத்து மற்றவர்கள் ஆரம்பிக்க வில்லையானால் அந்தத் திட்டங்களை சர்க்கார் ஆரம்பித்து, முன்னேற்றக் கூடிய திட்டங்களை நிறைவேற்றவேண்டுமென்று நான் வலியுறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அதே மாதிரி இன்றைக்கு தனியார் துறை பற்றி பலர் பல கருத்துக்களைத் தெரிவித்தார்கள். தனியார் துறை கூடாது என்று சிலர் சொல்லுகிறார்கள். தனியார் துறை இருக்கவேண்டுமா அல்லது இருக்கக் கூடாதா என்பதில் முதலிலிருந்தே என்னுடைய கருத்து ஒரே மாதிரியாக இருக்கிறது. எல்லோரும் யோசனை செய்து பார்த்து, தனியார் துறை இருக்க வேண்டுமென்று சொல்லும்போது, தனியார் துறை “கூடாது, கூடாது” என்ற கருத்தையே, வலியுறுத்தி வருவதால் மட்டும் தனியார் துறை போகாது. தனியார் துறை கூடாது என்ற முடிவு எடுத்து, அதை நிறைவேற்றினால் தான் தனியார், துறை போகும். கம்யூனிஸ்ட் கட்சி கூட தனியார் துறை உடனடியாகப் போகவேண்டுமென்று விரும்பவில்லை என்று தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அந்தத் துறைக்கு இன்னென்ன கட்டுப்பாடுகள் இருக்க வேண்டுமென்று அவர்களிடம் சில கருத்துக்கள் இருக்கின்றன. மற்றவர்களிடம் அதற்கு வேறுபட்ட கருத்துக்கள் இருக்கின்றன. ஒன்று தனியார் துறை வேண்டுமென்று வைக்கவேண்டும், அல்லது தனியார் துறையே வேண்டாம், எல்லாமே சர்க்காருக்குச் சொந்தமாக இருக்க வேண்டும் என்று வைக்கவேண்டும். அழகாக தனித்துறை என்று சொல்லி விட்டு அதிலே பல சங்கடங்களை வைத்திருப்பதை விட தனியார் துறையே வேண்டாமென்று சொல்லி விடலாம். இதனால் சமுதாயத்திற்கு நஷ்டமே தவிர லாபம் இல்லை. ஒரு ஸ்தாபனம் வேண்டுமென்று சொல்லும்போது அதற்கு எல்லாவித வசதிகளையும் செய்து கொடுக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்து கொடுக்கும்போது முதலாளிகளுக்கு ஏதோ சாதகமாக இருக்கிறார்கள் என்று சொல்லும்போது

SRI P. S. CHINNADURAI : இது நியூ மாடல் சோஷலிஸமா ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : சின்னதுறை சோஷலிஸம் எப்போதுமே வரப்போவதில்லை. அவர் மனதில் நினைத்துக் கொண்டிருப்பது வேறு வித சோஷலிஸம். அவர் தலைமையில் இருந்தால் தான் அந்த சோஷலிஸம் நிறைவேறுமோ என்னவோ தெரியவில்லை. அதற்கு நான் பதில் சொல்ல வேண்டியதில்லை.

பொருள்களை உற்பத்தி செய்வதில் தனியார் துறை இயங்க வேண்டுமென்று சொன்னால் அந்தத் துறை திறமையாக இயங்க அதற்குத் தீங்குகள் வராமல் பாதுகாப்புகள் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டியது அவசியம். ஒன்றும் செய்ய முடியாத முறையில் உற்பத்தி பெருக முடியாத முறையில் பல்வேறு தடங்கல்கள் போடுவதால் சிறிய முதலாளிகள் கஷ்டப்

[Sri C. Subramaniam]

[13th March 1959]

படுவதால், உற்பத்தி குறைகிற காலத்தில் சமுதாயம் பாதிக்கப்படுகிறது என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அப்படியில்லையானால் தனியார் துறைக்கு எந்த வித பாகுபாடும் இருக்கக் கூடாது, எல்லாத் துறைகளுக்கும் பொதுவாக இருக்க வேண்டும் என்ற முடிவுக்குத் தான் வருவேண்டும். கம்யூனிஸ்ட் கட்சி தனியார் துறை இருக்க வேண்டுமென்று ஒப்புக் கொள்ளும்போது, அது சரியாக நடக்காத முறையில் பல்வித நடவடிக்கைகளை எடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லும்போது தான் எனக்குப் புரியவில்லை. தனியார் துறை வேண்டுமென்றால் அதற்கு வேண்டிய செளகரியங்களைச் செய்து கொடுக்கவேண்டும். இன்றைக்குத் தனிப்பட்டவர்கள் மட்டும் நன்றாக நடத்தவில்லையா? பல்வேறு முறைகளில் உற்பத்தி பெருக வேண்டும் என்று சொன்னால், அதிலே தனியார் துறையும் இருக்க வேண்டுமென்று சொல்வது ஜனநாயக ரீதியிலே அமைந்திருக்கிறது என்று வலியுறுத்திச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஆகையால் தான் இன்றைக்கு இப்போது இருக்கக்கூடிய தொழில்கள் மட்டும் இருந்தால் போதாது. இன்னும் பல பெரும் தொழில்கள் வேண்டும். அதற்கு இருக்க வேண்டிய சலுகைகள் என்ன, என்னை வசதிகள் வேண்டும் என்று பார்த்து இன்றைக்கு சர்க்கார் அதற்கு முதலிடம் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. இன்றைக்கு சமுதாயத்திலே இயங்கிக் கொண்டிருக்கக் கூடிய ஸ்தாபனங்களை விட்டு, புதிய ஸ்தாபனங்கள் பல நம் மாகாணத்தில் வரவேண்டும் என்று சொல்லும்போது, இப்போது இருக்கக் கூடியதை சர்க்கார் எடுத்துக் கொள்வதில் கவனம் செலுத்தக் கூடாது, அதில் மட்டும் கவனம் செலுத்தினால் நாம் முன்னேற்றம் காண முடியாது என்று பார்க்கும் போது தான் தனியார் துறைக்கு இன்றைக்கு ஒரு இடம் இருக்கிறது. சர்க்கார் செய்வதற்குப் பல காரியங்கள் காத்துக் கொண்டிருக்கின்ற காரணத்தினால் இப்போது இருப்பதில் கை வைக்க வேண்டிய அவசியமில்லை. நான் இப்படிச் சொல்லும் போது முதலாளிகள் பேரில் ஏதோ அக்கரை கொண்டு சொல்கிறேன் என்பதல்ல. இன்று இருக்கக் கூடிய சூழ்நிலையில் அவர்களுடைய முயற்சி உற்பத்திப் பெருக்கத்திற்குப் பயன்படக் கூடிய முறையில் நாம் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. சமுதாயத்தில் எல்லா சக்திகளையும் பயன்படுத்தி, நல்ல முறையில் உற்பத்தி பெருகினால், நாட்டிலே இருக்கக் கூடிய ஏற்றத் தாழ்வுகள் நீங்கக் கூடியது மட்டுமல்ல, பல குறைகள் அப்போது தான் நீங்கப் போகிறதே தவிர எங்கள் பக்கத்தில் ஒரு பழமொழி சொல்வார்கள், இங்கே என்ன சொல்வார்களோ என்னமோ எனக்குத் தெரியாது—ஆடிக் குவிருக்கு பற்றாத போர்வையை இழுத்துப் போர்த்தினால், காண்கும் போதாது, தலைக்கும் போதாது என்று சொல்வார்கள்—அந்த முறையில் தான் ஆகும்.

ஒரு பக்கம் நாம் சலுகைகள் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லும் போது, சலுகைகள் என்று நமக்குத் தோன்றுகிறது. அதே அளவுக்கு இன்னொரு பக்கத்தில் இருக்கக் கூடிய சலுகைகளை எடுத்துக் கொள்கிறோம் என்பதை நன்றாக ஞாபகத்தில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். என்.ஜி.ஓ.-க்களுக்கு குறைந்தது 100 ரூபாயாவது கொடுக்க வேண்டுமென்று கூறுவதை யாரும் மறுக்க முடியாது. அப்படிக் கொடுக்கும் போது அது யாரை பாதிக்கிறது என்று யோசிக்க வேண்டும். ஒரு பகுதியை மட்டும் பார்த்துப் பிரயோசனம் இல்லை. நாம் பூரா சமுதாயத்தையும் இயக்க வருகிறோம், ஆகையால் சமுதாயத்திலே இருக்கிற சூழ்நிலையை அனுசரித்து நடக்க வேண்டியிருக்கிறது. அரசாங்கத்தில் உள்ளவர்களால் சமுதாயத்தின் சூழ்நிலையை மறந்து வாழ முடியாது என்று வலியுறுத்திச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

எங்களால் இயன்ற அளவுக்கு இந்தத் திட்டங்களை வகுத்து நிறைவேற்றி வர முயற்சி செய்து வருகிறோம். மந்திரிகள் நடந்து கொள்ளும் விதம் பற்றி குறைகிறார்கள். யார் வேண்டுமானாலும், யார் வித வேண்டுமானாலும் குற்றம் கண்டு பிடித்து விடலாம். எங்களைப் போன்ற மந்திரிகளிடம் குற்றம் இருக்காது என்று சொல்லிக் கொள்ள வில்லை.

13th March 1959]

[Sri C. Subramaniam]

எதிர் கட்சி அங்கத்தினர் ராமசுவாமி பிள்ளை போன்ற மகான்களைக் கேட்டுக் கொள்வது, அவர்களை நினைத்துக் கொள்வதைப் போல் எங்களை நினைத்துக் கொள்ளாமல், மனிதர்கள் என்று நினைத்து, மன்னித்து விட்டு, பெரிய மனது பண்ணி, எங்களுடைய குற்றங்களைத் திருத்தி நல்ல முறையில் முயற்சி செய்து காந்திஜி அவர்கள் சொல்வதுண்டு, இன்னொருவரைத் திருத்த நாம் முன்னர் வலிமையைப் பெற்று, மனத்தூய்மை இருக்கவேண்டும் என்று அப்படி நல்ல மனப் பண்பாடு, நல்ல மனத் தூய்மை இருக்குமானால், அதன் காரணமாக நாங்கள் திருந்தி பணியாற்றுவதற்கு செய்யுங்கள் என்று நான் அவர்களை அடிபணிந்து கேட்டுக் கொள்கிறேன். அந்தத் துறையிலே அவர்கள் ஈடுபட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இது ஒரு புறமிருக்க, மந்திரிகள் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்வதைப் பற்றி பலர் குறைசுறிப் பேசினார்கள். ஒரு பக்கத்திலே ஒரு அங்கத் தினர் சொன்னார். “எல்லாம் காங்கிரஸ் கட்சியாலே நடக்கிறது; மந்திரிகள் சுற்றுப்பிரயாணத்திற்கு காங்கிரஸ்காரர்கள் ஏற்பாடு பண்ணுகிறார்கள்; வேறு ஒருவரையும் கவனிப்பதே இல்லை” என்று. இப்படி ஒருவிதம். நண்பர் ராமசுவாமி பிள்ளை அவர்களைப் போன்றவர், “மக்களுடைய பிரதிநிதிகளைக் கவனிப்பதில்லை; கலெக்டரைக் கேட்டுத் தான் செய்கிறார்கள்; கலெக்டரைக் காரில் பக்கத்தில் வைத்துக்கொண்டு மந்திரிகள் போகிறார்கள்” என்று சொல்கிறார்கள். அப்படிச் செய்வது அத்தியாவசியம் என்று நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு நிர்வாகம் நல்ல முறையில் நடைபெறவேண்டுமானால், அங்கங்கே நியமிக்கப் பட்டிருக்கிற அதிகாரிகள் தவறு செய்யாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டியது மிக அவசியம். அதே சமயத்தில் அவர்கள் பொறுப்பை உணரக்கூடிய முறையிலே அவர்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் பொறுப்பை உணர்ந்து, அவர்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் பொறுப்பை மக்களும் உணர்ந்து, நல்லமுறையில் பணியாற்றுவதற்கு நம்பிக்கையை அவர்களுக்கு ஏற்படுத்தியாகவேண்டும். இன்றைக்கு இருக்கும் அமைப்பிலே ஜில்லாக் கலெக்டர் தான் எல்லா வற்றுக்கும் பொறுப்பாக இருந்து நடத்தவேண்டிய பொறுப்பு இருக்கிறது. அது சிலருக்குப் பிடிக்கலாம். அல்லது பிடிக்காமல் இருக்கலாம். அந்த அமைப்பிலே அந்த அதிகாரிக்குப் போதுமான முக்கியத்துவம் கொடுத்து, பொறுப்பை உணரக்கூடிய முறையிலே மக்கள் ஒத்துழைக்கக் கூடிய முறையிலே, அவர்களுக்குத் தகுதியை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வில்லையென்றால், நாம் இன்றைக்கு எடுத்துக்கொண்டிருக்கும் பல காரியங்கள் பாழாகி விடும். கலெக்டரைப் பற்றி மட்டும் அல்ல நான் சொல்வது. ஒரு சிறு அதிகாரியாக இருந்தாலுங்கூட, அவருக்குக் கொடுத்திருக்கும் பொறுப்பைப் பற்றியவரையில் அவருடைய பகுதியில் அவர் தான் மேலான அதிகாரி என்னும்கூடாது, அவருக்கும் அத்தகைய தகுதியை ஏற்படுத்திக் கொடுக்கவேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. “கலெக்டர் அவர்களே” என்று கூப்பிட்டால் நான் கலெக்டருக்கு மட்டமாகி விட வேண்டும் என்பது அவசியம் இல்லை. யாரையும் பொதுவாக “அவர்களே” என்று அழைப்பதுண்டு. அது போல கலெக்டரையும் “அவர்களே” என்று சேர்த்துச் சொல்வதிலே ஒருவருடைய மதிப்பு குறைந்துவிடப் போவதில்லை. பாரந்த மனப்பான்மையோடு இருக்கக்கூடிய திரு. ராமசுவாமி பிள்ளை அவர்கள் இதிலே ஒரு சிறு மனப்பான்மையைக் காண்பிக்கிறாரே என்று நான் வருத்தப்படுகிறேன். அதிகாரிகள் என்றால், அவர்கள் வேறு எங்கேயோ இருந்து வந்தவர்கள் அல்ல; நம்மிடத்தில் பழகிக்கொண்டிருக்கிறவர்கள் தான் அவர்களும். அவர்களுக்கும் ஒரு மதிப்பு கொடுக்கும் போது தான் அவர்களும் நன்றாகப் பணியாற்றுவார்கள். அத்தகைய சூழ்நிலையை ஏற்படுத்துவதில் தவறு ஒன்றும் இல்லை. காரில் அமைச்சர்கள் தங்கள் பக்கத்தில் கலெக்டரையோ காங்கிரஸ்காரர்களையோ உட்கார வைத்துக்கொண்டு செல்கிறார்கள் என்றால், இப்படிச் சொல்கிற அங்கத் தினர்கள் வந்து உட்காராமட்டேன் என்கிறார்களே (கிரிப்பு) அதற்கு என்ன செய்வது?

[13th March 1959]

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI : நான் சொல்வது—அதிகாரிகள் கூட்டத்திலே கலெக்டர் தலைமை தாங்கி நடத்தினால் அவர்களைப் பார்த்து “கலெக்டர் அவர்களே” என்று பேசுவதை நிச்சயமாக நான் ஆட்சேபிக்க வில்லை. ஆனால், பொது மக்களுடைய கூட்டத்திலே கலெக்டர் தலைவர் அல்ல. பொது மக்களுடைய தலைவர்கள் எம்.எல்.ஏ.க்கள் என்பதை மாதிரம் நான் இங்கே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : பொது மக்களுடைய தலைவர்கள் எம்.எல்.ஏ.-க்கள் என்பதைப்பற்றி நான் ஒன்றும் சொல்லவில்லை. ஆனால், அதிகாரிகளுக்குள்ளே முன்னால் இருக்கக்கூடியவர் கலெக்டர் தான். அதிகாரிகளைப்பற்றியே குறிப்பிடுவது தவறு என்றால் நான் அதை ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராயில்லை. அங்கே இருப்பவர்களை அறிமுகப்படுத்தும்போது “கலெக்டர் அவர்களே” என்று சொல்கிறார்கள் என்றால், அதிலே தவறு இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. எந்த மனப்பான்மையோடு பார்க்கிறோமோ அதைப் பொறுத்துத்தான் இருக்கிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

முக்கியமாக, “எம்.எல்.ஏ.-க்கள் சொல்லும் விஷயத்தை மந்திரிகள் கவனிக்கவில்லை; பல மனுக்கள் கொடுக்கப்பட்டிருந்தும் அதிலுள்ள காரியங்கள் நிறைவேற்றப்படவில்லை” என்று சில அங்கத்தினர்கள் சொன்னார்கள். நான் ஒப்புக்கொள்கிறேன். என்ன காரணம்? இன்றைக்கு இன்னும் தீராமல் இருக்கும் குறைகள் எவ்வளவு என்பதைத் தெரிந்திருப்பாரானால், திரு. அன்பழகன் அவர்கள் அந்தக் குற்றச் சாட்டைச் சொல்லியிருக்கமாட்டார்கள். மற்ற அங்கத்தினர்கள் சிலரும் சொல்லியிருக்கமாட்டார்கள். இன்றைக்கு எங்கள் பக்கத்தில் இருக்கும் அங்கத்தினர்களும் குறைகளை எடுத்துச் சொல்கிறார்கள் என்றால் அவ்வளவு குறைகள் இருக்கின்றன. அவைகளைத் தீர்ப்பதற்கு முயற்சி செய்து கொண்டிருக்கிறோம். சுதந்திரம் பெற்று பத்து ஆண்டுகளில் பல காரியங்களை நிறைவேற்றி வருகிறோம் என்று பெருமைப்படலாம். ஆனால், அத்தனை காரியங்களும் ஒரு பெரிய மலையிலே ஏதோ ஒரு சிறு பகுதி செதுக்கப்பட்டதாகத்தான் கொள்ள வேண்டும். இன்னும் மலைபோல் இருக்கிறது. போகப் போக மலை வளர்ந்துகொண்டே தான் இருக்கும். எந்தக் காலத்திலும் இந்தப் பிரச்சனையைத் தீர்த்துவிட்டோம் என்ற நிலைமை எப்போதும் ஏற்படப் போவதில்லை.

அது ஒருபுறமிருக்க, இன்றைக்கு குறைகள் இருக்கும் காரணத்தால், மக்கள் பிரதிநிதியாக வரக்கூடியவர்கள் அங்கே இருக்கும் குறைகளை எடுத்துச் சொல்ல வேண்டியதாக்குத்தான் இருக்கும். அதை மறைக்க முடியாது. அதில் எத்தனை காரியங்களை நிறைவேற்ற முடியுமோ, அவைகளை—இருக்கும் வசதியை வைத்துக்கொண்டு—தீர்க்க முயற்சி செய்கிறோம். எதற்கு முதல் இடம் கொடுப்பது என்பதைப்பற்றி பட்ஜெட்டிலே தீர்மானம் செய்திருக்கிறோம். ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே தீர்மானம் செய்திருக்கிறோம். மேலும் புதிய வசதிகளைக் கண்டுபிடித்து புதிய காரியங்களை எடுத்துச் செய்துகொண்டிருக்கிறோம். அவ்வப்போது செய்கின்ற காரியங்களில், எது ரொம்ப அவசியம் என்று தோன்றுகிறதோ அதை உடனடியாகச் செய்கிறோம், சிலவற்றைப் பொருத்துத்தான் செய்யவேண்டி ஏற்படுகிறது. அப்படிச் செய்வது குற்றமானால், அந்தக் குற்றத்தை ஏற்றுக்கொள்வதற்கு நாள்கள் தயாராக இருக்கிறோம். இப்படிக் கொடுத்தும் பிரயோஜனம் இல்லையென்றால், இப்பொழுது இருக்கும் சூழ்நிலை காரணமாக இப்பொழுது தவிர்க்க முடியாத நிலைமை என்பதைத்தான் இந்தச் சபையிலே சொல்லிக்கொள்ள வேண்டியதாக இருக்கிறது.

இன்னொரு விஷயத்தைப் பற்றியும் குறையாகச் சொல்லிக்கொண்டு வந்தார்கள். பல அங்கத்தினர்கள் பேசும்போது, “எல்லாம் காங்கிரஸ் கட்சி அங்கத்தினர்கள் இருக்கும் தொகுதியிலே நடக்கிறது, எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்கள் தொகுதியிலே நடக்கவில்லை; அதிலும் முக்கியமாக தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டம், சமுதாய நலத் திட்டம் எல்லாம் காங்கிரஸ்

13th March 1959] [Sri C. Subramaniam]

அங்கத்தினர்கள் இருக்கும் இடத்திற்குப் போய்விடுகிறது ” என்கிறார்கள். இதிலே பார்க்கவேண்டியது இதுதான். நீங்கள் அதைப்பற்றி எப்படி நினைத்தாலும் சரி, 150 பேர் காங்கிரஸ்காரர் ஒரு பக்கத்திலும், 50 பேர் இன்னொரு பக்கத்திலும் இங்கே இருக்கிறார்கள். மற்றவர்கள் பகுதியில் ஒரு பங்கு காரியங்கள் நடந்தால், காங்கிரஸ்காரர்கள் இருக்கும் பகுதியில் மூன்று பங்கு நடந்தால்தான் எல்லோருக்கும் நியாயமாகப் பிரித்துக்கொடுத்த மாதிரி ஆகும். அதை மறந்துவிட்டு, “நான் எதிர்க்கட்சிக்காரன், எதிர்க்கட்சியினர் இருக்கும் தொகுதிக்கே பூராவும் வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும்; காங்கிரஸ்காரர் இருக்கும் தொகுதிக்கு செய்து கொடுக்கக்கூடாது ” என்றால் காங்கிரஸ்காரர்களை வரவேண்டாம் என்று சொல்லிவிடலாம். அதை மனதில் வைத்துப்பர்த்தால், எந்த, விதத்திலும் “எதோ காங்கிரஸ்காரர் தொகுதியிலே செய்யப்படுகிறது எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் இருக்கும் தொகுதி புறக்கணிக்கப்பட்டிருக்கிறது” என்ற குற்றத்தை யாரும் சொல்ல முடியாது. ஆனால், அவர்கள் நினைக்கிறது என்னவென்றால், “நாம் எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள்; ஆகவே நடக்க வேண்டிய காரியங்களெல்லாம் எங்கள் தொகுதியிலேயே நடக்கவேண்டும்” என்று எதிர்பார்த்தால், அது நியாயமல்ல, மனிதப் பண்பும் அல்ல. எங்கள் பக்கத்தில் இருப்பவர்களுடைய பகுதிகளைக் கவனிக்காமல் இருந்து விடமுடியாது. எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் திட்டுகிறார்கள் என்பதற்காக அவர்கள் பகுதிக்கே செய்யவேண்டும் மற்ற பகுதிக்குச் செய்யக்கூடாது என்று அவர்கள் எதிர்பார்க்க முடியாது. ஒருவர் திட்டாமல் இருக்கவேண்டும் என்பதற்காக அப்படிச் செய்வது நியாயமா என்பதைப்பற்றி யோசிக்க வேண்டும். திருவதைத் தவிர்க்க வேண்டுமென்பதற்காக, கடுமையான வார்த்தைகள் சொல்வதைத் தவிர்த்துக்கொள்ள வேண்டும் என்பதற்காக, காங்கிரஸ்காரர்களின் தொகுதிகளை ஒதுக்கிவிட்டு, அங்கிருக்கும் மக்களெல்லாம் மக்கள் அல்ல, காங்கிரஸை எதிர்த்து போட்டு போட்டவர்களுடைய பகுதிகளுக்குத்தான் முதல் சலுகை செய்ய வேண்டும் என்ற முறையிலே பணியாற்றினால் சரிக்காரர் இருக்கமுடியாது. ஆகையால்தான், இப்போப் பட்ட சூழ்நிலைக்கு மத்தியிலே எங்களால் இயன்ற அளவு எங்கள் சேவையைச் செய்து வருவதற்கு முயற்சி செய்து வருகிறோம். “அந்தச் சேவையை இன்னும் கொஞ்சம் நன்றாக நடத்துவதற்கு உங்கள் உதவி இருக்குமா ? ” என்று எதிர்க்கட்சியிலே உள்ளவர்களையும் கேட்கிறேன். அவர்கள் இல்லையென்று சொல்லிவிட்டால், இப்பொழுது இருக்கிற மாதிரி நாங்கள் நடத்திக்கொண்டு போகிறோம் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். எல்லோரும் சேர்ந்து, அடிக்கடி இல்லாத குறைகளையும், வெறுமனே தீர்க்க முடியாத குறைகளையும் திருப்பித் திருப்பிச் சொல்லிக்கொண்டு இருப்பதைவிட, ஆகக்கூடிய காரியத்திலே நல்ல முறையிலே யோசனை சொன்னால் இப்பொழுது செய்வதைவிட இன்னும் கொஞ்சம் திறமையாக செய்ய முடியும் என்ற நம்பிக்கை எங்களுக்கு இருக்கிறது. அந்த ஒத்துழைப்பு இருக்குமா ? என்று உங்களைப் பார்த்துக் கேட்கிறோம். அப்படிக்கேட்கும் போது, “ஒத்துழைப்புக் கேட்கிறார்கள், ஆனால், அது செய்வதில்லை இது செய்வதில்லை” என்று குற்றம் சொல்லிக்கொண்டிருந்தால் என்ன செய்வது ? எல்லாக் குறைகளையும் நாங்கள் தீர்த்த பிற்பாடு தான் ஒத்துழைப்பு தருவோம் என்று அவர்கள் சொன்னால் அந்த ஒத்துழைப்பு எப்பொழுது கிடைக்க முடியும் ? குறைகள் என்பது ஒன்றின் பின் ஒன்றாக, சங்கிலித் தொடர்போல் இருந்துகொண்டே இருக்கும். அவைகளையெல்லாம் ஒவ்வொன்றாகத் தீர்த்துக்கொண்டு வருகிறோம்.

மக்களுடைய வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்தவேண்டும் என்பது நாமெல்லாம் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிற பணியாகும். அதற்காக என்ன என்ன செய்யவேண்டும் என்பதிலே நாம் கவனம் செலுத்திக்கொண்டு, திட்டங்களை நிறைவேற்றிக்கொண்டு வரும்போது, இந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள், அந்தக் கட்சியைச் சேர்த்தவர்கள் என்று பார்த்து காரியங்களைச் செய்வதில்லை. நாட்டிலே பொருளாதாரம் மொத்தமாக பரவலாக எவ்வளவு உயர்ந்திருக்கிறது என்பதை வைத்துக்கொண்டுதான் பல்வேறு

[Sri C. Subramaniam] [13th March 1959]

துறைகளிலும் இருக்கக்கூடிய மக்கள் முன்னேறி வரச் செய்ய முடியுமே தவிர, ஒரு பகுதி மட்டும் முன்னேறி, மற்ற பகுதிகள் பின்னே இருக்கும் நிலையில், இன்னும் அதிகமாக பங்கு கிடைக்கவேண்டுமென்று நினைத்துப் பார்ப்பது தவறு என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.

இந்த விவாதத்தில் பல விஷயங்கள் சொல்லப்பட்டன. அவைகளைப் பற்றியெல்லாம் நான் இங்கே விவரிக்க முடியவில்லையென்றால், அவையெல்லாம் முக்கியக் குறைவு ஏற்ற காரணத்தால் அல்ல, காலக் குறைவு தான் காரணமே தவிர வேறு அல்ல. இங்கே கனம் அங்கத்தினர்கள் சொல்வதையெல்லாம் ஒருவரும் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை என்று யாரும் நினைக்கக்கூடாது. அவர்கள் சொல்வதைக் கேட்டுக்கொண்டே இருக்கும் போது, நல்ல கருத்துக்கள் வரும்போது எங்கனையும் அறியாமல் பல காரியங்களைச் செய்யத் தூண்டுவதாக அவை அமைகின்றன என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI K. ANBAZHAGAN : தமிழ்நாடு

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : பெயரிலே ஒரு சில பேருக்கு நம்பிக்கை. பெயர் மாற்றினவுடனே பெரியதாகிவிடுகிறதாக. பெயர் மாற்றி விடுவதினால் உண்மையிலேயே ஏதாவது காரியம் ஆகும் என்றால் நான் செய்வதற்குத் தயாராக இருக்கிறேன். பெயர் மாற்றுவதால் ஒன்றும் இல்லை என்பதை வலியுறுத்துவதற்காகவே “மெட்ராஸ்” என்ற பெயரே இருப்பது நல்லது. மெட்ராஸை “தமிழ்நாடு” என்று சொல்வதை யார் தடுக்கப்போகிறார்கள்? யாரும் தடுக்கப்போவதில்லை. தமிழ்நாடு என்று நான் பேசுகிறேன். அம்மாதிரி இரண்டு பெயர்கள் இருப்பதாலே தவறு இல்லை. என் வீட்டிலே என்னை “சுப்ரமணியம்” என்று அழைப்பதில்லை. பழைய செல்லப் பெயரை வைத்துத்தான் அழைக்கிறார்கள் (சிரிப்பு) ஆகையால், “தமிழ்நாடு” என்று சொல்வதைப்பற்றி யாரும் மறுக்கமாட்டார்கள். எல்லோரும் தமிழ்நாடு என்று சொல்வோம். ஆனால், ரிகார்டிலே “மெட்ராஸ்” என்ற வார்த்தை கையாளப்பட்டு வந்துகொண்டிருக்கிறது. ரிகார்டில் “மெட்ராஸ்” என்று இருந்துகொண்டிருப்பதை “தமிழ்நாடு” என்று மாற்றவேண்டுமானால், கேஜட் டில் பதிவு பண்ணி பெயரை மாற்றவேண்டிய அவசியம் எல்லாம் ஏற்படும். அதெல்லாம் செய்யவேண்டாம். நான் இப்படிச் சொல்வதினால், எனக்குத் தமிழ்ப்பற்றுக் குறைவு என்று யாரும் எண்ணமாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். தமிழ்நாடு என்று சொன்னால், என் காதித் தேன் வந்து பாய்வதற்குப் பதிலாக ஈயம் வந்து பாய்கிறது என்று யாரும் நினைக்க வேண்டாம். தமிழ்ப்பற்றுக்குறைவினால் அல்ல நான் இப்படிச் சொல்வது. “மெட்ராஸ் ஸ்டேட்” என்று அபிஷிஷம் ரிகார்டுகளில் எழுதுவதே தவிர, தமிழ்நாடு என்று சொல்கிறோம், தமிழ்நாடு என்று பேசுகிறோம். எல்லோரும் தமிழ்நாடு என்று சொல்லலாம். தமிழ்நாடு என்ற பெயர் தான் நம்முடைய நாட்டுக்கு இப்பொழுதே ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிற பெயர். ஆனால் ரிகார்டிலே இருக்கிறபடி இருக்கட்டும். பெயரை மாற்றுவதினால் நமக்கு நன்மை வரப்போவதில்லை. இதற்காக பெரியதொரு இயக்கம் நடத்தி, குற்றச்சாட்டு சொல்லிக்கொண்டிருக்கவேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று தெரிவித்துக்கொண்டு, இதற்குப் பிறகும் வெட்டுப் பிரேரணைக்கு அவசியம் இல்லை என்று நான் நினைக்கிறேன். அத்துடன் விட்டுவிடுகிறேன்.

DEPUTY SPEAKER : I shall now put the cut motion to vote.
The question is :

“That the allotment of Rs. 1,02,67,100 under Demand IX—Head of State, Ministers and Headquarters Staff—be reduced by Rs. 100.”

The cut motion was put and lost.

13th March 1959]

DEPUTY SPEAKER : The question is :

“ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,02,67,100 under Demand IX—Head of State, Ministers and Headquarters Staff.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEPUTY SPEAKER : The question is—

“ That the allotment of Rs. 16,96,700 under Demand XI—Elections be reduced by Rs. 100.”

The cut motion was put and lost.

DEPUTY SPEAKER : The question is—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 16,96,700 under Demand XI—Elections.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEPUTY SPEAKER : The House will now adjourn and meet again to-morrow morning at 8-30.

1-30
p.m.

The House then adjourned.

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

[13th March 1959]

APPENDIX I.

[Vide answer to starred question No. 757 asked by Sri K. Sattanatha Karayalar at the meeting of the Legislative Assembly held on 13th March 1959, page 194 supra.]

Statement showing the demands of the Public Works Department Workers' Union, Madras, and the action taken thereon.

Demands of the Union.

(1)

Action taken.

(2)

Demands pressed at the conference on 20th September 1957 held by Minister (Works,

- 1 All the workers in the Department who have put in a continuous service of at least six months and/or a total service of one year should be confirmed.

Orders have been issued provincialising, as a temporary measure, the services of 192 temporary workers in the Public Works Workshops with over five years' service. Those 192 workers have now become eligible for incremental scales of pay, Contributory Provident Fund and leave benefits.

- 2 Conditions of workers not to be changed to the detriment of workers at the time of confirmation.

Orders have been issued in G.O. Ms. No. 3009, P.W., dated 12th November 1958, conceding the request and prescribing the method of fixation of initial pay of temporary workers who are absorbed into provincialised establishment.

- 3 Revision of the grade system should be done progressively.

In G.O. Ms. No. 247, P.W., dated 8th September 1958, the Government have agreed with the Chief Engineer that there is no case for revision of the scales of pay of any category except mazdoors. In regard to the question of revision of pay of mazdoors the matter is separately under consideration in consultation with the Chief Engineer. As regards grant of annual certificate of efficiency to individual workers which was suggested at the conference on 20th September 1957, the Government have agreed with the Chief Engineer that it is not the normal practice to grant such certificates to Government servants while they are in service. The Government have also agreed with the Chief Engineer that the system of incentive or efficiency bonus is not suitable for the Public Works Department Workshops which is run on a "no loss-no profit" basis and that this question need not be pursued.

- 4 State Government should launch upon a well-laid out and progressive scheme under the Government of India's scheme for the low paid employees for the benefit of the workers of the Public Works Department.

The question of construction of hundred quarters for workers of the Public Works Workshops at a cost of Rs. 6,10,000 is separately under consideration.

13th March 1959]

Demands of the Union.

(1)

Demands pressed at the conference on 20th September 1957 held by Minister (Works)—cont.

5 All workers working in all the various industrial and allied sections should be given at least four sets of uniforms per year, free of cost.

6 *Promotions.*—Wherever any promotion is made either for temporary vacancies or for permanent vacancies it should be on the basis of service, seniority and ability. It is also demanded that all such promotions that have been done on the basis of nepotism, corruption and with no regard to skill, etc., should be rectified.

7 The existing gratuity is very inadequate. It is therefore demanded that the same should be improved and brought to at least one month's salary for every one year of service. It is also demanded that this gratuity must be available for even to such workers who have put in a minimum of two years of service and irrespective of the fact whether they are casual, temporary or permanent workers and that the same should be paid off to workers before the evening of the last day of their service.

Action taken.

(2)

Orders have been issued in G.O. Ms. No. 247, P.W., dated 23rd January 1959, sanctioning the supply of two sets of uniforms annually to 285 permanent workers, borne on the provincialised work-charged establishment of the Public Works Workshops.

The Chief Engineer proposed that work clerks (on the scale of Rs. 35—2—65) in the Public Works Workshops, Madras who do not possess the minimum general educational qualification prescribed for appointment as superior works clerks (on the scale of Rs. 45—3—60—2—90) but have rendered not less than five years' service may be considered by Government for exemption from the prescribed qualification, whenever any vacancies occur in the provincialised work-charged establishment. The Government have approved the proposal of the Chief Engineer. The Chief Engineer was informed that there was no need to fix any minimum qualification for such exemption and that each case will be considered on merits.

The Government did not, however, approve the proposal to allow the members of the work-charged establishment engaged on clerical duties in the Public Works Workshops to sit for the general education test of the S.S.L.C. standard conducted by the Madras Public Service Commission.

Orders have been issued allowing the gratuity at the following rates, which are the same as those applicable to other Government servants with reference to the rules in the Madras Retiring and Invalid Gratuities (Non-pensionable Establishment) Rules :—

Superior service.

After a service of five years Nil.
or less.

After a service of over five years. One month's pay for every completed year of service subject to a maximum of 25 months' pay.

Last Grade Service.

After a service of five years Nil.
or less.

After a service of over five years. Half a month's pay for every completed year of service subject to a maximum of 15 months' pay.

[13th March 1959]

*Demands of the Union.**Action taken.*

(1)

(2)

*Demands pressed at the conference on 20th September 1957 held by Minister (Works)—cont.***8 Medical Aid—**

Temporary workers should also be given the same medical aid and sick leave benefits as permanent workers.

The Chief Engineer reported that the temporary workers in the P.W. Workshops were getting medical facilities in the Government Stanley Hospital, Madras, under the Assistant to the Surgeon, First district, specially posted for the P.W. Workshops and the Government Press. The question of grant of sick leave benefits to the temporary workers and the implementation of the provisions of the Employees' State Insurance Scheme in respect of the P.W. Workshops is separately under consideration.

- 9** The existing Provident Fund Scheme should be improved and brought in line with the Government of India's Provident Fund Act. The contract system in the P. W. Workshops should be dropped.

The question of implementing the provisions of the Employees' Provident Fund Act, 1952, in respect of the P. W. Workshops is separately under consideration. The Government have directed that the question of abolition of the contract system in the P.W. Workshops be dropped.

Demands made subsequently on 4th September 1958 and 25th October 1958.

- (i) Every worker who has been employed for 240 days in a year may be confirmed in accordance with the recommendations of the Tripartite Enquiry Committee on Minor Engineering Industry, Madras.
- (ii) The scales of pay of the semi-skilled category of workers whose services were provincialised in G.O. Ms. No. 2471, P.W., dated 8th September 1958 should be revised to Rs. 40-1-50 or Rs. 30-1-40 and they should be classed as Grade II.
- (iii) The scales of pay of all the categories of workers should be revised.
- (iv) Early orders should be passed on the question of promotion of Sri V. S. Ramaswamy, Works Clerk.
- (v) The existing contract system should be abolished.
- (vi) The service conditions now applicable to workers in Government Press, Madras may be made applicable to the workers of the Public Works Workshops also, thus making one set of rules applicable to both.
- (vii) A dispensary should be opened in the premises of the Public Works Workshops.
- (viii) Immediate steps should be taken to draw up uniform terminology for the various occupations and effect a proper classification of employment in the P.W.D. Workshops.
- (ix) The rule regarding daily batta to workers on outstation duty should be revised.

The matter is under consideration.

Orders have been issued in G.O. Ms. No. 3011, P. W., dated 13th November 1958, in which the Government have directed that the workers be made eligible for daily allowance at the following rates for halts at any one place outside their headquarters as in the case of work-charged personnel of the Highways Department—

First ten days—Full daily allowance.

Next sixty days.—3/4 daily allowance.

For ever seventy days—1/2 daily allowance.

13th March 1959]

APPENDIX II.

[Vide answer to starred question No. 758 asked by Sri V. K. Kotuhandaraman at the meeting of the Legislative Assembly held on 13th March 1959, page 194 supra.]

Statement showing the list of schemes for which the Gudiyattam Municipal Council asked for loans and/or grants in 1957-58 and action taken by Government thereon.

Serial number.	Name of the scheme.	Amount of loan applied for.	Amount of grant applied for.	Amount sanctioned.
1	Dustless surfacing of roads—			
(a)	Hospital road	3,000		Not sanctioned.
(b)	Brahmin street up to Bodipet.	10,000		
(c)	Sannadhi Street	2,650		
(d)	Allar Street	5,350	5,350	A grant of Rs. 7,500 and a loan of Rs. 7,500 have been sanctioned.
	Mosa Annamalai Street	2,250	2,250	
2	Bhuvaneswaripet Area Town-Planning Scheme and Robinson Tank Bund Area Town-Planning Scheme.	7,200		A loan of Rs. 7,165 was sanctioned.
3	Construction of an Ayurvedic Dispensary.	10,000	10,000	Not sanctioned.
4	Construction of a rest-house ..	20,000	20,000	Not sanctioned.
5	Metalling of roads and construction of revetments to roads.	25,000	25,000	Not sanctioned
6	Construction of rice stalls in the Dharmapet Daily Market.	19,000		A loan of Rs. 13,000 was sanctioned.

APPENDIX III.

[Vide answer to starred question No. 761 asked by Sri K. R. Viswanathan at the meeting of the Legislative Assembly held on 13th March 1959, page 195 supra.]

(a)—

Madras	64
North Arcot	5
South Arcot	12
Chingleput	7
Coimbatore	12
Madurai	19
Ramanathapuram	4
Tirunelveli	6
Tanjore	13
Tiruchirappalli	15
Salem	31
The Nilgiris	Nil.
Kanyakumari	Nil.

[13th March 1959]

(b).—

Venereal Diseases such as Syphilis, etc.
 Mental Diseases such as Schizophraenia ' Psychosis, etc.
 Nervous diseases such as Paralysis, Neuritis, Parkinson disease,
 Neurasthenia, etc.
 Cardiac diseases.
 Asthma.
 Diabetic.
 Leprosy.
 Failing vision and profound degree of deafness.
 Rheumatism.
 Stammering (Teaching profession).
 Dermatitis.
 Arthritis.
 Ophthalmological diseases such as Optic Atrophy, Cataract,
 Absolute Glaucoma, Colour blindness, etc.
 Surgical such as fracture of shoulder bones, humerus, etc.
 Hernia-Bilateral Inguinal.
 Disseminated Sclerosis.
 Tuberculosis.
 Old age and general debility.

APPENDIX IV.

[Vide answer to starred question No. 762 asked by Sri K. R. Viswanathan at the meeting of the Legislative Assembly held on 13th March 1959, page 196 sprā.]

(a) Sixteen in 1957-58 and seven in 1958-59.

(b) Thirteen in 1957-58 and four in 1958-59.

(c)—

Neural leprosy.

Leucorna left eye.

Rheumatic aortic regurgitation.

Hydrocele.

Squint.

Partial arrest of development and weakness of the right upper limb.

High blood pressure and endocrine type of obesity.

Well capsulated cyst like appearance in the left lower lobe.

Epileptic Psychosis.

Varicose veins and Pyorrhoea.

Defective vision.

Neurasthenia.

Underweight.

[13th March 1959]

APPENDIX V.

[Vide answer to starred question No. 763 asked by Sri P. G. Manickam at the meeting of the Legislative Assembly held on 13th March 1953, page 196 supra.]

Steps taken to accelerate acquisition of house-sites for Harijans in Coimbatore district.

A special staff of three tahsildars is attending to land acquisition work in the seepage affected areas of the Lower Bhavani Project. The land acquisition work under the Harijan Welfare Scheme is attended to by the District Welfare Officer himself. To quicken the tempo of work, the Collector has applied for additional staff. His proposals are under consideration.

2. There are more than 300 land acquisition cases under the Harijan Welfare Schemes in the Coimbatore district. In 1958-59, seventeen cases have been approved by the Collector. Of them, fifteen relate to the provision of house-sites and two relate to the provision of pathways. In six cases, proposals for the approval of section 4 (1) notification and section 6 declaration are under consideration. The remaining cases are expected to be finalised by the Collector shortly. An extent of 5 acres and 38 cents has been acquired in the Coimbatore district in 1958-59 under the scheme.

APPENDIX VI.

[Vide answer to starred question No. 767 asked by Sri Manickam at the meeting of the Legislative Assembly held on 13th March 1959, page 198 supra.]

Statement showing the Blocks in the districts where Palm Gur Development Schemes are undertaken and the number of persons engaged in the industry in each Block.

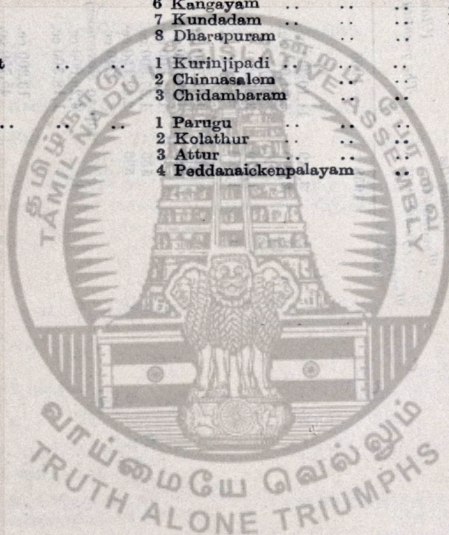
Name of the district.	Name of the Block.	Number of Palm-Gur Societies.	Number of members engaged in the industry.
(1)	(2)	(3)	(4)
Madurai	1 T. Kallupatti	1	138
	2 Tirumangalam	2	57
Tiruchirappalli	1 K. Paramathy (Karur)	17	1,201
	2 Musiri	1	31
	3 Thottiam	1	51
	4 Lalgudi	1	112
	5 Vellianai Block	1	67
	6 Aruvankurichi	5	392
Singoleput	1 Thirukalikundram	3	298
	2 Uttiramerur	2	112
	3 Poonamallee	3	201
	4 Sriperumbudur	1	156
	5 Tiruvellore	3	211
	6 Uttukottai	1	46
	7 Meenjur	4	212
	8 Madurantagam	3	280
	9 Singaperumalkioil	1	77
	10 Saidapet	1	122

[13th March 1959]

Name of the district.	Name of the Block.	Number of Palm-Gur Societies.	Number of members engaged in the industry.
(1)	(2)	(3)	(4)
Coimbatore (Lower Pilot Project).	1 Bhavani	3	268
	2 Erode	8	655
	3 Perundurai	14	1,399
	4 Gobi	12	2,611
	5 Modakurichi	10	963
	6 Kodumudi	6	367
	7 Kangayam	8	954
Kanyakumari	1 Agasteeswaram	3	233
	2 Rajakkamangalam	1	31
	3 Killiyoor	2	181
	4 Thalakulam	1	60
	5 Munichera	7	1,020
	6 Melpuram	4	529
Ramanathapuram	1 Tiravadanai	17	2,341
	2 Devakottai	10	1,493
	3 Kadaladi	8	3,694
	4 Mudukalathur	6	961
	5 Kamuthi	5	1,089
	6 Paramakudi	5	536
	7 Kalayarkoil	5	663
	8 Sivakesi	1	226
	9 Virudhunagar
	10 Sattur	3	823
	11 Rajapalayam	7	1,592
	12 Manamadurai	3	249
	13 Srivilliputhur	8	1,104
	14 Kariapatti	1	39
	15 Kallal	4	942
	16 Singampuneri	1	130
Tirunelveli	1 Tuticorin	15	2,244
	2 Karungulam	10	1,744
	3 Alangulam	8	1,109
	4 Valliyoor	21	3,565
	5 Radhapuram	36	5,549
	6 Vasudevanallur	9	1,646
	7 Sankarankoil	3	621
	8 Koilpatti	1	216
	9 Mannar	7	964
	10 Cheranmahadevi	8	1,295
	11 Sattankulam	40	6,035
	12 Kunnikulam
Tanjore	1 Anaikaranchatram	3	195
	2 Sirkali	1	75
	3 Mayavaram	2	162
	4 Sembanarkoil	3	145
	5 Kuttalam	2	119
	6 Kumbakonam	3	193
	7 Tiruvudaimaruthur	1	169
	8 Thiruppanandal	2	125
	9 Papanasam	2	141
	10 Ammapettai	1	40
	11 Orathanad	2	132
	12 Avadayarkoil	5	471
	13 Pattukottai	4	624
	14 Muthupet	2	72
	15 Thiruthuraiipoondi	3	362
	16 Vedaranyam	7	312
	17 Nagapattinam	6	658
	18 Kivalur	3	276
	19 Kodavasal	1	74
	20 Kottur	2	123

13th March 1959]

<i>Name of the district.</i>	<i>Name of the Block.</i>	<i>Number of Palm-Gur Societies.</i>	<i>Number of members engaged in the industry.</i>
(1)	(2)	(3)	(4)
Coimbatore	1 Avanashi	11	1,288
	2 Palladam	5	380
	3 Thiruppur	9	1,036
	4 Perianaickenpalayam	2	297
	5 Gobi	1	248
	6 Kangayam	12	1,225
	7 Kundadam	16	1,342
	8 Dharapuram	15	1,323
South Arcot	1 Kurinjipadi	5	239
	2 Chinnasalem	3	114
	3 Chidambaram	1	84
Salem	1 Parugu	4	600
	2 Kolathur	1	206
	3 Attur	5	130
	4 Peddanaickenpalayam	6	200

APPENDIX VII.

[Vide answer to starred question No. 773 asked by Sri K. Sattanatha Karayalar at the meeting of the Legislative Assembly held on 13th March 1959, page 202 supra.]

Serial number.	Name of the institution and district.	(Clause (a) of the question) Number of cases in each of the Government Hospitals where blood transfusion was given in			(Clause (b) of the question) The quantity of blood given to patients in		
		1956	1957	1958	1956	1957	1958
1	Government General Hospital, Madras	3,970	3,452	3,549	11,10,300 cc.	10,43,000 cc.	12,42,100 cc.
2	Government Stanley Hospital, Madras	1,476	1,800	2,000	5,51,600 cc.	6,73,050 cc.	7,28,700 cc.
3	Hospital and College of Integrated Medicine, Madras	10	15	26	5 pints	8 pints	14 pints.
4	Government Hospital for Women and Children, Madras	1,062	1,167	1,279	3,97,250 cc.	4,37,500 cc.	4,91,400 cc.
5	Government Kasturba Gandhi Hospital for women and children, Madras	847	1,180	1,026	2,42,700 cc.	3,45,300 cc.	2,93,400 cc.
6	Government Royapettah Hospital, Madras	565	443	326	1,85,000 cc.	1,43,000 cc.	1,18,000 cc.
7	Government Raja Sir Ramaswamy Mudaliar Lying-in-Hospital, Madras	570	780	885	1,99,500 cc.	2,73,000 cc.	3,09,750 cc.
8	Coimbatore district	620	693	555	1,85,400 cc.	2,04,600 cc.	1,61,350 cc.
9	Tiruchirappalli district	467	640	596	1,37,500 cc.	1,56,000 cc.	1,49,500 cc.
10	Government Tuberculosis Sanatorium, Tambaram	359	262	135	2,62,150 cc.	1,86,750 cc.	87,850 cc.
11	Chingleput district	3	72	105	740 cc.	20,940 cc.	28,380 cc.
12	Government Erskine Hospital, Madurai	1,420	1,342	1,576	(up to November) 4,26,000 cc.	4,02,600 cc.	4,72,800 cc.
		338	382	354	1,18,300 cc.	1,06,400 cc.	1,07,100 cc.
13	South Arcot						
14	Ramanathapuram district	57	60	108	13,200 cc.	16,650 cc.	28,700 cc.
15	Tirunelveli district	183	142	113	45,750 cc.	35,880 cc.	29,580 cc.
16	Nilgiris district	89	126	184	20,700 cc.	46,300 cc.	1,06,250 cc.
17	Tanjore district			5			1,150 cc.
18	North Arcot district	566	466	449	1,88,050 cc.	1,18,900 cc.	1,46,475 cc.
19	Salem district	187	225	242	44,075 cc.	55,600 cc.	69,100 cc.

[13th March 1959]